

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

re1gent

BOOK ONE IN THE SYDNEY STORM MC SERIES

NINA
LEVINE

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

Relent

Kitap 1

Sydney Storm MC
tarafından Nina Levine

UYARI:
18 yaşımdan büyükler için
Yetişkinlere Yönelik Cinsel Durumlar ve Dil İçerir

İçindekiler

Başlık	
Sayfası	
Feragatname	
Telif Hakkı	
Nina Levine	
İthaf Önsöz	
Birinci Bölüm	
İkinci Bölüm	
Üçüncü Bölüm	
Dördüncü Bölüm	
Beşinci Bölüm	
Altıncı Bölüm	
Yedinci Bölüm	
Sekizinci Bölüm	
Dokuzuncu Bölüm	
Onuncu Bölüm	
Onbirinci Bölüm	
Oniki Bölüm	
Onüçüncü Bölüm	
Ondördüncü Bölüm	
Onbeşinci Bölüm	
Onaltı Bölüm	
Onyedinci Bölüm	
Onsekizinci Bölüm	
Ondokuzuncu Bölüm	
Yirmi	
Yirmi Bir	
Sonsöz	
Bonus Bölüm	
Nina'dan Bir Not	
Teşekkür	
Sneak Peek - All Your Reasons Yazan Nina Levine	
Yazar Hakkında	

Telif Hakkı

Telif Hakkı© 2015 Nina Levine

Nina Levine tarafından
yayımlanmıştır

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, eleştirel makalelerde veya incelemelerde yer alan kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın elektronik veya mekanik de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde çoğaltılamaz veya aktarılamaz. Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, işletmeler, yerler, olaylar ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali bir şekilde kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya gerçek olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir. Nina Levine bu kitapta adı geçen hiçbir marka, şarkı, müzisyen veya sanatçı ile hiçbir şekilde bağlantılı değildir. Bu kitap sadece kişisel zevkiniz için lisanslanmıştır. Bu kitap yeniden satılamaz veya başkalarına verilemez. Bu kitabı başka bir kişiyle paylaşmak isterseniz, lütfen paylaştığınız her kişi için ek bir kopya satın alın. Bu kitabı okuyorsanız ve satın almadıysanız veya sadece sizin kullanımınız için satın alınmadıysa, satıcıya iade etmeli ve kendi kopyanızı satın almalısınız. Yazarın çalışmasına saygı gösterdiğiniz için teşekkür ederiz.

Karen Louise Rohde Faergemann tarafından The Word Wench Editing Services'de düzenlenmiştir.

<http://wordwenchediting.wordpress.com>

Kapak Tasarımı Louisa Maggio, LM CREATIONS

Nina Levine

USA Today & Uluslararası Çok Satan Yazar Ayrıca

Nina Levine

Fırtına MC Serisi

Sırayla:

Storm (Storm MC #1)

Fierce (Storm MC #2)

Blaze (Storm MC #2.5)

Revive (Storm MC #3)

Slay (Storm MC #4)

Illusive (Storm MC #5) - GELECEK 2015

Command (Storm MC #6) - GELECEK 2015

Havoc Serisi

Kaderimdeki Felaket (Felaket #1)

Kaçınılmaz Havoc (Havoc #2) - GELİYOR 2015

Crave Serisi

Tüm Nedenlerin (Crave #1)

Kitaplarımla ilgili güncel bilgileri

<http://ninalevinebooks.blogspot.com.au>

adresindeki [web sitemden](#) takip edebilirsiniz.

Adanmışlık

Kendinden şüphe etmekle mücadele eden herkese.

SİZ YETERLİSİNİZ.
BUNDAN ASLA ŞÜPHE
ETME.

Önsöz

Evie - 16 yaşında

"Okuldaki her erkeğin seni istemesinin tek sebebinin, senin de annen kadar sürtük olduğunu düşünmeleri olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Musluğu kapatmadan önce ellerimi yıkamayı bitirdim ve başımı kaldırıp aynadan arkamda duran üç sürtüğe baktım. Bana nefret dolu sözlerle saldırmadan önce her zaman okul tuvaletlerinde yalnız kalmamı bekler gibiydiler.

"Okuldaki her erkeğin seni istememesinin nedeninin iğrenç, kindar bir inek olman olduğunu biliyorsun, değil mi?" Onlarla yüzleşmek için dönmeden önce elebaşı Stephanie'ye karşılık verdim.

Gözlerinin şaşkınlıkla açılmasını izledim. Çabucak toparlandı ve bana biraz daha iğrenç sözler sarf etti: "Şu anda güzel olabilirsiniz ama görünüşün kalıcı değil, bu yüzden eğer gerçekten bekaretini kaybetmek istiyorsan onlardan birini seçmeni ve bunu yapmanı tavsiye ederim. Hayatının geri kalanı bundan sonra yokuş aşağı olacak ve başka bir şansın olmayabilir. Yani, zaten her şey boka sardı Evie, o yüzden neden daha iyiye gideceğini umduğunu anlamıyorum. Kız kardeşin gitti ve annen aileni mahvetmek için her yolu denedi... Kick'in seni bir arkadaştan fazlası olarak göreceğini sanıyorsan hayal görüyorsun."

Elim bir saniye sonra yanağına değdi ve tokadın sesi küçük odada yankılandı. Sözleri karşısında damarlarıma öfke pompalandı. Aylardır bana bu tür sözler söylüyordu ve ben kederimden onları görmezden geliyordum. *Onu görmezden* geliyordum. Ama artık beni zorluyordu ve bu kadarı yeterdi.

"Bir daha *asla* Shelly'den bahsetme!" Kız kardeşim ve annemden her bahsedildiğinde kabaran suçluluk ve utanç duygusuyla umutsuzca savaşıma çalışırken bağırdım.

Bu hiç bitmeyecek mi?

Başım ağrımaya başladığında ağrı başımı dövüyordu. Bugünlerde baş ağrıları hiç bitmiyordu ve bunun da diğerleri gibi en azından bugünün geri kalanında hafiflemeyeceğini biliyordum.

Stephanie yüzünü tokatladığım yerde tutarken bana nefretle bakıyordu. "Sadece Todd'dan uzak dur ve bir daha ondan bahsetmeyeceğim. O benim ve onu senin gibi bir fahişeye kaptırmayacağım."

Üçü de beni yalnız bırakmadan önce son bir kez daha zehirli bakışlar atarken öylece kalakaldım. Ne oluyor be? Onun erkek arkadaşıyla ilgilenmiyordum bile. Arkamdaki lavaboya yaslanarak son zamanlarda Todd'la olan tüm etkileşimlerimi gözden geçirdim ve neyi kastettiğini anlamaya çalıştım. Düşüncelerimin içinde kaybolmuşken, kapı itilerek açıldı ve Kick yüzünde endişeyle odaya daldığında hazırlıksız yakalandım.

Gözleri benimkileri buldu ve "İyi misin?" diye sordu.

Baş ağrım şiddetlenirken şakaklarımı ovuşturdum. "Evet, neden? Ve neden kızlar tuvaletine giriyorsun?"

Bana doğru geldi, yüzündeki endişe yerini başka bir şeye bırakmıştı. Hayal kırıklığı. Onun bu bakışını iyi tanıyordum. "O sürtüklerin gittiğini gördüm ve Stephanie senin burada olduğun ve bana ihtiyacın olduğu hakkında bir şeyler söyledi." Durakladı ve daha da yaklaştı, gözleri şimdi benden dürüstlük talep ediyordu. "İyi olmadığını biliyorum Evie. Bunu ne zaman kabul edip yardım isteyeceksin?"

Her zaman benim koruyucum. Ama bu sefer beni kurtaramazsın.

Başımdaki ağrı daha da şiddetlendi ve nefes almak için çırpındım.

Bunu şimdi yapamam.

Kollarımı kendime sardım, parmaklarım kollarımı tırmalıyor, derimi kazıyordu. Çaresizce içimdeki umutsuzluğu ve çaresizliği dışarı atmak istiyordum.

"Anlamıyor musun, Kick? Yardım istesem bile, yapabileceğin hiçbir şey yok. Bu sefer olmaz." Her zaman yanımda olmuş, etrafımda parçalandıklarında parçaları toplamama yardım etmişti. Beni düzeltebileceğini, bu korkunç durumu düzeltebileceğini düşündüğünü biliyordum ama bunu itiraf etmesinin zamanı gelmişti - kimse bunu düzeltemezdi.

Söylediklerimi dinledi, tüm bunları düşünürken vücudu gerildi. Öfke yüzünü yırttı ve patlamasını beklerken lavaboyu kavradım. Kick'in bir öfkesi vardı ve kendini serbest bırakmak üzereydi. Sadece on yedi yaşında olmasına rağmen, onun öfkesi altında büzüşen yetişkin adamlar görmüştüm.

"Siktir!" diye kükredi, arkasını döndü ve kapıyı yumrukladı. Sessiz kaldım ve sadece tekrar yumruklamasını, dar tişörtünün altında sırt kaslarının dalgalanmasını izledim. Stephanie, Kick'in beni bir arkadaştan fazlası olarak görmesini istediğimi söylerken haklıydı. Ama ben bile bunun asla gerçekleşmeyeceğini biliyordum.

olur. Ŗu anda bekar olmasına rağmen, genellikle bir kız arkadaşı ya da yattığı bir kız vardı. O benim en iyi arkadaşımı ve hep öyle kalacaktı. Ve bununla uzun zaman önce barışmışım. Ama bu Kick'in her şeyine hayran olmamı engellemiyordu.

Zeytin rengi teni, parmaklarımı geçirmem için yalvaran kahverengi saçları, günlerce içinde kaybolabileceğim yeşil gözleri ve saatlerce futbol antrenmanı yaparak kazandığı kaslarıyla yakışıklıydı.

Bana doğru döndü ve elini yüzünde gezdirdi. "Gidip o kaltağı senin için sonsuza dek halledeceğim. Senin hatan olmayan bir şey yüzünden seni parçalamalarını izlemekten bıktım."

Tuvaletten çıkmadan önce birkaç dakika daha birbirimize baktık.

Kahretsin.

Çok ileri gitmeden önce onu durdurmalıydım. Görmesini sağlamalıydım.

Bu benim hatamdı.

Başıma gelen her şeyi hak etmişim.

Birinci Bölüm

Evie

Başarmıştım.

Hayatta denemekten yorulduğunuz o an.

Çok fazla ileri ve iki katı geri adım attığınızda ellerinizi havaya kaldırır ve siktir et dersiniz.

Ben

bitmişim.

Umursamayı

bırakmıştım.

Önemsemek istemeyi

bıraktım. Her şey

bitmişti.

Hayat beni istediği kadar oyuna geri çekmeye çalışabilirdi ama ben Dışarı.

Öğleden sonra trafiğinde gözlerimden yaşlar akarak otururken Ellerimi direksiyonun üzerinde sıkıca tuttum ve düşmelerine izin verdim. Jeremy bana her zaman her şeyi ortaya dökmemi, kendimi dünyadan saklamamamı söylerdi, bu yüzden ne kadar kötü görüldüğümü umursamayarak sadece onu onurlandırıyordum. Yine de, tampon tampona oturup kıpırdamadan beklerken, yan arabadaki sürücünün bana bakıp beni yargıladığından emindim. Ona doğru baktığımda telefonuyla meşgul olduğunu gördüm. Birkaç dakika boyunca baktım ama bana hiç zaman ayırmadı.

Kimsenin umurunda değil, Evie.

Ne benim, ne onun, ne de Jeremy'yi öldüren sürücünün.

Acı beni kesip geçerken direksiyona yaslandım. Tekrar.

Neredeyse bir hafta olmuştu ve acı, öldüğü günkü kadar şiddetliydi. Ama tecrübelerime dayanarak bu acının asla geçmeyeceğini biliyordum. Sonunda kendimi ona karşı uyuşturacaktım ama yine de onu mezara kadar yanımda taşıyacaktım. Jeremy ve ben o kadar iç içe geçmiştik ki, bazı günler onun nerede bittiğini ve benim nerede başladığımı bilmiyordum. On yaşımızdan beri birbirimizin hayatının bir parçasıydık.

Kick onu okuldan eve getirdiğinden ve artık bizim bir parçamız olduğunu ilan ettiğinden beri.

Kahretsin.
İşin kötüsü de buydu.
Şimdi ikisini de kaybetmiştim.

Korkunç trafik nedeniyle işten eve dönmem normalden iki kat daha uzun sürdü. Arabamı garajın önüne çektiğimde, en iyi arkadaşım Maree'nin ön basamakta oturduğunu gördüm. Jeremy'nin ölümünden beri beni yalnız bırakmamıştı ve ben de biraz yalnız kalmaya ihtiyaç duyduğum bir noktadaydım. Onu çok seviyordum ama ne zaman geri çekileceğini hiç bilmiyordu.

İçimi çekerek yolcu koltuğundan çantamı aldım ve aynada kendime hızlıca bir göz attım. Kahretsin, berbat görünüyordum. Rimelim hiç de su geçirmez değildi ve yüzümden aşağı siyah çizgiler akıyordu. Buna bir de günün sıcaklığında fondötenimin akması ve uzun, kumral saçlarımın nemden kabarması eklenince, muhtemelen kaçmak için yolun karşısına geçeceğiniz bir kadına benziyordum.

Arabadan indiğimde Maree bana doğru geldi. "Bir kız gecesine ihtiyacın var gibi görünüyorsun," dedi beni değerlendirek.

Maree, tertemiz giyinmediği sürece evinden dışarı adımını atmayan bir kadındı. Öğretmenlik işinde, gençlerin onu taciz ettiği uzun bir günün ardından bile hâlâ iyi görünüyordu. Makyajı hâlâ mükemmeldi, sarı saçları at kuyruğu şeklinde toplanmıştı, siyah elbisesi neredeyse kırışık ve topuklu ayakkabıları ayaklarını bile etkilemiyordu. "Senden nefret ediyorum, Maree," diye mırıldandım, her şeyi içime sindirerek.

Mükemmel bir kaşını kaldırdı. "Neden?"

"Çünkü sen her zaman iyi görünüyorsun ve bu hiç adil değil," diye cevapladım onu geçip evimin ön kapısına doğru yürürken.

O da arkamdan geldi. "Evie, son zamanlarda hiç aynaya baktın mı? Lanet olası bir çuval giysen bile seksi görünebilirsin. Saçını ya da makyajını bile yapmadan. Senin uyandığında sahip olduğun görüntüye ulaşmak için aynanın karşısında saatler geçirmem gerekiyor."

Dönüp ona baktım ve kaşlarımı çattım. "Ne ile uyanıyorum? Yatak başı ve şiş bir yüzle mi?"

Başını sallayarak, "Hayır, seksapel. Bu bokun sahtesini yapamazsın ve bununla doğduğun için şanslısın. Dağınık saçlarınla burada dururken bile

saçların, olmayan makyajın ve yüzünün her yerinde lanet bir rimel olmasına rağmen yine de seksi görünüyorsun. Her erkek seni her zaman bana tercih eder."

Yanıliyordu ama tartışacak enerjim yoktu. Ayrıca, altı aydır biriyle yatmamıştım, bu yüzden benimle ilgileneneğini düşündüğü tüm bu erkeklerin nerede olduğunu bilmiyordum. "Senden hâlâ nefret ediyorum," dedim ve ön kapıya doğru yoluma devam ettim. Düşüncelerim artık bir kız gecesi yerine bir gece izne ihtiyacım olduğunu ona nasıl söyleyeceğime kaymıştı. Maree bir görevdeyken kolay kolay pes edecek biri değildi. Ve şu anki görevi de kederimi atlatmamı sağlamaktı. Anlamadığı şey ise onunla geçireceğim zamanın üzüntümü ortadan kaldırmayacağıydı.

Kapının kilidini açıp evime girdiğimde, onun günüyle ilgili saçma sapan konuşmalarını duyabiliyordum. Uzun koridorumdan geçip evin arka tarafındaki mutfığa doğru ilerlerken sözleri bir oraya bir buraya gidip geliyordu. 'Bu çocuklar benim ölümüm olacak' ve 'daha Şubat ayındayız ve şimdiden bir tatile ihtiyacım var' cümlelerini yakaladım. Ama çoğunlukla, onun sözlerinin Jeremy'nin görüntüleriyle birlikte zihnimde uçtuğu bir sisin içinde kaybolmuştum. Gülmek, hıyarlık etmek, dans etmek... Yıllar boyunca yaşadığımız tüm eğlenceler bu hafta zihnimde tekrar tekrar oynadı. Bir film gibi. Kapatamadığım bir film.

"Evie! Beni dinliyor musun?"

Tiz sesi beni o ana geri döndürdü. "Ne?"

Çantasını darmadağınık mutfak tezgahımın üzerine bıraktı ve dikkatim dağınıklığa kaydı. Evimin böyle olmasına asla izin vermezdim ama bu hafta hiç umurumda değildi ve bu belli oluyordu. Bulaşıklar lavabonun yanına yığılmış, açılmamış postalar tezgâhın üzerine saçılmış ve ayıklamaya enerjimin yetmediği diğer ıvır zıvırlar birikmişti.

"Evie!"

Gözlerimi kırıştırdım ve dikkatimi tekrar ona verdim. Mutfak masasında bir koltuk çekerek iç çektim ve üzerine çöktüm. Ona bakarak, "Üzgünüm, bu öğleden sonra onunla değilim" dedim.

Jeremy ile birlikteyim.

Keşke Jeremy ile olsaydım.

Benimle oturdu, yüzü sempati ve endişe doluydu. "Biliyorum ama kendini toparlamalısın çünkü cenaze yarın."

İçimde çalkalanan tüm keder ve öfke dışarı fişkırdı ve durdurmak için çaresizdim. "Kendimi toparlamak zorunda değilim, Maree. Siktir et onu. Lanet cenazeye g i d e c e ğ i m ama bunu sadece Jeremy için yapıyorum ve o

Cenazede uluyan ve lanet rimelini koltuğa damlatan deli kadın olsaydım bile umurunda olmazdı. Aslında, benim deli kadın olmamı *isterdi*. Bana hep kendimi bırakmamı ve sadece hissetmemi söylerdi. Siktir et, bunca zamandan sonra görünüşe aldırmayacağım. Her şeyi hissedeceğim ve eğer bu şekilde davranmamdan hoşlanmayan biri varsa, gidip kendini becerebilir."

Patlamam karşısında şaşırdığı belli olan gözleri büyüdü ama bana kocaman bir gülümseme verdi. "Peki, tamam o zaman! Bu yeni Evie'yi sevdim." Elini çantasına attı ve bir paket yüz temizleme mendili çıkardı. Maree'nin üzerinde her zaman eksiksiz bir makyaj seti bulunurdu. Mendillerden birini bana uzatarak, "Al, maskarani temizle bebeğim," dedi.

Yüzüm en az endişelendiğim şeydi, ama ondan aldım ve dediğini yaptım. "Bu gece tek başıma iyi olacağım."

Kaşlarını çattı. "Seni tek başıma bırakmak istemiyorum."

"Maree, bunu atlatacağım. Biraz zaman alacak ama dağılmış olmam tek başıma olamayacağım anlamına gelmiyor." Durakladım ve sonra usulca ekledim, "Bu gece tek başıma olmam gerekiyor."

Dudakları birbirine yapıştı. Bunun bir savaş olacağını biliyordum. Maree her zaman etrafının insanlarla çevrili olmasına ihtiyaç duyan biriydi, bense öyle değildim. Kendime zaman ayırmak için can atıyor ve bunu yeterince yapmadığımda çıldıracakmışım gibi hissediyordum. "Bunun gerçekten iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum, Evie. Endişelendiğin şey buysa seninle takılmak benim için sorun değil."

Yorgunluğum daha da arttı. Sadece gitmesini istiyordum, böylece bir duş alabilecek ve sonra yatağıma kıvrılıp kederimin içinde debelenebilecektim. Yine de bunu benim için kolaylaştırmıyordu ve bu konuda onunla tartışmak zorunda kalma düşüncesi bile yorgunluğumu artırıyordu. "Hayır, endişelendiğim şey bu değil. Beni tanıyorsun ve kendime zaman ayırmayı sevdiğimi biliyorsun. Bütün mesele bu. Neye ihtiyacım olduğunu daha iyi bildiğini düşündüğünü biliyorum, ama benim yerimde olsaydın bunu isteyecek olman benim de bunu istediğim anlamına gelmez. Bunu anlayabiliyor musun?"

Kızın yüzünde bir acı ifadesi belirdi ama o bunu sakladı ve başını salladı. "Tamam," diye fısıldadı ve ayağa kalkmak için sandalyesini geriye itti. Bana bakarak, "Ama bana ihtiyacın olursa, tek yapman gereken aramak" dedi.

Beni dinlemiş olması içimi rahatlatırken, elini uzattım ve sıktım. "Teşekkür ederim. Sen iyi bir arkadaşsın."

Çantasını omzuna attı ve bana son bir kez gülümsedi. "Ben her zaman senin yanındayım Evie. Keşke senin için tüm kötü şeyleri ortadan kaldırabilseydim."

Ona zayıf bir gülümseme verdim ve başımı salladım. "Biliyorum bebeğim. Biliyorum."

Birkaç dakika sonra ön kapı kapandığında derin bir nefes aldım ve sonra kapıyı geri ittim. Kalbim göğsümde ağırlaşmıştı. Yıllar boyunca pek çok insan onu ezip geçmişti ama bu en kötüsüydü.

Belki de sonunda çok fazla dayak yemişti.

Belki de ona verdiğim yamalar artık onu bir arada tutmaya yetmiyordu.

Belki de tekrar bir araya getirmek için bandajdan daha fazlasına ihtiyacı vardı. Ve eğer durum buysa, mahvolmuştum.

Aşk uzun zaman önce pılsını pırtısını toplayıp hayatımdan çıkıp gitmişti.

İkinci Bölüm

Tekme

"Birkaç pisliği sikmeye hazır mısın?" King bana bir bira uzatırken sordu.

İçkiyi aldım ve ona "Kim?" diye sormadan önce biraz içtim.

Konuşmak için koltuğunda öne doğru kaydı ki bu iyi bir şeydi. Saat daha sabahın on biri olmasına rağmen kulüp binasının barı kalabalıktı ve gürültü sol kulağımdaki sağırlıkla birleşince ne dediğini duymam zorlaşıyordu.

"Sevdiğim biriyle sikişen biri. Ve ona ulaştığımızda yanında kim varsa." Birasından bir yudum aldı ve sabırla oturup cevabımı bekledi.

Ona başka soru sormadım. Hiç sormadım. King bana bir iş verdiğinde tereddüt etmeden yapardım. Şimdi Başkanına bakarken, onunla tanıştığım ilk günü düşündüm. On üç yıl önce. Ben yirmi iki yaşındaydım, o ise sadece birkaç yaş büyüktü ama o zamanlar bile kendi başına bir kanun gibiydi. O zamanlar Başkanımız değildi ama tüm çocuklar bir sonraki Başkanın o olacağını biliyordu.

"Bu işte var mısın yoksa yalnız gitmemi mi istiyorsun?" diye sordum.

Bana bunu hayatta kaçırmayacağını söyleyen o hınzır sırıtışını takındı. King kana susamış bir orospu çocuğuydu ve elinden geldiğince elini taşın altına koymayı severdi. "Ben varım ve bunu bu gece yapacağız. Gece yarısı kulüp binasında buluşalım."

Başımı salladım ve sessizce biramı biraz daha içtim. King'le içmek kolaydı. Az konuşan bir adamdı - bana kalırsa en iyi özelliklerinden biriydi bu. Kulüp üyelerinin çoğunun aksine, onunla hiçbir zaman bir sorunum ya da anlaşmazlığım olmamıştı. Sert bir adamdı ve çok şey beklerdi ama eğer başınızı öne eğmezseniz ve sizden istediği işleri yaparsanız, o zaman her şey yolundaydı. King ve ben iyiydik.

Birkaç sessiz dakikadan sonra, "Bugün bir cenazeye gittiğini duydum. Ona yakın mıydın?"

Pişmanlık karnıma yumruk gibi indi.

Ona yakın mıydım?

Daha yakın olmalıydım ve bu benim suçumdu, Jeremy'nin değil. O öldüğünde, son beş yılı birbirimizin arkasını kollamadan geçirdiğimiz için ne kadar üzgün olduğumu bilmemesi *benim* hatamdı. "Evet, kardeşim. Birlikte büyüdüğümüz ve bana pek çok konuda yardımcı oldu. Ama bir süre birbirimizin izini kaybettik. Sadece üç ay önce tekrar iletişime geçtik."

"Siktir," diye mırıldandı. Yüzünde bir an için beliren duygu, aylardır yüzünde görmediğim kadar fazlaydı. Bu beni çok şaşırtmıştı; King'in sergileme eğiliminde olduğu tek duygu öfke ya da manik benzeri bir heyecandı. King derin duygularla dolu değildi. Yani, şimdiye kadar gördüğüm kadarıyla.

"Bir araba kazasında öldü. Sarhoş bir sürücü onu öldürdü." "Orospu çocuğu," diye hırladı aniden ayağa kalkarken. Aşağı bakarak "Bunu yapan amcığı bul, bana getir, ben de bir daha asla yapmamasını sağlayayım" dedi.

Ani çıkışının nereden geldiğini anlayamadan ona baktım ve sadece başımı salladım.

Elini masaya dayadı ve başını benimkine doğru eğdi. "Anlaştık mı, Kick? O lanet ismi istiyorum."

"Anlaştık."

Doğrudu ve odadan çıkmadan önce bana son bir kez sertçe başını salladı. Bize doğru koştu

Başkan Yardımcısı Hyde da yoldaydı ve kısa bir sohbetten sonra Hyde bana doğru ilerledi. Bugünkü ruh halinden emin olamadığım için ona baktım ve ne durumda olduğunu anlayabilmek için konuşmasını bekledim.

Çenesini sallayarak, "King günün geri kalanında bir cenazede olduğunu söyledi" dedi.

"Evet. Neden? Halletmemi istediğin bir şey mi var?" "İşte bu yüzden senden hoşlanıyorum, Kick. Ve işte bu yüzden benimsin. ve bir şeyler yapılması gerektiğinde King'in başvurduğu adam. Sana güvendiğimiz kadar kimseye güvenemeyiz."

"Ne zaman dönmemi istiyorsun?" diye sordum. "Dört.

Senin için uygun mu?"

"Evet, bunu yapabilirim."

"Güzel." Ve böylece dönüp gitti.

Diğer adamlardan birine bir şeyler havlarken onu izledim. *Jekyll ve Hyde*. Bu bizim başkan yardımcımızdı. Kafanızı koparacağından ya da size bir içki ısmarlayacağından asla emin olamazdınız. Onunla birkaç kez karşılaşmıştım ama Hyde'ın özelliği, ona gerçekten kazık atmadığınız sürece hiçbir şeyi unutmamasıydı. King'in aksine, ona yapılan her küçük şeyi hatırlar ve bir noktada intikamının alındığından emin olurdu.

Hyde odadan çıkarken bardağımı boşalttım ve ayağa kalktım. Eski hayaletleri ziyaret etme vakti gelmişti.

Ve eski aşklar.

"Evie," diye seslendim ona yetişmek için koşarken, günün sıcağı gömleğimin üzerime yapışmasına neden olmuştu.

Durdu ve yüzünü bana döndü, vücut dili çok netti. Benimle konuşmak istemiyordu. İç çekerek, "Ne istiyorsun, Kick?" diye mırıldandı.

Hay sikeyim.

Başka hiçbir kadında görmediğim bir güzellik yüzünü aydınlatıyordu, az önce yaşadıklarımızla mücadele edeceğini bildiğim bugün bile. Yüzünde gördüğüm yorgunluk, dağınık saçları ve makyajsızlığı gibi kederini ele veriyordu. Cenaze töreninin büyük bir kısmını onu izleyerek geçirdim, onu en son bir yıl önce gördüğümünden beri vücudunda meydana gelen değişiklikleri inceledim. Severek büyüdüğüm kıvrımları neredeyse yok olmuştu. Bugün giydiği siyah elbise üzerinden sarkıyordu, oysa geçmişte olsa onu sımsıkı sarardı. Evie'nin vücuduyla ilgili her zaman takıntıları olmuştu ama ben onu her zaman sevmiştim. Bana göre ne kadar kıvrımlı olursa o kadar iyiydi.

Gözlerimin onun üzerinde gezinmesine izin verdim. Kıvrımsız ve bitkin haliyle bile beni tahrik ediyordu. Her zaman da öyle olacağından emindim. "İyi misin?" Muhtemelen yapmak istediğini bildiğim gibi beni itmek yerine sessizce benimle konuşmasını dileyerek sordum.

Maskesi bir an için kaydı ve sonra "İyi olacağım" demeden önce hızla yerine koydu.

Ona bir adım daha yaklaştım ve benden uzaklaşmaya çalıştığında elimi hızla uzatıp bileğini yakalayarak hareketini durdurdum.

"Yapma bunu," dedim, tekrar buraya, kendini benden saklamaya çalıştığı yere döndüğümüz için sinirlenmişim.

"Neyi yapmayayım?"

"Hani şu kendini kapattığın ve duygularını önemsizmiş gibi bir kenara attığın şey." Onu tanıdığımdan beri bunu yapıyordu. Yirmi yedi yıldır. "Bir arkadaşını kaybettin, Evie... bir arkadaşımızı *kaybettik* ve ben bununla başa çıkamadığımdan eminim, bu yüzden senin de mücadele ediyor olman gerektiğini biliyorum."

Elimden kurtuldu. "O gitti ve biz devam etmeliyiz.
Bu kadar basit."

Ne oluyor lan?

"Benimle dalga geçiyorsun, değil mi?" diye sordum, sesim sertti. Zorlayıcı. Talepkâr. Sözlerinin hiçbir anlamı yoktu. Jeremy büyürken bizim için bir aile gibiydi ve bunu öylece unutmamızın imkânı yoktu. *Onun* da bunu *unutmasına* imkân yoktu.

"Hayır, unutmayacağım. Cenazeler vedalaşmak içindir ve ben az önce vedalaştım." Yine de kahverengi gözleri ona ihanet ediyordu. O da bununla mücadele ediyordu.

"Bu saçmalık. Vedalaşmamız uzun zaman alacak. Bu iş cenazede halledilecek bir şey değil Evie."

Kahverengi gözleri öfke olduğunu tahmin ettiğim bir şekilde parladı. "Ne kadar zamanımı alacağını nereden biliyorsun? Beni bir yıldır görmedin Kick, yani artık bana neler olduğu hakkında hiçbir fikrin yok. Bugün buraya beni tanıdığını düşünerek *gelme*, çünkü tanımıyorsun. Üç yıl önce beni terk ettiğin gün benim değiştiğim gündü." Öfkeliydi ama yine de sesinde birlikte olduğumuz zamanlardaki öfkeli tutkusundan eser yoktu.

Tekrar onun alanına girdim ve yüzümü ona doğru eğdim. "Seni tanıyorum. Uğraşmak istemediğin şeylerle nasıl başa çıkmayı sevdiğini biliyorum. İçine kapanmayı ve duygularını dışa vurmamayı tercih ettiğini biliyorum. Ve her şeyi derinden hissettiğini de biliyorum bebeğim. Jeremy'yi kaybetmek seni derinden yaralamıştır ve bunu herkesten saklamaya çalışabilirsin ama benden saklayamazsın." Fısıldamadan önce yüzümü onunkine daha da yaklaştırdım, "Seni görüyorum Evie. Seni *hep* gördüm ve mücadele ettiğini biliyorum. Beni içeri al."

Dondu kaldı ve bir süre sessizce bana baktı.
dökülürken nefes alış veriş hızlandı.

Sonra kelimeler ağzından
"Neden şimdi, Kick?
Neden şimdi?

Cenaze için geri gelip beni yalnız bırakamaz mıydın?"

Sesindeki çaresiz yakarış duyulmamış değildi. Beni içeri almasını isterken bile kendime sorduğum sorunun aynısıydı bu.

Neden şimdi?

Ona cevap vermedim ve tekrar sordu, "Neden?"

Ses tonundaki öfke beni ateşledi. "Üç yıl önce ilişkimizi bitirdiğimizde hayal kırıklığına uğrayan tek kişi sen değildin. Bunu hiç düşündün mü?" Sözlerimi ona fırlattım, anında sertliklerinden pişmanlık duydum ve onları silip yeniden başlayabilmeyi diledim.

"Hayır, çünkü onu bitiren *sendin!*"

Ve işte daha önce eksik olan o tutku geldi. Onun tutkusuna bayılıyordum, bu yüzden şimdi bana kızgın olsa da, bulutların üzerindeydim.

Beni hâlâ seviyordu.

Bunu saklayamadım, sırttım. Ve bu onu daha da kızdırdı. Hayatımın hikayesi.

"Ne oluyor lan, Kick?" diye tersledi. Hâlâ birbirimizin yüzünde idik ve bu gerçek gözümünden kaçmadı. Benden uzaklaşmamıştı.

Bu işi hâlâ yürütebiliriz.

"Ben bitirmedim bebeğim. Sen bitirdin. Bunu unuttun mu?" Yumuşakça söyledim.

Yüzünde bir şaşkınlık belirdi ve kaşlarını çatı. Onu o kadar iyi tanıyordum ki sanki beyninin anılar arasında gidip geldiğini görebiliyordum. "Kavga ettiğimizi ve beni kendi dünyanda istemediğini söylediğini hatırlıyorum."

"Evet, sonra işimin bittiğini söyledin ve işimiz bitti. Bitirdiniz.

"

"Hayır! Sen yaptın. Beni istemedin!"

Kahretsin, bunu kaçırmıştım. Evie'nin benimle tartışması beni üzerinde. Başka bir kadının bana böyle bağırması beni çok kızdırırdı ama Evie öyle değildi. "Seni kendi dünyama sokmak istemedim. Bunu biliyordun."

"Tanrım, ben zaten senin dünyadaydım. Senin dünyanda büyüdüm ben." Başımı salladım. "Bahsettiğim dünyanın bu olmadığını biliyorsun -"

Sözümü kesti. "Bunun için neden tartıştığımızı bile bilmiyorum! Geçmişte kaldı ve bitti." Vahşi gözlerini bana dikti ve omuzları gerildi. Tüm vücudu gergindi ve bu beni çok mutlu etti.

Evie'nin bununla işi bitmemişti.

Eğer öyle olsaydı, bu şekilde saldırmazdı.

Kaşlarımı kaldırdım. "Bundan emin misin?"

Tereddüt etti ve etmemiş gibi davranmaya çalışsa da bunu anladım. "Evet," dedi kararlılıkla ama bunun benden çok kendini ikna etmek için olduğunu biliyordum. Çoğu zaman Evie'nin bir sonraki düşüncesini ve hareketini ondan önce biliyordum. Büyürken tüm korkularını, endişelerini ve mutluluklarını anlattığı kişi olduğum için aklının nasıl çalıştığını çok *iyi biliyordum*.

Tekrar başımı salladım. "Hayır, değilsin ve sana gerçekten ne kadar emin olmadığını göstereceğim."

Gözleri büyüdü ve sonunda benden uzaklaştı. Konuşmanın başından beri aramıza mesafe koymasını bekliyordum. Bunu yapmamış olması, bu işi henüz bitirmediğinin bir başka işaretiydi. Konuştuğunda, sanki bir dakika önceki tüm tutkusu tükenmiş gibiydi. Yorgunluk tekrar devreye girmişti. "Bırak artık, Kick. İki kez denedik ve yürütemedik. Ve ikimiz de değiştik. Artık birbirini seven o çocuklar değiliz."

Dönüp benden uzaklaşmadan önce başka bir şey söylememe fırsat vermedi. Ağzım ona tekrar seslenmek için açıldı ama hemen kapattım. Ona daha sonra yetişecektim. Benden tekrar kalıcı olarak uzaklaşmasına izin vermeye hiç niyetim yoktu ve belki de bunu yavaştan almam gerekiyordu. Kahretsin, yavaşlığımla tanınmazdım ama Evie için her şeyi yapardım.

Ve o yanıliyordu.

Biz her zaman birbirini seven çocuklar olacaktık. Bugünkü benliğimin altında onu hâlâ seviyordum.

Yine de bunu kabul etmem için Jeremy'nin ölümünün gerekmiş olması berbat bir durumdu.

King ile buluşmak üzere gece yarısı oraya vardığımda kulüp binasını karanlık kaplamıştı. Kulüp üyelerinden birinin doğum günüydü, bu yüzden çocukların çoğu onunla kutlama yapmak için dışarıdaydı.

King bisikletine yaslanmış beni bekliyordu, yüzünde bir gülümseme vardı. Yanına yanaştım ve talimatlarını bekledim.

"Sen ve Hyde bu öğleden sonra o işi hallettiniz mi?" diye sordu.

"Evet, borç ödendi. Ve temizdi." Bir aydan uzun süredir ödeme yapmayan keş müşterilerimizden birinin borcunu tahsil etmiştik. Şaşırtıcı bir şekilde, hiç kan dökülmemişti.

Başını salladı. "Güzel. Şimdi biraz eğlenmeye hazır mısınız?" diye sordu, sesinde tehlikeli bir ton vardı. King için 'eğlencenin' ne anlama geldiğini biliyordum.

Başımı sallayarak, "Sen yolu göster." dedim.

Başka bir şey söylemedi ve bisikleti kükreyerek hareket etti.

Varış noktamız oldukça yakındı, sadece on beş dakikalık bir yolculuktu. Dışarıda iki bisikletin durduğu harap evin önüne geldiğimizde, içimdeki beklenti ve endişe karışımı bir duyguyla irkildim. King zamanında çılgınca şeyler yapmasıyla tanınırdı ama motorcu arkadaşlarıyla uğraşmak çılgınlığı biraz aşıyordu.

"Neler oluyor, King?" Ona doğru yürürken sordum.

"Bu serserilerden biri kız kardeşimi çaldı. İntikam çok fena olacak."

Gözlerimi kısmıştım. "Ve?"

"Ve ne?"

"Burada başka şeyler döndüğünü hissediyorum. Benimle taşak geçme kardeşim, hikâyenin tamamını anlat ki neye bulaştığımı bileyim."

Bir sigara yaktı ve uzun bir nefes çekti. Bakışları benimkilere değdiğinde, az önceki sırtışı gitmiş, yerine sert bir ifade gelmişti. "Bir kız kardeşin var, değil mi?" Başımı sallamamı bekledi ve ben başımı salladıktan sonra devam etti. "Kız kardeşim benden çok daha genç, yirmi üç yaşında ve bu amcıklardan biri onunla çıkıyordu ve sarhoş olduğu bir partide onu arkadaşlarıyla paylaşmayı düşündü. Şansına bir arkadaşım oradaydı ve araya girdi. Amcık siktirip gitti ve üç gün sonra evine gelip onu dövene ve biriktirdiği parayı çalana kadar ondan bir daha haber alamadı."

"Siktir," diye mırıldandım, şimdi burada olma nedenini anlamıştım. Kız kardeşim olsaydı ben de burada olurum.

"Evet, siktir. Skylar bana onunla çıktığını söylemedi çünkü söyleseydi buna bir son verirdim. Herif Gümüş Cehennem üyesi. Tüm bunları arkadaşım beni arayıp nasıl olduğunu sorduğunda öğrendim."

Hay sikeyim.

Eğer gerçekleşeceğini düşündüğüm şey gerçekten gerçekleştiyse, Gümüş Cehennem MC ile savaş ilan etmek üzereydik.

King sigarasını bitirdi ve söndürdü. Sırtıma vurarak, "Benimle misin kardeşim?" diye sordu.

Başkanım söz konusu olduğunda asla tereddüt etmezdim. "Evet, her zaman arkadayım."

Gözleri yine o tehlikeli ışıltıyla parladı. "Hadi partiye gidelim o zaman."

Ön kapıya doğru yürüdü ve avucunun içiyle kapıya sertçe vurarak, "Aç kapıyı, orospu çocuğu!" diye bağırdı.

Kapı çekilip açılmadan önce bir dakikadan az bekledik. Sinirli bir Gümüş Cehennem üyesi bize ters ters baktı ama sadece bir saniyeliliğine, çünkü King evin içine girdi ve ona bir yumruk attı. Adam yere düştü, bayıldı ve King cesedin üzerinden geçerek koridorda yürümeye başladı.

Eve girdim ve sigara dumanı, içki ve seks kokusu beni çarptı. Kahretsin, umarım kadınlar çoktan gitmişlerdir. King'in sağı solu belli olmazdı, evet, ama tahminimce hikayeyi anlatacak canlı tanık bırakmazdı. Koridor, kirli bulaşıklar ve tezgâhların üzerine saçılmış çöplerle dolu pis bir mutfığa açılıyordu. Mutfak boştu, biz de oturma odasına geçtik.

Orası da boştu ama bitişik odadan gelen kan dondurucu bir çığlık bizi nereye gideceğimiz konusunda uyardı. King hızını artırdı ve kapıyı açmaya bile çalışmadan tekmeleyerek içeri girdi. Adrenalinin etkisindeydi ve intikam arzusu, artık hiçbir şey onu durduramazdı.

"Burada ne haltlar dönüyor?" King odaya girer girmez gürleyerek durdu.

Onu takip ettim ve önümüzde gördüğüm manzara karşısında midem bulanarak ben de durdum. Gümüş Cehennem'in motorcusu çıplak bir kızı yatağa bağlamıştı. Adam kızın üstüne oturmuştu ama kızın yüzünü görebiliyordum ve on altı yaşından büyük görünmüyordu. Ve kızın acı içindeki yüzünde yazılı olan şey rıza değildi.

"Siktir," diye mırıldandım. Hayatımda çok boktan şeyler görmüştüm, ama bu tipler pastayı götürüyordu. Adamın hâlâ giyinik olması, kıza henüz çok fazla şey yapmadığı konusunda bana umut verdi. Ne olursa olsun, bu bok berbattı.

Adam yataktan kalktı ve gözlerinde tehditkâr bir bakışla bize doğru geldi. "Seni ne ilgilendiriyor ve buraya nasıl girdin?" Uzun boylu ve yapılıydı, vücudu gergin ve kavgaya hazır. Belli ki başkanıyla hiç tanışmamıştı; King'in bir kavgayı kaybettiğini hiç bilmiyordum.

"Skylar ismi sana bir şey çağrıştırıyor mu, pislik?" King sordu.

Adamın yüzünde bir tanıma ifadesi belirdi ama "Bu ismi hayatımda hiç duymadım. Şimdi siktir git ve beni rahat bırak."

King öfkeden köpürdü, öfkesi kelimelerine yapıştı ve şöyle dedi: "İlk hatan Marco, kız kardeşimle yatmaktı. İkinci hatan yatağındaki kıza tecavüz etmektir ve son hatan da bana yalan söylemek olacaktır."

Marco'ya doğru bir adım attı ve yüzüne sert bir yumruk indirdi. Kemiklerin kırılma sesi odanın içinde titreşti. Adam karşılık vererek King'in yanağına bir yumruk indirdi ama King onu engelledi ve adamı geriye, duvara doğru itti. Adam duvara çarpıp yere yığılırken King ilerledi ve adamın üzerinde durdu.

"Şimdi bana gerçeği söylemek ister misin?" diye sordu, sesi ölümcül derecede sakın ve kontrollüydü.

Marco ona ters ters baktı ve sonra ayaklarına tükürdü. "Kız kardeşin iyi bir köktü, adamım. O amcığı çok tatlı ve dardı -"

King çenesine indirdiği bir yumrukla onun önünü kesti. Başı yana savruldu ve King onu gömleğinden tutup kaldırmadan önce komodine çarptı, etrafında döndürdü ve diğer duvara doğru itti. King'in yüzündeki ifadeden aklında tek bir şey olduğu belliydi: ölüm.

King adamın üzerine acı yağdırmaya devam ederken, dikkatimi yataktaki kıza çevirdim. Gözlerinde dehşet parlıyordu ve ona doğru yürüdüğümde sanki benden kaçmak için umutsuzca çabalıyormuş gibi tüm vücudu irkildi.

Başımı salladım. "Benimle güvendesin, sevgilim," diye mırıldandım bıçağımı kınından çıkarırken. Bileklerine ve ayaklarına bağlı ipleri keserek onu serbest bıraktım. Dizlerini yukarı kaldırıp kollarını dizlerine dolayarak büzüştü ve sessizce bana baktı, belli ki ona ne yapacağımı görmek için bekliyordu.

Lanet olsun, bu boktan nefret ediyordum. Bir kadından istediği her şeyi almanın hakkı olduğuna inanan bir adam yüzünden hissettiği korkudan nefret ediyordum.

Onun yanındaki yatağa oturdum ve hâlâ tecavüzcü pisliğin ağzını burnunu kırmakta olan King'i işaret ettim. "O adamın kız kardeşi sana tecavüz eden adam tarafından kullanıldı ve biz de bu yüzden buradayız. Adamı öldürene kadar durmayacak, o noktada seni nereye gitmek istersen oraya götüreceğiz. Bizimle güvendesin. Tamam mı?"

Gözleri irileşti ve sonra başını salladı. "Teşekkür ederim," diye fısıldadı, vücudu gözle görülür bir şekilde biraz rahatlamıştı.

"Güzel. Şimdi kıyafetlerin nerede?"

Çenesini odanın köşesine doğru salladı ve ben de onları bulup ona getirdim. King'in yarattığı kanlı karmaşaya bakarken, "Giyin, çünkü burada daha fazla kalacağımızı sanmıyorum," dedim.

Onu kendi haline bıraktım ve King'in olduğu yere doğru yürüdüm. "Yardıma ihtiyacın var mı patron?" diye sordum.

Yumruğun ortasında durdu ve bana baktı. Uzun siyah saçları terli yüzüne yapışmıştı, gözlerinde ondan yapıldığını bildiğim çılgınlık vardı ve nefesleri zor geliyordu. "Yardıma ihtiyacım var gibi mi görünüyor, ukala?" diye sordu. Marco'yu bayıltmıştı ve görünüşe bakılırsa Marco'nun kalan nefesleri de sınırlıydı.

Sırıttım ve omuz silktim. "Sadece emin olmak istedim, ihtiyar. Kırkına yaklaşıyorsun, vücudun yakında seni yarı yolda bırakmaya başlayabilir."

"Siktir git," diye mırıldandı ve yaptığı işe geri döndü.

Sessizlik içinde bekledim. Odadaki tek ses kemiklere çarpan yumruklar ve King'in intikamını alırken çıkardığı homurtulardı. Bu senaryonun son on üç yılda kaç kez oynandığının sayısını unutmuştum. King görevlerinden birine çıkarken destek almayı severdi ama buna nadiren ihtiyaç duyardı.

İnleme sesi dikkatimi çekti ve kıza döndüm. Yatağın yanında durmuş King'e bakıyordu, gözyaşları yüzünden akıyordu. Doğal içgüdüm yanına gidip onu kollarımla sarmaktı; ancak bir yabancıнын saldırısına uğradıktan sonra başka bir yabancıнын ona dokunmasını istemeyeceğini düşündüm. Bunun yerine King'e, "Acele edebilir miyiz, çünkü buradan çıkarmamız gereken bir kadın var," dedim.

King doğruldu, ayaklarının dibinde yatan cesetten bir adım uzaklaştı ve bana döndü. Gömleğini, yüzünün bir kısmını ve ellerini kan kaplamıştı. Korku filminden fırlamış gibiydi ama daha önce hiç görmediğim bir şey değildi. Bakışları kıza kaydı. "Sana bir daha zarar vermeyeceğinden emin olmak için onun hayatına son verdiğimi görmek ister misin, yoksa odadan çıkmayı mı tercih edersin?"

"Lanet olsun King, sanki kızın daha fazla şey görmesi gerekiyormuş gibi," dedim kız cevap vermeden önce. King'in bazen berbat fikirleri olabiliyordu.

Bana ters ters baktı. "Bırak kız karar versin. Belki seni çok şaşırtır."

Ona dönmeden önce bakışlarına karşılık verdim. Panik içinde bana bakıyor, bu fikir karşısında başını sallıyordu. Nefes bile almıyor gibi görünüyordu.

Başımı salladım ve ona doğru yürümeye başladım. Kendini kaybetmek üzere olduğu açıktı ve onu buradan çıkarmam gerekiyordu. Ona ulaştığımda, onu kendime çektim ve "Sorun yok, seni daha önce buradan çıkaracağım -" dedim.

Silah sesi duyuldu ve gözleri beni geçip King'e bakarken ıııııı ııııı parçaladı.

Lanet olsun.

Orospu çocuğu.

Onu daha sıkı kavradım ve King'e öfkeli bir bakış fırlattım. "Ne oluyor lan?" "Bunu görmek istemedi!" diye kükredim.

King'in gözleri vahşi bir deliden, dengesiz bir deliye dönüşmüştü. Konuştuğunda kelimelerinden delilik ve King'e özgü sertlik damlıyordu. "Ne istediğı umurumda bile değıl. Bunu görmesi *gerekiyordu.*"

"Hayır, görmesi gerekmiyordu."

Karşı karşıya geldik, birbirimize bakıyorduk. King heyecanlıydı, vücudu gergin ve öfke doluydu. Bu bakışı geçmiş deneyimlerimden biliyordum. İntikam alma ihtiyacından henüz kurtulamamıştı; içinde hâlâ daha fazlası vardı ve gece bitmeden bunu zihninden ve bedeninden atmanın bir yolunu bulması gerekiyordu.

Silahımı sallayarak beni başından savdı. "Onu gözümün önünden çek."

Elimde inledi, vücudu hıçkırıklarla doluydu. King'e başka bir şey söylemeden onu odadan dışarı sürüklemeye başladım. Hızlı hareket ettim ve diğler adamın koridorda baygın yattığı yere geldiğimizde, cesedinin üzerine bastım ve kızı kabaca benimle birlikte dışarı çektim. King'in ona ne yapacağını biliyordum ve kızın daha fazla ölüm görmesine gerek yoktu.

Onu motorumun arkasına bindirdim ve tam ayrılmak üzereydim ki bir silah sesi daha duyuldu. Bir dakika sonra King dışarı çıktı ve bize doğru yürüdü.

"Siz onu alın, ben Bronze'u arayacağım," diye emretti, gözlerinde hâlâ o dengesiz parıltıyla.

Polisleri.

Tabii ya. İki üyenin ölümünden bizim sorumlu olduğumuzu anlarlarsa, Storm ve Silver Hell'in arası bu yüzden bozulacaktı. King Bronze'u maaşa bağlamıştı ve bu konuda onu uyarmak akıllıca bir hareketti.

Kızın bana gösterdiği yöne doğru hızla ilerlerken içimde bir huzursuzluk vardı. İki kulüp yıllardır birbirlerini rahat bırakma konusunda karşılıklı bir anlaşmayla varlıklarını sürdürmüşlerdi. Bu gece yaşananlar bu anlaşmayı yok etmişti ve Storm kendi başına ayakta kalabilecek kapasitede olsa da savaşa girmek istemiyordum.

Savaş, ölüm ve yıkım demektir.

Bana bir ömür yetecek kadar gördüğüm iki şey.

Üçüncü Bölüm

Evie

Duştan çıktım, havluya sarındım ve makyaj masasına doğru yürüdüm. Aynada bana bakan kadın benden çok bir yabancıya benziyordu.

Kendimi ne zaman kaybetmişim?

Diş fırçama diş macunu sürdüm ve düşüncelerimden kaçmaya çalıştım. Yine de sert ve hızlı geliyorlardı, acımasızca beni kovalıyorlardı. Beni onlarla yüzleşmeye zorluyorlardı.

*Bir yıl önce Kick'ten vazgeçtiğin
zaman. İşte o zaman kendini kaybettin.
Yolunu kaybettin.*

Diş macununu tükürdüm ve duruladım. Diş fırçasını yere vurarak, "Kahretsin" diye mırıldandım. Havluya uzandım ve yüzümü kuruladım. Aynada kendime bakarken, parmağımı gözlerimin altındaki koyu renkli torbaların üzerinde gezdirdim. Aynaya daha da yaklaşarak kendime sertçe baktım.

Kahretsin, kederim ve yorgunluğum yüzümü kaplamıştı.

Yüzümü aynadan uzaklaştırarak cilt bakımına uzandım ve onu sürdüm. Hâlâ makyaj yapmakla uğraşamıyordum ama en azından cilt bakımı yardımcı olabilirdi.

Jeremy'ninünkü cenazesi enerjimin son damlasını da alıp götürmüştü. Ve sonra Kick'i görmek kalan her şeyi emdi.

Kick.

Neden geri gelmişti ki? Görüşmediğimiz son bir yıl çok zor geçmişti. Ayı kaldığımız ama hala iletişimde olduğumuz yıllardan daha zordu. O zamanlar, o yılların zor olduğunu düşünmüştüm - onun yanımda olması ama benim olmaması. Sonunda aklımı başıma toplayabilmişim ama o yine gelip aklımı ve kalbimi karıştırmıştı.

Tam artık hiçbir şeyi umursamadığıma karar vermişim ki karşıma çıktı ve onu aklımdan çıkaramadım. Görünüşe göre hâlâ bir şeyleri önemsiyordum. Ya da daha doğrusu birini.

Ön kapımın yüksek sesle çalınması beni düşüncelerimden uzaklaştırdı. Kahretsin, sabahın sekizinde. Gerçekten mi? Cehenneme kadar yolları var, ziyaretçilere hazır değildim.

Kapının çalınması gürültülü bir vuruşa dönüştü ve ardından iyi tanıdığım bir kadın sesinin "Evie, evde misin?" diye bağırdığını duyunca afalladım.

Kız kardeşim. Yıllardır konuşmadığım kişi.

"Evet, bana bir dakika ver," diye bağırdım ve üzerime bir şeyler giymek için aceleyle yatak odama girdim.

Birkaç dakika sonra ona kapıyı açtığımda, kız kardeşime neredeyse hiç benzemeyen bir kadının bana baktığını görünce şaşırdım. Julie'yi en son gördüğümde, yani yaklaşık beş yıl önce, zayıf, bakımlı bir sarışındı. Bugün ise kilolu, esmer ve gerçekte beş yaşından daha fazla yaşlanmıştı.

"Merhaba," dedim tereddütle. Pek iyi şartlarda ayrılmamıştık ve Julie en iyi zamanlarda bile kaltağın tekiydi, bu yüzden yıllar içinde onun ruh hali konusunda bahse girmemeyi öğrenmiştim.

Bana ters ters baktı. "Beni şimdiden yargıladığını biliyorum, o yüzden kes şunu," diye tersledi ve yanımdan geçip koridora doğru yürüdü.

Kapıyı kapattım ve onu takip etmek için döndüm. "Görüyorum ki hâlâ filtrelerini kullanmayı öğrenememişsin."

Mutfağa vardığımızda çantasını masanın üzerine bıraktı ve bana yine ters ters baktı. "Ben sadece gördüğümü söylüyorum. Ve bana orada durup şişmanlığıma bakıp beni yargılamadığını söyleyemezsin." Ellerini kalçalarına koydu ve cevabımı bekledi. Sanki kavga etmeye hazır gibiydi.

"Seni yargılamıyordum Julie, ama bunu fark ettiğimi ve olduğun yerden bu hale nasıl geldiğini merak ettiğimi inkar etmeyeceğim."

Ellerini kalçalarından çekip yanlarına koydu, vücudu gergin halinden biraz olsun sıyrıldı. Sadece biraz, ama bu Julie için çok fazlaydı. "Şükürler olsun ki biri bana karşı dürüst olabiliyor."

Yorgunluğum ve kederim tüm bu senaryonun saçmalığıyla karıştı ve kahkahalarımın kabarak dudaklarımdan kaçmasına neden oldu.

Bana tekrar ters ters bakmaya başladı ve "Bu kadar komik olan ne?" diye sordu.

Başımı salladım ve ellerimi savunur bir hareketle havaya kaldırdım. "Beni görmeye geliyorsun ve bunca yıldan sonra normal bir kız kardeşin yapacağı gibi merhaba deyip sohbete başlamak yerine

bana saldırıp evime dalıyorlar. Ne kadar berbat durumdayız? Cidden, bu berbat bir şey Julie."

Bir an düşündü ve sonra başını sallayarak bana hafif bir gülümseme verdi. "Evet, sanırım öyle. Ama ailemizi düşününce bizi suçlayamazsın, değil mi?"

Haklı olduğu bir nokta vardı. "Doğru." Bir nefes aldım ve "Peki neden buradasın?" diye sordum.

Bütün yüzü yumuşadı. Julie'nin yüzünün hiç böyle yumuşadığını görmemiştim. "Jeremy'ye olanları duydum."

Onun adını duyunca midem bulandı ve nefesim kesildi. Kendimi sabitlemek için sandalyeyi tutmak üzere uzandım.

Bu çok zor.

Tekrar nefes almaya çalıştım ve mide bulantım geçti ama sessiz kaldım. Söylenecek ne vardı ki zaten?

"Üzgünüm Evie. Onun senin için ne kadar önemli olduğunu biliyorum."

Bakışlarına baktım ve orada sadece endişe buldum. Burada olmak için geçmişte şüphelendiğim gibi gizli bir nedeni yoktu. "Teşekkür ederim," dedim usulca ve masaya oturdum.

Julie de oturdu ve konuşmaya devam etti. "Kick'i gördün mü?" "Kahretsin," diye mırıldandım, "onun hakkında konuşmak zorunda mıyız?"

Omuz silkti. "Sen ve Jeremy hakkındaki her türlü tartışma, Kick işin içine girmediği sürece anlamsız. Üçünüz neredeyse kalçalarınızdan birleşmişsiniz."

"Jeremy ve Kick'in arası beş yıl önce bozuldu Julie. Kick ve ben de üç yıl önce yollarımızı ayırdık, bu yüzden Kick'in bu tartışmaya dahil edilmesi anlamsız."

"Kahretsin," diye mırıldandı kafasındaki noktaları birleştirerek. "Kick'le ayrıldığınızı duymuştum ama ilk ayrıldığınız zamanki gibi arkadaş kalacağınızı düşünmüştüm. Kick ve Jeremy'nin de arkadaşlığı bırakacakları hiç aklıma gelmezdi. Ne oldu?"

İçimi çektim. Bugün Kick'ten kaçamayacakmışım gibi görünüyordu.

"Bilmiyorum.

İkisi de bana söylemedi."

"Ve sen bu bilginin peşine hiç düşmedin?"

"Takip ettim ama o ikisini bilirsin. Sonuna kadar inatçıdırlar. İkisi de çözülmedi, ben de sonunda peşini bıraktım."

"Bu zor olmalı. Sen Kick'le birlikteyken Jeremy'yle arkadaş kalmak yani."

Başımı sallayarak onayladım. "Evet, öyleydi ama yürüttüm. Mantıklı düşünmelerini sağlamaya çalıştım ama ikisi de pes etmedi." Jeremy'nin hayatımın o döneminde ne kadar muhteşem olduğunu hatırlarken hüzün beni kollarıyla sardı. Kick'in yanında daha fazla kalamayacağı belli olmasına rağmen beni asla terk etmemişti. Ve Kick, Jeremy ile olan arkadaşlığım konusunda bir pislik gibi davranmamayı bile başarmıştı. Sanki ikisi bu konuda bir anlaşmaya varmışlardı ama ben bunu asla çözmeyi başaramamıştım. Sadece akışına bırakmıştım çünkü en başta aralarının bozulması kalbimi kırmıştı. Onları tekrar bir araya getirmek için elimden geleni yapmıştım ama bu zaman kaybıydı.

Julie bana baktı. *Gerçekten* bana baktı, sanki bir şeyleri çözmeye çalışıyormuş gibi. "İyi olacak mısın? Şu anda her şeyin boktan olduğunu biliyorum ama başa çıkabildiğinden emin olmak istiyorum."

Sorusunu düşündüm ve bugün burada olmasını da düşündüm. "Neden bugün Julie?"

Ne sorduğumu çok iyi biliyordu. İç çekerek, "Son zamanlarda hayatımı yeniden değerlendiriyorum diyelim. Geçmişte farklılıklarımız olduğunu biliyorum ama bunları geride bırakıp tekrar birlikte vakit geçirmeyi denemek istiyorum."

"Neden birdenbire her şeyi yeniden değerlendirmeye başladın?" Tanrım, umarım hastalık ya da onun gibi bir şey değildir. Vücudum gerildi, cevabını bekliyordum.

"Otuz altı yaşında, kocası ya da çocukları olmayan bir kadını ve daha genç ve aptalken ailemi kendimden uzaklaştırdım. En iyi arkadaşım yakın zamanda kanserden öldü ve ben de hayatın küçük anlaşmazlıklar için çok kısa olduğuna karar verdim. İşte buradayım."

Vücudumdaki gerginlik gevşedi. "Arkadaşın için üzüldüm ama bu değişiklikleri yapmaya karar vermene sevindim."

"Annem ve babamla biraz zaman geçirmem gerekebilir, Evie. Bunun bir gecede olmasını bekleme. Yaşadığımız onca şeyden sonra olmaz."

"Anlıyorum." Gerçekten anlıyordum. Annemle babamın işi zordu. "Nasıllar?" diye sordu çekingen bir tavırla.

Bacaklarımı önüme uzattım ve sandalyede biraz sarktım. "Şu anda iyiler."

"Doğru, demek ki hâlâ kendilerini toparlamaya çalışıyorlar."

Haklıydı. Bizim ailemizde iyi olmak, tanıdığım çoğu ailede olduğu gibi aynı anlama gelmiyordu. "Gidip onları gördüğünde kendin karar vermene izin vereceğim."

Ayağa kalktı ve çantasını aldı. "İşe gitmem gerekiyor. Seni görmek güzeldi."

Ben de ayağa kalktım ve ona sarılmak için hamle yaptım. O da beceriksizce sarılmaya karşılık vermeye çalıştı ve bu teklif içime bir sıcaklık yaydı. Julie sevecen bir insan değildi, bu yüzden bu sarılma benim için dünyalara bedeldi. Ayrıldığımızda ona gülümsedim ve şöyle dedim: "Geldiğin için teşekkür ederim ve yabancılık çekme. Git ve annenle babanı gör."

Başını salladı ve onlar hakkında bir şeyler söylemesini bekledim ama söylemedi. Söylediği şey beni şaşırttı. "Aranızda ne oldu bilmiyorum ama Kick'le aranızdaki sorunları çözmenizin bir yolu var mı? Tabii şu anda başka biriyle birlikte olmadığını varsayarsak?"

"Değil ama sanmıyorum. Çok şey yaşadık ve iki kez denediğimizde yürütemediysek, şimdi de yürütebileceğimizden şüpheliyim."

"Buna inanmıyorum, Evie. Hatırladığım Kick senin için her şeyi yaptı. *Her şeyi.*"

Kollarımı kendime doladım. Yanılıyordu ve bu kez kalbimi korumam gerekiyordu. "Yapacağını sanmıyorum. Artık değil," dedim usulca.

Yüzü, bir insanın bir şeyi kendi istediği gibi görmenizi sağlamaya çalışırken takındığı o ifadeye büründü. "Anılarını tekrar gözden geçir. Çocukluğunuzu hatırlamaya çalışın. O zamanlar senin için her şeyi yapacağını biliyorum. İkiniz birbirinize o kadar bağlısınız ki... çocukluğunuz, ailelerimiz, Jeremy, ikinizin de yaşadığı şeyler... bunlar hiçbir şey sayılmaz, Evie." Durdu ve fısıltıyla eklemekten önce bana sertçe baktı, "Bunu değerlendir. Siz ikiniz mutluluğu hak ediyorsunuz."

Sonra o gitti ve ben yalnız kaldım. Anılar tarafından tüketildi.

Evie

16 yaşında

"Tekmele! Dur!" Peşinden gittim ama durmadı. Bunda şaşılacak bir şey yoktu; Kick bir şey yapmaya karar verdiğinde hiçbir şey onun yoluna çıkamazdı.

Stephanie ve ekibinin bulunduğu basketbol sahasına doğru ilerlerken ben de peşinden koştum. Sırt kasları gerilmişti, hesaplaşmaya hazırды. O sürtükler aylardır beni taciz ediyordu ve o da

Onları alt etmek için can atıyordu ama ona asla izin vermezdim. Artık onu tutmamın bir yolu yoktu ama gerçekten de aklında ne varsa onu hak ediyorlardı.

Tabii onlara fiziksel olarak saldırmazsa.

Bu düşünce damarlarımda soğuk ürpertiler yarattı. Bir kıza el kaldırmayacağından emindim ama ya öfkesi ve benim için ayakta durma ihtiyacı ona aptalca bir şey yaptırırsa?

Hızımı artırdım ve ona tekrar bağırdım. "Kick, lütfen dur! O sürtüklerle kendim başa çıkabilirim."

Bana bir saniye bile bakmadan yoluna devam etti. Kızlar onu fark ettiler ve hepsi yüzlerini ona döndüler. Diğer çocuklar da durumu fark etti ve onlar da izlemek için döndüler. Herkes Kick'e ve kızlara yaklaşmaya başladı ve onu bu duruma soktuğum için nefret ettim.

Sonunda onlara ulaştı ve durdu. Yüzünü göremiyordum ama bakışını hayal edebiliyordum. Kick'in bu bakışı çoğu insanın bir sonraki adımını düşünmesi için yeterliydi ama Stephanie korkmadı. Hatta ona bir adım daha yaklaştı ve ona doğru bir bakış fırlattı.

"Siz sürtükler neden Evie'yi rahat bırakmıyorsunuz? Ailesinin başına neler geldiğini bile bilmiyorsunuz, bu yüzden çirkin dedikodular yaymak ve ona bir sürtük gibi davranmak yerine çenenizi kapatmalısınız," diye öfkelenildi. Sesinden ne kadar uçurumun kenarında olduğunu anlayabiliyordum.

Hiç iyi değildi.

"Annesinin babasını aldattığını biliyorum ve bana kalırsa o bir sürtük. Anne gibi, kız gibi," diye karşı çıktı Stephanie.

Kick'in kolu sanki kaldıracakmış gibi hareket etti ama kendini kontrol altında tuttu ve sanki birini yumruklama dürtüsüyle savaşıyormuş gibi yumruğunu tekrar tekrar sıktı. "Bu saçmalığı seninle tartışmayacağım Stephanie. Evie'yi rahat bırak." Sesi tehditkâr bir tona dönüşmüştü.

Stephanie ona bir şeyler söyledi ama omzuma dokunan bir el ve yanımdan geçen bir erkek bedeni dikkatimi ondan uzaklaştırdı.

Jeremy.

"Üzgünüm Evie," diye mırıldandı beni kenara itip Kick'e doğru ilerlemeye devam ederken.

Stephanie'nin ne dediğini kaçırdım ama sesini yükselten Kick'e odaklandım. "Benimle bir şey başlatmak istemezsin. Bu konuda bana güven," diye tehdit etti Jeremy araya girmeden hemen önce.

Jeremy elini Kick'in omzuna koydu. Kick kim olduğunu görmek için başını çevirdi ama o bir şey söyleyemeden Jeremy sakince Stephanie ile konuştu. "Neden her zaman böyle kaltak olmak zorundasın, Stephanie? Annenle babanı ve neler yaptıklarını cidden merak etmeye başladım." Durakladı ve Stephanie'nin yüzünün irkildiğini gördüm. Jeremy Kick'e sırtıttı ve devam etti, "Evet, sanırım bunu araştırıp bulduklarımızı rapor edebiliriz, Kick."

Stephanie'nin yüzü daha önce hiç görmediğim bir öfkeyle buruştu. "Beni rahat bırak Jeremy," diye tükürdükten sonra kaltaklarına, "Haydi kızlar, bu üçü nefesimize değmez," dedi. Sonra dönüp bizden uzaklaştı ve ekibi de onu takip etti.

Orada öylece durdum, afallamıştım, az önce ne olduğundan emin değildim.

Jeremy Kick'in sırtına bir tokat attı ve sonra sırtarak bana baktı. "Her şey halloldu, Evie. O kaltak artık sana sıkıntı vermeyecek."

Kaşlarımı çattım. "Bunu nereden biliyorsun? Az önce ne oldu öyle?"

Kick kızların ardından bakmayı bıraktı ve dönüp bana baktı. "Jeremy biraz araştırma yaptı. Stephanie'nin babasının şu anda bir ilişkisi olduğunu keşfetti."

"Aman Tanrım! Annem hakkında bana bok atacak kadar iki yüzlü bir inek."

Jeremy yanıma gelip kolunu omuzlarıma koydu ve beni kendine çekti. "Evet, bundan hoşlanabileceğini düşündüm."

Ona baktım ve gülümsedim. "Teşekkür ederim."

Çenesini Kick'e doğru salladı. "Bana değil, ona teşekkür et. Kick'in aklına onun ne sakladığını bulmak ve sonra da bunu ona karşı kullanmak gibi parlak bir fikir geldi."

Bakışlarım Kick'in üzerindeydi. Kıpırdamadan durmuş, bildiğimden emin olmadığım bir bakışla bana bakıyordu. Tüylerim diken diken oldu. "Teşekkür ederim," diye fısıldadım, midemde kelekler uçuşuyordu, "her zaman beni kolluyorsun ve ben bunu hak edecek hiçbir şey yapmadım." Bu doğruduydu. Onu tanıdığımdan beri Kick her zaman bana destek olmuştu ve ben de karşılığında ona hiçbir şey vermemiş ya da hiçbir şekilde yardım etmemiştim.

Ellerini ceplerine soktu ve kaşlarını çatarak bana baktı. "Böyle şeyler söyleme Evie. Sen de Jeremy ve benim için aynı şeyi yapardın."

Kick benimle genelde böyle konuşmazdı ve bu durum kafamı karıştırmıştı. Bunu yapmasına neyin sebep olduğunu merak ederek sessizce ona baktım.

Jeremy onun koluna yumruk attı. "Pislik yapma," diye mırıldandı.

İkisinin birkaç dakika boyunca birbirlerine ters ters bakmalarını izledim ve sonra Kick bana bakarak, "Üzgünüm, ben bir pisliğim. Ama kendini aşağılama, tamam mı? Sandığından çok daha fazla yanımda oldun." Son cümlesinde sesi biraz çatallaştı ve tüm bunları söylerken çok rahatsız görünüyordu. Ama aynı zamanda sözlerindeki dürüstlüğü de hissedebiliyordum.

Ona gülümsedim ve sonra Jeremy Kick'in sırtına bir tokat daha atarak anı bozdu. "Tamam, hadi toparlayalım çocuklar," dedi kolunu tekrar bana dolayarak. "Lanet olası matematik ödevim var ve Evie'nin benim için çözmesi gerekiyor."

Kick sırtıttı. "Onun da benim bokumu çözmesi gerekiyor."

Gözlerimi devirdim. "Siz ikiniz hiç kendi işinizi yapmayacak mısınız?"

Bana aptalmışım gibi baktılar ve sonra ikisinin de yüzünde daha büyük bir sırıtma belirdi. Üçümüz eve doğru yürümeye başlarken hep bir ağızdan "Sikerler, hayır" dediler.

Ben güldüm.

Hayatımda ne yaşarsam yaşayayım, bu ikisi her zaman günümü daha iyi hale getiriyordu.

Umarım onlar hep hayatımda olur.

Julie gittikten sonra annemin evine gittim. Neredeyse her gün onu kontrol ediyordum. Babam genellikle benden uzak dururken, annem bunun tam tersiydi - muhtaçtı.

"Anne, evde misin?" Ön kapının kilidini açıp eve girerken bağırdım. Aslında aptalca bir soruydu, çünkü annem işe gitmek dışında evden pek çıkmazdı.

"Mutfakta," diye cevap verdi.

Ayakkabılarımı ön kapının hemen içinde çıkardım çünkü annemin evde ayakkabı giyilmesine karşı bir tutumu vardı. Bunu yaparken kapının yanında duran siyah botları fark ettim ve kime ait olduklarını merak ettim.

Sonra bir erkek sesi duydum.

Tekme.

Ne oluyor be? Annemi neredeyse hiç ziyaret etmezdi.

Aceleyle mutfığa gittim ve köşeyi döndüğümde onunla yüz yüze geldim. Ona çarpmamak için tezgâha tutunmak zorunda kaldım. Bakışlarım boynuna çarptı ve önce oradaki dövmeleleri

Yüzüne doğru gittim, sakalını ve her zaman yeni sikilmiş gibi görünen kahverengi saçlarını inceledim.

Elleri beni sabitlemeye yardımcı olmak için kollarımı kavradı ve karnım temasla taklalar attı.

Bana sarılmayalı çok uzun zaman olmuştu.

"Evie," diye mırıldandı, derin sesi ona karşı her zaman hissettiğim arzuyu uyandırdı. Kendimden uzaklaştırmak için çok mücadele ettiğim o lanet arzu. Ama onu Jeremy'nin cenazesinde gördükten sonra, bu arzunun her zamanki kadar güçlü olduğunu biliyordum.

Lanet olsun.

Kucağından inmeye çalıştım ama gitmeme izin vermedi. Ona ters ters baktım. "Bırak beni, Kick."

İstedığımı yapmadan önce beni birkaç dakika daha tuttu. Ellerimi göğsüne koyarak mutfığa girebilmem için kenara çekilmesini sağlamaya çalıştım, ama kıpırdamadı ve tek başardığım, vücudunu tekrar hissettiğimde vücuduma daha fazla arzu yaymak oldu.

Göğsündeki ellerime baktı ve sonra kapüşonlu gözlerinin altından bana baktı.

O yeşil gözler.

Lanet olsun.

"İyi hissettiriyor, bebeğim," diye fısıldadı, sesi açık bir açlıkla kalınlaşmıştı ve o lanet olası gözler benimkine nüfuz ediyor, bu açlıktan daha fazlasını yayıyordu.

İçim ihtiyacını haykırıyordu ama neden bahsettiğine dair hiçbir fikrim yokmuş gibi davrandım. Sessiz kaldım ve onu tekrar itmeye çalıştım. Tanrım, ona son dokunduğumdan beri kasları çoğalmıştı. Ve taş gibi sertleşmişlerdi. Tanrım, eğer bunu zorlarsa işim biterdi. Kalbimi kapalı tutabilirdim ama bedenim onu asla reddedemezdi.

Yüzünü benimkine doğru eğdi ve "Ellerin üzerimde... iyi hissettiriyor. Çok uzun zaman oldu."

Tanrım, neden benden nefret ediyorsun?

Sadece daha fazla kalp kırıklığına yol açacağını bildiğin halde neden beni baştan çıkarıyorsun?

Ellerimi indirdim ve bakışlarımı sertleştirmeye çalıştım. Onunla tekrar oraya gitmeye niyetim olmadığını ona göstermem gerekiyordu. "Ve bu bir daha olmayacak," diye tersledim. "Şimdi geçmeme izin ver."

Kaşları kalktı ama kenara çekildi ve sonunda mutfığa girdiğimde annemi lavaboda bulayak yıkamakla meşgul buldum. Tupperware kapları

onu çevreledi, kafamı karıştırdı. "Neler oluyor?" diye sordum.

Yıkamaya devam etti ama başını çevirip bana baktı. Gülümseyerek, "Kick merhaba demek için uğradı ve iyi ki de uğradı çünkü musluktaki yıkayıcıyı değiştirmesini sağladım. Uzun zamandır akıtıyordu ve beni deli ediyordu."

"Benden yapmamı istemeliydin anne."

Kaşlarını çattı. "Nasıl yapılacağını biliyor musun?"

Kick arkamdan kıkırdadı ve "Evet biliyor, çünkü ona ben öğrettim" diye mırıldandı.

Ona aldırış etmedim ve bana mutfaktaki musluğun yıkayıcısını nasıl değiştireceğimi gösterdikten sonra Kick'le evinin mutfak zemininde seviştiğimiz sıcak yaz gününe dair zihnimde yanıp sönen anıları görmezden gelmek için elimden geleni yaptım. "Bu Tupperware de ne anne?" Sahip olduğu her bir parçayı mutfak tezgahının üzerine koymuş olmalıydı.

Bulaşık yıkamayı bıraktı, vücudunu bana doğru çevirdi ve tüm dikkatini bana verdi, yüzünde bir mizah ifadesi belirdi. "Mutfakta kanlı bir örümcek vardı ve Tupperware dolabı açıktı. Bu Kick gelmeden önceydi. Her neyse, lanet örümcek dolaba girdi ve örümceklerden ne kadar nefret ettiğimi bilirsin... Örümceği görene kadar çılgınca Tupperware'leri dışarı ve yere çekmeye başladım. Onu gördüğümde, tuzağa düşürmek için dolabı kapattım. Gelip onu çıkarman için seni arayacaktım ama Kick geldi ve onu benim için buldu."

Onunla yüzleşmek için döndüm. "Onu sen mi öldürdün?"

Yüzü yumuşadı ve mırıldandı, "Hayır Evie, ben öldürmedim. Hatırlıyorum."

"Öldürmesini istedim ama bana bundan ne kadar nefret ettiğini hatırlattı ve onu benim için dışarı çıkardı. Aman Tanrım, neden onları öldürmemize izin vermediğin hakkında hiçbir fikrim yok," dedi annem.

Bunu yaptığı için içime inkar edilemez bir sıcaklık yayıldı.

Benim için.

Ve hatırladığını.

Hâlâ Kick'e bakıyordum ve fısıldadı, "Anladım bebeğim."

Onun sözleriyle nefes alışım hızlandı. Aklımda başka anılar canlandı - Kick ve ben on altı yaşlarındaydık, birbirimize en derin korkularımızı ve kalp kırıklıklarımızı anlatıyorduk. Örümcekleri öldürmeye neden bu kadar karşı olduğumu anlayan tek kişi oydu.

Shelly örümcekleri severdi.

Ona baktım, anıların içinde kayboldum ve sonra derin bir nefes alıp anneme döndüm. Söylediklerini bir kenara iterek konuyu değiştirdim. "**Fazla** kalamayacağım ama senin için bir şey yapmamı ya da marketten bir şey almamı ister misin?"

"Hayır, dün işten eve dönerken süpermarkete uğradım ve biraz yiyecek aldım."

Ona gülümsedim. "Bu çok iyi anne."

O da benim gülümsememe karşılık verdi. "Deniyorum

Evie, söz veriyorum." Uzandım ve elini sıktım.

"Biliyorum."

Yüzü kasvetli bir hal aldı. "Sen nasılsın? Cenazeden sonra?"

"Öldüğüne inanamıyorum." Jeremy'nin yüzü zihnimde canlanırken sesim boğuklaştı. Bir an için anılarımdan kurtulmuştum.

Sertçe yutkunmasını izledim ve bunun onun anılarını ve pişmanlıklarını da canlandıracağını fark ettim. Hızlıca başını salladı ve sonra lavaboya dönüp tekrar bulaşıklarla meşgul oldu. Annem kızının ölümü hakkında konuşmayı seven bir kadın değildi, aslında onunla bu konuda gerçek bir konuşma yaptığımızı pek hatırlamıyordum. Başka bir şey söyleyip söylemeyeceğini görmek için bekledim ama söylemedi ve ben de bunu ona bıraktım. Muhtemelen en iyi seçim bu değildi ama onu konuşmaya hiç zorlamamıştım.

Dönüp Kick'e baktım. "Anneme yardım ettiğin için teşekkürler."

Başını salladı, yoğun bakışları benimkileri hiç terk etmiyordu. "Ne zaman istersen."

Mutfaktan çıkmama izin vermek için hareket etmediğinde gözlerimi açtım ve beni buradan çıkarır mısın anlamında başımı salladım. Acele etmedi ama sonunda kenara çekildi ve ben de yanından geçip gittim. Arkama bile bakmadan evden çıktım ve aceleyle arabama doğru ilerledim. Zihnim ve bedenim arzu ve kafa karışıklığıyla karmakarışık ve Kick'in alanından ne kadar çabuk çıkarsam o kadar iyiydi.

Arabamın kapısını açtığımda bir el kolumu kavradı ve beni durdurdu. Şaşkınlıkla döndüğümde Kick'i arkamda buldum.

Kahretsin.

"Ne?" diye sordum. "Ne?" diye sordum.

"Annenin durumu iyi."

"*Bunu* söylemek için mi peşimden geldin?" Başını sallayarak, "Hayır" dedi.

Tek kelime etmeden birbirimizi izlemeye devam ettik. Bunca zaman sonra ne istediğini gerçekten bilmiyordum. "Evet, şu anda durumu iyi. Onu biriyle görüştürdüm ve tüm sorunlarını çözmeye başladı. Nihayet. Sadece on dokuz yıl sürdü ama artık evden daha fazla çıkmaya başladı."

"Bu iyi bir şey. Kendini böyle eve kapatmasını izlemekten nefret ediyordum." "Evet," dedim usulca ve sonra sordum, "Ne istiyorsun Kick?" "Seni."

İfadesi üzerine aramızda belirgin bir sıcaklık oluştu ve nefesimi içime çektim. Buraya daha önce de gelmiştik ve Kick beni istemiyordu. Sadece istediğini düşünüyordu. "Hayır, istemiyorsun. Olabileceğimizi düşündüğün şeyi istiyorsun, ama buna sahip olur olmaz geri çekileceksin, öyleyse neden ikimizin de kötü biteceğini bildiği bir şeye başlama zahmetine girelim?"

"O geçmişte kaldı, Evie. Ben değiştim ve seni hayatımda istediğimi fark ettim. Bana bir şans ver, bebeğim."

İçimdeki her şey evet demek için çılgılık atıyordu ama aklım daha iyisini biliyordu. "Hayır."

Arabaya binmeden ve kapıyı kapatmadan önce başka bir şey söylemesini beklemedim. Kontak anahtarını çevirdim ve onu görmezden gelmeye çalıştım ama ben anahtarı indirene kadar cama vurdu.

Başını arabaya yasladı ve "Yanılmışım Evie" dedi. "Ne zaman?"

"Üç yıl önce seni dünyamda istemediğimi söylediğimde." Gözleri gerçeği ifade ediyordu; pişmanlık gördüm ama bunun beni etkilemesine izin veremezdim. Seçiminden pişman olması, onu tekrar içeri alırsam bu sefer farklı bir seçim yapacağı anlamına gelmiyordu.

"Artık çok geç," diyerek onu reddettim.

Başını iki yana salladı. "Hayat böyle şeyler söylemek için çok kısa. Ve istediğin şeyin peşinden gitmemek için de çok kısa. Ve şimdi söylüyorum bebeğim, seni istiyorum ve istediğimi alacağım." Ve işte Kick'in alametifarikası olan inatçılığı. Gözlerini benimkilere *dikmesinden*, beni istediği şeyi yapmaya zorlamaya çalıştığını anlayabiliyordum.

Ona baktım, buna ne diyeceğimi bilemiyordum. Elini yüzümü okşamak ve başparmağıyla dudaklarımı ovma için hareket ettirdiğinde, orada oturdum ve bunu yapmasına izin verdim. Beni tamamen gafil avlamıştı.

Beni bıraktı ve doğruldu. Arabamın tepesine vurarak, "Yakında görüşürüz." dedi. Ve sonra annemin evine geri dönüşünü izledim,

Gözlerimi onun kışından ayıramıyordum.
Lanet olsun.

Dördüncü Bölüm

Tekme

Kulüp binasının barında oturdum ve Nitro bana yeniden inşa ettiği bisiklet motorundan bahsederken ona baktım. Konsantrasyonum o ve Evie'nin düşünceleri arasında gidip gelirken sözleri de bir o yana bir bu yana gidip geliyordu. Onu annesinde gördüğümünden beri bir hafta geçmişti. Onu bilerek yalnız bırakmışım çünkü onun hakkında bildiğim bir şey varsa o da bir şey yapmaya zorlanmaktan ne kadar nefret ettiğiydi. Bunca yıldan sonra, ne zaman zorlayacağımı ve ne zaman geri çekileceğimi biliyordum.

"Kick, beni dinliyor musun lan?" Nitro düşüncelerimi böldü.

Ona cevap vermeden önce biramdan bir yudum aldım. "Üzgünüm, kardeşim."

Birasını bitirdi ve Brittany'ye bir tane daha getirmesini işaret etti. "Her şey yolunda dostum, geçen hafta çok kötü şeyler yaşadığını biliyorum. Ama bir gün evime uğrayıp motora bir göz atmalısın. Biraz yardım alabilirsin, çünkü motorlardan anladığını duydum."

Nitro'yla yakın değildik ama son zamanlarda ne kadar çok ortak noktamız olduğunu fark etmişim ve belki de ona motoru konusunda yardım etmek Jeremy ve Evie'yi bu kadar çok düşünmeme engel olabilirdi. "Evet, yaparım."

Brittany Nitro'ya içkisini getirdi ve barın karşısına geçerek kocaman göğüslerini ona gösterdi. Ona pek saygı duymuyordum ama elimizdeki en iyi bar orospusuydu. "Barı yeniden dekore etmeme izin vermesi için King'i ikna edebilir misin?" diye sordu, hevesli gözleri ikimizin arasında gidip geliyordu.

Nitro ona sırıttı. Hızlı bir sevişme istediğinde sık sık onu kullanırdı ve aralarında kolay bir arkadaşlık olduğunu biliyordum. "Sevgilim, seni istediğim gibi becermeme izin verirsen King'i her şeye ikna etmeye çalışabilirim," dedi göz kırparak. Barın öbür ucuna uzandı ve parmağıyla kızın göğüs dekoltesinde gezindi, bu da kızın gözlerini kapatıp inlemesine neden oldu.

"Lanet olsun, siz ikiniz, kendinize bir oda bulun," diye çıktım ve biramın geri kalanını yuttum.

Nitro elini kızın üstünden içeri soktu. Bana bakarak, "İstediğim gibi oynasa oynardım ama hiç oynamıyor," dedi.

Elini tokatlayarak uzaklaştırdı. "Sana bununla ilgilenmediğimi söyledim Nitro. Bunu yapmana izin verecek başka bir sürtük bulman gerekecek."

Omuz silkti. "O zaman King'i ikna edecek başka birini bulman gerekecek bebeğim, çünkü oyun yok demek benden yardım yok demek. Ayrıca, boya, mobilya gibi şeylerin hiçbirimizin umurunda olacağını sanmıyorum."

Brittany ikna olmayan bakışlarını odanın içinde gezdirdi. "Yani bazı yerlerinde soyulan çirkin krem rengi boyayı, modası geçmiş ahşap masa ve sandalyeleri ya da buradaki koltukların daha iyi günler gördüğü ve çok fazla döllendiğı gerçeğini umursamıyor musun? O koltuklarda oturmaktan nefret ediyorum çünkü biliyorum ki neredeyse hepiniz o koltuklarda bir avuçtan fazla orospu siktiniz ve mikroplarınızı her yere yaydınız. Peki ya buradaki bitkiler ölüyor çünkü onları kim seçtiyse içerisi için yanlış bitkileri seçmiş ve benden başka kimse onları sulamıyor? Bir de barın arkasındaki duvarda asılı olan Storm logonuzun yeniden yapılması gerekiyor çünkü çok yıpranmış."

Ona kaşlarını kaldırdım. "Bu işe çok kafa yorduğunu görüyorum ama şahsen benim umurunda değil ve King'in de umurunda olduğunu sanmıyorum."

"Ne umurumda?" King'in sesi arkamdan geliyordu.

Brittany'ye çenemi salladım. "Yeniden dekore etmek istiyor. Buranın eski ve çirkin olduğunu söylüyor. Kanepelerdeki döllerden de nefret ediyor."

King güldü. "Yeni kanepeler mi istiyorsun, tatlım? Sen ve ben onları vaftiz edebiliriz."

Gözlerini devirdi. "Tamam, anladım. Kulüp evinin nasıl göründüğü umurunda değil."

King gülmeyi bıraktı ve gözlerini ona dikti. "Bak ne diyeceğim. Benim için bir maliyet belirle, düşüneceğim ama karşılığında senden bir şey istiyorum."

Gözlerinde korku titreşti ve cevap vermedi. Hiç kimse King'e bir şey borçlu olmak istemezdi, özellikle de bir kadın. Kadınlardan neler talep ettiğine dair hikâyeler duymuştum ve tereddüt ettiğı için onu suçlamadım.

"Eee?" diye havladı, onun cevabını bekliyordu.

"Sanırım çok pahalıya mal olacak," dedi, sesinde önceki özgüveninden eser yoktu.

Adam sonunda başını sallamadan önce ona uzun ve sert bir bakış attı. "Evet, ben de öyle düşünmüştüm," dedi karanlık bir sesle.

Bizden uzaklaşıp barın diğer ucuna doğru gidişini izledim. Oraya yeterince hızlı varamayacağı oldukça açıldı.

Nitro ayağa kalktı. "Kafayı vurmam lazım. Seni sonra yakalarım."

O gittikten sonra King sordu: "Tuzakların etrafında Gümüş Cehennem hakkında bir şey duydun mu?"

İki adamlarını öldürenin Storm olduğunu bilip bilmediklerini duymuş muydum?

"Hiçbir şey duymadım."

"Evet, ben de. Daha fazlasını öğrenmeye çalışmalıyız. Bunu yapabilir misin?"

Başımı salladım. "Bazı bağlantılarım var. Sizin için takip edeceğim."

Sırtıma bir tokat attı. "Güzel." Bakışları Brittany'nin hareketlerini izlemek için benden kaydı ve daha iyi görebilmek için bara yaslandı. Karnını doyurduktan sonra tekrar bana baktı. "Bugün senin için bir işim var. Zor kazandığımız paranın bir kısmını alman gerekiyor."

"Kimden?"

Bakışları bir an için Brittany'ye kaydı ama sonra tekrar bana döndü. "Asla ödeme yapmak istemeyen kokainman arkadaşımız. Ona bir çeki düzen ver Kick, çünkü onun bu boktan hallerinden bıktım. Aslında onunla bir daha muhatap olmak zorunda kalmazsam çok mutlu bir adam olurum."

Kral konuşuyor -Onu dışarı çıkarın ya da bir daha asla kapımızı çalmamasını sağlayın.

Brittany'nin hareketlerini izlemeye devam ederken durup onu izledim. O kaltağın artık ondan kaçma şansı sıfırdı. Bugün onun dikkatini iyice çekmişti. "Bitmiş say," dedim.

Bana baktı. "Güzel." Bu King'in talimatlarının yerine getirilmesinden duyduğu memnuniyeti ifade etmek için kullandığı özel bir kelimeydi. Onan bundan daha fazlasını asla alamazdınız.

Brittany'nin bardaki vardiyasının bitmesine on beş dakikadan az bir süre kaldığını düşünerek onu kendi haline bıraktım.

Ayrıca yakında buraya yeni boya yaptıracağımızı da düşündüm.

Motosikletimin motorunu durdurdum ve sokağı değerlendirdim. Daha önce tahsilat için Bruno'nun evine hiç gelmemiştim. Genelde sık sık gittiği bara uğrardım ama daha önce oraya gitmiş ve onu bulamamıştım, bu yüzden evine bir şans vermem gerektiğini düşündüm. Bruno sessiz bir sokakta yaşıyordu ve bu benim için iyi bir şeydi, hatta bugün daha da iyiydi çünkü etrafta kimse yoktu. Gerçekten önemseydiğimden değil

ama ilgilenecek daha az tanık olması işleri kolaylaştırdı.

Bisikletimi bırakıp arka kapıya yöneldim. Neredeyse beni taciz edecek bir köpeği olmasını bekliyordum ama yoktu. Bahçesinde aşırı büyümüş otlar ve arka tarafa yeni atılmış çöpler vardı. Pis, keş domuz.

Arka kapı kilitli değildi, ben de buna güveniyordum. Arka kapılarını kilitlemeden bırakan aptalların sayısı beni hiç şaşırtmamıştı. İçeri girdim ve esrar kokusu beni anında çarptı. Umarım eğlenmiyordur; bugün ondan daha fazlasıyla uğraşmak zorunda kalmak istemiyordum.

Çamaşır odasından girdim, oradan da bir koridora çıktım ve oturma odasına gelene kadar koridoru takip ettim. Bruno kanepede oturmuş televizyona bakıyor, bir türlü istediğini alamıyormuş gibi elindeki esrarı sertçe emiyordu. Esrara ve televizyona o kadar dalmıştı ki yaklaştığımı duymadı.

Kanepenin arkasına geçtim ve kafasının arkasına bir şaplak attım. Bir mil sıçradı ve bana ters ters bakmadan önce neredeyse kendini televizyona doğru itiyordu.

"Ne oluyor lan, Kick?" diye sordu, sanki onun için çok değerliymiş gibi hâlâ o lanet esrara tutunuyordu. Sanırım muhtemelen öyleydi. Bu sik kafalının hayatında uyuşturucu, borç ve bir sürü pişmanlıktan başka bir şey yoktu.

Ona doğru ilerledim ve yüzümdeki ifadeyi net bir şekilde okumuş olmalıydı çünkü endişesi yüzünden okunuyordu ve benden uzaklaşmak için geri geri gitmeye başladı. "Bundan kaçabileceğini mi sanıyorsun?" Ona doğru yürümeye devam ederken sordum.

"Neyden kaçabilirim?" dedi yalvarırcasına. Bruno'nun iyi olduğu bir şey varsa o da sorunlarının o kadar da kötü olmadığına kendini inandırmaktı.

Kişisel alanına girdim ve ona ters ters baktım. "İçinde olmak üzere olduğun acı dolu dünyadan kaç."

Gözleri dehşetle doldu. "Hayır! Param var!"

"Gerçekten mi? Buna inanmamı mı bekliyorsun Bruno? Sende asla para olmaz."

Bana başını sallarken başı hızla aşağı yukarı sallanıyordu. "Param var! Evimde... Gidip senin için getireyim."

Hareket etmeye çalıştı, ben de elimi kaldırıp omzunu tuttum ve onu durdurdum. "O kadar hızlı değil, orospu çocuğu. Ben sana hareket edebilirsin demedikçe hareket edemezsin. Anlaştık mı?"

Yutkundu ve alnında boncuk boncuk ter birikti. Teri silmek için kolunu hareket ettirdiğinde, "Evet" diye onayladı.

Omzunu bıraktım ve sordum, "Nerede bu para? Hangi odada?"

"Yatak odamda."

Silahımı çıkardım ve alnına doğrulttum. Gözleri büyüdü ve ben de göğsünün hızla inip kalkışını izledim. "Sen önden git, ama dediğimi yapmadığın an ateş ederim. Ve bu başlangıçta öldürmek için olmayacak. Anlaştık mı?"

Sözlerini hızlıca söyleyebilmek için takılıp düştü. "Evet, anladım Kick, ama buna gerek yok-"

Silahımı alnına sertçe bastırdım. "Her zaman bir ihtiyaç vardır, Bruno. En azından senin gibi sik kafalılara. Şimdi kapa çeneni ve yürümeye başla."

Dediğimi yaptı ve beni yatak odasına götürürken ben de peşinden gittim. Ev, yerlere saçılmış ıvır zıvırla berbat bir haldeydi. Yatak odası da farklı değildi. Çekmecelerini karıştırmaya başladığında, evde duyulabilen tek ses başucundaki saatin tik takları ve artık sert ve hızlı gelen nefesleriydi.

Arkasında durmak için hareket ettim ve silahı sırtına bastırdım. "Umarım silah aramıyorsundur," dedim, onun bu kadar zeki olmasını beklemiyordum ama ne olacağı belli olmazdı.

Başını iki yana salladı. "Hayır, para buralarda bir yerde. Sadece hangi çorabın içine sakladığımı bulmam lazım."

"Paranı lanet çoraplarının içine mi sakladın?"

Bana ters ters bakmak için başını çevirdi. "Başka nereye saklayabilirdim ki, ukala?"

"Az önce bana ne dedin sen?" Kükredim. Onun gibi şerefsizler beni çok sinirlendiriyordu. İlk olarak, saçmalıklarını düzgün tutamayacak kadar aptaldı, sonra sonuçlarıyla uğraşmaktan kurtulabileceğini düşünecek cesareti vardı ve üstüne üstlük bana lanet olası isimler mi takmak istiyordu? Sikerim böyle işi.

Yüzünde beliren tanıma ifadesi paha biçilemezdi. Hedefinizin aslında ne kadar boktan bir durumda olduğunu anladığı o an damarlarıma heyecan pompalamakta asla başarısız olmadı. "Kahretsin, üzgünüm dostum. Öyle demek istememiştim."

Silahımı kaldırdım ve çatıya ateş ettim. Asıl yapmak istediğim onu vurmaktı ama önce parayı almam gerekiyordu, bu yüzden çatı onu acele ettirmek için bir sonraki en iyi şeydi. Silahı tekrar ona doğrultarak kükredim, "Acele et lan. Bütün gün bekleyemem."

Ter yüzünü kaplamaya başlamıştı ve gömleği vücudundaki tere yapışmıştı. Parayı bulana kadar daha hızlı karıştırmaya başladı. Bir bakirenin boşalmasından daha hızlı bir şekilde çorabından çıkarıp bana doğru itti. "Al şunu!"

Yirmilik ve onluk tomarları ondan alırken, "Sakin ol," diye önerdim. "B u n l a r ı mutfak masana taşıyalım ki sayabileyim." Bize altı bin dolar borcu vardı ve onunla ilgilenmeden önce hepsinin burada olduğundan emin olmak istedim.

Hepsini bana verdikten sonra mutfağa doğru yürümeye başladı. Masaya oturmasını işaret ettim ve karşısına oturup saymaya başladım. Ben bunu yaparken ağzını kapalı tutmayı başararak beni çok şaşırttı. Bruno genellikle ben para toplamaya geldiğimde sürekli saçmalardı.

Yavaşça saydım. Bugün içimdeki piç ortaya çıkmıştı ve bitirmemi beklerken onun korkusunu hissetmek hoşuma gidiyordu.

Elli dolar eksigi vardı.

Silahımı ayağına doğrultup ateş etmeden önce ona ters ters baktım.

Her yere kan sıçramaya başlarken acı içinde çığlık attı. Vahşi gözleri benimkilere takıldı ve "Bunu neden yaptın lan?" diye bağırdı.

"Boyun kısa," dedim sakince, sandalyeme yaslandım ve bacağımı uzatıp esnetmeye çalıştım.

"Öyle demen gerekirdi. Bende daha fazlası var!" Yüzü acıyla buruşmuştu ve bacağını sıkıca kavradı. Yüzünden ter boşanıyordu ve giysileri ıslak, terli bir karmaşaydı.

"Bunu söylememe gerek yok Bruno. Şimdiye kadar paramı almaya geldiğimde hepsini istediğimi bilmen gerekirdi. İstemediğim şey ise etrafımda dolandırılması."

"Seninle dalga geçtiğim söylenemez, göt herif," diye mırıldandı. "O çorabın elli dolar eksik olduğunu nereden bilebilirdim ki?"

Diğer ayağını da vurdum ve acı içinde kıvrınmasını izledim. "Paranın geri kalanı hangi cehennemde saklı? Ve artık benimle dalga geçme," dedim.

Kelimeleri çıkarmakta zorlandı. Çenesini mutfak kilerine doğru sallayarak kekeledi: "Orada, en üst rafta, arkadaki kahverengi kabın içinde."

Sandalyemi geriye iterek kaşlarımı kaldırdım ve "Kurşunların dürüstlüğü teşvik etmesi ne kadar komik, değil mi?" dedim.

"Siktir git," diye tükürdü, artık beni kızdırıp kızdırmadığı umurunda değildi.

Onu görmezden geldim ve kahverengi kabı aramak için dolaba uzandım. Açtığımda gözlerim şaşkınlıkla açıldı. Islık çaldım ve mırıldandım, "Siktir git Bruno. Benden bir şeyler saklıymuşsun."

İçinde yirmi bin dolar olmalıydı.

"Sadece ellisini al ve beni rahat bırak."

Bakışlarım ona kaydı. Kandırılmış mıydı? "Gerçekten bugün buradan bu parayı almadan çıkacağımı mı düşünüyorsun?"

Kavgası bitmemişti. "Yemin ederim Kick, eğer paramı alırsan peşine düşerim."

Kıkırdadım ve başımı yana eğerek ona sorgulayan bir bakış attım. "Gerçekten beni avlamak için hayatta kalacağını mı düşünüyorsun?"

Sonunda bugün ne kadar büyük bir pislüğün içinde olduğunu fark etti. Sandalyesini geriye itti ve ayağa kalkmaya çalıştı. Yere yığılmasını izledim, bunu yaparken vücudu acı içinde kıvranıyordu.

Ona doğru yürüdüm ve tepeden baktım. "Yıllardır kulübümüzü mahvediyorsun, orospu çocuğu ve başkanımın artık seninle işi bitti. Ayrıca sen yaşlıları ve engellileri avlayan keş bir suçlusun, bu yüzden dünyayı onsuz da yapabileceğimiz bir pislikten kurtarmış olacağım."

Merhaba sesi bana yalvardı. "Parayı al, Kick. Benden bir daha haber alamayacaksın. Bir daha o insanları soymayacağıma ve incitmeyeceğime söz veriyorum." Anlamsız kelimeler döküldü ağzından. Hiçbir şey ifade etmediklerini biliyordum, çünkü Bruno alışkanlıklarına bağlı bir yaratıktı ve daha önce verdiği hiçbir sözü yerine getirmemişti.

"Daha fazla boktan söz için artık çok geç." Mutfağına göz gezdirdim. "Para için seni kovalamayı özlemeyeceğim. Hayatını içerek geçirdiğin batakhane ve bu çöplük arasında, hayatta gerçekten kendini aşmışsın."

Bana pis bir bakış atmadan önce ayaklarıma tükürdü. "Siktir git!" Silahımı alnına doğrulttum ve tetiği çektim.

Her yere kan sıçrarken geriye doğru düştü.

Silahlı göğsüne doğrulttum ve üç kurşun daha sıktım. King'in bir daha onunla uğraşmak zorunda kalmama dileğinin gerçekleştiğinden emin olmak için.

Sonra kahverengi kaptaki parayı ve masadaki parayı alıp ceketimin cebine koydum ve geldiğim yoldan çıktım.

Bruno'nun cesedi, yarattığı pis kokuya bağlı olarak günlerce, hatta haftalarca bulunamayabilirdi. Bildiğim kadarıyla ailesi ya da gerçek arkadaşları yoktu ve yaşadığımız dünyada, bir kulübün ya da çetenin parçası olmadığınız sürece kimse kimseyi pek umursamazdı. Bruno kimseye ait değildi ve bu yüzden kimsenin umurunda olmazdı.

Bu, dünyamızın soğuk ve acı gerçeği idi.

İki saat sonra, eve gidip Bruno'nun parasını ayırdıktan ve King'in parasını ona teslim ettikten sonra mezarlığın önünde durdum. Nedenini bilmiyordum ama orada bir çekim hissetmiştim. Jeremy'nin olduğu yer orası değildi, ailesi onun yakılmasını organize etmişti. Bisikletimi bırakıp çimlerin üzerinde yürümeye başladığımda, aklıma geldi.

Shelly burada.

Mezarına varmak üzereydim ki yaşlı bir kadın tökezleyip önümdeki patikaya düştü. Dizlerinin üzerine düştü ve tekrar ayağa kalkmak için mücadele etti. Diz çöküp kalkmasına yardım edebilmek için hızla ona doğru yürüdüm.

"İyi misin?" diye sordum. Çok fazla zarar görüp görmediğini anlamak için onu değerlendirerek sordum.

Gözleri gözlerime geldi ve orada az miktarda acı görmeme rağmen gülümsedi. "Ben aptal bir ihtiyarım," dedi usulca, "bugünlerde hep düşünüyorum ama kendime zarar vermedim. Kalkmama yardım ederseniz, devam edeceğim."

Kollarını kaldırdı ve ben de ellerimi omuzlarının altına koyup kalkmasına yardım ettim. Başlangıçta ayakları üzerinde biraz dengesiz dursa da dengesini yeniden sağladı ama tekrar düşmeyeceğinden emin olana kadar onu tutmaya devam ettim.

"Şimdi kendi başına ayakta durabiliyor musun?" Yapabildiğinden emin olmak için onu dikkatle izleyerek sordum.

Başını sallayarak, "Evet, iyi olacağım. Yardımlarınız için teşekkür ederim. Bugünlerde sizin gibi iyi insanlar bulmak çok zor."

Benim iyi olduğum konusundaki yanlış varsayımını görmezden geldim ve yavaşça gitmesine izin verdim. Kendi başına iyi olduğunu gördüğümde, "Araban nerede?" diye sordum.

Bana gülümsedi. "Kendi başıma idare edebilirim."

Başımı salladım ve ona rehberlik etmek için dirseğine uzandım. "Hayır, oraya tekrar düşmeden ulaştığından emin olmak istiyorum."

"Teşekkür ederim. Kendi oğlum bile bana bu kadar sahip çıkmıyor," diye mırıldandı yürümeye başladığımızda.

Çok hızlı yürüyemediği için arabasına kadar olan yolculuk biraz zaman aldı ama benim için sorun değildi. Oraya vardığımızda düşmediğine sevinmişim. Onu arabaya yerleştirdikten sonra kapısını kapattım ve geri çekildim. Gülümsedi ve arabayı sürerken bana el salladı. Onun gidişini izlerken düşüncelerimde kayboldum ve çakılların üzerinde yaklaşan ayak seslerini duymadım.

"Kick?"

Arkamı döndüm.

Evie.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu ben daha bir şey söylemeden.

"Gerçekten bilmiyorum." O anda kendimi kaybolmuş hissettim. Birdenbire ve hiçbir yerde, bu dünyada yalnız hissettim, sanki yanımda kimse yokmuş gibi.

Lanet olsun, benim neyim var böyle?

Kaşlarını çattı. "Sen iyi misin?"

Yüzümü ovaladım ve gözlerimi birkaç kez kırptım. "Evet, ne olduğunu bilmiyorum ama iyiyim."

Bugünlerde bana bakma eğilimindeki sertlik biraz azaldı ve "Jeremy'nin ölümü diyebilirim. Ben de aynı şekilde hissediyorum."

Hiçbir şey söylemedim, sadece durup onu izledim. Kahretsin, onu sonsuza kadar izleyebilir ve hiç yorulmayabilirdim. Şu anda çok savunmasız görünüyordu ve onu kollarımla sarmak istedim ama bunun kötü bir hareket olacağını biliyordum, bu yüzden kollarımı yanımda tuttum ve sessiz kaldım.

Vücudu gevşedi ve parmaklarını uzun saçlarında gezdirdi. "Neden ikiniz yıllar önce kavga ettiniz?"

Beni hazırlıksız yakaladı. Bunu hiç beklemiyordum. Vücudum kaskatı kesildi ve uzun bir nefes verdim. "Bu uzun bir hikâye Evie ve tekrar anlatmanın bir anlamı yok. Olan oldu ve Jeremy gitti, bu yüzden artık bunu düzeltemem."

"İkinizin arasında her ne olduysa benimle bir ilgisi varmış gibi hissediyorum ve bundan nefret ediyorum. Aranıza girdiğimi düşünmekten nefret ediyorum."

Hay sikeyim.

Sesinde duyabildiğim üzüntüden ve bedeninin çöküşünden nefret ediyordum.

"Bu senin hatan değildi. Sadece inatçı pisliklerdik ve bir anlaşmazlığın ötesini göremiyorduk. İyi bir arkadaşlığın heba olmasıydı ve geriye dönüp değiştirebilseydim, değiştirirdim. Onun yerine, şimdi bununla yaşamak zorundayım. Her şeyi berbat ettiğim gerçeğiyle yaşamak."

Ayaklarının üzerinde kaydı ve el çantasını omzuna attı. "Tamam, buna saygı duyabilirim ve benim yüzümden olmadığına sevindim." Benden bir adım uzaklaştı ve ekledi, "Seni yakalayacağım, Kick. Şimdi Shelly'yi ziyarete gideceğim."

Seni yakalayacağım, Kick.

Bu lanet kelimeler kalbimi ısıttı.

"Görüşürüz, bebeğim."

Son bir gülümsemeyle beni kutsadı ve Shelly'nin mezarına doğru yöneldi. Kahretsin, Jeremy'yle yaşadığım şey hayatımın sonuna kadar aklımdan çıkmayacaktı.

Tekme

30 yaşında - 5 yıl önce

"Ne yapıyorsun lan sen, göt herif?" Jeremy'nin gürleyen sesi odanın içinde yankılandı. Az önce evime dalmıştı ve oturma odamda birbirimize ters ters bakıyorduk. Neden burada olduğunu biliyordum.

Evie.

O ve ben tekrar bir araya gelmiştik, tabii ki o da benim

Yüzünü.

Onu en az benim kadar seviyordu.

Ona ters ters baktım. "Sevdiğim kadını beceriyorum ve bir gün onu karım yapacağım. Onu bir kez terk ettim ve bir daha aramıza hiçbir şeyin ya da hiç kimsenin girmesine izin vermeyeceğim. Senin de aramıza girmene izin vermeyeceğim."

Yumruğu bir an sonra çeneme değdi ve şaşkınlıkla geriye doğru sendeledim. Jeremy ve ben daha önce hiç fiziksel bir kavga etmemiştik. I

"Evie hakkında nasıl böyle konuşabiliyorsun?" diye kükrerken çenemi tuttu.

"Ne gibi?"

"Sana ne yaptığını sordum ve sen onu becerdiğini mi söylüyorsun? Sen ne biçim bir domuzsun böyle, Kick? Çoğu erkek onunla çıktığını söyler, sikiştiğini değil."

Biraz kan tükürdüm ve ona çoğu erkek gibi olmadığımı hatırlattım. "Ben bir pisliğim, unuttun mu? Pislikler böyle konuşur."

"Daha önce hiç pislik değildin, Kick. Storm seni bu hale getirdi ve Evie'nin sende ne bulduğunu anlayamıyorum."

"O zaman Evie olmaman iyi bir şey. Sakın aramıza girmeye çalışma Jeremy. Yemin ederim, eğer bunu yaparsan eğer bunu bizim için mahvedersen, aramız hiç iyi olmaz."

Öfkelendi. Vücudu sanki bana tekrar yumruk atacakmış gibi gerildi ve boynundaki damar atmaya başladı. "Bir süredir aramız pek iyi değil ve eğer ondan uzaklaşmazsan bu benim için son olacak."

Bu ne lan?

"Benimle dalga mı geçiyorsun! Bunun için arkadaşlığımızı bir kenara mı atacaksın?"

"Hayır, Kick, Storm'a katıldığında arkadaşlığımızı hemen hemen çöpe attın. Ruhunu şeytana satıp her şeyin ve herkesin canı cehenneme dediğinde. Eğer Evie'yi o dünyaya sürüklersen, geri kalan günlerimi onu oradan çıkarmak için savaşıarak geçireceğim."

Ona yaklaştım. Yüzüne doğru. "Sana evimden defolup gitmeni ve bir daha asla geri dönmemeni öneririm. Yüzünü bir daha asla görmek istemiyorum," diye hırladım, gözlerim onunkilere dikilmiş, söylediğim her kelimede ne kadar ciddi olduğumu haykırıyordum.

Onunla işim bitmişti.

Bir an olduğu yerde durdu, gözleri benimkileri aradı. Onu gördüm. Onun da bittiğine karar verdiği anı gördüm. Gözlerinde bir şey parladı ve benden bir adım uzaklaştı. "Bitti," diye bağırdı. Ve sonra ekledi: "Eğer onu söylediğin gibi seviyorsan, onu da kendinle birlikte aşağı çekmezsin. Ona bok ve pislik içinde bir hayat vermezsin. Bunu bir düşün."

Ve sonra gitti.

Ve ben bunu beş yıldır düşünüyordum.

Bu düşüncelerin beni üç yıl önce çekip gitmeye ikna etmesine izin vermiştim ama ona olan çekim artık karşı koyamayacağım kadar güçlüydü.

Jeremy'nin söylediği her sözün doğru olduğuna ne kadar inansam da bencil bir piç *olduğunu* ve Evie'yi benimle istediğini söyledi.

Denesem bile inkar edemezdim.

Beşinci Bölüm

Evie

Umutsuzluk etrafımda dönüyordu ve babam bana son beceriksizliğini itiraf ederken odanın dört duvarı üzerime kapandı. Onun üzgün ev bahanesinde dururken, gözlerimi sıkıca kapattım ve on dokuz yıl geriye gidip tarihin akışını değiştirebilmeyi diledim. Yırtık halılar, delik deşik yıpranmış kanepeler, yemek yemeyi umursamadığı için üzerinden sarkan kıyafetler, bırakıp gittiği bir kariyer ve hayatını değiştirme ve iyileştirme şansını mahveden lanet olası bir kumar bağımlılığıyla yalnız yaşadığı gerçeğini değiştirebilmeyi diledim.

"Kahretsin baba... Bu nasıl oldu? Çok daha iyiydin." Gözlerim ona yalvarıyordu. Bana bunun düzelebileceğine dair umut verecek bir şeye, herhangi bir şeye ihtiyacım vardı. Yine de içgüdülerim biliyordu. Bunun her zaman böyle olduğunu biliyordum, bu sadece sizi bir kez pençesine aldığı anda asla bırakmayacak olan bitmek bilmeyen bir bağımlılık döngüsüydü. Eğer gerçekten istemezsen.

Başını öne eğdi.

Utanç yüzünü yıkadı.

Yenilgi vücudunu sarmıştı.

Beni yetiştiren adam yok olmuştu ve onun yerine anlamakta ve sevmekte zorlandığım bu baba duruyordu. Onu her zaman içten içe sevecektim ama bu daha çok refleks bir duyguydu. Bugünlerde sevgi kolay gelmiyordu... Onu sevmek için çalışmam gerekiyordu.

Bana baktı, yüzü hiç görmediğim kadar harap olmuştu.

Sonunda konuştuğunda, neredeyse içim içimi yiyordu. "Bebeğim, yardıma ihtiyacım var." Babam hiç yardım istememişti.

Hiçbir zaman.

Ne kız kardeşim öldüğünde, ne annem onu aldattığında, ne işini kaybettiğinde ve faturalarını ödemek için boktan gündelik işlere girmek zorunda kaldığında, ne de kumar bağımlılığı için.

Sözleri kalbimi deldi ve gözlerim yaşardı.

Sevgi ruhumun kapısını çaldı ve o anda babama yardım etmek için her şeyi yapabileceğimi anladım.

"Ne kadar borcun var?"

Gözleri kapandı ve uzun bir nefes aldı. Tekrar açarak, "On bin dolar." dedi.

Kalbim karnıma düştü.

On bin dolar.

Bu kadar parayı nereden bulacaktık?

Bacaklarım neredeyse altıma çöküyordu, bu yüzden arkamdaki kanepeye oturdum, dirseklerimi dizlerime dayadım ve başımı ellerimin arasına aldım. Bu iş boka sarmıştı ve beynim onun için bir çıkış yolu bulmaya çalışsa da boşa çıkıyordu.

Sessizlik odayı doldurdu ve sonunda başımı kaldırıp ona "Ne kadar zamanın var?" diye sordum.

"Bir hafta," diye sadece benim duyabileceğim kadar yüksek sesle fısıldadı.

Vay anasını.

Kalbim neredeyse göğsümden fırlayacaktı ve korku içime işledi. Bir hafta içinde bu kadar parayı bulmamızın imkânı yoktu. Ama ben yenilgiyi yüzüme vuracak ve savaşmadan havlu atacak bir kadın değildim.

Kendimi toparladım ve ayağa kalktım. "Bana bırak baba. Birkaç kişiyle konuşacağım."

Yüzünde bir umut belirdi. "Öyle mi?"

"Evet. Ama bu sadece bir sorunun olduğunu kabul edersen ve bunun için yardım alırsan olur." Ona sertçe baktım, bekliyordum.

Bir an tereddüt etti ve ben de sustum. Elbette sorununu daha fazla inkâr etmeyecekti. Ama yine de babam inatçı ve gururlu bir adamdı ve uzun süredir inkâr içinde yaşıyordu.

Sonunda konuştuğunda içimi bir rahatlama kapladı. "Evet, bir sorunum var. Nasıl ve nereden yardım alacağımı bilmiyorum ama bulacağım." Sesindeki kırıklık bana bilmem gereken her şeyi anlatıyordu. Dibe vurmuştu. Ve bu bana ne kadar acı verse de, muhtemelen onun için en iyi şeydi çünkü şimdi, nihayet, bir çıkış yolu arayacaktı.

"Baba, ben bir danışmanım. Hatırladın mı? Sana yardım edecek birini bulacağım."

Kaşları çatıldı. "Sadece çocuklara danışmanlık yaptığını sanıyordum."

"Ediyorum ama başka danışmanlar da tanıyorum."

Başını sallayarak, "Tamam Evie, sen bana birini bul, ben de onunla çalışayım," diye mırıldandı. "Yıllar boyunca seni hayal kırıklığına uğrattığımı ve bağımlılığımı asla kabul etmediğimi biliyorum... ama bir şeylerin değişmesine ihtiyacım var. Hayatımı geri istiyorum." Sesi çatladı ve kalbimden bir parça daha çaldı. O zamanlar hepimiz çok şey kaybetmiştik ama en çok babam kaybetmişti.

"Biliyorum baba. Hepimiz senin hayatını geri almanı istiyoruz," dedim usulca. Gözleri içimin derinliklerine ulaştı ve "Teşekkür ederim" diye fısıldadı.

Babamın evinden çıktım ve bir süre düşünerek daireler çizdim. On bin doları nereden bulacağımı merak ediyordum. Sonunda kendimi kız kardeşimin kapısının önünde buldum. Kapıyı açtı, biraz şaşkın görünüyordu.

"Evie! İçeri gel," dedi ve beni evine soktu. "Neyin var?" diye sordum. diye sordum, çünkü gerçekten yıpranmış görünüyordu.

"Sana bir içki içerken anlatırım," dedi ve elini sallayarak içeri girmemi işaret etti.

Julie benden iki yaş büyüktü ve yalnız yaşıyordu. Yıllardır evine gitmemiştim ama pek değişmiş gibi görünmüyordu. Hala o çok sevdiği krem rengi duvarları, benim dayanamadığım ama onun bayıldığı country tarzı ahşap mobilyaları ve her yere serpiştirilmiş bitkileri vardı. Yine de evinde yaşanmışlık hissi vardı ve ben bunu sevdim.

Beni mutfağına götürdü ve kahve ikram etti. "İşini yeni mi bitirdin?" diye sordu, yedi buçuğu gösteren saate bakarak.

Başımı salladım. "Hayır, saatler önce bitirdim ama babamı görmeye gittim ve o zamandan beri arabayla dolaşıyorum."

Gözleri irileşti. "Kahretsin, bu kulağa hiç hoş gelmiyor. Bunun için kesinlikle kahveye ihtiyacımız var ... ya da belki daha sert bir şeye?"

"Kahve iyidir, teşekkürler."

Nespresso'sunu hazırladı ve "Dökül bakalım. Bana şimdi ne yaptığını söyle."

İçimi çektim ve bar taburelerinden birine oturup tezgâhın üzerine çöktüm. "Kendini yine borç batağına soktu ve parayı geri ödemek için bir haftası var. Ona parayı bulmasına yardım edeceğimi söyledim. İyi haber şu ki sonunda yardıma ihtiyacı olduğunu fark etti."

Bu sözlerim onun durmasına ve şok içinde bana bakmasına neden oldu. "Eğer yapmazsan ne olacak?"

Kalp atışlarım hızlandı. Bunu düşünmemek için kendimi zor tutuyordum. "Dürüst olmak gerekirse bilmiyorum ama birisine bahse girmesi için on bin dolar borç veren birinin iyi bir haber olamayacağını düşünüyorum. Özellikle de geri ödemenin hiçbir yolu olmadan ona borçlu kalırsanız."

"Aman Tanrım," diye mırıldandı kahve yapıp bana getirirken. Bir tabureye oturarak, "Aklında sormak istediğin biri var mı?" diye sordu.

"İlk arayacağım kişi sensin. Ailemle başlayıp oradan devam ederim diye düşündüm." Ona umutla baktım ama yüzü bana bilmem gereken her şeyi anlatıyordu. Onda yoktu.

"Çok üzgünüm ama şu anda maddi olarak zor durumdayım. Aslında kapıyı çaldığınızda bu kadar garip görünmemin nedeni de buydu. Kredi kartı faturalarım birikti ve bugün bir ay içinde işsiz kalacağımı öğrendim."

Onun elini tutmak için elimi uzattım. Sıkarak, "Çok üzgünüm. Eğer sana yardım edebileceksem, ederim."

İç çekti. "Tanrım, ben tam bir kaltağım." Kaşlarını çatıttım. "Neden?"

"Çünkü sen çok iyi bir insansın ve Shelly öldüğünden beri sana bok gibi davrandım."

Kahretsin, sözleri karşısında gözlerim yaşardı. *Haklıydı*, tam bir kaltaktı ama hepimiz Shelly'nin ölümüyle kendi yöntemlerimizle başa çıkmıştık ve onunki de ailesini dışlamaktı.

Cevap vermeyince devam etti, "Ve şimdi, seni yıllarca dışladıktan sonra iletişime geçmemden bir hafta sonra, ihtiyacım olduğu anda bana yardım etmeyi teklif ediyorsun."

Gözlerim parladı ve ona gülümsedim. "Aile bunun için vardır. Bizimkisi dağılmış olabilir ama belki onu yeniden bir araya getirmenin bir yolunu bulabiliriz."

"Sanırım bu biraz zaman alacak, Evie," diye uyardı.

Başımı sallayarak onayladım. "Evet, biliyorum, ama Jeremy'nin ölümünün bana öğrettiği bir şey varsa, o da dünyadaki tüm zamana sahip olmadığımızdır."

"Peki affetmek tüm bunları nasıl etkiliyor? Çünkü hepimiz birbirimizi affetmediğimiz sürece hiçbir şeyin değişeceğini sanmıyorum."

"Affetmek diğerk kişi için değildir Julie, bizim içindir. Diğerk kişiye duyduğumuz nefret ve öfkeden kurtulup ilerlememizi sağlar. Ve bunun ille de unutmak anlamına geldiğini sanmıyorum. Sadece o kötü şeyleri geride bırakmayı seçersiniz, böylece hayatınızda daha iyi şeyler olabilir."

Bana kaşlarını kaldırdı. "Tecrübelerine dayanarak konuşuyormuşsun gibi geliyor, küçük kardeşim?"

"Sanırım öyle. Gittikten sonra Kick'ten nefret ettiğimi söyleyemem ama bizden vazgeçtiği için ona çok kızgındım ve bu duygularla başa çıkmam uzun zaman aldı. Ne kadar kötü hissettiğimi bilmediğini fark ettim, bu yüzden etkilediği ve incittiği tek kişi *bendim*. İşte o zaman onu affetmeye karar verdim, sadece bu duyguların gitmesine izin verebilmek için."

"Peki ya şimdi?"

"Ne demek istiyorsun?"

"Peki, şimdi onu affettiğine göre, istese onu geri alır mıydın?"

"Dediğim gibi, affetmiş olmam unuttuğum anlamına gelmiyor. Bütün bunları bir ders çıkarmamak için yaşamadım. Kick bazı konularda önemli ölçüde değişmediği sürece onu geri almayacağım."

"Konuşma tarzın bana seni geri almaya çalıştığını düşündürüyor. Öyle mi?"

Derin bir nefes aldım. "Evet, öyle."

"Sana geçen gün de söyledim, bence siz gerçekten birbiriniz için yaratılmışsınız Evie. En azından ona bir şans daha ver."

"Kalbim bir raundu daha kaldırabilir mi bilmiyorum," diye fısıldadım, kalbim ona bir şans daha vermeme düşüncesiyle zaten acıyordu ama aynı zamanda kendini daha fazla acıdan koruyordu.

Kahvesinden biraz içti ve başını salladı. "Anlıyorum. Daha önce acı çektiysen aşk korkutucu bir şeydir. Ama sen bana bir şans daha verdin."

Gülümsedim. "Sen farklısın. Sen ailedensin."

Bana doğru eğildi. "Kick de öyle, Evie. Bunu şimdiye kadar anlamadın mı?"

Kahretsin, haklı olduğu bir nokta vardı.

Bir saat sonra onun evinden ayrıldığımda, düşüncelerim tamamen Kick tarafından tüketilmişti. Beni yıpratması ne kadar sürecekti? Silahlarıma sadık kalmak için elimden geleni yapardım ama zorlamaya devam ederse sonunda pes edeceğimi biliyordum. Üzerimde ruh izleri bırakmıştı. Kick'e asla hayır diyemezdim. Onun kalbinin benim kalbime olan çekimini asla inkar edemezdim.

Ertesi gün işten sonra annemin evine uğrayıp onu tekrar kontrol ettim. Kick'in kardeşinin iş arabasını ön tarafta görünce şaşırdım. Braden bir inşaatçıydı ve annemin bir inşaatçıya ihtiyacı olduğundan şüpheliydim.

"Anne," diye bağırdım eve girerken, "Braden neden burada?" "Evie, oturma odasındayız. Gel ve bize katıl," diye bağırdı,

Ben de o yöne doğru gittim.

Bir dakika sonra Kick ile yüz yüze geldim.

Braden değil.

Kick.

Kahr

etsin.

"Braden nerede?" Ağzımdan kaçırıldım.

"Ne?" Annem sordu, açıkça kafası karışmıştı.

Başparmağımı araba yoluna doğru salladım. "Braden'ın arabası ön tarafta. Nerede olduğunu merak ediyordum."

Kick annemin karşısındaki kanepede oturuyordu ama ayağa kalkıp bana doğru geldi. Bakışlarımın vücuduna kaymaması için çok uğraştım ama bu imkânsızdı ve bir saniye sonra kendimi tişörtüne ve altında gerilen kaslara bakarken buldum.

Kahretsin.

Gözlerini kaldır, Evie. Bakmayı kes.

Faydasızdı.

Gözlerim vücudunda gezinmeye devam ediyor, Kick Hanson'ın seksiliğini iliklerime kadar hissediyordum.

Kıkırdadı ve başını eğerek yüzlerimizi santimetrelerce ayırdı. "Hepsi senin bebeğim, sadece söyle," dedi, derin sesi içimde bir ihtiyaç patlamasına neden oldu.

Kahretsin.

Elimi göğsüne koydum ve onu itmeye çalıştım ama tıpkı geçen seferki gibi bedeni kıpırdamadı. Yine de yüzünü benden uzaklaştırdı ama bunu yaparken bana sırtıttı.

Yakın olduğumu

biliyor. Hem de çok

yakın.

Söylediklerini görmezden geldim. "Bugün ne için buradasın, Kick?"

Omuz silkti. "Bir nedene ihtiyacım var mı? Neredeyse bu evde yaşadığım zamanları hatırlıyorum."

"Bu uzun zaman önceydi."

"Evet, belki de o günleri özlüyorumdur."

İçimde bir pişmanlık alevlendi. "Ben de özlüyorum Kick, ama geri dönemeyiz."

Hayat böyle işlemiyor."

Gözlerinden kendi pişmanlığı okunuyordu ve birkaç dakika sessizce birbirimizi izledik. Sonunda, "Evet" dedi. Benden bir adım uzaklaşarak anneme döndü ve "İçki için teşekkürler Loretta. Yakında görüşürüz."

"Uğradığın için teşekkürler," dedi annem, "ne zaman istersen gel."

Başını salladı ve sonra tekrar bana döndü. Bir adım daha yaklaşarak yanağını okşadı ve başparmağını dudağımın üzerinde gezdirdi. "Geriye dönemeyiz Evie, ama ileriye gidebileceğimizden emin olabilirsin."

Kick her zaman sadece bir bakışıyla, sesiyle ya da en hafif dokunuşuyla beni tahrik etmeyi başarmıştı ve şimdi de durum farklı değildi. Dokunuşu, sesi ve sözleri birbirine karıştı ve arzusun vücudumdaki her sinir ucuna yayılmasına neden oldu.

Her zaman yapabildiği bir diğer şey de beni iyi okuyabilmesiydi. Gözlerinde farkındalık titreşti ve ağzının köşeleri en hafif gülümsemeyle seğirdi. Dudaklarımda bir kez daha gezindikten sonra beni bıraktı ve "Yakında ben de görüşürüz bebeğim" dedi.

Gidişini izlerken kollarımı vücuduma doladım.

Kahretsin, Kick Hanson beni yakalamıştı.

"Evie," annem düşüncelerimi böldü ve ona bakmak için döndüm. "Ne oldu?"

"Ha?" Tanrım, Kick'ten sonra beynim pelteye dönmüştü.

"Buraya geldiğine göre bir şey istemişsindir diye düşündüm."

Gidip onunla birlikte kanepeye oturdum. "Hayır, sadece nasıl olduğuna bakmaya geldim," dedim, nasıl olduğunu görmek için ona bakarak. Genellikle yorgunluk yüzüne yansırı ama son zamanlarda daha iyiydi. Shelly'nin ölümünden sonra annem derin bir depresyona girmiş ve bir daha asla toparlanamamıştı. İçine kapanmış ve evden neredeyse hiç çıkmamıştı. Ancak son zamanlarda bu durumdan çıkmaya başlamıştı ve bugünlerde çok daha mutlu görünüyordu. Ama bu onun adına çok çaba gerektiriyordu ve ben de bunu biliyordum, bu yüzden elimden geldiğince ona yardım etmeye çalıştım ve düzenli olarak onu kontrol ettim.

"Teşekkür ederim," dedi bana hüzünlü bir gülümsemeyle, "Nasılsın bebeğim? Senin için endişeleniyorum."

Onun bu sözleri vücudumda bir mutluluk dalgası yarattı. Depresyonunun yan etkilerinden biri de çocuklarıyla bir annenin ilgilenmesi gerektiği gibi ilgilenememesiydi. Bize fazla şefkat gösteremiyordu ve bu yıllarca sürmüştü. Bugünlerde bize rastgele sevgi gösterilerinde bulunuyordu, ben de bunu yaptığımda iki elimle tutup sıkıca sarılıyordum.

"Ben iyi olacağım. Nasıl olduğunu bilirsin. Her seferinde bir gün yaşamalıyım."

Bir süre sessizce oturduk ve sonra daha önce hiç olmadığı bir şekilde açılarak beni şaşırttı. "Her seferinde bir gün, yapman gereken tek şey. Ama benim yaptığımı yapma, Evie. Eğer zorlanıyorsan, git ve sana yardım edecek birine görün. Hepinizin içine kapandım ve bu yapabileceğim en kötü şeydi. Çoğu zaman muhtemelen yalnız kalmak isteyeceksiniz ve buna ihtiyacınız olsa da, yaşadıklarınız hakkında konuşmaya da ihtiyacınız var. Her zaman değil ama içine kapanma. Bana bunu yapmayacağına söz ver."

"Söz veriyorum," diye fısıldadım, onun bu nadir açıklığı karşısında sesim boğazımda düğümlendi.

Belki bunca yıldan sonra, sonunda annemi geri alabilirdim.

Gözlerimi kapattım ve kendimi banyo suyunun derinliklerine bıraktım. Banyoya yerleştirdiğim mumların titremesi dışında karanlık etrafımı sarmıştı. Rahatlamak için lavanta.

Uzun bir gün olmuştu ve öğleden sonra annemin evinden ayrıldıktan sonra eve gelmiş, kanepeye gömülmeyi ve bütün gece oradan ayrılmamayı ummuştum. Yine de en iyi planlar asla işe yaramadı. Komşum panik içinde beni aramıştı. Çamaşır makinesini su basmıştı ve acil durumla ilgilenirken çocukları için yardıma ihtiyacı vardı. Üç saat sonra daha da bitkin bir halde eve dönmüştüm.

Banyoda uzanırken aklımı babam ve onun içinde bulunduğu zor durumla ilgili düşünceler dolduruyordu. Her ne kadar onları dışarı atmaya çalışsam da, en azından sadece banyo yaptığım süre boyunca, gelmelerini engelleyemiyordum. Bugün bankamla temasa geçtim ve kredi için yalvardım, ancak zaten limiti dolmuş bir kredi kartım ve arabam için kişisel bir kredim olduğu için bana daha fazla borç vermeyeceklerdi. Biriktirdiğim iki bin dolar babama pek yardımcı olmazdı, bu yüzden bazı arkadaşlarıma bana borç verip veremeyeceklerini sordum ama en fazla şunları yapabildiler

bin kişi daha buldum. Bunu çözmek için altı günüm daha vardı ve soracak fazla insan kalmamıştı.

Kahretsin.

Banyoda doğruldum, çok hızlı hareket ettiğim için su her yere sıçrıyordu. Mide bulantısı mideme vurdu ve nefesimi kontrol altına almak için derin nefesler almak zorunda kaldım.

Ne yapacağım ben şimdi?

Babam ne halt edecekti?

Ellerim banyonun kenarlarını kavrayarak ve konsantrasyonumu nefesimi yeniden kazanmaya odaklayarak otururken, ön kapıdan gelen yüksek sesli bir ses evimdeki sessizliği doldurdu.

Gece saat onda kapımı kim alabilirdi ki?

Banyoda kaldım, gidip gitmediklerini görmek için bekledim, ama tekrar aldıklarında kendimi yukarı ittim ve banyodan ıktım. Daha kurulanmadan havlumu üzerine sararak evin önüne doğru yürüdüm.

Ön kapıya geldiğimde aniden durdum.

Gerçekten de gecenin bu saatinde lanet bir havluya sarınmış halde kapıyı mı açacaktım?

Ben daha bu soruyu düşünüp cevaplayamadan karşı taraftaki kişi seslendi. "Evie, ben Kick. Aç kapıyı."

Aman Tanrım, benimle dalga geçiyor olmalıydı.

Daha fazla düşünmeden kapıyı çekip açtım ve ona ters ters baktım. Bakışları vücudumda gezindi ve sonra tekrar gözlerimle buluşmak için yukarı ıktı. Öne doğru bir adım atarak bir kolunu kaldırdı ve kapı pervazına dayadı. "Tatlım, seni görmek çok güzel," dedi.

Nefesimi tuttum ve başımı ona doğru salladım. "Gecenin bu saatinde burada ne işin var, Kick?"

"Ne? Merhaba yok mu? İçeri davet etmedin mi?" Ses tonu şakacı ve apkıncaydı ve tehlikeli bir bölgeye doğru ilerlediğimizi biliyordum.

Çenemi kapıya doğru salladım. "Önünden ekil," dedim ve koridorda yürümeye başladım. "Bir dakika sonra mutfakta buluşuruz," diye bağırdım üzerine bir şeyler giymek için yatak odama doğru ilerlerken.

Arkamdan botlarının sesi geliyordu. "Benim yüzümden üstünü değiştirmene gerek yok," dedi, seksi sesi tenimde gezinirken ürpermeme neden oldu.

Onu görmezden geldim ve yatak odasına doğru ilerledim. Ben sadece havluya sarınmışken Kick'le sohbet etmemizin imkânı yoktu.

Birkaç dakika sonra onunla mutfakta karşılaştığımda, bacaklarını önünde uzatmış ve kollarını göğsünde kavuşturmuş bir şekilde masada oturuyordu.

Yanına oturduğumda kaşlarımı kaldırdım. "Orada rahat görünüyorsun."

"Bunu bana sen yapıyorsun," diye mırıldandı dalgın dalgın. Bu gece aklında bir şey varmış gibi görünüyordu.

"Sana ne yapıyorum?"

Öne doğru oturup dirseklerini dizlerine dayadı ve bir eliyle çenesini kavradı. "Senin yanında olmak beni sakinleştiriyor, bebeğim." Gözleri gözlerimi tuttu ve zaman bir an için durdu.

Hatıralarım canlandı.

Kick benim pek çok anımı doldurmuştu ve onun sesi ve varlığı durduramadığım bir çıığı tetikledi. Duygular beni içine çekerken bedenim titredi.

Derin bir nefes aldım. "Bu *beni* sakinleştirmiyor," dedim usulca.

Kaşlarını çatı. "İyi anlamda mı yoksa kötü anlamda mı?" Cevabımla gerçekten ilgileniyor gibiydi.

"Emin değilim," dedim usulca ve sonra "Benimle ne hakkında konuşmak istiyordun?" diye sordum.

Kaşlarını kaldırdı. "Bana bir içki bile teklif etmeyecek misin?"

"İçki yok. Sadece dökül ki konuşabilelim, sonra da gidebilirsin."

Sandalyesinde öne doğru eğildi. "Hiçbir yere gitmediğimi ne zaman anlayacaksın?"

"İlgilenmediğimi ne zaman anlayacaksın?"

Sırıttı ve dedi ki, "İyi bir oyundan bahsediyorsun, bebeğim, ama sen *daha çok* daha çok ilgimi çekiyor."

"Konuşmaya başla Kick," dedim, kelimelerini çıkarması için sabırsızlanıyordum. Bir an durakladı ve yüzü ciddileşti. "Tüm saçmalıkları bir kenara bırakıp bir dakikalığına birbirimize karşı dürüst olabilir miyiz?"

Gözleri evet demem için yalvardı.

Tereddüt ettim. Dürüstlük başımı belaya sokabilirdi. Ama birlikte yaşadığımız onca şeyden sonra, en azından bunu hak ediyordu. Başımı salladım. "Tamam." Sesim hiç de emin değildi.

"Bize bir şans daha vermek istiyorum," dedi, "ve bunun gerçekleşmesi için bir şansım olup olmadığını bilmem gerekiyor."

Midem düğümlendi. Arzu ve endişenin bir karışımı.

Cevap veremeden bana hatırlattı: "Saçmalama Evie. Bana hâlâ kızgın olduğunu biliyorum ama bunu geride bırakabileceğini düşünüyor musun?"

Bazen hayatta kendinize gerçekten istediğiniz bir şeyi istemediğinizi söylersiniz. Ve eğer bunu kendinize yeterince uzun süre söylerseniz, sonunda buna gerçekten inanırsınız. Üç uzun yıl boyunca kendime Kick'i istemediğimi söyledim. Ve buna inanmak için büyüdüm. Ama şimdi burada onunla otururken ve saçmalıkları bir kenara bıraktığımda, kalbimin derinliklerinde onu istediğimi biliyordum.

Sessizce otururken sadece birkaç dakika geçmişti ama sanki daha uzun sürmüştü. Sonunda dedim ki, "Seni istiyorum Kick, seni hep istedim ama nasıl yürüteceğimizi bilmiyorum. Beni bilirsin, ben bir 'nasıl' insanıyım. Eğer bir şeyin nasıl yürüyeceğini kafamda tutamazsam, yapamam."

"Çok fazla düşünüyorsun bebeğim," dedi, hâlâ bana bakıyor, benim de kendisiyle aynı şeyi istememi istiyordu.

"Sen yeterince düşünmüyorsun," diye suçladım, sesim yükselmişti.

"Gerektiğinde düşünüyorum, ama bu ..." elini göğsüne vurdu ve devam ederken sesi daha da güçlendi, "bu burada. Düşünmeye ihtiyacı yok."

"Biliyor musun?" Öne doğru eğilip yüzümü onunkine yaklaştıırken, "*Burada* istediğim kadar hissedebilirim," dedim, göğsümü yumrukladım, "ama eski halimize dönersek ve hiçbir şeyi değiştirmezsek bunun bir anlamı olmaz."

Hiçbir şey söylemedi, sadece sessizce oturup beni izledi. Görünüşe bakılırsa şimdi düşünüyordu. Bir süre sonra telefonu çalmaya başladığında, isteksiz bir ifadeyle telefonu açtı. Konuşmasını dinlemedim, onun yerine gidip kendime bir fincan çay yapmak için yanından ayrıldım.

Mutfakta bana katıldığında, onu duymadan önce arkamda varlığını hissettim.

"Gitmem gerek ama bu konuşmaya devam etmek istiyorum.

Öyle mi?" Yüzümü ona döndüm ve yavaşça başımı salladım.

"Tamam."

"Yarın işin bittikten sonra mı?"

Tam evet diyecektim ki, babam için para bulmaya çalışırken etrafı aramam gerektiğini hatırladım. "Kahretsin, işten sonra olmaz. Babam için yapmam gereken işler var ve sonra sanırım Maree beni dışarı çıkaracak."

Kaşlarını çattı. "Baban iyi mi?"

Uzun bir iç geçirdim. "Hayır, yine borç batağına saplandı."

"Siktir," diye mırıldandı.

"Evet, bu her şeyi açıklıyor."

Saçlarımın bir kısmı yüzüme dökülmüştü ve elini uzatıp kulağımın arkasına sıkıştırdı. Elinin aşağıya kaymasına izin verdi ve sonra elini nazikçe boynuma doladı, başparmağı boğazıma sürdü. Arzu içime dolduğunda nefes alışım hızlandı. Bunu istiyordum ama yavaş gitmeli ve acele etmeden önce her şeyi çözdüğümüzden emin olmalıydım.

Başını eğdi ve dudakları dudaklarıma değdiğinde, ihtiyaç tüm vücuduma yayıldı ve denesem bile kendimi durduramazdım. Öne doğru bir adım attım ve bedenimi onunkine bastırdım. Elim göğsüne indi ve sonra yukarı kayarak parmaklarımı saçlarına doladım ve aynı zamanda başını kendime doğru çektim.

Ona ihtiyacım vardı.

Ona olabildiğince yaklaşımaya ihtiyacım vardı.

Dillerimiz dans ederken ve vücutlarımız birleşirken, Kick kadar istediğim başka bir erkek olmayacağını biliyordum. Tanrı biliyordu, bir tane bulmaya çalışmışım, ama şimdi onu öperken, bu bilgiyi özümün ve ruhumun derinliklerinde yaşadım.

Öpüşmemizi yavaşça sonlandırdı ve alnını benimkine yasladı. "Kahretsın bebeğim, bunu çözmemiz gerek çünkü içinde olmaya ihtiyacım var."

"Biliyorum," diye fısıldadım, öpücüğünden nefesim kesilmişti.

Birkaç dakika daha öyle kaldık ve sonra nihayet çekildi. "Yarın. Gece yarısı ya da daha geç olması umurumda değil, sen ve ben konuşacağız," dedi kesin bir ifadeyle.

O gittikten sonra heyecanın ve beklentinin içime işlemesine izin verdim.

Bu işi sonsuza dek yürütmenin bir yolunu bulabileceğimizi ummak için kendime izin verdim.

Altıncı Bölüm

Tekme

Peter Bishop ve benim garip bir ilişkimiz vardı. Babamın ona yaptıklarından dolayı ailemin ona çok şey borçlu olduğunu hissediyordum ve babamın ondan aldığı her şey için benden nefret ettiğine emindim. Ama aynı zamanda sahip olduğu her karanlık sırrı bilmemden ve itiraf etmek istemediği kadar çok kez onu kurtarmış olmamdan da nefret ettiğinden emindim.

Oturma odasında durdum ve karşımdaki çökmüş adamı izledim. Kahretsin, sonunda dibe vurmuştu. Bir sorunu olduğunu kabul ettiğini hiç görmemiştim ve az önce de bunu yapmıştı.

"Bu sefer kime borçlusun?" Geçen sefer borçlu olduğu adamla aynı kişi olmamasını umarak sordum. O pislikle ilgili elimde hiçbir şey yoktu, eğer öyleyse Peter'ı çıkarmak için çok uğraşacaktım.

Bana adını söylerken gözlerinde korku vardı. "Jonathon Gambarro."

"Lanet olsun!" "Neden ona gittin lan?" diye bağırdım.

Pişmanlıkla bana bakmadan önce bir an için başını öne eğdi.

"Seçeneklerim tükeniyordu."

Ensemi tuttum ve mırıldandım, "Tanrım, Peter. Parayı bulmak için ne kadar zamanın var?"

"Bir hafta."

Hay sikeyim.

Elimi bıraktım ve onun mutfağına doğru yürüdüm. Bir dolaba uzanarak bir bardak aldım ve ardından başka bir dolapta sakladığını bildiğim burbon şişesini kaptım. Peter'ın evine gitmeyeli epey olmuştu ama alışkanlıkları olan bir adamdı ve eminim ki burbon hâlâ oradaydı. Kendime bir içki doldurdum ve bir dikişte içtim.

Peter da beni takip etti. "Sıçtım batırdım, Kick."

Başımı çevirip ona baktım, yüzümde bir kaş çatma vardı. "Bu sefer çuvallamaktan fazlasını yaptın. Gambarro merhametiyle tanınmaz."

"Ne yapacağımı bilmiyorum. Evie bana ilgileneceğini söyledi, ama -

"

Sözünü kestim, "Evie bu boktan kavgaya karışmayacak. Onun bu işe karışmasına izin vermeyeceğim. Sakın ona kime borçlu olduğunu söyleme yoksa yemin ederim seni kendi ellerimle öldürürüm." Evie'yi bu işe bulaştırmayı düşündüğü için bile içime bir öfke yayıldı. Kiminle uğraştığına dair en ufak bir fikri yok muydu?

Tek kelime etmedi. Bu iyi bir fikirdi çünkü bu noktada söyleyeceği her şey yanlış olurdu. Yumruklarım sıkıldı ve hayal kırıklığı içinde elimi tezgâha vurdum. Uzun bir süre ona baktım, umutsuzca öfkemi kontrol etmeye çalıştım ve daha fazla dizginleyemeyince önümdeki bardağı alıp duvara fırlattım. "Bu son kez oluyor Peter!" Ona bağırdım. "Eğer seni bundan kurtarırsam ve sonra bunu tekrar yaptığını öğrenirsem... Tanrı yardımcın olsun çünkü *ben* kesinlikle olmayacağım."

Başını salladı ama sessiz kaldı.

Beni sınıra kadar zorladığını biliyordu.

İşimin bittiğini biliyordu.

Ailesine olan borcu ödendi.

Dört saat sonra kulüp binasının barında bir kanepeye çöktüm. Hyde karşımdaki koltuğa oturmuş, gözleriyle neyin yanlış olduğunu sorguluyordu. Peter'a olan kızgınlığım hâlâ herkesin görebileceği kadar açıktı. "Neyin var senin?" diye sordu birasından biraz içerken.

İkilemimi onunla paylaşmakta zorlandım ama paylaşmam gerektiğine karar verdim. Benim bu işe karışmam potansiyel olarak kulübü etkileyebilirdi. Öne doğru eğildim ve dirseklerimi dizlerime dayadım. "Eski sevgilimin babasının Jonathon Gambarro'ya on bin dolar borcu var ve borcunu ödemek için tek umudu benim devreye girip ona yardım etmem."

Hyde'in yüzü hoşnutsuzlukla bulutlandı. "Peki bu tam olarak neyi içeriyor?"

"Onu bir şeyle tehdit etmem gerekecek. Hiçbir ödeme yapmadan borcun silinmesini istiyorum, yani bunu gerçekleştirmenin tek yolu bu."

"Siktir, Kick. Burası tehlikeli bir bölge. Gerçekten Gambarro'ya bulaşmak istiyor musun? Seni temin ederim ki bir kez radarına girdin mi gözünü senden ayırmayacak ve uygun gördüğü şekilde icabına bakana kadar da rahat etmeyecektir."

Uzun bir nefes verdim. "Bunu biliyorum Hyde, ama başka ne seçeneğim var ki? Eğer devreye girmezsem, babası ölür."

"Ve eğer devreye girersen, ileride hedef olacaksın." Öne doğru eğildi. "Ve kulüp de lanet bir hedef."

"Evet."

Başını salladı ve ayağa kalktı. "Bu işe karışma, Kick. Kulübün daha fazla belaya ihtiyacı yok. Hâlâ Silver Hell'in King'le geçen gece yaptıklarınızla bizi ilişkilendirip ilişkilendirmeyeceğini öğrenmek için bekliyoruz; bu da ihtiyacımız olmayan başka bir şey."

Lanet olsun.

"Lütfen, Kick. Çaresizim," diye yalvardı kız kardeşim o öğleden sonra saat üçte telefonda. Üniversite dersine girerken birkaç saatliğine bir bakıcıya ihtiyacı vardı.

"Yapabilirim Lina, ama Dave hangi cehennemde?" Pislik eski kocası onu hep hayal kırıklığına uğrattı ve bu beni çok kızdırdı.

"Yine sarhoş. Daha beş dakika önce beni aradı ve işten sonra barda yanlışlıkla çok içtiği için gelemeyeceğini söyledi." Sesi sadece kızgın değildi, aynı zamanda sesindeki yorgunluğu da duyabiliyordum. Kahretsin, o pislik bana cevap verecekti.

"Yakında orada olacağım," diye söz verdim. Telefonu kapatırken yine motorlar hakkında konuştuğum Nitro'ya baktım ve "Kusura bakma dostum, gidip kardeşime yardım etmem gerek" dedim.

"Elbette, kardeşim. Cumartesi için uygun muyuz?" diye sordu, ayağa kalkışımı izliyordu.

Onun motoru üzerinde çalışmayı planlamıştık. "Evet, muhtemelen on bir gibi senin evinde olurum."

Çenemi kaldırdı ve ben de yola koyuldum.

Yirmi dakika sonra Lina'nın evine vardığımda daha da telaşlı görünüyordu. Kaşlarım birbirine çatıldı. "Sorun nedir?"

"Dave az önce tekrar aradı ve her şeye rağmen burada olacağını söyledi." Bana acı dolu bir bakış attı. "Kick, onu çocukların yakınında istemiyorum, he le sarhoşken."

Elimi üst koluna koydum. "Onunla ben ilgilenirim, tamam mı? Bu konuda endişelenmeni istemiyorum. Sen git kendi işini yap ve Dave'i bana bırak."

Gözleri yaşardı ve kollarıma yığıldı. "Buna daha ne kadar dayanabilirim bilmiyorum," diye hıçkırdı.

Kahretsin, işler tahmin ettiğimden de kötüymüş. "Neler oluyor, Lina?"

Bana sarıldı ve birkaç dakika boyunca hıçkırarak ağladıktan sonra çekilip gözlerini sildi. Burnunu çekerek itiraf etti: "Bunu sık sık yapıyor. Bazen de eve girmesine izin vermediğimde ortaya çıkıyor ve bana saldırıyor."

"Lanet olsun bana!" "Neden bana daha önce söylemedin?" diye bağırdım, öfkem bedenimi yumrukluyordu.

"Bunun olmasını istemedim!" diye bağırdı. "Seni bu işe bulaştırmadan çözmek istedim çünkü bunu düzeltmek için şiddete başvuracağını biliyordum."

Ona kaşlarımı çattım. "Bazen işe yarayan tek şey şiddettir."

Bir an için başını eğdi ve sonra tekrar gözlerini bana çevirdi. Hüzünlü gözlerini. "Bunu anlamayacağını biliyorum ama onu hala seviyorum. Yaptığı onca şeyden sonra onu hala seviyorum ve birlikte iyi olmadığımızı ve asla eskisi gibi olamayacağımızı bilsem de onu incitmeni istemiyorum," dedi yumuşak bir sesle ve anlamam için yalvardı.

Kabaca enseme ovuşturdum. "Kahretsin, Lina. Haklısın, anlamıyorum. Adam sana kazık attı, boktan bir baba ve sen onun için merhamet mi istiyorsun? Sana karşı agresifleştikten sonra bile mi?"

Dudakları ince bir çizgiye dönüştü. "Bazı insanlar nasıl daha iyisini yapacağını bilmez, Kick. Bazıları için en iyileri bizim en kötümüzdür ve bu her zaman onların hatası değildir," dedi yumuşak ve sakın bir şekilde.

Gözlerim irileşti. "Bana öğrendiğin psikoloji saçmalıklarını anlatma, çünkü bahanelerle ilgilenmiyorum. Nasıl oluyor da bir dakika önce burada durup onun için omzumda ağlarken, bir dakika sonra dönüp onu savunabiliyorsun?"

İçini çekti. "İnsanların bana yaptığı kötülüklere tutunarak hayatımı sürdürseydim, öfkeli ve depresif bir insan olurdu. Bunu kendim için bırakmalıyım, onlar için değil. Ve bazen birini aynı anda hem sevebilir hem de ondan nefret edebilirsiniz. Ben her ikisine de izin vermeyi, duygularımı inkar etmemeyi ve sadece kötü olana odaklanmayı seçiyorum. Omzunda ağlama konusuna gelince, evet, öyle bir noktaya geldim ki bunalmış hissediyorum. Bazen sadece iyi bir ağlamaya ihtiyaç duyarsınız ve sonra devam edebilirsiniz."

Söylediği her şeyi dinledim ve aynı fikirde olmasam da isteklerini yerine getirmeye çalışacak kadar ona saygı duydum. En azından bu işe yaramayana kadar ve sonra işleri benim yolumla yapardık. Çünkü onun yönteminin işe yaramayacağından adım gibi emindim. "Ona zarar vermeyeceğim, ama onu izlediğimi açıkça belirteceğim ve eğer aklını başına toplamazsa, senin yerine ben devreye gireceğim." "Teşekkür ederim," dedi ayak parmaklarının üzerinde durup yanağımlı öperken. "Sen iyi bir kardeşsin, Kick."

"Bakalım o yine çuvalladığında ve ben ona kızdığımda hâlâ böyle düşünecek misin?"

Başını iki yana salladı. "İnsanlara çok az güveniyorsun."

"İnsanlar tarafından çok sık aldatılınca böyle oluyor, bebeğim."

Yüzü hüzünlü bir ifadeye büründü. "Sana sevecek birini bulmalıyız. Seni o kadar çok sevecek biri ki insanlara yeniden inanmaya başlayabilirsin."

Onu görmezden geldim ve çenemi ön kapıya doğru salladım. "Git. Geç kalmak istemezsin."

Bana sırtıttı ve uzaklaşmak için döndü. Odadan çıkarken omzunun üzerinden "Ben aramaya başlayacağım," diye seslendi.

Çocukları aramaya koyulurken kendi kendime başımı salladım. Kız kardeşimin aklına bir fikir geldiğinde asla peşini bırakmazdı. İsteddiği kadar denesin, ben asla onun gibi olamayacaktım. Çok merhametliydi ve çok kolay affederdi.

Hayatımda gerektiğinde affedebileceğimi düşündüğüm sadece iki kişi olmuştu.

Anlaşılan ben ve bağışlama iyi anlaşılamıyorduk.

Yedinci Bölüm

Evie

Ön kapıyı çarparak kapattım ve koridordan aşağıya doğru yürüdüm. Öğleden sonra babamın borcu için para bulma çabalarım boşa gitmişti. Kimse bana bir kuruş bile teklif edememişti ve soracak kimsem kalmamıştı. Babam için para bulamazsam ona ne olacağını düşündükçe içimi bir korku kaplıyordu.

Evin sessizliği ve sıcaklığı boğucuydu. Eve dönüş yolunu tamamen kendi kafamın içinde, babamla ilgili düşüncelerle geçirdikten sonra, onları bastırmak için müziğe ihtiyacım vardı. Çantamı mutfak tezgahının üzerine bıraktım ve duşa girmeden önce klimayı ve müzik setini açtım. Maree birkaç saat içinde beni almak için burada olacaktı ve günün kirini temizlemem gerekiyordu. Bu gece dışarı çıkmaya uzun zamandır hiç ihtiyaç duymadığım kadar ihtiyacım vardı.

Maree bardağını benimkiyle tokuşturdu ve bir yudum almamı işaret etti. "Kick'le ateşli sekse içelim," dedi gülerek.

Gözlerimi devirmiştim. "Sana hiç söylememeliydim," diye mırıldandım. Ama Kick hakkındaki konuşma babamla ilgili endişelerimi aklımdan çıkarmıştı ve bu gece ihtiyacım olan şey de buydu.

Gözleri muziplikle parladı. "Bana kesinlikle söylemeliydin. Seni bu kadar telaşlandıran adamla tanışmak istiyorum."

Taburemde kıpırdandım. Bulunduğumuz açık hava barındaki nem uzun saçlarımın enseme yapışmasına neden olmuştu. Tanrıya şükür bu gece kolsuz bir elbise giymiştim. Muhtemelen Kick hakkındaki konuşmanın beni ateşlendirip rahatsız etmesine de yardımcı olmamıştı. Maree'ye baktım ve ona Kick ve ailem hakkında açılmaya karar verdim. Beni sadece iki yıldır tanıyordu ve şimdiye kadar onunla pek bir şey paylaşmamıştım. Yine de bu gece hayat hikâyemi anlatacak kadar alkol almıştım. "Kick'i neredeyse tüm hayatım boyunca tanıdım," diye başladım.

Gözleri irileşti. "Vay canına."

"Onun ailesiyle benim ailem aynı sokakta yaşıyordu ve annelerimiz çok iyi arkadaştı. Kick benden bir yaş büyüktü ve okulda bana hep göz kulak olurdu, iyi olduğumdan ve bana sataşmadığından emin olurdu."

"Sanırım biri sana sataştığında, o da onun üzerine giderdi."

Gülümsedim. "Evet, öyle yaptı. Jeremy adında bir arkadaşı daha vardı, o da bana göz kulak olurdu. Üçümüz birbirimizden ayrılmazdık." Anılar etrafımda dönüyor, midemde kelekler uçuşmasına neden oluyordu.

"Yani aileleriniz en iyi arkadaşlar ve siz ikiniz sonsuza dek mutlu olacağınızı düşünerek mi büyüdünüz?" diye sordu, sesinde bir parça umut vardı. Maree mutlu sonların hayalini kurardı.

Gerçeklerden o kadar uzaktı ki. "Hayır, bizim - "

Arkamdan gelen bir ses sözümü kesti. "Hayır, babam Evie'nin annesini becerdiğinde her şeyi berbat etti." Kick'in sesindeki acılık gözden kaçmıyordu ve ben şok içinde döndüm. Babası hakkında hâlâ böyle hissettiğini fark etmemiştim.

Ben ona bakarken Maree, "Bu işe yarar," dedi.

Bakışlarını benimkilerden ayırıp ona baktı. "Evet, olur."

Olaya bir bakış açısı getirme ihtiyacı hissettim. "Tango yapmak için iki kişi gerekir, Kick. Tek hatalı olan baban değildi."

Sert bakışları tekrar benimkilerle buluştu. "Evie, annen daha yeni bir *çocuk* kaybetmişti, Tanrı aşkına, evliliği bunun ve babanın kumar oynamasının baskısı altında parçalanıyordu ve acı çekiyordu... Babam onun savunmasız olduğunu biliyordu ve akli başında olmadığını bile bile onun peşinden gitti. Onun için bahaneler üretme."

İçkimden uzun bir yudum aldım. Bu anılar berbattı ve alkolün onları yok etmesini istiyordum.

Ben bir şey söyleyemeden Maree sessizce sordu: "Annen bir çocuğunu mu kaybetti?"

Başımı salladım, hüzün beni sarmıştı. "Evet, kız kardeşim Shelly..." Sesim çatallaştı ve konuşmayı kestim. Kahretsin, bu hiç kolay olmamıştı. On dokuz yıl sonra bile.

Çünkü suçluluk duygusu beni hâlâ parçalıyor.

"Shelly ağaçtan düştüğünde ailelerimiz her yaz yaptığımız yıllık tatildeydi," diye açıkladı Kick, beni dikkatle izliyordu, gözleri endişe doluydu.

Üçümüz de sessizlik içinde oturmuş, düşünceler içinde kaybolmuştuk. Eğlenceli gecemiz kısa sürede kasvetli bir hal almıştı. Bardağıma baktım, Shelly zihnimi meşgul ederken dalgınca parmağımı bardağın kenarında gezdirdim. Kafamı kaldırdığımda Kick'in dikkatle beni izlediğini gördüm, omuzları ve vücudu gergindi.

Sonunda, "Bir içkiye ihtiyacım var. İkinizden biri daha ister mi?"

Tanrı'ya şükür.

Başımızı salladık, siparişlerimizi verdik ve oturup onun bara doğru yürüyüşünü izledik. Bakışlarım kaslarını gevşekçe örten beyaz tişörtünün üzerinde gezindi, sonra siyah kot pantolonuna ve motosiklet botlarına kaydı. Kick gibi seksi giyinen başka bir erkek tanımamıştım.

Maree düşüncelerimi böldü. "Bebeğim, o çok seksi. Nasıl oldu da ondan uzaklaştın? Benim olsaydı yatağımdan çıkmasına izin verir miydin bilmiyorum."

O bir kadının sahip olabileceği en iyi arkadaştı. Her zaman ihtiyaçlarımı okuyabildiğinden, konuyu kasten değiştirdiğini biliyordum. Artık aile meselelerim hakkında konuşmak istemediğimi biliyordu. Ona gülümsedim ve sonra göz kırptım. "Sana şunu söyleyebilirim ki, Kick senin olsaydı, onu kesinlikle yatağından çıkarmak istemezdin."

Sırıttı. "Sen pis, pis bir kadınsın, Evie Bishop. Ama cidden, ikinizin arasında ne oldu?"

İçimi çektim ve dirseklerimi masaya yasladım. "Çok tartıştık. Bunun da ötesinde, Kick'in benimle paylaşmadığı karanlık bir tarafı var. Günlerce içine kapanıyor ve ortadan kayboluyordu. Beni korumaya çalıştığını biliyorum ama onu sevmemi engelleyecek hiçbir şey yapamayacağını hiçbir zaman anlamadı. O her zaman benim yanımda oldu, ona her ihtiyacım olduğunda ben de her zaman onun yanında oldum."

"Yani onu hala seviyorsun?"

"Onu sevmekten asla vazgeçmedim ama ayrıldım çünkü eşlerden birinin kendini tamamen vermediği bir çiftin geleceği olamaz."

Gözleri yine parladı. "O zaman biraz seks de olur."

Güldüm, içimdeki alkol kararlılığımı biraz yumuşatmıştı. "Bu kötü bir fikir olurdu."

"Ne kötü bir fikir olurdu?" Kick içkilerimizi masaya koyarken sordu.

Sesi içime doğru kaydı. Bakışlarıyla karşılaştığımda ve orada bir sıcaklık bulduğumda, içimde uğuldayan alkol ona olan arzumla çarpıştı ve hiçbir kadının inkâr edemeyeceği türden bir ihtiyaç yarattı. Tüm iyi yargılarıma rağmen onunla flört ettim. "Seninle yatmak," dedim.

Hiç tereddüt etmedi. "Hayır, bu uzun zamandır aklına gelen en iyi fikir olurdu."

Başımı yana eğdim. "Seks yapmadan önce birbirimizi yeniden tanımamızın iyi bir fikir olacağını düşünmüyor musun?"

"Bebeğim, sen ve ben birbirimizi herkesten daha iyi tanıyoruz." Yüzlerimiz yakın olacak şekilde hareket etti ve fısıldadı, "Bazı günler seni kendimden daha iyi tanıdığımı düşünüyorum."

İçimdeki hava boşaldı ve elimi masaya doğru uzattım. "Bir içkiye ihtiyacım var. Çabuk," diye mırıldandım ve bana uzattığında, yarısını hemen yuttum. Masaya geri koyarak, "Bunu nasıl yapıyorsun?" diye sordum.

"Neyi?"

"Yaşadığımız her şeyi unutup seni tekrar içime almak istememe neden olan tatlı bir şey söylemeni mi?"

"Benim tatlı bir yanımda yok, Evie." Gözleri bir an için sertleşti, sonra genelde bana ayırdığı yumuşak bakışlarına geri döndü.

"Doğru değil. Sen bana sadece tatlılık verdin."

"Hayır, sana sadece gerçeği söyledim. Bunu tatlılıkla karıştırma," dedi çok iyi bildiğim o sert ses tonuyla. Bu ses tonu, beni ne zaman tersleyecek olsa kullandığı ses tonuydu.

"Siz ikiniz kesinlikle bir oda tutmalısınız. Ya da belki Sevgililer Günü için bir randevu ayarlayıp aranızdaki sorunları çözmelisiniz," dedi Maree.

Gözlerimi Kick'ten ayırmadan ona cevap verdim. "O Sevgililer Günü'nde yapmaz. Kick senin gibi kalpler ve çiçeklerle dolu bir adam değil."

"Haklı, ama Sevgililer Günü'nde kadınının başka şekillerde tatmin olmasını sağlarım," dedi, gözleri hâlâ bendeydi, içlerinde bir söz vardı.

Şehvet içimde kükrerken, içkimin geri kalanını yuttum. Bardağı boşalttığımda Kick'e sordum, "Tanrım, bu duble miydi? Çok sertti."

"Evet."

Kaşlarımı kaldırdım. "Beni sarhoş etmeye mi çalışıyorsun?"

Sırıttı. "Gerek yok. Sen zaten bunun icabına baktın."

Ondan biraz uzaklaşmam gerektiğine karar verdim ve taburemden zıpladım. "Ben kadınlara gidiyorum, Maree. Sen de gelmek ister misin? Kick masamıza göz kulak olabilir."

"Hayır bebeğim, sen git. Sen yokken adamını sorgulayacağım."

Güldüm. Maree sorgulama kraliçesiydi ama bilmediği şey Kick'in kaçma kralı olduğuydu. "İkinize de iyi eğlenceler," dedim ve onları yalnız bıraktım.

Sallana sallana kadınlar tuvaletine gittim. Kick sarhoş olduğumu söylerken haklıydı. İçkileri yavaşlatma zamanı gelmişti, yoksa bu gece çok dağınık geçecekti.

Kadınlar tuvaletindeki sıra uzundu ve bazı kadınlarla sohbet etmeye başladım, bu yüzden masaya dönmem yirmi dakika sürdü. Tahmin ettiğim gibi Kick, Maree'nin sorularının çoğundan kaçmış olmalıydı çünkü sinirli görünüyordu. "Sorgulaman nasıl geçti?" Ona sıritarak sordum.

Bana dilini çıkardı. "Şansımın yaver gitmeyeceğini biliyordun, değil mi?"

"Kesinlikle, ama kim bilir, belki de onu kıracak kişi sen olurdun."

Ayağa kalktı ve masadan çantasını aldı. "Bu gecelik işim bitti çocuklar."

Kaşlarımı çattım. "Gerçekten mi? Birlikte taksiye bineriz diye düşünmüştüm."

"Sen yokken bir telefon aldım." Yaramazca sıritti. "Evinde beni bekleyen kesin bir şey var. Üzgünüm bebeğim ama onu kaçıramam ve Kick seni eve götüreceğini söyledi."

Tabii ki götürdü.

Ona gülümseyerek, "Tamam, git. Senden kesin bir şeyden vazgeçmeni beklemezdim."

Bana bir öpücük verdi ve dönüp gitti. Bakışlarımı ondan Kick'e çevirdiğimde, onun dikkatle beni izlediğini gördüm. "Bu gece burada olacağımı nereden biliyordun?" diye sordum.

Masanın üzerinden bana bir içki daha uzattı. "Seni aramak için birden fazla yere gitmediğimi nereden biliyorsun?"

Tanrım, bu gece beni öldürüyordu. Bana getirdiği burbondan biraz içtim. Kahretsin, bir duble daha. Bardağı yerine koyduğumda, "Kaç tanesine gittin?" diye sordum.

Kendini tutmadı. "Altı."

Siktir.

Bir içki daha aldım. "Neden?"

"Neden ne?"

"Neden şimdi, Kick? Neden birdenbire bunu tekrar denemek istiyorsun ve bunun daha önce denediğimiz iki seferden farklı olacağını sana düşündüren ne?"

Parmaklarını saçlarının arasında gezdirdi. "Bu benim için birdenbire olmadı, Evie. Seni düşünmekten hiç vazgeçmedim, gitmene izin vererek her şeyi berbat ettiğimi düşünmekten hiç vazgeçmedim. Ama hayatını daha fazla mahvetmek istemedim, bu yüzden uzak durdum. Sanırım içten içe hep büyüdüğümüzde birbirimizi tekrar bulacağımızı düşündüm. Jeremy'nin ölümü beni çok etkiledi ve hayatın ne kadar kısa olabileceğini anlamamı sağladı. Yaşlanana kadar beklemek istemiyorum. Daha fazla oyalanmak istemiyorum."

Bardağını boşalttı, burbon aşığı inerken yanarken derin bir nefes aldım. "Artık sevişmek istemiyor olman bunun işe yarayacağı anlamına gelmiyor. Tabii çift olmanın ne demek olduğuna dair fikrini değiştirmediyse," dedim usulca.

Yüzünü benimkine yaklaştırdı. O kadar yakındı ki neredeyse tadını alabiliyordum. "Bırak gireyim, bebeğim. Sana nasıl değiştiğimi göstereyim." Kick duygularını ifade etmekte hiçbir zaman iyi olmamıştı ama gözleri her şeyi gözlerimin önüne serdi.

Kırılglanlık, istek ve umut.

Elimi yanağına koydum. Bir

geceden zarar gelmezdi.

Kesinlikle.

"Göster bana," diye fısıldadım.

Sekizinci Bölüm

Tek

me 19 yaşında

Evie'yi duvara doğru ittim ve elimi elbisesinin altına sokarak kalçasında bir iz bıraktım. Gözleri bir an için kapandı ve parmaklarım külotunun içine girdiğinde inledi.

"Siktir, bebeğim, ıslanmışsın," diye homurdandım içine dalarken.

Gözleri açıldı ve kollarını boynuma dolayarak ağzımı kendine çekti. Beni öpmeden önce, "Yıllardır senin için ıslanıyorum, Kick" dedi.

Hevesli dudakları benimkilerle buluştu ve dili benimkini bulduğunda, onayımı homurdandım ve parmaklarım amını sikerken sikimi ona doğru bastırdım.

Öpüşmeyi bitirdiğinde, dudaklarını yalayarak ve seksi bir gülümsemeyle, "Şimdiye kadarki en iyi doğum günü hediyesi" dedi.

Kahretsin, buna ihtiyacım vardı.

Sikimle, parmaklarımla değil.

"Nasıl becerilmek istersin bebeğim?"

Gözlerinde tereddüt parladı ve fısıldadı, "Ben hala bakireyim, Kick."

Sik beni.

Gözlerim büyüdü. "Ne oluyor be? Geçen yıl boyunca bir erkek arkadaşın vardı." "Vardı ama bu onu herhangi birine vereceğim anlamına gelmez."

Onu bana verecek.

Parmağımı onun içinde daha derine bastırdım ve hızımı artırdım. Aynı anda dudaklarım onunkilere yapıştı ve ağzını yalayıp yuttum, bir yandan da ereksiyonumu ona doğru itiyordum.

*O amcığa **şimdi** ihtiyacım var.*

İnledi ve bir bacağına benimkine dolayarak beni daha yakına çekmeye çalıştı. Daha fazla yaklaşamazdık ama onun neyi arzuladığını biliyordum çünkü ben de onu arzuluyordum.

Tenini.

Onun teninin benimkine değmesine ihtiyacım vardı.

Ondan uzaklaştım ve ellerimi elbisesinin altına götürdüm. Hızlı bir hareketle elbiseyi başının üzerinden alıp yere bıraktım. Bakışlarım göğüslerine kaydı ve hayatımda gördüğüm en seksi sutyeni takmamışsa ne olayım.

"Beğendin mi?" diye sordu.

Gözlerimi onunkilere kaydardım. "Beğendim mi? "Bayıldım amına koyayım," diye homurdandım sutyeni çıkarmak için arkasına uzanırken, "ama çıkması lazım."

Bana o lanet olası seksi gülümsemesiyle vurdu, ellerini külotunun üstüne götürdü, sanki onları çıkarmak üzereymiş gibi ve "Peki ya bunlar?" diye sordu.

"Çıkar," diye emrettim, gözlerim amına yapışmış, bana gösterilmesini bekliyordum.

Onları aşağı itti ve bir kenara fırlattı. Bir saniye daha beklemeden önünde diz çöktüm, ellerimi bacaklarının arkasına koydum ve kıcını kavrayana kadar yukarı kaldırdım. Ağzımı amına bastırdım ve dilimi yarığının uzunluğuna kadar yaladım.

Tadı çok güzeldi.

Ellerinden biri kafama indi ve belli belirsiz inlediğini duydum ama sanki uzaktan geliyordu çünkü o anda amcığında kaybolmuştum.

Yıllardır hayalini kurduğum her şeyin içinde kaybolmuştum.

Dilimi içine sokmadan önce klitorisinin etrafında dolaştırdım. Çok ıslaktı.

Parmaklarım kıcını delerken dilimle orgazmını kovaladım. Klitorisini çalıştırabilmek için ellerimden birini hareket ettirdiğimde titredi ve adımı haykırdı.

Dudaklarından dökülen isminin sesine bayılıyordum.

"Tanrım. Tekmele . . . Boşalacağım..." Şimdi iki eli de saçlarımdaydı, sanki bana daha yakın olmak istiyormuş ve sonra ara vermek istiyormuş gibi çekip bastırıyordu.

Sonra boşaldı ve hayatımda hiç yaşamadığım bir duygu yaşadım.

Tam bir mutluluk.

Ayağa kalktım ve elleri doğrudan kıyafetlerime gitti, hepsi yerde bir yığın halinde yatana kadar çılgınca onları yırttı.

Gözlerimiz buluştu ve açgözlülük daha önce hiç olmadığı kadar içime işledi.

Onu ensesinden yakaladım ve ağzını kendime çektim. Onu kabaca öpmeden önce "Amina ihtiyacım var bebeğim," diye homurdandım.

Açlıkla beni geri öptü ve onu benimle yatağa çektim. "Uzan," diye emrettim, "Sadece bir prezervatif alacağım."

Yanına döndüğümde yatağımın üzerinde cennet gibi yayılmıştı. Gözleri benimkileri aradı ve orada savunmasızlığı gördüm. Kendimi bacaklarının arasına yerleştirdim, yüzümü eğdim ve onu öptüm, sonra geri çekildim ve fısıldadım, "Yavaş gideceğim ve seni incitmemeye çalışacağım."

Kahretsin, daha önce hiç bir bakireyi becermemiştim ve umarım kontrolümü kaybedip onu incitmem.

"Sana güveniyorum Kick," dedi usulca, gözleri dünyadaki tüm güvenle bana bakıyordu.

Prezervatifi taktıktan sonra üzerine çıktım ve bacaklarını etrafıma sardı. Bunu yaparken gözlerini tutarak yavaşça içine girdim.

Oh, lanet olsun.

Çok iyi hissettiriyor.

"İyi misin?" Fısıldadım, yüzlerimiz çok yakındı. Başını salladı. "Evet."

Elleri boynuma dolandı ve beni öpebilmek için yüzümü kendine doğru çekti. Önce nazıkçe, sonra daha sert öptü beni.

Onu çok fazla incitmemek için sikimi yavaşça daha da içeri ittim. Yine de dudaklarından acı dolu bir ses çıktı ve ağzımı onunkinden çekerek endişeyle ona baktım.

Bana küçük bir gülümseme verdi. "Ben iyiyim, lütfen devam et," diye ısrar etti.

Sustum. Yüzüne bakarak sordum: "Emin misin? İstersen durabilirim."

Başını sallayarak yalvardı: "Hayır, bunu istiyorum Kick. Lütfen durma."

Gözleri sözlerindeki gerçeği ifade ediyordu, ben de sonuna kadar ittim.

Sik beni.

İnanılmazdı.

"Tamam bebeğim, devam edeceğim," dedim ona haber vererek.

Tekrar gülümsedi ve başını kaldırarak beni bir öpücükle karşıladı.

Kollarını bana doladı ve sıkıca tutundu, bunun olmasına hazırdı.

Çekildim ve gözlerim hala Evie'ninkilere odaklıydı, tekrar içeri ittim, sonuna kadar. Ama sert değil. Henüz değil. Gözleri genişledi ama bacaklarını sıkı

sanki bana devam etmemi söylüyormuş gibi daha sıkı sarıldı. Ben de devam ettim. Bu sefer çektim ve biraz daha sert soktum.

Lanet olsun, Evie'nin amı çok dardı. Bu iş çabuk bitebilirdi.

Tekrar çektim ve sertçe ittim. Serbest bırakılmam bilincimin sınırlarını zorladı ve ona pompalamaya devam ederken başımı boynuna düşürdüm.

Kalçalarını benimle birlikte hareket ettirdi ve lanet olsun, çok yaklaşmışım. "Boşalacağım Evie," diye homurdandım sert nefesler alarak, neredeyse kendimi daha fazla tutamayacağım noktaya gelmişim.

Hiçbir şey söylemedi ama sadece bacaklarını etrafımda daha sıkı sıktı, amı aletimin etrafında daha sıkı sıktı. Bunu devam etmek için başka bir işaret olarak aldım ve bir dakika sonra boşaldım. Daha önce hiç gelmediğim kadar sert.

Orgazmımın her damlasını sıktıktan sonra, ona bakmak için başımı kaldırdım. Bana gülümsedi ve ben de özür diledim, "Boşalmadığın için üzgünüm."

"Daha önce boşaldım, sorun değil."

"Hayır, değil, ama söz veriyorum bir dahaki sefere geleceksin." Gözlerinde şaşkınlık parladı. "Bir dahaki sefere mi?"

Kaşlarımı çattım. "Bunun bir kerelik olduğunu mu sanıyordun?"

"Bunun on sekizinci yaşımı kutlamama yardım etmek için geldiğini ve sonra beni tek gecelik bir ilişki için eve götürdüğünü sanıyordum."

"Sikeyim hayır," dedim içinden çıkarken ve prezervatifi atmak için yataktan kalkarken. Banyodan döndüğümde onu temizlemek için yanımda bir bez getirmiştim ama o üstünü örtmek için çarşafı çekmişti.

Yatağa yanına oturdum ve kaşlarımı çattım. "Neden üstünü örtüyorsun?"

Yüzü kıpkırmızı oldu. "Işığı açmışsın."

"Evet, çünkü seni temizlemek istiyorum, bunun için de görebilmem lazım."

"Aman Tanrım, Kick, kendimi temizleyebilirim!" Utanmış görünüyordu ve ben nedenini anlayamıyordum.

"Evie, daha yeni seviştik. Az önce ağzımı amına dayadım ve seni temizlememden utanıyor musun?"

Bir an için elini yüzüyle örttü ve sonra yüzlerimiz aynı hizada olacak şekilde doğrulup oturdu. "Karanlıktı ve vücudumu göremiyordun," diye fısıldadı, gözleri anlamak için bana uzanıyordu.

Gerçekten de anlamışım ve bu beni çok kızdırmıştı.

Vücudunu benden saklamak için çarşafı tutan elini hareket ettirdim. Çarşaf düştüğünde, bir parmağımı göğüslerinin üstünde gezdirdim. Bakışlarımı onunkilere sabitleyerek, "Okuldaki o sürtüklerin seni güzel olmadığına inandırmasına izin verme. Sırf sana çirkin olduğunu söylediler diye ya da sana her ne söyledilerse, bu onları doğru yapmaz. Ve bu doğru değil, Evie." Yüzümü eğip göğüslerine fısıldayarak öpücükler kondurdum. Bitirdiğimde, "Sen tanıdığım en güzel kadınsın." dedim.

Gözyaşları dökülmek üzereydi ama onları tuttu. Zorlukla yutkunarak, "Teşekkür ederim. Onlara inandığım için tam bir aptalım." Son birkaç kelimesi neredeyse bir fısıltı olacak şekilde konuşurken sesi kaydı ve başını eğdi.

Parmağımı çenesinin altına koydum ve yüzünü yukarı kaldırdım. "Sen aptal değilsin, sadece üzerine o kadar çok şey atılmış ki bunlara inanmaya başlamışsın."

Oturup onun bunları düşünmesini izlerken göğsüm sıkıştı. Evie çok şey yaşamıştı ama yine de tanıdığım en iyi insandı. İnsanlar ona karşı çok kaba ve kötü davranmış olsalar da, o hâlâ hayatımdaki en nazik ve en şefkatli insandı. Ve geçen yıl okulu bitirdikten sonra aptallık etmişim. O son senesini bitirirken ben Storm'a katılmış ve tüm dikkatimi oraya vererek arkadaşlığımızı ihmal etmişim.

Şimdi bu hatayı düzeltiyordum çünkü kendime karşı gerçekten dürüst olsaydım, Evie'yi yıllardır istiyordum.

*Onu hayatımda
istiyordum. Ve
yatağında.*

Yatak odamın kapısına yaslandım ve Evie'nin uyumasını izledim.

Huzurluydu.

Kahretsin, çok güzeldi. Ona karşı sürekli bir ereksiyon halindeydim ve onun bundan haberi yoktu. Dün gece onu becermemek uzun zamandır yaptığım en zor şeylerden biriydi.

Kıpırdandı ve bir an sonra gözleri benimkilerle buluştu. "Günaydın," dedi ve sonra elini başına götürerek yüzünü buruşturdu.

Duvarдан kalktım ve yatağın onun tarafına doğru yürüdüm. Kenara oturup komodinin üzerindeki suyu ve iki aspirini uzattım.

"Teşekkür ederim," diye mırıldanarak ilaçları benden aldı. İlaçları yuttuktan sonra bardağı bana geri verdi.

Ayağa kalktım ve "Bugün çalışman gerekiyor mu?" diye sordum. "Evet."

"Tamam, seni eve bırakayım da hazırlan, sonra seni işe bırakırım. İşten sonra da seni alırım."

"Kendim sürebilirim, Kick," dedi, sesi kesikti. Dün gece ilerleme kaydettiğimizi düşünmüştüm ama şimdi içime bir belirsizlik çökmüştü.

"Hayır, kullanamazsın. Sınırı aşmış olursun."

Bana baktı, baş ağrısından dolayı acı çektiği belliydi ve benimle tekrar tartışmak üzere olduğundan emindim ki beni şaşırttı ve "İyi, beni sürebilirsin" dedi.

"Güzel, anlaştık. Seni mutfakta bekleyeceğim."

Onu yalnız bıraktım ve bir an sonra yatak odamda etrafı kırıp döktüğünü duydum. İçimi bir rahatlama kapladı, şükürler olsun ki onu bırakmamı kabul etmişti çünkü kesinlikle araba kullanacak durumda değildi.

On dakika sonra mutfakta belirlediğinde, onun akşamdan kalma haline baktım ve sikim bu manzara karşısında yine kalkmadıysa ne olayım. Bu kadın lanet bir çuval giymiş ve kafası tıraşlı olsa bile onu sikmek istememe neden olabilirdi.

Benim için o.

Masadan anahtarlarımı aldım ve çenemi ön kapıya doğru salladım. "Gitmeye hazır mısınız?"

Başını salladı ve yavaşça dışarı çıktı. Arkasından yaklaştım ve dün gece bara giderken giydiği o seksi siyah elbisenin içinde kıcının sallanışını izledim. Evime döner dönmez elbiseyi yırtıp atmış ve onu becermem için elinden geleni yapmıştı ama onunla yatmaya hiç niyetim yoktu. O haldeyken olmaz. Hayır, ilk kez seks yaptığımızda ikimiz de ayık olacaktık. Onun da bunu benim kadar istediğini bilmem gerekiyordu. Ve onu bu noktaya getirene kadar, ona elimi bile sürmeyecektim. Ne kadar zor olsa da.

O öğleden sonra Evie'yi işten aldığımdaya Peter ve Gambarro hakkında ne yapacağıma hâlâ karar vermemiştim. Yine de onu görmek beni

Bu işe dahil olma kararına doğru. Babasının ölmesine nasıl izin verebilirdim?

Onu evine bıraktım ve geçen geceki konuşmamızı bitirebilmek için içeri girmesi konusunda ısrar ettim.

"Tamam," diye kabul etti, görünüşe göre benim kadar konuşmaya hevesliydi.

Geçen gece ve bu sabah dışında, bir yıldan uzun süredir Evie'nin evine gitmemiştim. Benden yaklaşık yirmi dakika uzaklıkta, satın almak için yıllarca para biriktirdiği küçük bir evde yaşıyordu. Onu eve taşıdığım ve birkaç odaya isim verdiğimiz günü çok net hatırlıyordum. O zamanlar evin tadilatı ihtiyacı vardı ve ben de ona yardım etmişim. Buraya son geldiğimden beri daha fazlasını yapmış gibi görünüyordu.

Koridorda yürürken, "Buraya yaptıklarını beğendim," diye mırıldandım.

"Eklediğim renkleri beğendin mi?"

Gülümsedim. "Evet bebeğim, beğendim." Evie renkleri severdi ve duvarları baştan aşağı boyamıştı. Evinde ne kadar çok olduğuna bakılırsa, deniz mavisi bugünlerde en sevdiği renk gibi görünüyordu.

Mutfağa vardığımızda çantasını tezgâhın üzerine bıraktı ve bana baktı, oldukça tereddütlü görünüyordu. "Dün gece neden benimle yatmadın? Seks için can attığını düşünmüştüm ama sen beni başından savdın."

Bu beklenmedik bir şeydi ama bunu tartışmaktan mutluluk duydum. "Ben Seninle seks yapmak için *her şeyi yaparım* ama bu şekilde değil."

"Bu ne anlama geliyor, Kick?" diye sordu bana, açıkça sinirlenmişti.

"Benim için hızlı bir sikişten daha değerli olduğun anlamına geliyor. Eğer sana sahip olamayacaksam... kalbine sahip olamayacaksam, o zaman sadece vücudunu istemiyorum."

O bunları düşünürken sessizlik etrafımızı sardı. Sabırla bekledim. Yakında yumuşayacaktı.

Sonunda, "Daha fazlasına ihtiyacım var. Bunca zaman sonra tekrar ortaya çıkıp fikrini değiştirdiğini söylemen yeterli değil."

"Neye ihtiyacın var? Söyle, ben de sana vereyim."

"Hepinize ihtiyacım var."

Vücudum hareketsiz kaldı. Vermek istemediğim parçalarımı istiyordu. Akli başında hiç kimsenin bilmek istemeyeceği parçalarımı istiyordu.

Ona gösterirsem kaçacağı parçalarımı.

"Hayır, istemiyorsun."

Bana bir adım daha yaklaştı. Vücutlarımız o kadar yakındı ki sıcak nefesini tenimde hissedebiliyordum ve daha fazlasına ihtiyacım vardı.

Vücudunu bedenimde, saçlarını parmaklarımın arasında, amını sikimin etrafında hissetmeye ihtiyacım vardı.

Günün sonunda söylediği sözlere.

Sevgisi beni sarıp sarmalıyor, her şeyi alıp götürüyordu.

"Seni yedi yaşından beri tanıyorum, Kick. O zamanlar benimle kendini paylaşırdın. Düşüncelerini ve duygularını. Sonra ailelerimizin başına gelenlerden sonra kendini geri çekmeye başladın ve Storm'a katıldığında sanki benden kopmuş gibiydin. Sana ulaşmak, seni, *hepinizi* sevdiğimi bilmeni sağlamak için çok uğraştım ama sen bunu asla kabul etmedin. Bana söyleyemeyeceğin şeyler olduğunu anlıyorum ve her şeyin iç yüzünü bilmek istemiyorum ama bana bir şey söyle. Herhangi bir şey. Bana *kendini* göster. *Seni* sevmeme izin ver."

Lanet olsun.

Onu hak etmemiştim. O benim karanlığımın aydınlığıydı ve ikisini nasıl birleştireceğim hakkında hiçbir fikrim yoktu. Ya da istesem bile.

Uzandım ve parmağımı hafifçe yanağında gezdirdim. "Seni seviyorum Evie, ama istediğin şeyi nasıl yapacağımı bilmiyorum. Yine de deneyebilirim," diye fısıldadım, tüm dürüstlüğümlle dudaklarımdan döküldü.

Bana hüznle gülümsedi, gözlerinde bir yenilgi ifadesi vardı. "Biliyorum."

Benden uzaklaşıp sessizce beni izlediğinde, her şeyi berbat ettiğimden korktum.

Onu tekrar kaybediyorum.

Sonra korku ve umutsuzluk beni ele geçirmekle tehdit ettiğinde her zaman yaptığım şeyi yaptım - öfke ve hayal kırıklığına başvurdum. "Bu iş burada bitmedi," diye çıktım ve onun cevabını beklemeden odadan çıktım.

Onun reddini tekrar görmeme gerek yoktu.

Sadece ona ulaşmanın bir yolunu bulmam gerekiyordu.

Dokuzuncu Bölüm

Evie

Kick'ten iki gündür haber almamıştım. Benimle nasıl bir ilişki yaşayacağını bilmediğini söylediğinden beri. Kalbim acıyordu ve bu beni kızdırıyordu. Ben onsuz gayet iyiyken neden ortaya çıkıp bu duyguları yaratmak zorundaydı? Ve neden beni içine almakta bu kadar zorlanıyordu? Geçmişte birlikte olduğumuzda, Kick sanki iki hayat yaşıyor gibiydi. Biri benimle, diğeri de diğeri ailesi olan kulüple. İkisini neden tamamen ayrı tuttuğunu asla anlayamadım. Ne tür bir insan seni arkadaşlarıyla tanıştırmak istemez ki? Onlarla tanışmama izin vermediğinde kendimi bok gibi hissediyordum. Kendimi bir daha böyle bir duruma sokmayacaktım.

Bunun imkânsız olduğunu anladığımda onu aklımdan çıkarmaya karar vermiştim. Aslında söz konusu bile olamazdı, çünkü öfkeli bir şekilde evimden çıkıp gittikten iki gün sonra annemi ziyaret ettiğimde Kick yine onun evindeydi.

Mutfağına girdiğimde, "Nerede o?" diye sordum. Ön tarafta bisikletini gördüm."

Doğradığı sebzelerden başını kaldırdı ve bana gülümsedi. "Arka tarafta, olukları temizliyor."

"Neden?"

Kaşlarını çattı. "Sanırım iyi bir adam olduğu ve yardım etmek istediği için."

Ben."

"Yani öylece uğradı ve senin için yapmaya mı karar verdi?" Ben sordum, İnanılmaz.

"Bana geçen gün onları fark ettiğini söyledi, bu yüzden geri geldi. Bundan rahatsız mı oldun?"

Nefes nefese kaldım. "Nasıl hissettiğimi bilmiyorum anne. Şu anda büyük bir stres düğümü gibiyim. Bir an onu istiyorum, sonra beni kızdırıyor ve sadece gitmesini istiyorum." Tanrım, kendimi dayanamadığım o mızımız sürtüklerden biri gibi hissediyordum.

Kararını ver artık.

Yüzüne kocaman bir gülümseme yayıldı. "Bebeğim, Kick'i her zaman sevdin ve az önce söylediklerine bakılırsa, bu aşkın yakın zamanda bir yere gideceğini sanmıyorum. Siz ikiniz her zaman birbirinizi kızdırdığınız bir itiş kakış yaşadınız, yani bu yeni bir şey değil."

"Belki de artık böyle bir ilişki istemiyorum. Belki de birbirimizi kızdırmadan daha kolay bir şey istiyordum."

Güldü. "Oh, Evie... bir günde sıkılırsın." Haklıydı ve ben de bunu biliyordum.

Ve bu beni daha da kızdırdı.

Allah kahretsin.

Onu bıraktım ve Kick'i aramaya çıktım. Onu ve Braden'ı arka taraftaki çatıda buldum. Birkaç dakika boyunca orada olduğumu fark etmedi, ben de onu izleme fırsatını değerlendirdim. Üstü çıplaktı ve hareket ettikçe kasları dalgalanıyordu. Ve kışını da harika bir şekilde görebiliyordum, bu yüzden her eğildiğinde gözlerimi o kışla kutsadı.

Aman Tanrım.

Annem, Kick ile aramızdaki itme ve çekme olmadan sıkılacağımı söylerken çok haklıydı.

Onu hala seviyorum.

Varlığımın her zerresiyle.

Kalbimde bıraktığı her yara iziyle.

Hâlâ onunla bir hayat istiyorum.

Ben düşüncelerime dalmışken, o beni görmüş olmalıydı. "Evie," diye sesi süzüldü ve göz kırparak ona odaklandım.

"Merhaba," dedim ona gülümseyerek.

"Uzun kalacak mısın?" diye sordu, geçen gün bana karşı duyduğu hayal kırıklığı geçmişti.

Yapmam gereken birkaç iş vardı, bunlardan biri babamı ziyaret edip borçlu olduğu adam hakkında ondan daha fazla bilgi almaktı. Umutsuzca parayı ödünç almanın bir yolunu bulmaya çalışıyordum ama henüz şansım yaver gitmemişti, bu yüzden belki adamla pazarlık yapabiliriz diye düşündüm. "Gidip babamı görmem lazım ama bir süre burada olacağım."

Yüzünde sinirli bir ifade belirdi ve "Bir dakika içinde aşağıda olacağım" dedi.

"Tamam." Bu kızgınlığın neden kaynaklandığını bilmiyordum ama birazdan bana ipucu vereceğini düşündüm.

"Hey, Evie," diye seslendi Braden, bana el sallayarak.

Ben de el salladım. "Selam Braden. Görüşmeyeli uzun zaman oldu."

"Evet. Sanırım ikinizin işleri yoluna koyma zamanı gelmişti," dedi kocaman bir sırıtışla.

Elimi sallayarak onu uzaklaştırdım. "Evet, evet... bunu söyleyen ilk kişi sen olmazsın."

Kocaman bir kahkaha attı. "İyi iş çıkardın, kadın."

Başımı salladım ve güldüm. "Ben sizi yalnız bırakayım. Ben sıcaktan kaçmak için içeri dönüyorum."

"Beni soğuk bir şeyler bekliyor," dedi Braden.

Kendi kendime gülümsedim. Kick'in kardeşiyle şakalaşmayı özlemiştim. Anne babalarımız ilişkilerini bitirmiş olsalar da biz çocuklar arkadaş kalmıştık ama Kick'le son kez ayrıldığımızda tüm bağları koparmıştım. Aramıza mesafe koymam gerekiyordu ve onun ailesiyle arkadaş olmak bunu zorlaştıracaktı.

İçeri girmek için döndüğümde Kick'in çatıda durup bana baktığını gördüm. Bir şeye şaşırmış gibiydi ve ne olduğunu anlayamadım, bu yüzden ona sadece gülümsedim ve yoluma devam ettim.

Bir saniye sonra telefonum çaldı ve dalgınlıkla cevap verdim. "Merhaba," dedim, arayanın kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu çünkü arayanın kimliğine bile bakmamıştım.

"Dikkatini dağıtan ne?" Maree sordu.

Tanrı'ya şükür. Kick'i tekrar görmeden önce bu konuda onun bakış açısını öğrenebilirdim. "Kim olduğunu düşünüyorsun?"

"Sanırım senin şu ateşli adamın." Dudaklarını yaladığını duyar gibiydim.

"O benim erkeğim değil. Ama lanet olsun, sanırım öyle olmasını istiyorum." "Tabii ki istiyorsun, bebeğim. Yani, kim istemez ki?"

Güldüm. "Hayır, Maree, yani onu gerçekten istiyorum. Sadece vücudu için değil."

Ciddileşti. "Yani, onu hâlâ seviyor musun?"

İçimi çektim. "Onu sevmekten hiç vazgeçmedim. Sadece bunu itiraf etmek istemedim. Ama aramızdaki bunca yükü bu ilişkiyi nasıl yürütebiliriz bilmiyorum."

"Eğer onu istiyorsan, onun için savaşmalısın. Seni engelleyen şeyin ne olduğunu bulmalı ve ondan kurtulmanın bir yolunu bulmalısın. Çünkü söylemeliyim ki, sen harika bir kadınsın Evie, ama geçen gece Kick'le birlikteyken canlandın. Seni hiç böyle parlarken görmemişim. Senin

kendi, sen kış tekmeliyorsun, ama yanında Kick varken ne kadar harika olacağını hayal edebiliyorum."

Kahretsin.

Ne olduğunu biliyordum.

Uzun süre bir cevap ararken birinin bir şey söylemesi ve sanki blok yerinden oynamış ve net bir şekilde görebiliyor olmanız çok komik.

Hay sikeyim.

Kick değilmiş. Bendim.

"Beni neyin engellediğini biliyorum."

"Neyin?"

"Ben."

"Ha?"

İçimi çektim. O kadar aptalcaydı ki ona söylemek bile istemedim. "Annem Kick'in babasıyla yattıktan ve ortalık karıştıktan sonra mahalledeki herkes ona sürtük dedi, sonra da bana sürtük dediler. Tıpkı onun gibi olduğumu söylediler. On altı yaşındaydım ve daha önce hiç seks yapmamıştım ama yine de hakkımda tüm bu kötü söylentileri yayıyorlardı. Okuldaki kızlar bana zorbalık yapıyordu ve kendime olan saygımı neredeyse tamamen kaybettim. Kendimi asla yeterince iyi hissetmedim. Bundan sonra kimsenin benimle arkadaş olmak isteyeceğini ya da seçeceğini düşünmedim. Bu yüzden, Kick biz çıkarken beni arkadaşlarıyla tanıştırmamayı tercih ettiğinde, geride bıraktığımı düşündüğüm tüm güvensizlikler alevlendi ve kendimi yeterince iyi değilmişim gibi hissettim." Duraksadım ve elimi saçlarımda gezdirdim. "Kahretsin Maree, başından beri sorun bendeydi. Farkında bile olmadığım aptalca olumsuz konuşmalarım. Ve benim lanet olası bir danışman olmam gerekiyordu."

"Bebeğim, bu konuda kendini üzme. Hepimizin takıntıları ve kör noktaları vardır. En azından sen şimdi bunu anladın," diyerek beni rahatlattı.

"Evet," diye mırıldandım ve sonra, "Kahretsin, özür dilerim, sohbeti böldüm. Ne için aradın?"

"Merak etme bebeğim, sadece bu akşam bir şeyler içmeye gitmek ister misin diye sormak için aramıştım."

"Pas geçebilirim. Babamla bazı şeyleri halletmem gerekiyor ve sanırım şimdi de Kick'le konuşmak istiyorum."

"Bu iyi bir fikir gibi görünüyor."

"Seni arayıp nasıl gittiğini haber veririm," diye söz verdim ve telefonu kapattık.

Kalk.

Arkamdan bir ses geldi ve döndüğümde Kick'i orada dikilmiş, yoğun bakışlarını üzerimde buldum.

"Beni hâlâ seviyor musun?" diye sordu hoyratça. Cevabımı beklerken omuzları kaskatı kesilmişti ve nefes alış veriş sığılaştı.

Kalbim göğsümde daha hızlı atıyor ve karnım çırpınıyordu. "Bütün bunları duydun mu?" Fısıldadım.

Başını salladı. "Evet bebeğim, ama cevap ver bana. Beni hâlâ seviyor musun?" Sesindeki sertlik beni tahrik etti ve kollarına atılıp sonsuza dek benim olması için yalvarmak istedim.

"Evet," dedim, uzun zamandır inkâr ettiğim şeyi nihayet yüksek sesle itiraf etmişim.

Bunu anladı ama asırlar gibi gelen bir süre boyunca başka bir şey söylemedi ve sonra parmaklarını saçlarının arasından geçirerek saçlarını olduğundan daha fazla karıştırdı. Aramızdaki enerji istekle ve ikimizin de uzun zamandır hissettiği hayal kırıklığıyla titreşiyordu. Ve sonra benim alanıma girdi. Bir kolu belime dolandı ve diğer kolu yanağımı okşamak için uzandı. Başparmağını her zaman yapmayı sevdiği şekilde dudaklarımın üzerinde gezdirdi ve mırıldandı: "Seni her zaman sevdim ve sen *her zaman* yeterince iyi oldun. Kahretsin, yeterince iyi olmayan *benim*." Bir an için konuşmayı kesti ve gözleri dudaklarıma bakmak için benimkilerden ayrıldı. Bakışlarını tekrar benimkilere çevirdiğinde, "Keşke bunun sana nasıl hissettirdiğini bana söyleseydin. Yeterince iyi olmadığın için seni hayatımın o kısmından uzak tutmadım. Bunu yaptım çünkü seni bu pisliğin içine sürüklemek istemedim." Yüzünü benimkine yaklaştırdı, böylece dudaklarımız neredeyse birbirine değiyordu ve içim bu yakınlık karşısında sıkıştı. "Sen bunun için fazla iyisin bebeğim," diye fısıldadı.

Kendimi ona doğru bastırdım ve kollarımı vücuduna doladım, uzun zamandır dokunuşundan mahrum kaldığım ellerimin tekrar onun üzerinde olmasını seviyordum. Göğsünden bir hırıltı yükseldi ve gözlerinde sıcaklık parladı. Ve sonra ikimiz de aynı anda hareket ettik.

Dudaklarımız buluştu ve sanki dünyamda her şey yeniden yoluna girmiş gibiydi.

Şu anda tam olarak olmam gereken yerdeydim.

Kick ile.

Çocukken bisikletim olmadığı için bisikletine binmeme izin verdiğinde sevdiğim adamla.

Gençken sevdiğim adam, benim için kötü kızları karşısına aldığında ve kendimi yeterince iyi hissetmediğimde gözyaşlarımı sildiğinde.

On sekiz yaşındayken ona bekaretimi verdiğimde sevdiğim adamdı ve o da bunun kıymetini bilirdi.

Birçok nedenden dolayı hala sevdiğim adam, ama *en* çok da Beni. Tüm umutlarımı, korkularımı ve kusurlarımı biliyordu ve beni her şeye rağmen seviyordu.

Ağzımı araladı ve dili içeri kaydı.

Sahiplenici.

Talepkâr.

Sevgi dolu.

İnledim ve belimdeki kolu sıkılaştı ve beni daha da yakınımaya çekerek ereksiyonunu içime itti. İçimden şehvet fişkırdı ve bunun o an olduğunu biliyordum.

Kendimi ona geri verdiğim andı bu.

Kick benimdi.

Ben de Kick'in.

Öpüşmeyi bitirdi ve alnını benimkine yasladı. "Kahretsin, Evie... bana neler yaptığın hakkında hiçbir fikrin yok." Gözlerimin içine bakabilmek için başını kaldırdı. "Bana daha iyi bir adam olabileceğim, hayatımda yaptığım tüm kötü şeylerin toplamından ibaret olmadığım umudunu veriyorsun."

Kaşlarımı çattım. "Sen kötü bir insan değilsin, Kick."

Bir an için gözlerini kapattı ve tekrar açtığında orada gördüğüm ıssızlık kalbimi delip geçti. "Evet, öyleyim bebeğim," diye fısıldadı, kalbimi biraz daha kırarak.

Onunla biraz daha tartışmak için ağzımı açtım ama telefonu çaldı ve bizi böldü.

Telefonu çıkardı ve kim olduğunu kontrol etti. "Üzgünüm, buna bakmam gerek," dedi pişmanlıkla ve telefona bakmak için yanımdan uzaklaştı.

Dönmesini bekledim, öpüşmemizin ve farkındalıklarımın etkisinden kurtulmak için elimden geleni yapıyordum. Gideli çok olmamıştı ama yanıma döndüğünde, bir dakika önce yanımda olan Kick gitmiş, yerine bana sert gözlerle bakan adam gelmişti. Bu, çok iyi tanımadığım ama tanımayı ve anlamayı çok istediğim Kick'ti.

"Halletmem gereken bir iş var," dedi, sesi de gözleri kadar sertti.

"Geri dönecek misin?"

"Bilmiyorum ama Braden olukları bitirecek."

"Oluklar için endişelenmiyorum, Kick. Bilmek istediğim seni bir daha ne zaman göreceğim? Bir şeylerin ortasındaydık

Orada."

"Seni ararım," dedi ve ben de kovulduğumu hissettim.

Bu da neydi böyle?

Aklımı başıma toplayıp ona meydan okuyamadan gitmeye başlamıştı bile. Ancak durdu ve bana döndü. "Babanı görmeye gitme. Bunu ben halledeceğim, tamam mı?"

"Ne haltlar dönüyor burada?" Daha da sinirlenerek sordum.

Sert bakışı daha da yoğunlaştı ve bana doğru geri döndü. "Babana gitmeyeceğine, onun yerine işleri düzeltmeye çalışmayacağına söz ver. Onu görmeye gittim ve bu konuda ona yardım edeceğimi söyledim."

Şok içinde ona bakakaldım. Bir dakika önce bana beni sevdiğini söylüyordu ve şimdi sanki bunların hiçbirisi söylenmemiş gibi benimle konuşuyordu.

"Bana söz ver Evie," diye bağırdı.

Yerimden sıçradım ve anında sinirlendim. "Gidip kendine çeki düzen versen iyi olur Kick, *sonra* da gelip beni bulsan ve bana neler döndüğünü açıklasan iyi olur! Çünkü burada bilmediğim bir şeyler oldu ve bu saçmalığa katlanırsam lanetleneceğim."

Gözleri bir an daha benimkilere dikildi ve sonra başını salladı. "Sonra görüşürüz," diye söz verdi ve dönüp gitti.

Tamamen afallamış bir halde duruyordum ve Braden'ın arkamdan geldiğini duymadım. "Sana ihtiyacı var, biliyorsun."

Tekrar sıçradım ve yüzümü ona döndüm. "Lanet olsun, Braden..." diye mırıldandım. Ellerini havaya kaldırdı. "Özür dilerim, seni korkutmak istememiştim."

"Bana ihtiyacı var da ne demek?"

"Kick'in kulübüyle ne tür bir pisliğe bulaştığını tam olarak bilmiyorum ama mücadele ediyor. Aslında, bence her ne ise onun içinde boğuluyor. Artık bizimle pek vakit geçirmiyor ve onu gördüğümüzde de hiçbirimizin yanında olmak istemediği huysuz, sinirli bir herif oluyor."

"Gerçekten mi? Çünkü bana karşı o kadar da huysuz değildi."

"Gördün mü? Sana ihtiyacı var çünkü sen onun için bunu ortadan kaldırıyorsun. Seni sevmekten hiç vazgeçmedi, Evie. Siz ayrıldığınızdan beri kimseyle çıkmadı bile."

"Bunu hiç bilmiyordum," dedim yine şaşırarak. Tanrım, bugün bir keşif günüydü.

"Ona bir şans ver. Ama davranışlarını değiştirmesinin biraz zaman alabileceğini bil. Tamam mı?"

Sanki bana yalvarıyor gibiydi. Braden iri bir adamdı. Boyu 1.80'in çok üzerindeydi ve elde etmek için spor salonunda saatlerce çalışmış gibi görünen kaslara sahipti. Önümde duruyordu, koyu renk dalgalı saçları dışarıda terlemişti, kasları gerilmişti ve yüzünde talepkâr bir ifade vardı, istediğini yapmamı ne kadar çok istediğini söylüyordu. Ama en çok gözleri konuşuyordu. Bana acıyla bakıyorlardı; Braden, Kick'in mücadelesini izlemekten acı çekiyordu. Başımı sallayarak, "Ondan vazgeçmeye niyetim yok ama onun da adım atması gerekecek," dedim.

Gülümsedi. "Senin için ona bir tekme atacağım."

Kick'in bundan daha fazlasına ihtiyacı varmış gibi görünüyordu. Tek umudum, ona ihtiyacım olan adam olmak için gereken cesarete sahip olmasıydı.

Onuncu Bölüm

Tekme

Kulüp binasına girdim, Hyde'ı arıyordum. Orosu çocuğu aramış ve hemen buraya gelmemi istemişti. Tam da Evie'yle kendimi toparlamaya başladığım sırada. Beni kadınımdan uzaklaştırması hiç hoşuma gitmemiştir ve ona haddini bildirmek üzereydim.

"Tekme!"

Arkamı döndüğümde Hyde'ın sert bir bakışla arkamdan geldiğini gördüm. Ona doğru yürürken, "Neler oluyor Hyde?" diye sordum. Hemen şimdi buraya gelmemi gerektirecek kadar önemli olan şey neydi?"

"Jonathon Gambarro'yu görmeye gittin mi?"

"Hayır."

Gözlerini kıstı. "Bundan emin misin, Kick?"

"Evet, bundan eminim, oroslu çocuğu. Neden?"

"Görünüşe göre Black Deeds'ten biri ona sataşmış ve o da psikopata bağlamış, bu yüzden onunla kapışmayı düşünmediğinden emin olmak istedim. Sana söyledim, ihtiyacımız olan son şey Gambarro'yla bir sorun yaşamak."

Ciddi değil miydi? "Bir şeyin ortasındaiken beni buraya kadar *bunu* söylemek için mi sürükledin?"

Gözlerinin öfkeyle parlamasını izledim. "Kiminle konuştuğunu hatırlasan iyi edersin," dedi, öfkesi hızla yükseliyordu.

"Kiminle konuştuğumu asla unutmam, VP. Ve bu kulübe olan sadakatimi biliyorsun, o yüzden buraya gelip sadık olmadığımı ima etme." Öfkeyle başımı salladım. "Senin için, King için ve Storm için yaptığım şeyler her şeyin ötesinde. Eğer bir daha yapmadığımı ya da yapamayacağımı ima edersen, öfkeme maruz kalmanın nasıl bir şey olduğunu öğrenebilirsin."

"Beni tehdit mi ediyorsun?"

Ona yaklaştım, böylece neredeyse burun buruna geldik, öfkem üzerimden akıp gidiyordu. "Evet, seni tehdit ediyorum."

Hyde bana yumruk atmak ister gibi görünüyordu ve bu düşüncenin aklından geçtiğine hiç şüphem yoktu ama umurumda bile değildi. Eğer dövüşmek istiyorsa, ben de onu dövüştürürdüm. Yine de sonunda döndü ve sinsice odadan çıktı.

Hay sikeyim.

Bir kaya ile sert bir yer arasındaydım. Ve bu konuda ne yapacağıma dair hâlâ hiçbir fikrim yoktu.

Beş saat sonra, kafamı dağıtmak için uzun bir gezintiye çıktıktan sonra, bisikletimi Evie'nin garaj yoluna çektim. Işıkları hâlâ yanıyordu ve beni bekleyip beklemediğini merak ettim. Gelmem konusunda oldukça netti, bu yüzden tahminimce beklemişti.

Ön kapısına giden kısa yolu yürüdüğümde kapıyı açtı ve bana bakmaya başladı.

Tanrım, nefesimi kesmekte hiç başarısız olmamıştı. Bu gece, hala üzerinde olduğunu bile fark etmediğim eski bir tişörtümü giymişti. Uzun, kahverengi saçları omuzlarına doğru çılgınca dökülüyordu ve yüzü kızarmıştı.

"Çok geciktiğim için özür dilerim," diye özür diledim.

"Geç olması hiç olmamasından iyidir," diye cevap verdi sessizce.

Kenara çekilip beni içeri almasını bekledim ama almadı. "Beni içeri alacak mısın?"

"Sen içini dökene kadar olmaz."

Nefesimi sertçe verdim. "Evie..."

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve yüzünü kararlı bir ifade kapladı. "Hayır, Kick. Bana bugün neler olduğunu anlatmanı istiyorum. Sert Tekme çıktığında nereye gideceğini bilmek istiyorum."

"Yine mi geldin bebeğim? Sert Tekme nedir?" Artık beni kaybetmişti.

"Arada sırada yaptığın bir şey. Bir dakika iyisin ve normalken bir şey oluyor ve değişiyorsunuz. Sanki daha sert, daha acımasız bir versiyonunuz ortaya çıkıyor. Ve bu hoşuma gitmediğinden değil, sadece nedenini anlamak istiyorum. Bu sana yaptığım bir şey mi?"

Aramızda üç adım vardı. Aradaki mesafeyi kapattım ve elimi beline doladım. Yüzlerimizi yaklaştırmak için eğilerek, "Hayır, bu senin yaptığın bir şey değil. Bunun sizinle hiçbir ilgisi yok."

"Ama - "

Parmağımı dudaklarına bastırdım. "Böyle olduğu için üzgünüm. Şu anda kulüple ilgili bir sorunum var ve her ne kadar bunun bizi etkilemesini engellemeye çalışsam da bunu her zaman başaramıyorum."

Yüzü yumuşadı ve yumuşadığını hissettim. "Anlıyorum. Ama bana babam ve ona yardım etmek için ne yaptığınız hakkında açıklama yapmanız gerekiyor."

"O konuya geleceğiz bebeğim, ama lanet olsun, bütün gece seni düşünmeden edemedim, o yüzden önce bunu halledebilir miyiz?"

Gözlerinde sıcaklık parladı. Hiçbir şey söylemedi, sadece başıyla onayladı.

Boştaki elimi tişörtünün alt kısmına götürdüm ve parmaklarımı kalçasından külotuna doğru takip ettim. Gözleri dalgalanıp dudağını ısırdığında, onun da istediği şeyin bu olduğunu anladım. Ağzımı kulağına dayadım ve mırıldandım, "Bırak içeri gireyim, Evie. Seni daha önce hiç sikmediğim kadar sikmem gerek." Külotunun kenarını buldum ve parmağımı amında gezdirmek için külotunu ittim.

Çok ıslaktı.

İnledi ve kendimi daha fazla kontrol edemeyerek hızla hareket ettim ve onu kucakladım. Eve girdim, kapıyı arkamdan tekmeleyerek kapattım ve yatak odasına doğru yürüdüm.

Elleri boynuma dolandı ve sıkıca tuttu. "Ben de seni düşünüyordum," diye kulağıma nefes verdi ve zaten sert olan aletimin neredeyse kendini kaybetmesine neden oldu.

Onu yatağa yatırdım ve botlarımı çıkarırken kemerimi ve kot pantolonumu çıkarmak için aşağı uzandım. Yataktan kalktı ve yanıma geldi, bunu yaparken tişörtünü başının üzerine kaldırdı. Elleri benim tişörtüme gitti ve birkaç saniye içinde çıkardı. Kot pantolonum ve boxer'ım da hemen arkasından onu takip etti.

Gözleri vücudumun her santimini gezdikten sonra tekrar benim bakışlarımla buluştu. "Tanrım, Kick, bugünlerde ne kadar egzersiz yapıyorsun?"

Onu kendime çektim, tenimizin birbirine tekrar değmesi çok hoşuma gitti. "Buna hayal kırıklıklarımı gidermek deniyor. Uzun zamandır seninle spor yapamıyordum, bu yüzden başka bir çıkış yolu bulmam gerekiyordu."

Kaşlarını kaldırdı. "Bana başka biriyle çalışmadığını söyleyemezsin."

"Arada sırada, ama bebeğim, hiçbiri sana yaklaşmıyor." "Evet, evet..."

Beni başından savmaya çalıştı ama ben onu düzelttim. "Hayır, Evie. Söylemiş olmak için bir bok söylemediğimi biliyorsun."

Vücudu kollarımda hareketsiz kaldı ve ben de anladım ki başarmıştım. Eli yüzüme geldi ve yanağımı okşadı. "Biliyorum," diye fısıldadı.

Sikim onun için zonkluyordu, içine girmek için can atıyordu, bu yüzden acele ettim. "Seni önce sert ve hızlı, sonra da uzun ve yavaş sikeceğim. Bununla iyi misin?"

Yüzüne seksi bir gülümseme yayıldı. "Daha sonra dilini amıma soktuğun sürece bana her şey uyar."

Tanrım, onun kirli ağzını seviyordum. O ağzı özlemiştim. "Görüyorum ki ağzın hâlâ her zaman olduğu gibi pis," dedim onu bırakıp yatağa geri iterken.

"Tekme, bana bildiğim her şeyi sen öğrettin, bu yüzden tabii ki ağzım çok pis."

"Siktir, Evie," diye homurdandım kendimi onun üzerinde konumlandırırken. "Daha sonra ağzını sikimle sikeceğim ve sana pislüğün ne olduğunu göstereceğim."

Sikime uzandı ve onu okşamaya başladı. "Prezervatif kullanmanı istemiyorum. Temiz misin?"

"Evet. Sen?"

Başını salladı ve sikimi pompalamaya devam ederken dudaklarıma bir öpücük kondurdu. Boşalmaya tehlikeli bir şekilde yakın olduğumu ve bunu yavaşlatmam gerektiğini biliyordum, ama bunu yapmaya kendimi zorlayamadım. Beni çok iyi hissettiriyordu ve uzun zamandır kendimi iyi hissetmemiştim.

Dokunuşu sihirliydi.

Sözleri iyileştiriciydi.

Ve onun sevgisinin bu boktan dünyada ihtiyacım olan her şey olduğunu biliyordum.

Öpüşmemizden çekildim ve homurdandım, "Bebeğim, ya yaptığın şeyi durdurmalsın ya da içine girmeliyim çünkü böyle devam edersen patlamak üzereyim."

Gitmeme izin verdi ama "Bunun sert ve hızlı olacağını söylemiştin ve ben bununla iyiyim" dedi.

"*O kadar* hızlı olmasını istemiyorum. Bana ne yaptığının farkında olduğunu sanmıyorum. Bugünlerde sadece sana bakmam yetiyor ve neredeyse pantolonumun içine boşalıyorum."

"Bebeğim, bir kızla nasıl tatlı tatlı konuşulacağını iyi biliyorsun," diye fısıldadı.

Kulak.

İnledim. Üzerimdeki sıcak nefesini hissetmek bile beni neredeyse bitiriyordu.

Kahretsin, o kadar ileri gitmiştim ki hiç komik değildi.

Kontrolü ele almanın zamanı gelmişti.

Her iki bileğini de kavradım ve başının üzerine yerleştirdim. Bir elimle onları orada tutarken, bakışlarını tuttum ve "Ellerini hareket ettirme" dedim.

"Neden?"

"Çünkü bana dokunursan, içine boşalmak yerine üstüne boşalırım."

"Bu o kadar da kötü olmazdı," diye alay etti.

"Tanrım, kadın, beni kışkırtma."

"Tamam, burada uzanacağım ve ne istersen yapmana izin vereceğim."

"Çok şükür," diye mırıldandım ve ellerini bıraktım, yarı yarıya onları hareket ettirmesini bekliyordum ama yapmadı.

Artık tüm vücudunu yiyip bitirebileceğime göre, boynundan başladım ve dilimi göğüslerine kadar götürdüm. Evie şimdiye kadar dokunma zevkine eriştiğim en güzel göğüslere sahipti. Verdiği kilolardan sonra bile avuçlarımın içindeydiler ve onlara olan bağlılığımda azınlıkta değildim. Uzun yıllar boyunca erkeklerin onları süzmesini izlemekten hoşnutsuzluk duymuştum. Ben onları emip yalarken, o sırtını dikleştirdi ve inledi. Yüzüne bakmak için bir an durakladım ve yüzündeki mutluluğu gördüğümde neredeyse kontrolümü kaybediyordum. Gözleri kapalıydı ve dişleri dudağını ısıırıyordu. Kadınım çok seksiydi.

Gözlerini kırıştırarak açtı ve bakışlarımı buldu. Bana tembelce gülümseyerek mırıldandı, "Devam etmelisin bebeğim. Amıma kadar yalamanı ve sonra da dilinle beni becermenı istiyorum."

Dirseklerimin üzerine eğildim, yüzüm göğüslerinin arasında duruyordu. "Bu doğru mu?"

"Evet. Bunu başarabileceğini düşünüyor musun?"

Hızlıca hareket ettim ve bir saniye sonra onun üzerine çıktım ve yüzümü onunkine doğru eğdim. Aletim girişine oturdu ve onunla alay ettim, hafifçe içine ittim ve sonra dışarı çektim. "Ben her şeyin üstesinden gelebilirim, sevgilim. Asıl soru, sen yapabilir misin?"

Dudaklarını yaladı ve "Ne gibi, Kick?" diye sordu.

Sikimi tekrar içeri ittim. Sonuna kadar değil, sadece onu harekete geçirecek kadar ve sonra geri çektim. "Bunun gibi," diye kulağına homurdandım, "bunu başarabilir misin?"

O seksi gülümsemesiyle sikimi olduğundan daha da sertleştirdi, tabii bu mümkünse. "Beni zorlamak istediğini sanmıyorum Kick, çünkü ikimiz de biliyoruz ki ben senden çok daha fazlasını kaldırabilirim. Sadece uzanmam, sikini elime almam ve birkaç kez çekiştirmem yeterli olur ve sen daha siktir demeden boşalmış olursun."

Siktir.

İşim bitmişti.

Onun seksi vücudu, ıslak amı ve pis ağzı arasında, duyularım zorlukla işlev görebileceğim noktaya kadar aşırı hızdaydı.

Sonuna kadar içine girdim ve sonra geri çekip tekrar soktum. Aletim hâlâ içindeyken durup, "İyi hissediyor musun bebeğim?" diye sordum.

Kollarını bana doladı ve tırnaklarını sırtıma geçirdi. Sonra amını sikimin etrafında sıkı ve "Gerçekten iyi hissettiriyor. Devam et."

Hay sikeyim.

Bu kadını özlemiştim.

Çıkardım ve tekrar soktum.

Tekrar tekrar.

Bana yapıştı, tırnakları sırtımı tırmalıyor ve ağzından beni çok tahrik eden iğrenç sözler dökülüyordu.

Ve orgazmım arttıkça, onun benim için olduğunu biliyordum. O anda, hayatımda başka bir kadınla asla sevişmek istemediğimi anladım. Mutlu olmak için ihtiyacım olan tek şey Evie'nin güzel amının sikimin etrafına sarılması ve kalbinin sadece bana ait olmasıydı.

"Siktir, Kick, boşalacağım!" diye çığlık attı ve ben daha sert ve daha hızlı ittim.

"Beni bekle bebeğim," diye homurdandım onu kovalarken.

Sıkıca tuttu ve birlikte boşaldık. Amcığı aletimin etrafında titreşirken ve vermek zorunda olduğum her şeyi alırken, spermimi ona pompaladım.

Yüzümü boynuna yasladım ve ikimiz de orgazmlarımızdan kurtulurken orada dinlendim. Sonunda başımı kaldırıp onu öptüm ve "Siktir, bu iyiydi" dedim.

"Evet, öyleydi," diye onayladı. Sonra kıkırmı tokatladı ve "Gidip temizleneceğim ve sonra her şeye yeniden başlayabilirsin" dedi.

Sırttım ve ondan uzaklaştım. "Sen yap. Telafi etmemiz gereken çok zaman var."

"Öyle," diye kabul etti ve sonra banyoya gitmek için yanımdan ayrıldı. Onu beklerken sırt üstü u z a n d ı m ve kolumu boynumun arkasına koydum.

Kahretsin, nasıl bu kadar şanslı olabildim?

Evie'nin tekrar hayatımda olması beni gezegendeki en mutlu herif yapmıştı.

Bunu tekrar mahvetmeyecektim.

Ve şimdi bir sonraki hamlemin ne olduğu benim için açıktı. Ve sadakatim şimdi nerede yatıyor.

Ertesi sabah Evie'nin yatağının kenarına oturdum ve gün içinde halletmem gereken işlerle uğraşmaya hazırlanmak için botlarımı giydim.

Yuvarlandı ve doğrulduğunda yatak kaydı. Ona bakmak için döndüm ve gözlerinde hayal kırıklığı buldum. "Ne?" diye sordum. Kafam karışmış bir şekilde sordum.

"Şimdi gidiyor musun?"

"Evet."

Daha dik oturdu ve üzerini örtmek için çarşafı hareket ettirdi, bu da kafamı daha çok karıştırdı. Elimini tekrar aşağı çekmek için çarşafa götürdüm. "Yapma," diye mırıldandı, çarşafı sıkıca tutuyordu.

Bir bacağı yataкта, ona dönük olacak şekilde yer değiştirdim. "Neler oluyor? Dün gecedен sonra neden üstünü örtüyorsun?"

"Nedir bu, Kick?"

Şimdi gerçekten kafam karışmıştı. "Ne demek istiyorsun? Bunun ne olduğunu bildiğimizi sanıyordum."

Eliyle bana doğru işaret etti ve "Neden bu kadar erken giyinip gidiyorsun? Sanki benden kaçıyor gibisin."

Onun elini yakalamak için elimi uzattım. "Bu," diğer elimle kendimi işaret ettim, "senin için savaşıyorum, Evie. Bizim için savaşıyorum. Bu benim seni kendi dünyama getirişim."

Nefesini içine çekti ama bir şey söylemedi, sadece gitmemi bekledi. üzerinde.

Nereden başlayacağımı bilemedim. "Hayatımda bir sürü şey yaptım. gurur duymuyorum." Elini bıraktım ama o elime uzandı ve beni tuttu. Bakışlarım ellerimize kaydı ve sonra tekrar ona döndü. Yüzündeki şiddetli sevgi ifadesi bana devam etmem için gereken şeyi verdi. "I've

insanları incitmek, Tanrı aşkına." Bunu bilmesi gerekiyordu, ama her şeyi açıklamak zorunda kalmak berbattı, çünkü her şeyi öğrendiğinde muhtemelen benden uzaklaşmak isteyeceğini biliyordum.

"Tamam." Başka bir şey söylemedi, sadece sessizce oturup beni bekledi. Sanki kararını vermesi için bu yeterli değilmiş gibi.

"Bunu yapan bir adamı nasıl sevebilirsin?" Ondan daha fazla tepki bekleyerek sordum. Basit bir 'tamam' ile düşüncelerini ölçemiyordum.

Daha uzağa kayması gerekirken yatakta bana yaklaştı. "Kick, seni neredeyse tüm hayatın boyunca tanıdığımı unutuyorsun." Elini göğsüme koydu. Kalbimin üzerine. "Seni *burada* tanıyorum. İçinde taşıdığın iyiliği biliyorum ve içinde hiç iyilik kalmamış gibi hissettiğini de biliyorum, ama ben bunu görüyorum. Seni görüyorum. Bu yüzden bana insanları incittiğini söylediğinde, kendine göre sebeplerin olduğunu biliyorum. Seni yargılamıyorum." Bana bu sözleri söylerken bakışları benimkilerden hiç ayrılmadı ve ben orada yargılama değil, sadece kabullenme gördüm.

Bir an sessizliğe gömülmüş bir halde ona bakakaldım. "Storm bir sürü pisliğe bulaştı ve ben de o pisliklerin içine gömüldüm bebeğim. Senin için hecelemeyeceğim ama bu yasal bir şey değil. Bununla başa çıkabilir misin?"

Birkaç kez gözlerini kırıştırarak tereddüt ettiğini belli etti ve ben de darbenin gelmesini bekledim. "Ben aptal değilim. Kulübün bu tür şeylerle ilgilendiğini hep düşünmüşümdür."

"Ve sen umursamıyor musun?"

"Ben öyle demezdim. Beni endişelendirdiğini kabul ediyorum ama bunu aklımdan çıkarıyorum."

Yüzümü ovaladım. "Kahretsin Evie, eğer birlikte olursak ve seni bu dünyaya getirirsem, aklımdan çıkaramayacağın şeyler olacak."

"Ne gibi?"

"Babanın başına gelecekler gibi."

Nefesini içine çekti. "Babamla ilgili ne olacak?"

"Ödenmemiş bir borç için adam öldürmekten çekinmeyecek kadar tehlikeli bir adama onca para borcu var. Babanı borcundan kurtarması için adama şantaj yapacağım. Ve bu bok muhtemelen kulübe geri dönecek ve bunun nereye varacağını kim bilir."

Yüzünü endişe kaplamıştı ve bunu yüzüne yansıttığım için nefret ediyordum ama o gerçeği öğrenmek istiyordu. Ve sonra bana bir şey verdi - birlikte bir geleceğimiz olabileceğine dair ilk umut ışığım. "Yani Storm boktan şeylerle ilgileniyor ve

Ama biliyorum ki sen kendine ait olanı koruyan bir adamsın. Ve eğer ben senin olursam, güvende olduğumdan emin olmak için her şeyi yapacağını ruhumun derinliklerinde biliyorum. Bu şekilde bu bokun üstesinden gelebileceğimi biliyorum."

Sözleri nefesimi kesti. Bunu kabul etmişti.

Beni.

Beni kabul ediyor.

Onu kabaca kendime çektim ve kollarımla sardım. "Kahretsin, beni şaşırtıyorsun," diye mırıldandım onu yakınımda tutarken, asla gitmesine izin vermek istemiyordum.

Sonunda onu bıraktığımda gülümsedi ve "Birlikte, Kick. Birlikte olursak her şeyin üstesinden geliriz. Her zaman öyle yaptık."

Ayağa kalktım. Gidip babasını kurtarma vakti gelmişti.

Eğilerek başının üstünü öptüm ve "Sevgililer Günü'nü kutlu olsun bebeğim" dedim.

Sözlerim karşısında yüzünde beliren şaşkınlık ifadesini görmezden geldim. Evet, eskiden Sevgililer Günü'nü hiç kutlamazdım.

Yine de değişebilirdim.

Evie için değişebilirdim.

"Bay Gambarro bugün ziyaretçi kabul

etmiyor."

Benimle dalga mı geçiyordu? Girişimi engelleyen kadına baktım. Muhtemelen sadece iyi bir sikişe ihtiyacı olan, gergin, orta yaşlı bir orospuydu. "Ziyaretçi kabul etmemesi sikimde bile değil. Ona borcumu ödemeye geldiğimi ve beni görmek isteyeceğini söyle." Durakladım ve sonra ekledim, "Ona Michael hakkında olduğunu söyle."

Kaşlarını çattı. "Onu rahatsız etmeyeceğim. Herkes gibi senin de randevu alman gerekecek."

Elimi masasına vurarak oturduğu yerde zıplamasına neden oldum. "Git ve onu görmek istediğimi ve bunun Michael'la ilgili olduğunu söyle!" Kükredim.

Bana ters ters baktı ve tartışmaya devam etti. "Michael'ın kim olduğunu bilmiyorum.

"

Öfke gözümü kör etti ve istediğimi elde etmek için acı çektirme dürtüsüyle mücadele ettim. Bunun yerine iki elimi masasına koydum ve yüzümü ona yaklaştırdım. "Sürtük, burada büyük bir hasar vermeme iki saniye kaldı. Git ve patronuna lanet bir ziyaretçisi olduğunu söyle."

Gözleri büyüdü ve sonra ayağa kalkıp Gambarro'nun ofisine doğru yürüdü. Bir dakika sonra ikisi de dışarı çıktı ve Jonathon Gambarro bana ters ters baktı. Ona baktım ve Sydney'in en korkulan adamlarından biri olduğunu anladım. Yirmi yılı aşkın bir süredir kirli işlere bulaşmıştı ve henüz kırk bir yaşında olmasına rağmen daha uzun yıllar bu işlerle uğraşacağını tahmin ediyordum.

"Sen de kimsin lan?" diye bağırdı. "Peter

Bishop'ın borcunu ödemeye geldim."

Kaşlarını çattı. "Peter neden bu işi halletmek için burada değil?"

Ona doğru yürüdüm ve cephaneliğimdeki tek silahı fırlattım. "Aslında Peter'dan çok Michael hakkında konuşmaya geldim."

Pislik herif yüzünde beliren ifadeden tam olarak kimden bahsettiğimi anlamıştı.

Jonathon Gambarro'ya korku salmışım. Pek az kişinin başarabildiği bir şeydi bu. Ve bunun Peter'ı kurtarmaya yeteceğini umuyordum.

Ofisine girmemi işaret etti. Pazarlık zamanı.

Kapıyı arkasından kapattıktan sonra daha sakin bir Gambarro masaya oturdu, ben de diğer tarafta durdum. "Peki ya Michael?" diye sordu bakışları beni tiksintiyle süzerken.

"Ne düşünüyorsun, pislik herif?"

"Bana her şeyi anlatmadığın sürece ne düşüneceğimi bilmiyorum." Sesi sakindi ama alnında boncuk boncuk biriken ter onu ele veriyordu.

Ellerimi yavaşça masasının kenarına koydum ve ona doğru hafifçe eğildim. "Görünüşe göre genç oğlanlara karşı bir ilgin var Jonathon ve onlardan birinin senin evinden canlı çıkamadığını biliyorum. Peter'ın borcunu sildiğin ve onunla tanıştığını unuttuğun sürece bu bilgi sadece ve sadece bende kalacak. Ve beynin beni ya da Peter'ı bu işten sıyrmanın yollarını düşünmeye başlamadan önce, eğer ikimizden biri ölürse bu bilginin polislere iletilmesi için gerekli düzenlemeleri yaptığımı bilmelisin."

Sözlerimi tarttı ve gözlerinde oluşan nefreti izledim. "Sen bunu nereden biliyorsun?" diye alay etti.

"Kimsenin bilmediği şeyleri bilmek benim uzmanlık alanım."

"Bu bok bir gün seni öldürtebilir. Bunun farkındasın, değil mi?"

"Bu konuda endişelenmiyorum. Sahip olduğum bilgilerle bu boktan şehirde on yedi yıl dayandım. Sırf senin hakkında bir şeyler biliyorum diye hiçbir şeyin değişeceğini sanmıyorum."

Kaşları havaya kalktı. "O zaman nasıl çalıştığım hakkında hiçbir fikrin yok."

Gözlerinin içine bakmak için eğildim. "Hayır, orospu çocuğu, nasıl *çalıştığım* hakkında hiçbir fikrin yok. Beni karşına almak istemezsin çünkü bu şehirde senin ancak hayal edebileceğin bir yere ulaştım."

"Senin kim olduğunu bile bilmiyorum, o yüzden söylediklerinin tek kelimesine bile inanmadığım için kusura bakma."

Büyük silahları çıkarma zamanı. Bilmediği isimleri sıralamaya başladım. "Justin Sutherland, Billy Jones, Max James, Eric Bones, Calvin Ryan, Stu Davy... Bu isimlerden herhangi birini tanıyor musun? Ve sana söz veriyorum, bunlar buzdağının sadece görünen kısmı. Benimle uğraşmak istiyorsan, onlarla da uğraşacaksın." King'in adını bilerek atlamıştım, tıpkı bu sabah bilerek kesimi giymediğim gibi.

Sandalyesine geri oturdu ve onu yakaladığımı anladım.

Biz birbirimize bakarken ve o bir sonraki hamlesini düşünürken odayı sessizlik kapladı.

Endişe, kaygı, endişe... herhangi bir şey hissetmeliydim. Hiçbir şey hissetmedim.

Yıllarca King için bu işi yapmak beni uyuşturmuştu.

Benim işim insanların üzerine pislik atmak, o pisliği onlara fırlatmak ve arkama yaslanıp altlarına sıçmalarını izlemektir. Onları kendi düşünce tarzımıza çekmek ve bu konuda en iyisi bendim. King'in beni bu kadar yakınında tutmasının nedeni buydu. İyi bağlantılarım olduğunu biliyordu ve göğsümde çarpan soğuk kalbin, istediğimizi elde etmek söz konusu olduğunda hiçbir şeyin masanın dışında olmadığı anlamına geldiğini biliyordu.

Gambarro şimdi partiye gelmezse, onu zorlamak için başka seçeneklerim de vardı. Ama görünüşe göre ilk seçeneğim yeterli olacaktı.

Sandalyesini geriye itti ve ayağa kalktı. Konuştuğunda sesi alçaktı. Soğuk ve sakindi. "Borcun silindiğini düşün."

Bir kez başımı salladım ama bir şey söylemedim. İçini dökmesi gereken daha çok şey vardı ve ben bunu biliyordum.

"Ayrıca bunu bir uyarı olarak kabul et. İş yapma şeklinden hoşlanmıyorum ve bunun beni ne kadar rahatsız ettiğini sana göstermeye niyetliyim. Ve bunu yapmamın ne kadar süreceği umurumda değil, ister aylar ister yıllar sürsün, sonuna kadar gideceğim. Şimdi defol git ofisimden," dedi alçak ve tehditkâr bir sesle.

Amacıma ulaşmıştım ve söyleyecek başka bir şeyim kalmamıştı, döndüm ve ofisinden çıktım. Tehdidini yerine getireceğini biliyordum, bu yüzden bir sonraki durağım kulüp binasıydı. Gambarro'nun benim Fırtına olduğumu anlaması uzun sürmezdi, bu yüzden King'e olanları anlatmalıyım.

Hyde'in sinirleneceğini düşünsem de King'in çocukları toplayacağından şüpheleniyordum. Deli orospu çocuğu böyle şeyler için yaşırdı.

Kulüp binasına ulaşmam trafikte neredeyse bir saatimi aldı ve bu süre içinde haber yayılmıştı. Gambarro savaş yolundaydı. Storm'la olan bağlantımı henüz çözememişti ama Hyde olanları çoktan duymuştu.

Ben King'i bulmadan önce Hyde beni bulmuştu. Öfkesi yüzünden akıyordu. Onu hiç bu kadar öfkeli görmemiştim. "Ne yaptın lan sen?"

"Bazı aile meselelerini hallettim," diye karşılık verdim ona. "Tıpkı söz konusu olan ailen olsaydı senin yapacağın gibi."

"Hayır, senin yaptığın kulüp pisliği yaratmaktı ve bu benim kesinlikle yapmayacağım bir şey. Gambarro senin kim olduğunu ve Storm'la birlikte olduğunu anladığında, peşimize düşecek ve geri adım atmayacak. Sana bunun sözünü verebilirim."

"Bunu zaten düşünmediğimi mi sanıyorsun?"

"Artık aklından ne geçiyor cidden bilmiyorum Kick. Seni tanımasam kafan amla dolu ve aklını kaçırmışsın derdim ama amın onu kontrol etmesine asla izin vermeyen taş kalpli bir piç olduğunu bildiğim için sana ne oldu bilmiyorum."

"Hyde," King'in sesi arkamdan geldi ve yaklaşıırken, "Bu konuda Kick'i geri çekiyoruz," dedi.

Hyde'in öfkesi ve hayal kırıklığı büyüdü ve bunu kendisine en yakın duvara attığı bir yumruğa dönüştürdü. "Siktir!" diye kükredi, gözlerini dikmiş bize bakıyordu.

vahşı, yüzü kızarmış. "Bunun Storm'a ne yapacağını biliyor musun, Kral?"

King istediği zaman duygularını kontrol etmekte ustaydı ve şimdi de bunu yapıyordu. Boynunda atmaya başlayan damar, kızgın olduğunun tek göstergesiydi. "Elbette bunun Storm'a ne yapacağını biliyorum. Ayrıca onu alt edebilecek bağlantılara sahip olduğumuzu da biliyorum. Ve kazanacağımızı da." Dönüp bana baktı, gözleri öfkeden bir şey onu heyecanlandığında takındığı o hınzır bakışa dönüştü. "Ve biraz eğlence havasındayım. Hadi şu boku sallayalım, çocuklar. Sydney'e Storm'un nasıl bir şey olduğunu gösterelim."

Hyde başını salladı. "Lanet olsun, bazen deliriyorsun, King."

King sırtıttı. "Bu hayatı ilginç kılıyor, dostum."

"Peki ya şu Gümüş Cehennem'le olan diğer şey ne olacak? Eğer senin yaptığını anlarılarsa, peşimize iki sürü pislik düşer," dedi Hyde.

King omuz silkti. "Hodri meydan. Dediğim gibi, Storm'un bağlantısı var ve gerekirse diğer bölümlerimizi de işin içine çekerim."

Hyde ellerini kaldırdı. "Ben söyleyeceğimi söyledim. Başkan sensin, ne dersen o olur ama bunun çok boktan bir şey olduğunu düşündüğümü bilmeni isterim."

King onun ne dediğini anladı ve sonra ciddileşti. "Hyde, biz kardeşiz. Eğer birimizin yardıma ihtiyacı olursa, hepimiz birlikte hareket ederiz. Kick *her zaman* arkamızı kollar. Şimdi onunkini alma zamanı."

Hyde uzun bir süre ikimize de baktı ve sonra nefesini dışarı verdi. "Siktir," diye mırıldandı. "Evet." Sonra da King ve beni yalnız bırakarak uzaklaştı.

"Sağ ol kardeşim," dedim.

"Teşekkürle gerek yok. Benden ne istersen alabilirsin. Sadece sor."

Başımı salladım ve onun da uzaklaşmasını izledim.

Yıllar önce kendi ailem dağıldığında Storm benim ailem olmuştu ve King her zaman yanımda olmuştu. Bana sadece onun için gerçek bir aile olduğumu göstermişti çünkü King asla kimseye ihtiyacı olan şeyi teklif etmezdi. Kimseye sadece ihtiyacı olanı *istemesini* söylemezdi. King'den böyle bir teklif almak için genellikle ruhunuzu satmanız gerekirdi.

Hay sikeyim.

Ben ruhumu uzun zaman önce satmıştım.

King bana sadece hakkım olanı veriyordu.

On Birinci Bölüm

Evie

Bugün aldığım yeni kırmızı elbisemin içine girdim ve onu düzelttim. Yatak odamdaki aynanın karşısına geçip kendimi değerlendirdim. Fena değildim. Günü saçımı kestirip boyatarak ve ardından pedikür ve ağda yaptırarak kendimi şımartarak geçirmiştim. Kick, Sevgililer Günü'nü kutlayacak türden bir adam olmayabilirdi ama bu, onun için iyi görünmemi engellemedi. Bu gece, bana birden fazla orgazm yaşatması için onu baştan çıkarmayı planlıyordum. Kick şimdiye kadar yattığım erkekler arasında bunu benim için yapabilen tek erkekti ve onu baştan çıkarmak için sabırsızlanıyordum. Kahretsin, bütün gün bunu düşünmüştüm ve gitmeye fazlasıyla hazırdım, bu yüzden ilki uzun sürmeyecekti.

Elbisemden memnun kaldıktan sonra mutfığa yöneldim. Saat neredeyse yediydi. Eminim yakında burada olur. Aslında onu bugün çok daha erken görmeyi umuyordum ama ilgilenmesi gereken çok şey olmalıydı çünkü bu sabah yatağımdan ayrıldığından beri onu ne görmüş ne de ondan haber almıştım.

Kendimi yarım saat daha meşgul ettim ama ondan hala haber alamayınca onu aramaya karar verdim.

Cevap vermedi.

Kahretsin,
neredeydi?

Mutfak masasında oturup birkaç dakika düşündüm ve sonra anladım. Nereye gitmiş olabileceğine dair bir fikrim vardı ve arabamın anahtarlarını kaptığım gibi onu aramaya koyuldum.

On beş dakika sonra, eskiden 'bizim' olan bara girdim. On sekizinci yaş günümü kutlamak için beni götürdüğü ve daha sonra birlikte olmamıza neden olan yerdi, bu yüzden her zaman bizim olduğunu düşünmüştüm.

En arka köşedeki bir masada oturuyordu. Tek başınaydı ve bana bir şeyler düşündüğünü söyleyen bir bakış takınmıştı. Kötü bir şey olmuş olmalıydı. Kick'in düşünceli olması asla iyiye işaret değildi.

Oturduğu yere doğru yürüdüm ve ben yaklaşırken başını kaldırıp baktı. Gözleri boştu - sanki doğrudan bana bakıyor gibiydi. Sonra gözlerini kırıştırdı ve ben onun için odak noktası haline gelmiş olmalıydım çünkü bakışları

Vücudumun üzerinde. Gözleri tekrar benimkilere döndüğünde, gözlerinde bir dakika önce eksik olan arzuyu gördüm.

"Evie," diye mırıldandı, "burada ne yapıyorsun?"

Karşısına oturdum, bana bunu sorduğu için nefret ediyordum. "Seni aramaya gelmem sorun değil mi?"

Elini masanın üzerinden uzatıp benimkini tuttu. "Beni aramaya gelmende her zaman bir sorun yoktur."

"Peki neden az önce bana burada ne aradığımı sordun?" "Suçluluk duygusu," dedi yumuşak bir sesle ve ayrıntıya girmede.

"Sorun ne, Kick?"

Asırlar gibi gelen bir süre boyunca bana baktı. Bir şeyleri tartıyor gibiydi ve ağzından kötü bir şey çıkmasını bekliyordum ama sonunda konuştuğunda beni şaşırttı. "Sevgililer Günü'nü berbat ettim."

"Neden?"

"Seni daha önce almalı ve bir randevuya çıkarmalıyım.

Pl

anlamıştım ..."

"Sanırım ikimiz de Sevgililer Günü'nde randevuların sana göre olmadığını biliyoruz ve benim için sorun yok."

"Öyle mi?"

Gülümsedim. "Evet. Ama bunu başka şekillerde telafi etmen gerekecek."

Gözlerinde sıcaklık alevlendi. "Sanırım bunun için iyiyim, bebeğim.

Denesem bile bunu mahvedebileceğimi sanmıyorum."

"Bence haklısın. Bu konuda çılgın yeteneklerin var."

Güldü ve onun biraz rahatladığını görmek çok güzeldi. "Yeteneklerimin takdir edildiğini bilmek güzel," dedi ve elimi bırakıp sandalyesine geri oturdu.

Gülümsemem soldu. "Şimdi bana gerçekte neler olduğunu anlatacak mısın, çünkü bahse girerim bunun Sevgililer Günü'yle hiçbir ilgisi yoktur? Babamla ilgili bir şey mi? Bu yüzden mi bu gece bu barda tek başına oturmuş tüm hayatını değerlendiriyor gibisin?"

"Burası bizim barımız, Evie. Düşünmek için geldiğim yer." Karnımdan bir sıcaklık yayıldı.

Hatırlıyor.

"Evet, buranın bizim barımız olduğunu biliyorum" dedim ve sonra "Ne düşünüyorsun?" diye sordum.

"Hiç hayatınıza dönüp baktığınızda daha iyisini yapabilir miydim diye düşündüğünüz oluyor mu?" Gözleri dikkatle beni izliyor, cevabımı bekliyordu.

Başımı salladım. "Evet, bunu çok yapıyorum." Bazen düşüncelerimle kendimi çıldırtıyordum.

Hareketsiz kalarak söylediklerimi dinledi. Görünüşe bakılırsa vücudu o kadar gergindi ki ellerimi üzerine koyup bu gerginliği biraz olsun gidermeye çalışmak istedim. Ama Kick'in şu anda ihtiyacı olan şey dinleyen bir kulaktı, ben de ona bunu verdim.

Sonunda, ensesini tutmak için kolunu geriye doğru uzattı ve bunu yaparken mırıldanarak "Siktir" dedi.

Kollarımı masaya dayadım ve koltuğumda öne doğru kaydım. "Lütfen bana sorunun ne olduğunu söyle."

"Bugün babanın borcunu hallettim... ama bunu yapmak için başka sorunlara neden oldum."

Az önce söyledikleri aklımdan geçerken rahatlamam kısa sürdü. Kaşlarımı çattım. "Ne tür sorunlardan bahsediyorsun?" Tüm bunlardan kötü bir şey çıkacağı düşüncesiyle kalbim göğsümde daha hızlı atmaya başladı.

Önündeki biraya uzandı ve bir yudum aldıktan sonra masaya geri koydu ve parmağını masanın kenarında dalgınca gezdirdi. Sonunda bana gözlerini çevirdi ve şöyle dedi: "Kulübün ve benim üstesinden gelemeyeceğimiz bir şey değil, ama ... lanet olsun, bilmiyorum, hayatında uğraşmak zorunda olduğun her şeyden bıktığın bir noktaya hiç geldin mi? Sanki hayatında farklı seçimler yapmış olsaydın her şey çok daha farklı olurdu."

"Evet," diye fısıldadım, gözlerimi ondan ayırmadan.

"Sadece bunun basit olmasını istiyorum Evie," dedi sessizce. "Ne?" diye sordum. Neyi kastettiğinden emin olamayarak sordum.

Gözlerinde ıstırap yanıyordu. "Biz. Sadece bir kez olsun kolay olmamızı istiyorum." Kalbim göğsümde sıkıştı.

Onu incinmiş görmekten nefret ediyordum.

Ayağa kalkarak ona elimi uzattım. Kaşları birbirine yaklaştı, sorguluyordu, ben de şöyle dedim: "Ben de kolay olmasını istiyorum Kick, bu yüzden seni ne kadar sevdiğimi göstereceğim ve ne olursa olsun birbirimize bağlı kalacağımıza dair bir anlaşma yapacağız. Hayat zor olabilir, ama sen ve ben *bizi* kolaylaştırmak için mümkün olan her şeyi yapabiliriz."

Asırlar gibi gelen bir süre boyunca elime baktı ve sonra yavaşça ayağa kalkarken kendi elini bana verdi. Bakışları benimkilerle buluştuğunda, "Umarım öyledir, bebeğim," dedi.

"Dur," diye homurdandı Kick, ön kapıdan içeri girerken kolu belime dolandı ve beni kendine doğru çekti. Kapıyı arkasından kapattı ve kulağıma fısıldadı, "Bu en uzun lanet yolculuktu."

Başımın omzuna düşmesine izin verdim ve bir an sonra ağzı boynumu bulduğunda, dudakları bedenimi ateşe verdiği inledim. Elim yukarı uzandı ve parmaklarım saçlarının arasından geçti. Sıkıca kavrayarak, "Son üç yıl en uzun yıllardı, Kick" diye itiraf ettim.

Ereksiyonunu kıcıma dayadı. "Kahretsin bebeğim, bir daha asla oraya gitmeyeceğim," diye söz verdi hoyratça. Ağzı boynuma daha sert bastırdı, dudakları ve dili üzerimde sihrini konuşturdu. Elleri vücudumda geziniyor, göğüslerimin ve boynumun üzerinden geçerek sonunda saçlarımda son buluyordu. Saçlarımı kabaca kavrayıp başımı yana doğru çektiğinde ve "Sevgililer Günü hediyen için hazır mısın?" dediğinde neredeyse içim patlayacaktı.

Hay sikeyim.

Bunu kaçırmıştım.

Kick'in sert tarafını özlemişim.

Ben daha tutarlı sözcükler kuramadan, belime doladığı eli elbisemin altına uzandı ve külotuma erişmesini sağlayacak kadar yukarı çekti. Eli doğrudan içeri kaydı, parmakları bütün gün onun için sahip olduğum ıslaklıkta kayıyordu. Birkaç dakika boyunca benimle alay etti, istediğimi vermeden amımın tadına baktı. İsteddiğimi *bildiği* şeyi. Parmağı girişime her yaklaştığında, kendimi onun eline doğru ittim, umutsuzca onu içeri zorlamaya çalıştım, ama parmağını hızla uzaklaştırdı ve klitorisime geri döndü.

"Tekmele . . ." Başımı onun elinden çekmeye çalışarak inledim, böylece kontrolü tekrar ele geçirmeye çalışabilecektim.

"Hayır," diye homurdandı, saçlarımı daha sıkı tuttu, yana doğru daha sert çekti ve burada kontrolün kimde olduğunu bana gösterdi. Parmağı yavaşça aşağı inmeden önce klitorisimin üzerinde daireler çizdi. "Bana bunu ne kadar istediğini söyle bebeğim," diye emretti, parmağı giriş yerimin üzerinde geziniyor, beni tekrar kızdırıyordu.

"Bunu çok istiyorum," diye mırıldandım, zihnim ve bedenim parmağının içimde olması ihtiyacıyla tamamen tükendi.

"Ben ikna olmadım."

Çakıllı sesi bilincime sızdı ve ona söylemek yerine göstermeye karar verdim. Ona istediğimi yaptırmak amacıyla ellerimden birini onunkine doğru hareket ettirdim ama eli külotumu hızla bırakıp benimkini kavradı. Engellendiğim için dudaklarımdan bir inilti kaçtı.

"Bana söyle dedim, göster değil," diye uyardı, elimi sert elinin arasına sıkıştırarak

Kavradım.

Şehvet bedenimi ele geçirmişti, saf ihtiyaç her damarımdan akıyordu. Kick her zaman beni uçurumun kenarına getirme, çaresizliğe sürüklenme konusunda usta olmuştu.

Dokunuşu için çaresiz.

Sözleri için çaresiz.

Tek vücut olmak için çaresiz.

"Seni bu dünyadaki her şeyden daha çok istiyorum bebeğim," diye fısıldadım. O sustu ve ben bekledim.

Bu sözlerin onu uçuruma sürükleyeceğini biliyordum ve haklıydım. Beni bıraktı, böylece beni kabaca duvara doğru itebildi. Vücudunu sertçe benimkine dayadı, elleri yüzümü tuttu ve istediğini alırken ağzı yüzüme bastırdı. Şefkatli olduğu kadar talepkâr da olan yakıcı bir öpücük.

Kollarımla ona sarıldım ve parmaklarımı sırtına geçirdim, bunun da onu en az sözlerim kadar ateşleyeceğini biliyordum. Kick geçen gün söylediği bir şey konusunda haklıydı - birbirimizi çok iyi tanıyorduk. Onunla seks yapmak harikaydı çünkü birbirimizi neyin tahrik ettiğini tam olarak biliyorduk.

Öpücüğü daha da acilleşti, vücudu bana daha da sert bastırdı, ve vermek zorunda olduğu her şeyi aldım. Arzularımızı inkâr ettiğimiz yıllar bu öpücüğü şekillendirdi ve ben hepsini hissettim.

Beni yuttu. Bana

taptı. *Beni sevdi.*

"Kahretsin, çok güzelsin," diye mırıldandı öpüşmeyi bitirip yüzüme bakarken. Parmağı dudaklarımın üzerinde hafifçe izler bıraktı. Dudaklarımı zorla açtığında, sunduğu şeyi aldım ve parmağını emdim, orada kendimi tattım, dilimi parmağının üzerinde döndürdüm çünkü bunu sevdiğini biliyordum. Kendimi tatmamdan ve bundan hoşlanmamdan zevk aldığını biliyordum.

Kotunun düğmesine uzandım, o da bana izin verdi ama gözlerini benimkilerden hiç ayırmadı. Kot pantolonunu çıkardıktan sonra uzandım ve sertleşmiş sikini tuttum, başparmağımı ucundaki pre-cum üzerinde gezdirdim. Gözleri

Bir an için gözleri kapandı ve sert bir nefes verdi. Bakışlarını bana geri verdiğinde, "Sevgililer Günü hediyen için şimdi hazırım" dedim.

"Sikimi yala bebeğim... beni ne kadar çok sevdiğini göster bana," diye emretti, ateş dolu gözleri bunu ne kadar çok istediğini anlatıyordu.

Dudaklarım gülümseyerek uçlarından yukarı doğru çekildi. Onun sikini emmeyi seviyordum. Hiç tereddüt etmeden diz çöktüm ve sikini serbest bırakmak için kot pantolonunu ve boxerını indirdim. Pantolonunu kenara attıktan sonra ellerimi bacaklarında gezdirdim, bu zevki son yaşadığımdan beri geliştirdiği kasları takdir edebilmek için acele etmedim. Eli başımın üzerine düştü. Sıkı tutuş şekli ve ağır nefes alış verişlerinin sesi bana bunu ne kadar çok istediğini anlatıyordu. Sikini tuttum ve dudaklarımı ucuna dolayarak nazikçe emdim. Sadece ucunu. İki kişi alay etme oyunu oynayabilirdi.

Eli başıma daha sert bastırıyor, beni onun tüm uzunluğunu ağzıma almaya zorlamaya çalışıyordu. "Kahretsin Evie, hepsini em bebeğim," diye inledi, belli ki onu uğruna çalıştırmak istediğim şeyi arzuluyordu.

Onu daha sıkı kavradım ve ağzımı uzaklaştırırken uzunluğunu okşadım. "Her şeyin zamanı var," diye mırıldandım, oyunun tadını çıkarıyordum.

Tam onunla biraz daha oynamaya karar vermiştim ki, ellerim kollarımın altından uzandı ve beni omzunun üzerinden yukarı çekti. Ben "Tekmele!" diye bağırırken o koridordan yatak odama doğru yürüdü. İndir beni!"

Elleri kışıma öyle bir tokat attı ki, bir yandan acıdan sarsılırken bir yandan da yoğun bir hazzın içimden fışkırmasına neden oldu. "Mümkün değil, tatlım. Benimle oynamak mı istiyorsun? O zaman benim yöntemimle oynarız," dedi ve neredeyse sadece onun sözleriyle boşalıyordum. Sözü üzerine.

Kahretsin, Kick'in böyle kontrolü ele almasına bayılıyordum.

Bir dakika sonra beni yatağa bıraktı ve yatağın ucunda durup "Neredeler?" diye sordu.

Dirseklerime yaslanıp ona bakmak için yer değiştirdim. Kaşlarımı çatarak, "Ne nerede?" diye sordum.

"Sana aldığım kelepçeler."

Tanrım, evet.

"Alt çekmecedeyim," dedim çenemle köşedeki çekmeceyi göstererek.

Çekmecelere doğru yürüdü, aradığını buldu ve bana geri döndü. "Ayağa kalk ve arkanı dön," diye havladı ve diğer tarafa bakacak şekilde önünde durmamı işaret etti.

Tereddüt etmeden dediğini yaptım ve bir dakika sonra kelepçeleri bileklerime geçirip yerine kilitledi. Elini belime dolayarak beni tekrar yüzüne doğru döndürdü. Yüzünde yazılı olan cinsel arzu içimde mutluluk titreşimleri yarattı ve vücudum beklentiyle uğuldadı.

Bu aklımı başımdan alacak.

Parmağını dudaklarımda gezdirdi ve "Bu dudakları sikimin etrafında istiyorum ve üç yıldır boşalmadığım gibi boşalana kadar emmeni istiyorum" dedi. Durakladı, sanki akli çok uzaklardaymış gibi bakışları dudaklarıma kilitlendi ve sonra mırıldandı, "Seninkiler gibi dudak yok, Evie."

Vücudum sözlerinin yarattığı arzu saldırısıyla başa çıkmaya çalışırken, elleri omuzlarıma gitti ve beni dizlerime doğru itti. Beni istediği yere getirdiğinde, ellerinden biri başımı yerinde tutarken diğeri sikini ağzıma soktu. Sonuna kadar soktum ve emmeye başladım. Ellerim arkamda kilitlenmişti ve bu işe dahil olmak istiyordum ama o bu konuda hiçbir kontrolüm olmadığından emin olduğu için elimdekiyle yetinmeye çalıştım. Dudaklarım ve dilim onu çılgına çevirdi ve aletini boğazıma kadar sokmaya çalışırken neredeyse öğürecektim, ama Kick ve ben bunu yılların pratiğiyle iyi bir sanat haline getirmiştik ve o ne zaman geri çekileceğini biliyordu, ben de ne zaman nefes alacağımı biliyordum.

Kick'in nefes alış veriş i düzensizleşti ve ağzımı takdir ettiğini homurdanmaya başladı, sonra durdu ve "Yutmak ister misin bebeğim?" diye sordu.

Hâlâ siki ağzımdayken başımı salladım ve o da "Siktir" diye mırıldandı. Bir an sonra boğazıma boşaldı ve hepsini mutlulukla yuttum.

Çekildi ve önümde dizlerinin üzerine çöktü. Arkamdan uzanarak kelepçeleri çözdü ve elbisemi ve sütyenimi kabaca çıkarmadan önce ellerimi serbest bıraktı. Sonra elini külotuma götürdü ve yırtarak çıkardı. Onun sert dokunuşuyla ürperdim. Çok sıcaktı ve bu beni daha da tahrik etti. Parmağı klitorisimi buldu ve masaj yapmaya başladı. Sonra parmağını yarığım boyunca kaydirdi ve sonunda ... Tanrım, *sonunda* parmağını sonuna kadar içeri itti. Ve sonra parmaklarıyla beni sertçe becerdi.

Vücudum arzusunun sınırlarına kadar zorlanmıştı ve o beni serbest bırakana kadar çalıştırırken yere yığılacakmışım gibi hissediyordum. Yine de Kick bunu hissetti ve beni tutmak için boştaki kolunu belime doladı. Ağzı benimkine düştü

"Bu amcığı çok özledim." demeden önce beni sertçe öptü.

Orgazmım arttıkça ürperdim. Her an Kick vücudumda aşırı zevk dalgaları yaratabilirdi. İlk dalga vurmadan önce "Durma," demeyi başardım.

Beni tekrar sertçe öptü ve "Durmak yok tatlım. Seni bütün gece boşaltacağım. Ne de olsa bugün Sevgililer Günü."

Orgazm bedenimden geçerken zihnim beyaz ışıkla parladı. Beni ele geçirmesine izin verdiğim için beynim kapandı. Kick'in kulağıma müstehcen kelimeler fısıldadığından emindim ama onları çıkaramıyordum. Konsantre olabildiğim tek şey parmaklarıyla aklımı başımdan aldığı gerçeğiydi.

Dalgalara bindim ve sonunda kendime geldiğimde, beni sıkıca tutan ve sonra beni kaldırıp yatağı yerleştiren Kick'e doğru düşmeme izin verdim. Kendini yanımdaki yatağı yerleştirdi ve elinin göğüslerimin üzerinde gezinmesine izin verdi. Gözlerini indirip onlara baktı ve bir meme ucunu ağzına alıp hafifçe ısırarak için eğildikten sonra bana baktı ve "Sikimi bunların arasına sokup onları becermem gerekiyor" dedi.

Vay anasını, bütün gece için planları olduğunu söylerken şaka yapmıyordu.

Göğsünün ve karın kaslarının sertliğini ortaya çıkarmak için tişörtünü başının üzerinden kaldırırken gözlerim ellerini takip etti. Tanrım, bu kaslar yüzünden bir kızın başı belaya girebilirdi.

Dudaklarını bir öpücükle yakalayabilmek için yer değiştirdim ve sonra, "Önce amıma bakmalısın, sonra ne istersen yapabilirsin" dedim.

Bana sırtıttı ve "Bunu yapabilirim ama bebeğim, bana bir söz verene kadar olmaz" dedi.

"Ne?" diye sordum. Bana lanet olası sikini verdiği sürece ona istediğı her şeyi vermeye hazır olarak sordum.

Yüzümü kabaca kavradı ve beni başka bir öpücük için geri çekti. Öpücüğü bitirdiğinde dudağıımı ısırdı. Çok sert değil, sadece hoşuma gittiğini bildiğı şekilde. "Bana o pis ağzını asla kaybetmeyeceğine söz ver."

Ona sırtıttım ve bacaklarımdan birini onun üzerine attım, sonra da hızlıca hareket ederek üzerine oturdum. Sırtımı kamburlaştırıp memelerimi ona göstererek, "Evet bebeğim, söz veriyorum," dedim.

Gözleri çoktan göğüslerime dikilmişti ve birini tutmak için uzandı.

Kesinlikle evet.

Bir daha asla Kick'i bırakmayacaktım. Hiç.

Ertesi gün Kick benimle babamı görmeye geldi. Ona borcunun ödendiğini söylemek için.

Kapıyı şaşkın bir ifadeyle açtı ve biz de onu mutfağına kadar takip ettik. "Bir içki ister misiniz?" diye sordu, bizi dikkatle izliyordu. Bakışları Kick'in belime dolanan ve beni kendine çeken kolunu takip etti.

Kick içki için başını salladı ve ben de "Hayır teşekkürler baba. Borcun hakkında konuşmaya geldik."

Çekmecedan bir çay kaşığı çıkardı ve kahveyi bardağına doldururken kaşığı bize doğrultup "Siz ikiniz tekrar bir araya mı geldiniz?" diye sordu.

Buraya gelmeden önce Kick'ten konuşmanın çoğunu benim yapmama izin vermesini istemiştin ve şimdi sessiz kalarak cevap vermeme izin verdi. "Evet, birlikteyiz."

Kaşlarını çattı. "Bunun en iyisi olduğuna emin misin, Evie?"

Sözleri beni öfkeliendirdi ve vücudum gerildi, gerekirse bir hesaplaşmaya hazırdım. "Bunun seni ilgilendirdiğini sanmıyorum. Beni daha az umursamadığın bunca yıldan sonra değil."

Kick'in beni tutuşu sıkılaştı ve "Siktir" diye mırıldandığını duydum. Yine de başka bir şey söylemedi ve bu beni etkiledi. Üç yıl önceki Kick gerekirse doğrudan tartışmaya ve kavgaya girerdi.

Babam bir süre sessiz kalarak kahvesini yapmaya devam etti. Sonunda yaptığı işi bıraktı ve "Kick'in bugünlerde neyle uğraştığını biliyor musun?" diye sordu.

Yüzündeki ifadedan bilmediğimi düşündüğü anlaşılıyordu. "Eğer Storm'dan bahsediyorsan, evet onun kulübün bir parçası olduğunu biliyorum."

Babamın bakışları Kick'e kaydı ve ona attığı bakış saf bir düşmanlıktı. Sonra tekrar bana baktı ve şöyle dedi: "Hayır, demek istediğim, beni asla bağlanmak istemeyeceğin haydutlar ve suçlularla ilgili durumlardan kurtarması. Senin bu tür şeylere bulaşmanı istemiyorum Evie."

Kanım kaynadı ve bir adım öne çıktım. Kick beni tutuşunu gevşetti ama tamamen bırakmayı reddetti. "Eğer beni bu işe bulaştırmak istemiyorsan

Kahretsin baba, onlardan uzak durmalıydın. Senin için neler yaptığını biliyorum ve senin yüzünden başının belaya girebileceğini de biliyorum. Bu *senin suçun, onun değil,*" diye tersledim, gözlerim denesem bile kontrol edemeyeceğim bir öfkeyle parlıyordu.

Şaşırmıştı, belli ki böyle öfkelenmemi beklemiyordu, ama bu adam tarafından hayal kırıklığına uğratıldığım uzun yılların anıları şimdi bana hücum ediyordu.

Kick sonunda konuşmaya dahil oldu. "Evie ve ben artık birlikteyiz Peter, başkaları istese de istemese de. Ve senin için neye bulaştığımı bilmesine gelince, ona bunun yarısını bile söylemedim, ama istersen seve seve söylerim." Yüzünü göremiyordum ama sesindeki öfkeyi ve sırtıma yasladığı sert duruşunu hissedebiliyordum.

Babam bakışlarını bana çevirmeden önce birkaç dakika sessizce ona baktı. "Seni bu işe bulaştırdığım için özür dilerim." Oda onun pişmanlığıyla çalkalandı. "Ben zayıf bir adamım ve seni hayal kırıklığına uğrattım."

"Aman Tanrım, baba, evet, zayıf bir adamsın, ama hayatını değiştirmek istiyorsan, bunu yapabilecek tek kişi sensin!" Mazeretlerinden duyduğum hayal kırıklığı içime işledi. Ne olduğunu anlayacak yaşa geldiğimden beri bahanelerle doluydu. "Zavallı bahaneler üretmeyi bırak ve adam ol. Evet, annem seni aldattı ve ondan sonra hayatın boka sardı. Ve evet, bir çocuk kaybettin ... hepimiz kaybettik, ama hepimiz bununla başa çıkmanın ve hayatlarımızı yaşamanın bir yolunu bulduk ... senin de bulma zamanın geldi. Hayatındaki iyi şeyleri bul ve kötü şeyleri geride bırak."

Biraz sabırlı olan Kick, doğrudan ziyaretimizin konusuna girdi. "Gambarro borcunu sildi, ama kendini daha fazla borca sokarsan bana yardım et, Peter... Bu senin için son kez devreye girişimdi." Eli belime sertçe bastırdı ve babam bir daha borçlanırsa Kick'in onu kurtaracağını içten içe biliyordum. Beni sevdiği için, az önce söylediği sözler ne olursa olsun, ailem ya da benim için her şeyi yapardı.

"Teşekkür ederim," dedi babam, Kick'in gözlerine bakmakta zorlanarak. "Senin için bulduğum danışmanı gördün mü?" diye sordum.

Tereddüt etti ve evet derse yalan söylemiş olacağını biliyordum.

"Henüz

değil," diye itiraf etti usulca, şimdi gözlerimden kaçıyordu.

Kick'in hayal kırıklığı, verdiği uzun nefesten anlaşılıyordu. "Tanrım," diye mırıldandı.

Onu ittim. "Onunla ne zaman görüşeceksin?"

Cagey'nin gözleri Kick ve benim aramda gidip geldi ve sonunda bana takıldı. "Onu yakında arayacağım."

El çantam kolumdan aşağı kaymıştı, onu tekrar yukarı ittim ve "Tamam, sen yap," dedim, kendine yardım edememesine çok kızmıştım, "ve onu görene kadar beni arama. Kendine çeki düzen verme zahmetine katlanamıyorsan, ben de sana daha fazla yardım etme zahmetine katlanamam."

O bir şey söyleyemeden arkamı döndüm ve evden çıktım. Kalp kırıklığı, öfke ve hayal kırıklığı içimde ağır bir şekilde oturuyordu ve boğazımdaki yumruyu yuttum ve düşmekle tehdit eden gözyaşlarımla savaştım. Ondan vazgeçmek beni öldürüyordu ama hayatımın büyük bölümünde olduğu gibi devam edemezdim. Babamın artık sert bir sevgiye ihtiyacı vardı. Dibe vurduğunu sanmıştım ama belli ki vurmamıştı. Sonunda bunun nasıl bir şey olacağını düşünmek beni ürpertiyordu çünkü onu son gördüğümde oldukça kötü görünüyordu.

Kick beni takip etti ve bisikletine ulaştığımızda beni kollarına çekip alımdan öptü. "İyi misin, bebeğim?"

Gözlerine bakabilmek için biraz geri çekildim. Bana olan sevgisini haykıran o güzel gözlere. Başından beri oradaydı ama ben göremeyecek kadar kördüm. Gülümsedim. "Evet, çünkü sana sahibim."

Dudaklarıma bir öpücük kondurdu ve ardından, "Bana hep sahiptin, sadece bunu bilmiyordun." dedi.

Karnım çırpındı ve kalbim mutlulukla genişledi.

Tüm üzüntü, keder, acı ve öfke üzerimdeyken bile, Kick bunların bir kısmını ortadan kaldırmaya yardımcı oldu.

Bana hayatın yeniden güzel olabileceğine dair umut verdi.

On İkinci Bölüm

Tekme

"Başka tartışacak bir şeyi olan var mı?" King bakışlarını odada gezdirerek sordu.

Kilise bugün hızlı geçmişti ama konuşacağımızı düşündüğüm tek şeyi konuşmamıştık.

Sonra Hyde devreye girdi. "Gambarro konusunda ne durumdayız, Kick?" diye sordu, çelik gibi gözleri benimkileri delip geçerek.

Öne doğru oturdum. Bunun için hazırdım. "Bildiğim kadarıyla hâlâ kim olduğumu bilmiyor. Bağlantılarıma bir şey duyup duymadıklarını sordum ve radarda hiçbir şey yok."

"Gambarro aptal değil, Kick," dedi Hyde, "yakında anlayacaktır ve bu bokla başa çıkmak için lanet olası bir planımız olmalı."

King araya girdi. "Planımız her zaman neyse o."

Hyde ona inanmaz bir bakış attı. "Ne yani? Oturup pisliğin ayaklarımızın dibine inmesini beklemek ve sonra kendimizi savunmak mı?"

King'in sert gözleri Hyde'a dikildi. "Gambarro'ya bizim yaptığımızı duyurmanın daha iyi olacağını mı düşünüyorsun?" diye sordu alaycı bir tavırla.

Hyde sandalyesini geriye itti ve ayağa kalktı. Elini siyah saçlarının arasından geçirerek, "Lanet olsun King, ne yapmamız gerektiğini bilmiyorum ama burada oturup beklemekten nefret ediyorum. Oturan bir ördek gibi." Bana ters ters baktı. "Bu lanet pozisyonda olmamalıyız."

Sadece çok gerekli olduğunu hissettiğinde konuşan Devil, "Otur lan Hyde ve kendini toparla, dostum," dedi.

Şeytan'a baktım ve o da bana başıyla onay verdi. Yaptığım şeyi onaylıyordu. Bu sözleri onun dudaklarından asla duymayacaktım ama Devil'in hareketleri her zaman bilmeniz gereken her şeyi anlatırdı.

Hyde şimdi pis bakışlarını Şeytan'a çevirmişti. "Belli ki burada kendini toparlayan tek kişi benim. Hiçbirinizin bu konuda endişelenmediğine inanmıyorum."

Nitro yanımda oturuyordu, vücudu gergindi ve ağzı sıkıca kapalıydı. Hyde'la aralarında hiçbir sevgi bağı yoktu ve hararetli bir tartışmaya girerse

Şimdi tartışma çıkarsa, yumruklar ortaya çıkabilirdi. Nitro akıllı bir adamdı ve Hyde söz konusu olduğunda çenesini kapalı tutma konusunda son derece disiplinliydi ama bugün kendini tutma mücadelesini kaybetti. Soğuk gözleri Hyde'ı delip geçti ve konuştuğunda sesi ölümcül derecede sakindi. "Belli ki Kick'in Storm'a olan sadakatini unutan tek kişi sensin. Bizim için hiç kimsenin yapmaması gereken şeyler yaptı ve bunu tek kelime şikâyet etmeden yaptı. Bence geri çekilmen, kafanı içeri çekmen ve çeneni kapatman gerekiyor."

King yumruğunu bankın üzerine indirdi ve ayağa kalktı, öfke etrafını sarmıştı. "Yeter!" diye kükredi. Hyde'ı işaret ederek, "Otur Hyde ve tek kelime daha etme," diye bağırdı. Hyde'ın emirlerini yerine getirmesini izledi ve sonra herkesin yüzüne döndü. "Dünyaya hiçbir şey duyurmayacağız. Herkes kulağını dört açacak ve bir şey duyarsanız bana getireceksiniz. Anlaştık mı?"

Masanın etrafına bakındım ve herkesin başını sallayarak onayladığını gördüm. Hyde başını salladı ama vücut dili direndiğini gösteriyordu.

"Pekâlâ, anlaştık. Başka bir şey var mı?" King yüzünde sabırsız bir ifade belirmiş bir halde sordu. Masanın etrafına göz gezdirdi ve kimse konuşmayınca tokmağı indirerek işimizin bittiğini işaret etti.

Hyde hışımla dışarı çıktı ve ben de King'in bakışlarının Hyde'ı takip edişini izledim. Başkan Yardımcısı ile her zaman yakın bir ilişkisi olmuştu ama Hyde son zamanlarda başını ağrıttı gibi. Sonunda gözlerini Hyde'dan ayırdı ve bana baktı. "Hyde için endişelenme. Onunla ben ilgilenirim," dedi, endişemi yanlış anlayarak.

Başımı iki yana salladım. "Ben daha çok senin için endişeleniyorum Prez," diye itiraf ettim. Kaşları çatıldı. "Neden?"

"Başkan Yardımcınız arkanızı kollamıyor ve herkesten çok kollaması gereken kişi o."

Bunu sessizce değerlendirdi. "Evet," diye mırıldandı, derin düşüncelere dalmıştı. "Çok yakında sahip olacak kardeşim," diye ekledi odadan çıkmadan önce.

King ikna edici olabilirdi ama Hyde'ın şu anda ruh hallerinden birinde olmasından korkuyordum ve Hyde ruh halindeyken ona hiçbir şey ulaşamazdı.

Lanet olsun.

Tek

me 17 yaşında

Esrarı dudaklarımın arasına yerleştirdim ve büyüsünü içime çektim. Sihir Bu beni uyuşturacak ve evde uğraşmak zorunda olduğum şeyleri birkaç saatliğine de olsa unutturacaktı. Ciğerlerimin derinliklerine çektim ve yavaşça nefesimi verip başımı duvara yaslamadan önce uzun bir süre orada tuttum. Esrarı Jeremy'ye uzattım ve onun da bir fırt çektiğini duydum.

Bitirdiğinde bana geri verdi ve sırt üstü yere uzandı. Saat sabahın üçüydü ve ailesi uyuduğu için ev sessizdi. Kötü bir partiden yeni dönmüştük. Bana bakmak için döndü. "Parti bok gibiydi."

Başımı salladım. "Evet, puanlamaya geçecek bir piliç bile yoktu." Güldü. "Bunu ölçmenin bir yolu da bu."

Kaşlarım kalktı. "Başka nasıl ölçebilirsin ki, dostum?" "Alkol eksikliği mesela."

"O da var ama en azından bir tane ateşli hatun olsaydı bununla yaşayabilirdim ama o bile yoktu."

Sessizleşti ve ben de ne yaptığını görmek için başımı duvardan kaldırdım. Jeremy bütün hafta boyunca keyifsizdi ve bu gece ruh hali yine başka bir şeye dönüşmüştü ve ben de onu seçmekte zorlandım. "Ne oldu dostum? Bütün hafta garip davrandın."

Vücudu gerildi ama sonra doğrulup bana baktı. Dışarıdan gelen ışık odaya vuruyordu ve yüzündeki gerginliği ve omuzlarının sertliğini seçebiliyordum. "Senin de sırların var mı Kick?" diye sordu, sesi ağır bir yüklüydü.

"Tanrım, dostum, hepimizin sırları var. Neler oluyor lan?"

An önümüzde uzanıyordu, uzun ve ölüm sessizliğinde. Aklındaki her neyse onu yiyip bitiriyordu. Jeremy'yi hiç bu kadar sıkıntılı görmemiştim. Genelde kendine güvenen ve hiçbir şeyden korkmayan bir adamdı.

Sonunda konuştu. "Ben eşcinselim."

En iyi arkadaşıma baktım, belli ki bu ifşaat yüzünden hissettiği eziyeti anlıyor ve böyle hissetmesinden nefret ediyordum. Toplumun ona böyle hissettirmesinden nefret ediyordum. "Biliyorum," dedim usulca.

Gözleri büyüdü ama bir şey söylemedi.

"Seni altı yıldır tanıyorum dostum ve bu sürenin yarısında eşcinsel olduğunu düşündüm." Omuz silktim. "Yani?"

Yüzünü öfke kaplamıştı. "Yani? Bunun ne kadar büyük bir şey olduğu hakkında bir fikrin var mı?"

"Benim için büyük değil. Eğer bunun arkadaşlığımızı etkileyeceğini düşündüysen, etkilemeyecek."

Oturup bana baktı ve aklından geçen düşünceleri çözemedim. Sonunda uzun bir nefes verdiğinde, "Kahretsin, bildiğini hiç bilmiyordum" dedi.

Esrardan uzun bir nefes daha çektim ve sonra ona uzattım. Dumanı üfledikten sonra, "Gerçekten seni desteklemeyeceğimi mi düşündün?" diye sordum.

"Bilmiyordum, ama bilmeliydim."

"Evet, dostum, yapmalıydın. Her zaman senin arkadaydım ve her zaman da arkada olacağım."

"Kahretsin, Kick ... evet, biliyorum."

Ona baktım, bir şeyi merak ediyordum. "Evie biliyor mu?"

Başını salladı. "Hayır, söylediğim tek kişi sensin." "Ona söylemelisin. O da umursamayacaktır."

"Teşekkür ederim," dedi sessizce, cigarayı bana geri uzattıktan sonra elleri kıpırdandı.

"Ne için?"

"Her zaman yanımda olduğun için. Beni hiç hayal kırıklığına uğratmadın," dedi, sesi düzensizdi ve gözleri bana bu bokun onu ne kadar etkilediğini gösteriyordu.

"Bilesin diye söylüyorum, eğer bu konuda sana sıkıntı çıkaran olursa, benimle uğraşmak zorunda kalacaklar. Demek sakso çekmeyi seviyorsun. Kimin umurunda?"

Bir dakika boyunca şok içinde bana baktı ve sonra sırtarak başını salladı. "Siktir, Kick ..."

"Bu doğru dostum ve benim için sorun değil ama sakın benden sikini yalamamı isteme çünkü böyle bir şey asla olmayacak. Ben amcıkta yanayım."

"Keşke sana daha önce söyleseydim."

Başımı salladım. "Evet, ben de, çünkü merak ediyordum. En iyi arkadaşının eşcinsel olduğunu düşünüp de siki düşünmemenin ne kadar zor olduğu hakkında bir fikrin var mı? Şükürler olsun ki sik bir daha aklıma gelmek zorunda kalmayacak." Güldü ve ben de mırıldandım, "Komik değil, dostum. Burada ciddi bir durum var."

"Yani bir gey kulübüne gelip on sekiz yaşına girdiğimizde bir erkek bulmama yardım etmek istemiyor musun?"

Duvara yaslandım ve gözlerimi kapadım. "Siktir, sana asla hayır diyemeyeceğimi biliyorsun. Sen ve lanet Evie... her zaman beni yapmak istemediğim şeylere ikna ediyorsunuz."

Gözlerim kapalıydı, uykuluydum ama kahkahasını duydum. Tanrıya şükür sonunda bu konuşmayı yapmıştık.

Artık horoz hakkında düşünmek zorunda kalmak istemiyordum.

O gece Evie'nin kapısını çaldım ve kollarımı kaldırıp kapının pervazına tutunarak sırtımdaki gerginliği attım. Uzun bir gün olmuştu ve saatlerdir düşündüğüm tek şey oydu.

Kapıyı açtı ve aletim anında sarsıldı. Öne doğru bir adım attım, kolum belini çevreledi ve aşağı kayarak kıçını kavradı. "Bu kıyafet tehlikeli bebeğim," diye kulağına homurdandım. Üzerinde şorttan ziyade bir parça kumaştan ibaret olan en dar kot şortu ve ondan kaçmak için zorlanan göğüslerini geren minik, vücuda oturan kırmızı bir atlet vardı.

Benim yerime geçerek kollarını bana doladı ve "Umarım öyledir" dedi.

Kaşlarımı kaldırdım ve sırttım. "Oh, gerçekten mi?" Gülümsedi. "Gerçekten."

"Bir erkeğin biraz enerji harcaması bekleniyorsa beslenmesi gerekebilir," dedim, hâlâ sırtarak.

"Olabilir mi?" Benimle oynuyordu ve bu çok hoşuma gidiyordu.

"Beni beslememeyi deneyebilirsin ama benden fazla bir şey alabileceğinden şüpheliyim. Kadınım dün gece enerjimin çoğunu tüketti."

Muhteşem yüzünü bir sırtış süslüyordu ve onu oraya benim koymuş olmama bayılmıştım. "Tamam, iyi ki fazladan yemek yapmışım. Geleceğini umuyordum," dedi ve elimi tutup mutfığa doğru yürüdü.

Beni yönlendirmesine izin verdim, gözlerim kıçından hiç ayrılmadı. "Tatlım, o şortla dışarı çıkmayı istemiyorum. Kıçını zar zor örtüyorlar ve seni kesen orospu çocuklarıyla uğraşmak istemiyorum, çünkü bu beni hapse atırabilir."

Bana döndü ve gözlerini devirdi. "Senden başka kimse beni kontrol etmeyecek."

Elini çektim, böylece geriye doğru kollarıma doğru itildi. Tökezledi ama onu yakaladım. Gözlerini yakaladığımda, "Kimsenin sana bakmayacağı fikrine nereden kapıldın, çünkü son gördüğümde çok güzel bir kadındın?" dedim.

Yüzü bir an için yumuşadı ve "Teşekkür ederim," dedi ama sözlerime olan inancına inanmıyordum.

"Hiçbir fikrin yok, değil mi?"

"Ne? Benim güzel olduğumu mu düşünüyorsun?" Sorum karşısında gerçekten kafası karışmış gibiydi.

"Hayır, her erkeğin seni güzel bulduğunu."

Aklı, kalbinin bana inanmasına izin vermekte tereddüt ediyordu; bunu gözlerinde gördüm. "Tekme ..." Sesi kesildi ve elimden kurtulmaya çalıştı ama ona izin vermedim. Bunu duymaktan kurtulmasına imkân yoktu.

"Tatlım, yıllardır seni siken şerefsizleri izliyorum. O kıvrımların her erkeğin rüyasıydı ve şu anda sahip olduğun bir deri bir kemik şeyin hayranı olmasam da, yine de her erkeğin rüyasısın."

Ağzı açık kaldı ve kocaman gözlerle bana baktı. "Kıvrımlarımı beğendin mi?" Sesindeki belirsizlik beni öldürdü.

"Evet amina koyayım."

Yüzüne yavaşça bir gülümseme yayıldı ve beni duyduğunu biliyordum ve kıvrımlarını geri getirmek için çalışmaya başlayacağını umuyordum. Bana bir erkeğin zor bir günün sonunda sadece umut edebileceği türden bir öpücük vermek için ayak parmaklarının üzerinde durduğunda, iyi bir gece geçireceğimi biliyordum.

Öpüşmeyi bitirdiğinde kıkına bir tokat attım ve "Biraz yemeğe ne dersin kadın?" dedim.

Bana sırtıttı, elimi tuttu ve beni mutfığa götürdü.

Bir dakika sonra, bir yemek ziyafetinin önünde duruyordum. "Bunların hepsini sen mi yaptın?" Bütün tabakları inceleyerek sordum.

Tabakları bizim için tezgâha yerleştirdi. "Evet, Tayland yemeklerimi ne kadar sevdiğini biliyorum, bu yüzden öğleden sonramı senin için yaparak geçirdim."

Kollarımı kavuşturdum ve kalçamı tezgâha yasladım. "Peki ya göstermeseydim? Bir sürü yemek var, bebeğim."

Bana o seksi sırıtışını verdi. "Geleceğinden oldukça emindim."

Kaşlarımı kaldırdım, eğlendim ve kendine olan güveninden tahrik oldum. "Gerçekten mi?"

Dudaklarından bir kakhaha kaçtı ve lanet olsun, aramızdaki mesafeyi kapatıp onu hemen alma isteğimi kontrol etmek zorunda kaldım. Yine de bana geldi ve akşam yemeğinin soğuyacağını biliyordum. Tam benim alanıma girdi, ellerini boynuma doladı ve kendini ereksiyonuma doğru bastırdı. "Gerçekten mi? Sen amcığa doyamayan bir adamsın ve benimkini seviyor gibisin, bu yüzden sana bu sabah verdiğimin yeterli olmayacağını ve daha fazlası için geri döneceğini düşündüm."

Ellerimi kışına koydum ve onu sıkıca kavradım. Artık istese bile benden kaçma şansı yoktu. Ağzımı kulağına doğru eğerek homurdandım, "Bebeğim, ben sadece senin amını *sevmiyorum*. Birden ona kadar bir ölçekte, listelerin dışında kalıyor. Yaşayan tek kadın sen olsaydın, sadece benimle göz göze geldiğinden emin olmak için her orospu çocuğunu öldürürdüm." Gözlerinin içine bakabilmek için yüzümü kaydırdım. "Ve Evie, sevdiğim sadece senin amın değil." Elimi kalbinin üzerine koydum ve fısıldadım, "Buradakini seviyorum."

Bana baktı, gözlerindeki oyunbazlık gitmişti. Kolu yukarı uzandı ve elini nazıkçe yanağıma koydu. "Seni seviyorum, Kick Hanson."

Kahretsin, üç yıl önce onu bırakıp gitmekle aptallık etmişim. İstedğim her şeye sahipti ama Jeremy'nin beni onun için yeterince iyi olmadığıma ikna etmesine izin vermiştim. Benim dünyamın ona sadece zarar getireceğine. Şu anda, ona zarar gelmesine *asla* izin vermeyeceğimi iliklerime kadar biliyordum. Onun güvenliğini sağlamak için sonuna kadar savaşıacaktım.

Onu kaldırdım ve tezgâhın üzerine koydum. Bacaklarının arasına girerek elimi atletine götürdüm ve parmaklarımı göğüslerinin üzerinde gezdirdim. Bir dakika sonra atletini ve sütyenini çıkarmış, **m e m e l e r i n i** avuçlamışım. Sikim onun için o kadar sertleşmişti ki, kıyafetlerinin geri kalanını yırtıp mutfak zeminine vurmamak için kendimi zor tuttum.

Sırtını dikleştirdi, memesini ağzıma doğru daha sert itti ve ben inledim. Saçlarından tuttum ve başını geriye çektim. Ağzımı göğsünden kaldırarak, ağzına ulaşana kadar boynunda öpücükler bıraktım. Dudağını hafifçe ısırarak, "Yine kelepçelere ihtiyacımız olacak mı yoksa adil mi oynayacaksın?" diye sordum.

"Bu gece adil oynayacağım" diye söz verirken bacaklarını etrafıma doladı.

Saçlarını bıraktım ve kollarımı ona doladım, böylece onu tezgahtan kaldırıp yatak odasına taşıyabilecektim. Onu indirdikten sonra sordum,

"Bu gece kaç orgazm istiyorsun bebeğim?"

Gözlerinde heves parladı ve elleri pantolonunu çıkarmak için pantolonuna gitti. "Ben bayılana kadar devam et," dedi şortunu aşağı iterken.

Onun külotunu çıkarmasını izlerken ben de kot pantolonumu çıkardım. Kahretsin, neredeyse azgın bir genç gibi nefes nefese kalmıştım. Bunu bana o yaptı. Bekleyemedim bile. Sikime uzandım ve gözlerimi amından ayırmadan çekiştirdim.

Bana yaklaştı ve ben kendimi okşamaya devam ederken tüm kıyafetlerimi çıkardı. Kokusu beni sarhoş ediyor, uçurumun kenarına yaklaştırıyordu. İlk orgazmı yakında olacaktı çünkü bunu daha fazla erteleyemezdim. Sikimi ona sokmak zorundaydım.

Onu kucakladım ve bir dakika sonra yatağın üzerinde altına aldım. Amına doğru uzanarak parmaklarımla onu tahrik ettim.

Elleri yüzüme uzandı ve bir öpücük için beni aşağı çekti. "Siktir, Kick, sadece sakinle başlayıp parmakları atlayabilir miyiz?" diye yalvardı ağzımı bıraktıktan sonra.

Nasıl bu kadar şanslı olabildim?

İsteddiğini yaptım ve sikimi içine soktum. "Benden istenileni yapmadığımı asla söyleme," diye homurdandım çekilirken ve ona tekrar çarparken.

Sertti, çünkü sertliği seviyordu.

Ben acımasızca orgazmlarımızı kovalarken o da bana sıkıca sarıldı. Gözleri kapandı ve hepsini alırken ağzı hafifçe ayrıldı. Bakışlarımı yüzünden ayırmadım; onun zevkle çözülmesini izlemek en sevdiğim şeylerden biri olmalıydı.

Boşaldıkça amcığı sikimin etrafında sıkıştı ve boşalırken adımı haykırdı.

Sikeyim.

Bana da vurana kadar devam ettim ve içine girmeden önce son bir sert itiş yaptım. Orgazm içimde patlarken gözlerim kapandı. Lanet olası orgazmların orgazmıydı.

Bunu bana Evie yapmıştı.

Sonunda gözlerimi yeniden açtım ve onu bana seksi bir bakışla bakarken buldum; iyice doymuş bir bakış. Bir bacağını onun üzerine atarak yatakta yanında duracak şekilde yer değiştirdim ve "Biri gitti ve daha fazlası gelecek, ama önce bana yaptığın yemeğe ihtiyacım olacak" dedim.

Yan yattı ve elini şimdi bacaklarının üzerinde duran bacağım boyunca gezdirdi. Eli kıcıma kadar geldi ve burada birkaç dakika oyalandıktan sonra yan tarafımdan yüzüme doğru ilerledi. Bana gülümseyerek, "Bence bu bir ödülü hak ediyor" dedi.

"Çok haklısın, bu bir ödülü hak ediyor. Siktir, bence daha sonra bir oral seksi de hak ediyor."

Dudaklarını yaladı. "En iyi fikirler senden çıkıyor bebeğim," dedi yataktan kalkarken. "Temizleneceğim ve sonra seninle mutfakta buluşacağım."

Yine merak ettim, nasıl oldu da bu kadar şanslı olabildim?

Akşam yemeğimizi yedik ve temizlik işlerini henüz bitirmiştik ki tezgâha yaslanıp Evie'nin artıkları buzdolabına koymak üzere paketlemesini izledim. Pişirdiği yemek harikaydı ama o her zaman iyi bir aşçı olduğu için bundan hiç şüphe duymamıştım. Son tabağı da folyoyla kapladı ve buzdolabına doğru yürürken onu izlediğimi fark edip bana bir gülümseme attı. Başını eğerek sordu: "Aklından neler geçiyor? Derin düşüncelere dalmış görünüyorsun."

Ona söyleyip söylememe kararım ile boğuştu. Aslında birkaç gündür bu karar ile boğuşuyordum ve Evie'yle ilerleyebilmemiz için ona söylemem gerektiği sonucuna varmıştım.

"Jeremy'ydi," diye başladım ve kelimeleri doğru söylemeye çalışarak durdum.

Son tabağı da buzdolabına koyarken kaşlarını çatı. Kapıyı kapatarak yanıma geldi ve "Jeremy neydi?" diye sordu.

Kahretsin, bunu doğru bir şekilde söylemeliydim çünkü sonunda ondan nefret etmesini istemiyordum. Parmaklarımı saçlarımın arasında gezdirdim. "Seninle ilişkiyi bitirmemin nedeni. Jeremy beni Storm'la yakınlaşmana izin vermenin seni tehlikeye atacağına ikna etti, ben de geri çekildim."

Bana baktı, yüzünde şok ifadesi belirgindi. "Ne? Anlamıyorum... Tek istediğimin seninle birlikte olmak olduğunu bildiği halde neden böyle bir şey yaptı?"

Hay sikeyim.

Uzanıp elini tuttum ve onu kendime çektim. "Çünkü o da seni benim kadar seviyordu. Çünkü o ikimizin de sahip olduğu en iyi arkadaşı,

ve kulüple olan ilişkiden dolayı incinmeni istemedi. Ondan nefret etme bebeğim. O sadece senin için en iyisini istedi."

Kocaman gözler bana baktı ve orada gördüğüm acı içimi parçaladı. Belki de ona söylememeliydim.

Gözyaşlarına boğulduğunda onu kollarımla sardım ve kendime çektim.

Vücudu hıçkırıklarla sarsılıyordu ve ben dudaklarımı alnına bastırarak onu yatıştırmaya çalışıyordum.

Uzun bir süre birbirimize sarılmış halde kaldık, anıların gelmesine ve kederin içimizden akıp gitmesine izin verdik. Onu çok özliyordum ve bu durum hiç kolaylaşacak mı diye merak ediyordum. Onun hayatımda olmaması zordu ama en azından ihtiyacım olduğunda her zaman yanımda olduğunu biliyordum. Şimdi ise ulaşılmazdı ve bu da bir daha asla kimse tarafından doldurulamayacak bir boşluk bırakmıştı. Evie bile.

Sonunda geri çekildi ve gözyaşlarıyla ıslanmış kirpiklerinin arasından bana baktı. "Ondan nefret etmiyorum. Asla edemedim. Bana anlattığına sevindim çünkü bu, ilişkimizi nasıl bitirdiğimizle ilgili hislerimi değiştirdi."

Kaşlarım birbirine çarptı. "Nasıl?"

Nefesini içine çekti ve bana tereddütlü bir bakış attı. "Beni, benim için savaşacak kadar sevmediğini düşünüyordum ama şimdi beni o kadar çok sevdiğini görüyorum ki bencilce olmayan sebeplerle çekip gittin. Sen çok iyi bir adamsın Kick ve bunun farkında bile değilsin."

Sözleri yatıştırıcı bir sevgi iğnesi gibi üzerime döküldü. Doğru kelimeler değildi ama onlara ihtiyacım vardı ve bir parçasının içeri girmesine izin verdim. Kalbimi kaplayan kirin bir kısmını temizlemelerine izin verdim.

"Kahretsin, boşa harcanan onca zaman," diye mırıldandım.

Gözleri benimkileri aradı. "Bunca zaman sonra fikrini değiştirmene ne sebep oldu?" diye sordu usulca.

Gerçeklik anı. İstemiyordum ama onu incitecek olsa bile dürüstçe konuşmak zorundaydım. Bu zorlu dünyada birlikte hayatta kalabilmemizin tek yolunun ona karşı tamamen açık olmak olduğuna karar vermiştim. "Bunca yıl uzak kalmanın benim için ne kadar zor olduğu hakkında hiçbir fikrin yok. Bir yıl önce beni tamamen dışladığında, bu beni neredeyse mahvediyordu bebeğim. O zamandan beri yapacağımı hiç düşünmediğim pek çok şey yaptım, hiçbir şeyi umursamadım, çünkü umursamaya değer tek şey benim için kaybolmuştu. Bazı günler, dönüşmeme izin verdiğim kişiden iğrenerek uyanıyorum. Jeremy birkaç ay önce benimle iletişime geçtiğinde

bana hatalı olduğunu düşündüğünü söyledi. Geçen yıl boyunca kendini kaybetmeni izlediğini ve kulüpten bağımsız olarak birlikte olmamız gerektiğini bildiğini söyledi."

"O zaman neden bana gelmedin?" Sesindeki üzüntüden nefret ediyordum. Yine de haklıydı. Bunu o zaman düzeltmeliydim.

İçimi kemiren pişmanlıkla ona baktım. "Haklı olduğuna ikna olmamıştım. Dönüştüğüm kişi senin tanımanı istediğim biri değildi ... ama o öldüğünde ... lanet olsun, bu aklımı mahvetti, Evie. Her şeyi zihnimde milyonlarca kez tekrar tekrar yaşadım ve sonra seni cenazede gördüğümde başka seçeneğim olmadığını anladım." Durakladım ve ona küçük bir gülümseme verdim. "Aklımın başka seçeneği yoktu çünkü kalbim çoktan kararını vermişti."

Sözlerimi henüz tamamlamıştım ki kolları boynuma dolandı ve dudakları, uğruna dünyadaki tüm parayı verebileceğim bir öpücükle benimkini ele geçirdi. Bu öpücük bana ona karşı açık olmakla doğru bir karar verdiğimi ve onun için savaşmakla kesinlikle doğru bir seçim yaptığımı söylüyordu.

Geleceğimi mühürleyen bir
öpüktü. Evie sonsuza dek benim
olacaktı.

Bundan emin olabilirdim.

On Üçüncü Bölüm

Evie

Bir gözümü açtım ve başucumdaki saati okumak için gözlerimi kısıtım.

Sabah yediydi.

Kahretsin, bir Cumartesi sabahı uyanık olmak için çok erkendi. En azından iki saat daha uyumaya niyetlenerek gözlerimi kapattım. Kick'in başka fikirleri vardı. Eli belime dolandı ve göğsüme doğru ilerledi.

Bir an sonra kulağıma "Günaydın tatlım" diye mırıldandığında sıcak nefesi boynumda geziniyordu.

Eli göğsümden ayrılıp aşağı doğru inmeye başladığında onu yakaladım ve ilerlemesini durdurdum. "Hayatta olmaz, Kick," diye mırıldandım, "dün gece beni çiğ çiğ siktin ve bugün elini ya da aletini yanımda düşünemiyorum bile."

Kıkırdadı ve sırt üstü yuvarlandı. "Hay sikeyim," dedi, "bana hiç hayır demedin. Asla."

Yüzümü ona döndüm ve kaşlarımı kaldırdım. "Muhtemelen beni hiç dün geceki gibi çalıştırmadığın içindir." Kasıklarına doğru başımı salladım. "O sikin amımı çok yıprattı ve bugün bir molaya ihtiyacı var. Ellerim ve ağzım da çalışmıyor, bu yüzden kendi başının çaresine bakman gerekecek dostum."

Göğsünden gelen kahkaha gümbürtüsü içimi ısıttı. "Bir gün, Evie, sana vereceğim tek şey bu. Yarın amcığın oyuna geri dönüyor. Anlaştık mı?"

Göğüslerimle oynayarak dikkatimi dağıtmak için elinden geleni yapan ellerini tokatlayarak uzaklaştırdım. "Seni sevdiğim için şanslısın, yoksa şu 'temizlendik' saçmalığın beni en azından bir gün daha sınırların dışında bırakırdı."

Banyoya gitmek için yanımdan ayrılmadan önce bana muhteşem, çok dikkat dağıtıcı bir sırıtma daha yaptı. "Fikrini değiştirirsen ben burada işimi hallediyor olacağım ama gelip bana yardım edebilirsin," diye bağırdı gözden kaybolurken.

Sırt üstü uzandım ve yatağın içinde rahatladım. Belki gözlerimi kapatırsam Kick duşta işini görürken ben de biraz daha uyuyabilirdim. Birkaç dakika sonra doğruldum. Kimi kandırıyordum ki? Ne yaptığını bilmek sadece dikkatimi dağıtmaya yarıyordu, bu yüzden yataktan kalktım ve mutfığa yöneldim.

On dakika sonra bana katıldığında ikimize de tost ve kahve yapmıştım. Ona sırtarak baktım. "Şimdi iyi misin?"

Başını şakacı bir şekilde salladı ve beni belimden tutup kendine çekti. "İşimi hallettiğimde bunun senin yaptığın kadar tatmin edici olmadığının farkındasın, değil mi? Bu da yarına kadar çok sinirli olacağım anlamına geliyor ve *bu* da sinirlerimi yatıştırmak için seni fena halde pataklamam gerekeceği anlamına geliyor."

Güldüm ve tüm masumiyetimle, "Bu da şu 'anlaştık' ifadelerinden biri mi?" diye sordum.

"Lanet olsun," diye homurdandı, gözlerinde bana olan ihtiyacı parlıyordu, "ukalalığın bir gün başını belaya sokacak, bebeğim. Ama lanet olsun, eğer hoşuma gitmiyorsa."

Onu öptüm ve sonra ellerini belimden uzaklaştırdım. "Sana kahvaltı hazırladım, bu yüzden bana iyi davranmalısın."

Benden uzaklaştı ve kahvesine uzandı. Bir yudum aldıktan sonra mırıldandı: "Ben sana karşı her zaman naziğim. Aynı şeyi senin için söyleyebileceğimden emin değilim."

Gözlerimi devirdim ve homurdanmasını duymazdan gelmeyi tercih ettim. "Bugün için planlarınız nedir?" Tabaklarımızı masaya taşıırken sordum.

O da kahveleri getirdi. "Bir arkadaşımın evine gideceğim ve yeniden inşa ettiği bir bisiklet motorunda ona yardım edeceğim."

"Kulüpteki çocuklardan biri mi?" Bu kadar açık olmasına bayıldığım için sordum.

"Evet, Nitro. Muhtemelen günün çoğunda orada olacağım. Sen ne yapıyorsun?"

ne yapı "Maree'ye yetişmeye çalışıyorum. Alışveriş ve öğle yemeği."

yors Koltuğunda öne doğru eğildi ve dudaklarına bir öpücük kondurdu.

un? "Alabilir miyim"

"

Bu gece sana sahip olabilir miyim?" diye sordu, gözleri dikkatle bana bakıyordu.

"Bana her gece sahip olabilirsin, Kick," dedim bakışlarını tutarak, "ama unutma, seks yok. Bir molaya ihtiyacım olduğunu söylerken şaka yapmıyordum. Seks yapmayalı aylar oldu ve beni cidden yoruyorsun."

"Düşündüğünün aksine, seni sadece seks için istemiyorum tatlım. Bu gece seninle bir randevu istiyorum."

Sözleri midemde kelekler uçuşmasına neden oldu. "Bu hoşuma gider," dedim usulca, kalbim aşkla kabarıyordu.

Gözlerinde sıcaklık parlamaya devam etti. "Güzel," dedi başını sallayarak, "ve bebeğim, o güzel küçük ağzından benden başka biriyle seks yaptığına dair tek bir kelime daha duymak istemiyorum."

Sırıttım. "Tamam, bunu başarabilirim," diye kabul ettim, kıskançlığını seviyordum. Muhtemelen sevmem *gereken* bir şey değildi ve kesinlikle başka bir erkekle flört ederek asla teşvik etmeyeceğim bir şeydi, ama bana ne kadar hayran olduğunu söylüyordu.

Ve ben bunu sevdim.

"Aman Tanrım, Maree, sen çok fazlasın!"

Bana sırtıttı ve kahvesinin kalanını içti. Omuz silkerek, "Bir adam beni gelecek haftaya kadar becermek istediğini söylediğinde nasıl hayır diyebilirim ki? Bu fırsatı kaçırmayacağım."

Bana bu gece ve yarın için planlarını anlatmıştı. Bu sabah spor salonunda tanıştığı bir adam onunla flört etmiş ve onu Pazartesi sabahına kadar sürecek bir randevuya ikna etmişti. Kahvemi bitirdim ve kabul ettim. "Seni suçlamıyorum, ben de evet derdim."

"Evet, ama artık ilk buluşmalara ya da tek gecelik ilişkilere ihtiyacın yok. Artık sana hizmet edecek bir Kick'in var," dedi göz kırparak.

İnledim. "Tanrım, o adam ..."

Kaşlarını çattı. "Şimdi ne yaptı? Lütfen bana onun elit bir atletin dayanıklılığına sahip olduğunu söyle."

Güldüm. "Gerçekten de öyle. Vajinam bugün çok ağrıyor, sanki daha önce hiç ağrımamış gibi."

Şimdi inleme sırası ondaydı. "Siktir, bana bunu söyleme. Düzenli seks yapmayan bir kadına vajinanın yorgunluktan bitap düştüğünü söyleyemezsin. Bu hiç adil değil."

"Üzgünüm bebeğim, ama sen sordun," dedim ayağa kalkıp güneş gözlüklerimi takarken.
dedi.

O da ayağa kalktı ve "Evet, sanırım öyle oldu. Senin adına sevindim,

Evie, sen mutluluğu hak ediyorsun." Benim için duyduğu gerçek mutluluğu duydum.

kelimeler.

Gülümsedim ve ona sarıldım. "Teşekkür ederim, ben de kendim için mutluyum." "Tamam, benim gidip pedikür ve ağda yaptırmam gerekiyor. seks maratonu. Pazartesi günü seni ararım ve erkeğinin becerilerine uyup uymadığını sana bildiririm."

Güldüm ve gidişini izledim. Jeremy'nin cenazesinden sonra ondan istediğim şeyi yapmıştı - sürekli beni kontrol etmeden yasımı atlatmam için bana alan tanımıştı. Onu bunun için seviyordum ama dışarı çıkmak ve onunla tekrar vakit geçirmek iyi gelmişti.

Arabama doğru yürümek için döndüğümde Kick'in kız kardeşiyle göz göze geldim. Lina'yı bir yılı aşkın süredir görmemiştim ve onu özlemiştim. İki çocuğunun ne kadar büyüdüğünü görmek kalbimi acıttı. İki küçük kızı vardı - büyük olan Becca dört, küçük olan Candace ise iki yaşındaydı. Annelerine zor anlar yaşıyor gibi görünüyorlardı, ben de ona yardım edip edemeyeceğimi görmek için yanına gittim.

Beni gördüğünde "Aman Tanrım, Evie!" diye bağırdı ve sarılmak için beni kendine çekti.

Ona gülümsedim. Birlikte büyümüştük ve birbirimiz hakkında çok şey biliyorduk. O anda, onunla bağlantımı hiç kesmemiş olmayı diledim. "Nasılsın, Lina?"

Kaşlarını çattı. "Aslında kendimi pek iyi hissetmiyorum tatlım. Kusacakmışım gibi hissediyorum," diye cevap verdi karnını tutarak.

"Kahretsin, eve gidecek kadar iyi misin yoksa seni bırakmamı ister misin?" Ona yakından baktığımda yüzünün ne kadar solgun olduğunu görebiliyordum. Gerçekten de hiç iyi görünmüyordu.

"Gerçekten mi? Bizi eve bırakmanın bir sakıncası var mı?" "Hiç de değil," dedim ve kontrolü ele aldım.

O kusmadan herkesi arabaya bindirmeyi ve evine geri götürmeyi başardım. Ön kapıdan içeri girdiğimizde, "Sen yatağına git. Ben çocuklara bakarım." dedim.

Bana minnettar bir bakış attı. "Teşekkür ederim," diye fısıldadı ve dediğini yaptı.

Becca'ya döndüm. Küçük, kıvrık saçlı muhteşem bir güzellikti ve bana herkesin kalbini eritecek bir gülümseme verdi. Bahse girerim Kick Amca'sını parmağında oynatıyordur. "Aç mısın, tatlım?" Candace'i kaldırıp kalçama yaslarırken sordum.

Becca başını salladı ve "Evet, annen dükkânda iyi olursak bize pasta yapacağına söz verdi" dedi. Beklentiyi bana bakıyordu ve ben de ya pasta bulmam ya da yapmam gerektiğini düşündüm.

Ona gülümsedim ve elimi uzattım. "Tamam o zaman, hadi gidip pasta bulalım," dedim onu mutfığa doğru götürürken. Candace zorlukla ayırt edebildiğim kelimeler geveledi ama ağlamadığı sürece sorun olmadığını düşündüm.

Hamuru hazırlamış ve kek kalıbına dökmeye hazırdık ki evin önünden yüksek bir ses geldi. O yöne döndüm ve "Lina, aç şu lanet kapıyı!" diye gürleyen bir ses duyduğumda kalbim küt küt atmaya başladı.

Kahretsin, ses Lina'nın eski sevgilisine aitti ve keyfi yerinde görünüyordu. Dikkatimi Becca'ya verdim ve zoraki bir sakinlikle, "Candace'yı yatak odasına götürüp onunla biraz oynarsan, hazır olduğunda iki dilim pasta almana izin veririm," dedim.

Gözleri sevinçle açıldı ve ellerini birbirine çırptı. "Evet!" diye bağırdı ve kız kardeşini mutfaktan çıkarışını izlerken rahatladığımı hissettim.

Çantamdan telefonumu çıkarıp Kick'in numarasını çevirdim ve hemen cevap vermesini diledim.

Cevap vermesi asırlar sürmüş gibi geldi ve bu süre içinde ön kapıdaki gürültü daha da arttı. "Evie. N'aber bebeğim?" diye sordu.

"Kick, artık Lina'nın evine gelebilir misin?" Ona adeta yalvardım, sesim korkudan titriyordu.

"Kahretsin, sorun ne? Ve neden Lina'nın evindesin?"

"Uzun hikâye, sana sonra anlatırım ama eski sevgilisi ön kapıyı yumrukluyor ve sesi hiç mutlu gelmiyor."

"Siktir," diye tekrar küfretti, "sıkı dur, on dakika içinde orada olacağım. Ve ne yaparsan yap, o orospu çocuğunu içeri alma."

"Tamam," diye söz verdim, yolda olduğu için rahatlamıştım ama Dave'i dışarıda tutabileceğimden emin değildim çünkü bu hızla giderse yakında kapıyı kırıp açacaktı.

Yine de endişelenmemeliydim. Kick söylediğinden daha çabuk geldi. Dave kapıya vurmaya devam etti ama ancak o kadarını yapabildi. Kick'in bisikletinin dışarıda durduğunu duyduğumda, tuttuğum nefesi sonunda dışarı verdim ve kızların iyi olduğundan emin olmak için Candace'ın odasına koştum.

Ön tarafta babaları ve amcaları arasında olanlardan habersiz, sessizce oynadıklarını görünce içimi bir rahatlama kapladı. Dave gibi bir babayla büyüyeceklerini bilmek beni kahrediyordu. Kendini toparlamadığı sürece onlar için bir işe yaramazdı. Tanrıya şükür amcaları vardı.

Onlarla birlikte yere oturdum ve "Size bir hikaye okumamı ister misiniz?" diye sordum.

Becca bana kocaman bir gülümseme verdi ve başıyla onayladı. "Evet!"

Arkamdaki kitaplıktan bir kitap aldım ve Cadence'i kucağıma çektikten sonra, Kick'in neyle ilgilendiğini düşünmemeye çalışarak okumaya başladım.

Becca yatak odasının kapısına doğru bakıp sevinçle ciyaklayana kadar yaklaşık on beş dakika okuduk. "Kick Amca!" diye bağırdı ve ona doğru koştu.

Onu yakaladı ve kollarının arasına aldı. "Hey tatlım, Evie'ye iyi davranıyor musun?" diye sordu, sanki dünyadaki en önemli kişiymiş gibi tüm dikkatini ona vermişti.

Aman Tanrım.

Karnım guruladı. Kick'in çocuklarla arasının ne kadar iyi olduğunu unutmuştum. Hayatındaki çocuklara zaman ayıran bir adamın bana son derece seksi gelen bir yanı vardı.

Cadence'i de yanıma alarak ayağa kalktım ve bir an sonra gözlerim Kick'inkilerle buluştu. Şaşırtıcı bir şekilde, beklediğim gibi az önce bir kavgaya karışmış gibi görünmüyordu. Kıyafetlerine kan bulaşmış ya da en azından çok daha dağınık bir görünüm hayal etmiştim ama neredeyse o sabah onu bıraktığım zamanki gibi görünüyordu.

Endişeli bakışları beni değerlendirdi. "İyi misin?" diye sordu usulca.

Başımı salladım. "Evet. Geldiğiniz için çok teşekkür ederim. Her şey halloldu mu?"

"Evet, gitti ve bir daha buraya o şekilde geleceğini sanmıyorum, ama pislik herif dersini çok çabuk almışa benzemiyor, kim bilir?"

Becca amcasının omzuna bir şaplak attı. "Kötü bir kelime söyledin Kick Amca," diye azarladı onu, yüzünde sert bir ifade vardı.

Bir kahkahayı bastırdım ve durumu nasıl ele aldığını ilgiyle izledim. "Özür dilerim hayatım. Bir daha söylememeye çalışacağım, tamam mı?"

Annesini taklit etmeye çalışarak dudaklarını birbirine bastırdı. Lina'nın da ona böyle baktığını görmüştüm. "Hep kötü sözler söylüyorsun. Seni anneme şikayet etmek zorunda kalacağım."

Kahkahalar yükseldi, kendimi tutmayı başardım ama Becca'nın vücudumun titrediğini görmesini engellemek için uzaklaşmak zorunda kaldım. Candace'ı mutfığa götürdüm, Becca'nın Kick'i azarlama anlarını yakalıyordum.

Birkaç dakika sonra bize katıldıklarında bana pis bir bakış attı ve "Bunun için teşekkürler" dedi.

"Ne için?" Fırına koyduğum keki kontrol ederken sordum. Kızlar salonda televizyonun başına kaçışmışlardı.

Beni belimden yakaladı. "Kendimi savunmak zorunda kaldığım dört yaşındaki bir çocukla beni yalnız bıraktığın için," dedi ve dudaklarıma bir öpücük kondurdu.

"Onun yanında böyle konuşmamalısın."

İnledi. "Onların yanında kendimi küfür etmekten alıkoymanın ne kadar zor olduğunu biliyor musun?"

"Lina ne diyor?" Kick'in kıvrandığını görmek hoşuma gidiyordu ama en çok da bunu umursamasını seviyordum.

Lina'nın sesi arkamdan geldi. "Lina ona bunu yapmamasını söylüyor, ama Kick'e ne yapması gerektiğini söyleyebilecek biri var mı sence?"

Güldüm ve Kick'in kucğından çıkıp ona doğru döndüm. Biraz daha iyi görünüyordu. "Nasıl hissediyorsun?"

"Biraz daha iyi," dedi bize doğru yürürken. "Ne dedin sen?" diye sordu Kick'e pis bir bakış atarak.

O da ellerini savunur bir hareketle kaldırdı. "Sik demedim, orası kesin," diye mırıldandı.

Kadın başını salladı ve onun göğsüne vurdu. "O zaman şimdi söyleme, Tanrı aşkına!"

"Tek söylediğim pislikti," diye itiraf etti.

Parmağıyla onu işaret ederek, "Bir daha söyleme. Sanırım seni suçlamaya başlayacağım." Dikkatini bana vererek, "Bu öğleden sonrası için teşekkür ederim. Gerçekten minnettarım."

Yüzümü buruşturdum. "Sen uyurken bir ziyaretçimiz vardı," diye itiraf ettim, ona söylemek zorunda kalmak istemiyordum.

Kaşlarını çatması üzerine Kick bir açıklama yaparak araya girdi. "Dave geldi. Yine sarhoştı ve içeri alınmak için ön kapıya vuruyordu, bu yüzden Evie beni aradı ve ben de gelip onunla ilgilendim."

"Teşekkür ederim," dedi kadın, sesi yorgunluk doluydu. "Onu gitmeye nasıl ikna ettiniz?"

"Biraz konuştuk diyelim." Kick'in yüzünde iyi tanıdığım o kapalı ifade vardı; ona bu sözlerin ne olduğunu söylemeye hiç niyeti yoktu.

"Kavga mı ettiniz?" Lina kardeşini iyi tanıdığı için sordu. "Hayır, ama sana söylüyorum, Lina, eğer böyle gelmeye devam ederse Bugün kelimelerden daha fazlasını yaşayacağız."

Bir şey söylemek için ağzını açtı ama kapı çalındı ve sözümüz kesildi.

Kahretsin, şimdi kimdi o?

"Burada bekle," dedi Kick ön kapıya doğru yürüyüp kapıyı açarken. "Kahretsin," diye mırıldandı ve ben de kim olduğunu merak ettim, "burada ne işin var?"

Yıllardır duymadığım bir ses duydum ve midem bulandı. "Anneni selamlamak için çok güzel bir yol, Kick."

Bölüm On Dört

Tekme

Lanet olsun, bugün daha kötü olabilir miydi?

Kenara çekildim ve annemin içeri girmesine izin verdim. Aslında başka seçeneğim yoktu, çünkü ben onu durduramadan içeri daldı. Arkasından kapıyı kapattım ve Evie'nin yüzünün solduğunu görmek için döndüm. Bir hayalet görmüş gibi görünüyordu ve öyle olduğunu tahmin ettim.

Annemi.

Büyürken yaşadığı kalp kırıklıklarının çoğunun sebebi.

"Anne," dedi Lina, sesi onu gördüğüne sevinmiş gibi çıkmıyordu, "burada ne yapıyorsun?"

Annemin sırtı sertleşti. "Kızımı ve torunlarımı ziyaret etmeme izin yok mu?"

Tanrım, şu lanet suçluluk duygusunu getirin.

Lina kaşlarını çattı. "Asla durup dururken uğramazsın. Bir şey istemediğin sürece." Söylenmemiş bir suçlama aralarında oturuyordu.

Annemin eli kalçasına gitti ve yüzündeki üstün ifadeyi hayal edebiliyordum. "Bu doğru değil -" Cümlesinin ortasında durdu ve başını çevirip Evie'ye baktı. "Burada ne halt *ediyorsun*? Oğlumun yıllar önce hatasını anladığını sanıyordum." Evie cevap veremedi annem bana baktı ve "Lütfen bana onun sen olduğun için burada olduğunu söyleme." dedi.

Onun durduğu yere doğru yürüdüm ve öfkeyle, "Buraya gelip Evie'ye ya da Evie hakkında böyle şeyler söyleyemezsin," dedim. Vücudum onun bu tavrı karşısında öfkeyle uğulduyordu ve nefeslerim sert ve hızlı geliyordu. "Ayrıca, ne yaptığım artık seni ilgilendirmez."

"Evet, bunu iki yıl önce gayet açık bir şekilde belirtmiştin Kick, ama benimle görüşmeyi kesip bana neyin beni ilgilendirip neyin ilgilendirmediğini söylemeye çalışman, hayatında neler olup bittiğini bilmek istemediğim anlamına gelmiyor." Gözleri hala hayatım boyunca olduğu gibi boştu. Kelimeler ağzından çıkıyordu ama onları kastetmiyordu.

Annem. Şimdiye kadar tanıma talihsizliğine uğradığım en sığ kadın.

"Hayatımla hiç ilgilenmedin," diye tükürdüm. "Veronica Hanson'ın ilgilendiği tek şey Veronica Hanson'dır."

Gözleri öfkeyle parladı. Ve biraz da nefretle. Annem ruhunda çok fazla kin barındırıyordu ve çocukları ve kocası yıllardır bu kinle sarmalanmıştı. Onu geride tutmuş, hayat planlarını engellemiştik. Görünüşe göre. "Sen benden nasıl geldin?" diye soruyordu.

"Bu gerçekten iyi bir soru."

"Tekme!" Lina araya girdi, gözleri bana dik dik bakıyordu.

Kahretsin, lanet olası küfürler.

Hemen televizyon seyretmekle meşgul olan çocuklara baktım. Şükürler olsun, bu saçmalığa dahil olmalarına gerek yoktu. Tekrar anneme döndüm. "Biz büyürken senin iğrençliklerine ve şirretliklerine maruz kaldıktan sonra çocuklarından herhangi biri nasıl iyi oldu bilmiyorum, ama Evie'yi mahvetmeyi başardın, yani bu var."

Evie yüzünde perişan bir ifadeyle bana doğru bir adım attığında dikkatimi çekti. Gözlerimi buldu ve orada gördüğü şey onu durdurdu. "Tekmele..." diye başladı ama ben sözünü kestim.

"Hayır Evie, bunu duyması gerek. Kocasını onu aldattı ve sonra bunu bir adım daha ileri götürüp en iyi arkadaşıyla yattı. Bu ona, bu pisliğin acısını hayatındaki çocuklardan çıkarma hakkını vermez, onlardan biri de sensin. Kocasının annenle yatmış olması ona *seni* etiketleme hakkını vermez. ... masum bir genç kıza sürtük damgası vurma ve senin hakkında kötü dedikodular yayma hakkını vermez." Yılların acısı ve öfkesi yüzeye çıkarken kalbim göğsümde öfkeyle çarpıyordu. Parmağımı anneme doğru salladım. "*Bu doğru değil!*"

Tanrım!

Kapladığım küçük alanda volta atmaya başladım, kendimi tamamen kaybetmek üzere olduğumun tamamen farkındaydım. Evie ve Lina dehşet içinde bana bakıyorlardı. Bunların hiçbirisiyle daha önce yüzleşilmemişti. Evie'nin kız kardeşi öldükten sonra ailelerimiz parçalanmış, altı ay sonra babam Loretta ile yattıktan sonra da tamamen dağılmıştık. Bana kalırsa bu konuşma için on sekiz yıl kadar geç kalınmıştı.

"Neler yaşadığım hakkında hiçbir fikrin yok! Baban bana ne yaptı!" diye bağırdı annem, gözlerindeki boş bakış çoktan gitmişti,

yerini acı ve saf nefrete bıraktı.

"Babamın sana ne yaptığı umurunda *bile* değil! Çocuklarıyla daha çok ilgilenmen gerekirdi ama bunun yerine tüm hayatımı senin sevginin peşinde koşarak geçirdim. *Sen* daha çok kendini iyi göstermeye çalıştın, böylece insanlar senin harika bir anne ve harika bir insan olduğunu düşüneceklerdi, oysa gerçek bundan çok uzaktı."

Çılginca bana baktı, göğsü kabarmıştı ve yüzü öfkeyle kızarmıştı. "Tam bir pislik gibi büyümüşsün, Kick. O kulübün senin için iyi olmadığı çok açık ama elinden geldiğince çabuk aileni terk edersen böyle olursun."

Gerçekten de öyle miydi?

Birinin bir şeyin nasıl olduğuna dair anılarının bu kadar yanlış olabilmemesi ne tuhaf.

Parmağımı tekrar ona doğru salladım, damarlarımda dolaşan adrenalinin bir çıkışa ihtiyacı vardı ve parmak darbesi atmak istediğim yumruktan çok daha iyi bir seçenek gibi görünüyordu. Asla bir kadına yumruk atmazdım ama duvar giderek daha çekici görünüyordu. Bu noktada beni tutan tek şey çocuklardı. "Fırtına'ya katıldım çünkü onlar benim için senin ve babamın olduğundan daha fazla aile gibiydiler," diye öfkelen dim. "Başta olmayan bir şeyi terk edemezsin. Babam gideli çok oldu ve sen hiç orada olmadın. Ben de Lina'yı ya da Braden'ı asla terk etmedim."

Odayı saran öfke beni boğmakla tehdit ediyordu.

Buradan çıkmam gerekiyordu.

Anneme bir kez daha bakmadan döndüm ve evden çıktım. Patika yola ulaştığımda ellerimi başımın arkasına koyup ense mi kavradım. "Lanet olsun!" Havaya doğru kükredim, bastırılmış hayal kırıklığının bir parçasını dışarı ittim.

Annem evden çıkıp arabasına doğru hışımla gelene kadar birkaç dakika patikada volta attım. "Benimle bir daha asla konuşma, Kick. Bir daha seninle hiçbir şey yapmak istemiyorum!" diye bağırdı çantasını arabaya fırlatırken.

"Olmuş bil!" Gürledim ve o garaj yolundan geri geri çıkıp hızla uzaklaşırken arkamı döndüm. "Siktir!" Tekrar bağırdım, umutsuzca bedenimde hapsolmuş öfkeyi dışarı çıkarmaya çalışıyordum.

Evie koşarak evden çıktı ve bana doğru geldi. Elimi kaldırarak durmasını, yanıma yaklaşmamasını işaret ettim, çünkü yapamazdım.

Şu anda hareketlerimden emin olamıyordum.

İlerleyişini yavaşlattı ama durmadı, gözleri yaklaşmasına izin vermem için yalvarıyordu.

Onu içeri almam için.

"Hayır, Evie, daha fazla yaklaşma!" Dudaklarımdan çıkan kelimelerden nefret ederek ama dökülmelerine engel olamayarak bağırdım. Onu güvende tutmam gerekiyordu ve *ben* güvende değildim.

Hiç durmadı.

Bana doğru geldi ve bir an sonra eli koluma indi. "Tekmele," dedi, sesi sakindi.

Sevgi doluydu.

Zihnim kaotik bir düşünce karmaşasıyla titreşti.

Karmakarışık.

Kafam çok karışık.

İçlerinden sıyrılmaya çalıştım ama bunun yerine içlerinde boğuluyordum.

Hayatımın içinde boğuluyordum.

Terk edilmiş bir çocukluk, acı ve kederle dolu bir ergenlik, pişmanlıklarla dolu bir hayat.

Kollarıyla beni sardı. Beni kendine çekerken "Tekmele," diye yatıştırdı.

Sevgi.

Evie'nin sevgisi düşüncelerimi pençeledi.

Kalbime ulaşırken acıyı bir kenara itti. Ruhuma.

Yuva.

Aile.

Evie benim ailem.

Derin bir nefes aldım ve kollarımı ona doladım. "Evie," diye fısıldadım, "seni seviyorum."

Elleri boynumda aşağı yukarı gezindi, saçlarıma girip çıktı. "Ben de seni seviyorum bebeğim," diye fısıldadı.

Uzun bir süre ona sarıldım, öfke ve acının içimden sızmasına izin verdim. Sonunda Evie'den uzaklaştım ve "Nereden biliyorsun?" diye sordum.

Kaşlarını çattı. "Neyi nasıl bildim?"

"Sana ihtiyacım olduğunu. Sana yapmamı söylediğim halde beni görmezden gelip bana gelmenin sorun olmayacağını," dedim, gözlerinin gitmesine izin vermeyerek.

Benimle kalsınlar ve bana kalbinin kelimelere dökemediği sırlarını sessizce anlatsınlar diye.

Ve yaptılar da. "Biliyordum, çünkü senin beni asla incitmeyeceğini biliyorum Kick. *Her zaman* iyi olduğumdan emin oldun, kimsenin bana zarar vermediğinden emin oldun. Beni inciteceğin bir günün *asla* gelmeyeceğini iliklerime kadar biliyorum."

Elimi nazikçe yanağına koydum. "Benden asla vazgeçmedin, değil mi?" Fısıldadım.

Başını iki yana salladı. "Hayır."

Yüzümü eğdim ve onu öptüm.

Derin ve araştırıcı.

Sözlerini ve gözlerini almıştım. Şimdi beni ne kadar sevdiğini söylemesi için bedenine ihtiyacım vardı. Elleri sırtımda gezindiğinde ve dudakları ruhumun derinliklerine ulaşan bir öpücükle dudaklarımı kutsadığında, beni tamamen benimsediğini anladım.

Evie'nin beni sonsuza dek seveceğini biliyordum. Tıpkı onu sonsuza dek sevdiğim gibi.

On Beşinci Bölüm

Evie

"Kahretsin," diye mırıldandım çim biçme makinesini kapatıp yeni biçilmiş çimlerin üzerine yığılırken. Ön kolumu terli alnımda gezdirerek gözlerime düşen ter damlalarını durdurmaya çalıştım.

Neden bu öğleden sonra çim biçmek gibi parlak bir fikre kapılmıştım ki? Yılın şu ana kadarki en sıcak günlerinden birinde.

En azından birkaç gün önce Kick ve annesi arasında yaşanan büyük patlamayı aklımdan çıkarmış oldu. Daha önce ailesine bu kadar sinirlendiğini hiç görmemiştim ama kesinlikle öfkesini çıkarması gerekiyordu çünkü o zamandan beri onda bir değişiklik fark etmiştim. Yıllardır olduğu kadar öfkeli ya da sert görünmüyordu.

Beni savunma şeklini sevdiğimi de inkar edemezdim. Annem kocasıyla yattıktan sonra Veronica bana çok kötü davranmıştı ve okuldaki son iki yılda yaşadığım sorunların çoğu onun kindarlığının doğrudan bir sonucuydu. Kick bunu açıkça fark etmiş ve bunca yıl boyunca öfkesini içinde tutmuştu.

İçimi çektim ve çimlerin üzerine uzandım. Gözlerimi kapatarak onunla şu anda nerede olduğumuzu düşündüm. Daha önce hiç birlikte olmadığımız bir şekilde birlikteydik. Kendini bana tamamen açmıştı ve ben de ilişkimizin dönüştüğü cennette kendimi güvende hissediyordum.

Arkamdan alçak bir ısıklık sesi geldi ve gözlerimi açıp doğrulduğumda Kick'in yüzünde bir sırıtışla bana doğru yürüdüğünü gördüm. Vücudum arzuyla titriyordu. Bu adam sadece dikkatimi çekmeliydi ve ben gitmiştim. Öğleden sonraki haliyle görüş alanıma girdiğinde, üzerine atlayıp seks talep etmemenin zor olacağını biliyordum. Kot pantolonu ve beyaz tişörtünün zar zor barındırdığı kasları, kendinden emin çalımları ve kalbimin derinliklerinde ezberlediğim yakışıklı yüzü arasında kendimi ona atmamak için hiçbir umudum yoktu. Tüm bunlara bir de uzattığı sakalları eklediğimde dibe vuruyordum.

Mutlu bir şekilde.

"Neden ot biçiyorsun?" diye sordu yanıma oturup bacaklarını önüne, kollarını arkasına uzatıp ellerinin üzerine yaslanırken.

"Çünkü, ne gariptir ki, çimler büyüdü," diye cevap verdim ona sevdiğini bildiğim ukalalıkla.

"Ukala," diye mırıldandı, sırtışı yüzünden gitmiyordu. "Gelecekte bunu bana bırak, tamam mı?"

Kaşlarımı kaldırdım. "Bu 'tamam' tarzı bir ifade mi yoksa 'anlaştık' tarzı bir ifade mi?" Dayanamadım ve bir sonraki adımda ne yapacağını görmek için bekledim. Vücudum ona saldıracağını umuyordu.

Hayal kırıklığına uğratmadı ve bir dakika sonra Kick üstümdeyken çimlerin üzerinde sırtüstü yatıyordum. Yüzünü benimkine yaklaştırarak homurdandı, "Bu bir 'anlaştık' ifadesi bebeğim, ama belki de bu ilişkide pantolonu kimin giydiğini hatırlatmaya ihtiyacın vardır."

Tanrım, evet, biliyorum.

Dudağımı ısırdım ve devam etmesini isteyerek ona baktım. Pantolonu kimin giydiğini bana göstermesi için.

Gözleri benimkileri aradı, sorguluyordu. "Öyle mi?" diye sordu.

Bu işin peşini bırakmayacağından emin olmak için onu zorlamaya karar verdim. "Sanırım her şey bittiğinde kimin pantolon giydiğini biliyoruz," dedim en tatlı sesimle. "Sen olduğunu düşünebilirsin ama değil."

O güzel yeşil gözlerinde sıcaklık parladı ve tişörtünü yırtarak ayağa kalktı. Sonra elleri şortuma gitti ve külotumla birlikte onu da çıkardı. Yüzünü tekrar benimkine doğru eğdi ve dudaklarımı sert bir öpücükle ısırıktan sonra, "Üzerinde pantolon görmüyorum bebeğim," dedi.

Tekrar oturup üstüme çıktı, kot pantolonunu indirdi ve sikini çıkardı. Elini etrafına sardı ve birkaç kez okşadı, dudaklarımı yalayan dilimi almak dışında bakışları benimkinden hiç ayrılmadı.

Arka bahçemde olduğumuz gerçeği beni çok tahrik ediyordu. Ve bunun Kick'i de tahrik edeceğini biliyordum. Açık havada sevişmeyi severdi ve yıllar boyunca pek çok tuhaf yerde seks yapmıştık.

"Bebeğim, benimle misin?" diye sordu, dikkatimi tekrar yaptığı şeye çekerek.

"Evet, bana erkeğin kim olduğunu göstermeni sabırla bekliyorum," dedim onu kışkırtarak.

"Hayatım, bu sana adamın kim olduğunu göstermekten çok daha fazlası, çünkü sanırım ikimiz de buradaki lanet adamın kim olduğu konusunda hemfikiriz." Dudakları

dişlerini hafifçe ısırarak tekrar benimkilerin üzerinde gezdirdi. Bakışları sıkıca benimkine sabitlenmişken, bir elini amıma doğru uzattı ve iki parmağını içeri soktu. Kaba ve sert, vücudumun biraz kaymasına neden oldu. "*Hayır*, bu sana vücuduna kimin sahip olduğunu göstermekle ilgili." Parmaklarını dışarı kaydırды ve sonra ikisini de tekrar sertçe içeri itti ve neden olduğu zevkle inledim.

Bunu sürdürdü, beni cennete doğru çalıştırdı.

Beni ona itiraf etmeye kim benim vücuduma sahipti. Aslında bu bir sır değildi.

Parmaklarını çekip ellerini tişörtüme götürdüğünde beni neredeyse orgazma ulaştırmıştı. Göğüslerimi ortaya çıkarmak için yukarı itti, sonra göğüslerimin dışarı ve ağzına düşmesine izin vermek için sütyen kapaklarımı aşağı çekti.

Amım ihtiyacını haykırdı ve "Tekmele, ne oluyor lan?" diye yalvardım.

Bir avuç dolusu memeyi ağzına almıştı ve bırakmıyordu ama gözleri 'ne?' bakışıyla benimkilere baktı.

"Beni çok yaklaştırmıştın bebeğim," diye yakındım.

Mememin ağzından düşmesine izin verdi. "Gerçekten mi?" diye sordu yüzünde kendini beğenmiş bir ifadeyle.

İyi. Eğer bu oyunu böyle oynamak istiyorsa, iki kişi bu oyunu oynayabilirdi. Kendimi orgazma ulaştırmak için uzanırken "Sorun değil, ben halledebilirim" dedim.

Arkasına yaslandı ve ben parmaklarımı içeri sokarken ve gerçekten yapmasını istediğim şeyi yaparken izledi. Kesin onun devralacağını düşünmüştüm ama yapmadı. Onun yerine sikini tuttu ve gözlerini amımdan ayırmadan pompalamaya başladı.

Hay sikeyim.

Planım geri tepmişti ama elimde başka bir planım vardı.

Çabucak doğruldum ve onu sırt üstü yatırıp üzerine oturabilmek için hareket ettim. Kendimi sikinin üzerinde konumlandırarak onu içine almak için aşağı doğru ittim.

"Siktir!" diye kükredi, yüzü verdiğim zevki açıkça gösteriyordu. onu.

Elleri kalçalarımaya geldi ve ben onu becerirken beni sıkıca tuttu.

Parmaklarıyla beni çoktan azdırmıştı, bu yüzden çok uzakta değildim ve Şu anda onu becerdiğim açıda beni her zaman oraya daha hızlı götürüyordu. Orgazmımın etrafımda patlamak üzere olduğunu hissettiğimde, onu daha sert ve daha hızlı becerdim, bunun için çaresizdim.

Birlikte geldik ve ikimiz de zevkimizi haykırdık. Bulabildiğim her son cennet damlasını alırken ellerimi göğsüne bastırdım. Sonunda gözlerimi açtığımda, onu şehvet dolu gözlerle beni izlerken buldum.

Yanında çimlere uzanabilmek için üzerinden kalktım, yanına kıvrıldım, başımı omuzlarıma dolanan koluna koydum. "Sanırım bu ilişkide pantolonu ben giyiyorum," diye mırıldandım göğsüne karşı.

Kıkırdarken vücudu hafifçe sarsıldı. "Hiç şüphen var mıydı, tatlım?"

Gülümsedim ve gözlerimi kapattım.

Erkeğimi seviyordum ama ikimiz de kontrolün bizde olmadığını bildiğimiz halde kontrolün bende olduğunu düşünmeme izin vermesini de çok seviyordum.

Kalplerimiz bizi yönetiyordu.

Ve her birimiz birbirimize hükmettik.

Ertesi sabah, Kick beni yatakta ve sonra tekrar duşta becerdikten sonra dışçı randevusuna geç kalmama neden oldu. Dışçının resepsiyonisti randevumu daha geç bir saate almak için aradığında her şeyi toparlamaya çalışan deli bir kadın gibi evin içinde koşturuyordum. Onunla yeniden randevulaştım ve telefonumu çantama attım, artık sakinleşme ve panik olmadan hazırlanma şansım olduğu için rahatlamıştım.

Kick sırtarak bana doğru geldi ve elleri kot pantolonumun düğmesine uzandı. Elini tokatlayarak uzaklaştırdım. "Hayır," dedim sertçe, ona kötü kötü bakarak. "Sen bu sabah doydun ve benim orgazmım bitti."

Sırttı. "Bebeğim, senin orgazmın *hiç* bitmiyor."

Sert görünmeye çalışarak kaşlarını kaldırdım. "Bugün öyleyim."

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak, "Dışçı randevun var, sonra ne olacak?" dedi.

"Sonra da işim var. Neden?"

"Sadece aletimi tekrar ne zaman çıkarabileceğimi hesaplamaya çalışıyorum." Ben sırtınca ekledi: "Bana ne yaptığının farkında değil gibisin Evie."

Elimi kalçama koydum ve bunu duymaya hazırlandım. "Söyle bana Kick, ben sana ne yapıyorum?"

Kollarını kavuşturdu ve bizi ayıran birkaç adımı attı. "İçimde daha önce hiç yaşamadığım doyumsuz bir ihtiyaç yaratıyorsun."

Seni bütün gün becersem bile asla doymam." Oh Tanrım.

Göbeğim sıkıştı.

Belki de bugün içimde daha fazla orgazm vardı.

Dudaklarımda gezindi ve beni öpmeden önce yanağımı avuçladı. "Seni randevuna ve sonra işe götüreceğim, sonra da seni işten alıp evime götüreceğim. Bugün benim yöntemimle oynayacağız. Oyuncaklarımla," diye homurdandı ve homurtusunu tüm bedenimde hissettim.

Kesinlikle evet.

Kıçımı tokatladı ve "Acele et ve hazırlanmayı bitir. Yolda benim evimin önünden hızlıca geçmemiz gerekiyor."

Söyleneni yaptım ve on beş dakika sonra beni bisikletinin arkasına bindirdi ve evine doğru yola çıktık. Ona sarılırken, onu tekrar hayatımda görmenin ne kadar güzel olduğunu düşünmeden edemiyordum. İkinci şanslar ve hatta üçüncü şanslar için şükürler olsun. Bazı insanların ikinci kez aşk fikrinden nefret ettiğini biliyordum çünkü bunun çok fazla zaman kaybı anlamına geldiğini düşünüyorlardı ve ben de aynı fikirde olsam da, bazen ilk seferde birbiriniz için hazır olmadığımıza gerçekten inanıyordum. Ya da benim ve Kick'in durumunda, ikinci seferde.

Kick'in evine uğradık ve dışıma gitmeden önce bir şeyler aldı. Yolda başka bir yere sapınca şaşırđım. Yıkık dökük bir evin önünde durduk ve burada kimin yaşadığını merak ettim. Bisikletinden indim ve kaskımı çıkardım, burada ne yaptığımızı söylemesini bekliyordum. Ancak o sadece kaskını çıkardı, bisikletinin üzerine bıraktı, elimi tuttu ve beni ön kapıya doğru götürdü.

Kapıyı çaldıktan sonra, "Burada ne işimiz var, Kick?" diye sordum. Çok ciddi görünüyordu. "Göreceksin."

İkinci el giysiler giymiş gibi görünen bir adam kapıyı açtı ve bizi içeri aldı. O da çok ciddi görünüyordu ve biraz endişelendim ama aynı zamanda Kick'in beni tehlikeye atmayacağını biliyordum, bu yüzden burası güvenli bir yer olmalıydı.

"Geldiğin için teşekkürler dostum. Yarına kadar burada olmaması gerekiyordu ama babası dün gece onu yeterince dövdüğü için erken ayrılmak zorunda kaldı ve ben de onu bir an önce şehirden çıkarmak istiyorum," dedi adam Kick'e.

"Endişelenme Brian, sonunda artık yeter dediğine sevindim. Ve King de öyle olacak."

Brian omzunun üzerinden beni süzdü ve sonra Kick'e baktı. "Bu senin kadının mı?"

"Evet, gözlerini çek," diye sertçe cevap verdi Kick, mesajı açık ve netti.

Brian ellerini havaya kaldırdı. "Hey, sorun değil, benim yaşlı karımla ilgili yeterince endişem var. Erkeklerin aynı anda birden fazla kadınla nasıl başa çıktıklarına dair hiçbir fikrim yok."

Kick kıkırdadı, ama evin arka tarafındaki bir yatak odasına girdiğimizde mizahın tüm izleri kaybolmuştu. Yatağın üzerinde otuz yaşının biraz altında görünen bir kadın oturuyordu. Yüzünü görünce nefesimi tuttum. Yaşlı adam ciddi bir hasar vermişti; bir gözünü zorlukla görebiliyordu ve yüzünün geri kalanı, boynu ve üst göğüs bölgesi gibi ağır bir şekilde morarmıştı. Giysilerinin neler sakladığını düşününce ürperdim.

Kick onun önünde diz çöktü, yüzü bir öfke maskesiydi. "Lanet olsun, Jen..." Kızın çürüklerine bakarken sesi kesildi.

Konuşmaya çalışırken yüzünü buruşturdu. "Artık buradayım, değil mi?"

Başını salladı ve yine içinden küfretti. "Seni bugün Sydney'den çıkarıyoruz ve seni bir daha burada görmek istemiyorum."

Kadın kabul etti ve Kick ayağa kalktı. Odadan çıktı ve Brian kadınla birkaç dakika konuştuktan sonra Kick'in peşinden dışarı çıktı.

"King'e onun burada olduğunu söyledin mi?" Kick ceketinin cebinden bir zarf çıkarıp Brian'a uzatırken sordu.

Brian zarfı açıp içindeki tomar tomar parayı karıştırırken, "Evet, gitmeden önce onu görmek için bugün biraz sonra uğrayacak," diye cevap verdi.

Şaşırmıştım. O zarfın içinde binlerce dolar olmalıydı. Kick kaşlarını çatı. "Söz verdiğim gibi hepsi orada," diye mırıldandı.

Brian zarfı cebine soktu. "Teşekkürler, minnettarım." Kick, "Daha fazlasını bulduğumda sana haber veririm," diye söz verdi ve sonra Elimi tuttu ve beni evden dışarı çıkardı.

Dışarıda yürümekten memnundum. Bu ev sadece yıkık dökük değil, eski mobilyaları ve az dekorasyonu da iç karartıcıydı. Kick bisikletine geri dönmek istiyor gibiydi ama onu yavaşlatmak için elini çektim. Sorgulayan bir bakışla bana döndüğünde, "Bu da neydi şimdi?" diye sordum.

Yürümeyi bıraktı ve yüzünü bana döndü. Çenesini eve doğru sallayarak, "Orası şiddet gören kadınlar için güvenli bir ev ve biz onların orospu çocuğu kocalarından ve erkek arkadaşlarından kaçmalarına ve Sydney'den çıkmalarına yardım ediyoruz" dedi.

"Biz' kim?"

"King, Brian ve ben."

"Peki bu kadar parayı nereden buldunuz?" Cevap vermeyeceğini tahmin ettiğim bir soru sordum ama denemekten zarar gelmezdi.

Nefesini içine çekti ve bir an gözlerimi kaçırdı ama bana dönüp, "Uyuşturucu bağımlısı bir pislikten aldım ve inan bana bebeğim, ona ne olduğunu bilmek istemezsin ama o gün dünya biraz daha rahat nefes aldı diyelim," dediğinde beni şaşırttı. Konuşmasını bitirdi ve sonra gözleri temkinli bir şekilde cevabımı bekledi. Yine de endişelenmesine gerek yoktu, çünkü dünyanın biraz daha rahat nefes almasıyla ilgili hiçbir sorunum yoktu.

Ona nasıl hissettiğimi anlattığımı umduğum bir gülümseme verdim. "Yani sadece zenginliği yeniden dağıtıyordun, öyle mi?"

O ciddi bakışlarıyla bir süre daha bana baktı ve sonra gülümsedi. Omuzlarının gevşemesini ve nefes alış verişinin düzleşmesini izledim. "Evet, öyle de denebilir. King operasyonun finansmanından beni sorumlu tutuyor, bu yüzden ne zaman fazladan nakit bulsak kenara koyuyorum." Bana pişmanlık dolu bir bakış atmadan önce bir an durakladı. "Keşke o parayı babanı kurtarman için sana verebilseydim ama o zamana kadar Brian'a çoktan söz verilmişti."

"Kendini açıklamak zorunda değilsin, Kick. Ayrıca, yardım etmenin başka bir yolunu buldun."

Başını salladı ama bir şey söylemedi.

"Kimdi o kadın?" Sessizce sordum. Yardıma ihtiyacı olan bir yabancından daha fazlası olduğunu hissetmiştim.

"Jen, King'in eski sevgililerinden biri. Uzun zaman önce çıkmışlar ve onu neredeyse öldürmek üzere olan bir pislik için terk etmiş."

King'le daha önce hiç tanışmamıştım ama eski sevgilisini ve yardıma ihtiyacı olan diğer kadınları hâlâ kolladığına göre iyi birine benziyordu. "Bir gün King'le tanışmak isterim," dedim usulca.

Tekrar gülümsedi. "Bunu ayarlayabilirim bebeğim," dedi ve bana çok uzun zamandır istediğim bir şeyi verdi.

Beni arkadaşıyla tanıştıracasına söz vererek uzun zamandır sakladığı kendisinden bir parçayı bana vermişti.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadım, geleceğimize doğru büyük bir adım daha attığımızı hissediyordum.

"Evde tek başına ne yapıyorsun? Bugünlerde Kick'le birbirinize doyamadığınızı sanıyordum," dedi Maree telefonda.

Ellerimi serbest bırakmak için telefonu kulağımla omzum arasına sıkıştırdım. Buzdolabından dondurmayı alırken, "Öğleden sonrayı onun oyuncaklarıyla oynayarak geçirecektik ama onun bir kulüp işi çıktı," dedim.

"Siktir, şanslı bir kadınsın. Burada ne tür oyuncaklardan bahsediyoruz? Ve kahretsin, saat dokuz oldu bebeğim, neden hâlâ dönmedi?"

Güldüm, dondurmayı ağzıma attım. "Sanırım uzaktan kumandalı arabasını falan kastetti," diye şaka yaptım.

Bana dil çıkardığını hayal edebiliyordum. "Çok komik, Evie."

"Cidden, ne tür oyuncakları kastettiğini düşünüyorsun? Bence Kick uzaktan kumandalı bir arabayla oynamayı bile seksi hale getirebilir."

İçini çekti. "Sanırım muhtemelen haklısın."

"Yine de başka bir gün oynamamız gerekecek. Yarım saat önce aradı ve bir süre meşgul olacağını, bu yüzden beni yarın göreceğini söyledi."

"Hay aksi. Onun yerine BOB ile oynamak zorunda kalacaksın."

Doğru söylüyordu. Bütün gün Kick'le harika bir seks hayal ederek azmıştım, bu yüzden şimdi bunu kendim halletmem gerekecekti. "Bunu videoya çekip ona göndermeliyim."

Öksürmeye ve sıçramaya başladı. "Tanrım, az önce neredeyse içkimi boğazıma tıkıyordun. Bence bu harika bir fikir olurdu. Seni iptal ettiği için hak etti."

Dondurmanın kapağını tekrar kapattım ve küveti tekrar dondurucuya yerleştirdim. Telefonumu tekrar elime alarak yatak odama doğru yürümeye başladım. "Şaka yapıyordum, Maree. Her ne yapıyorsa belli ki ilgisine ihtiyacı var ve eğer ona bunu gönderirsem dikkati çok dağılır."

"Sanırım," diye düşündü, ikna olmuş gibi görünmüyordu, "ama yine de gönderirdim." "Çünkü sen bir kaltaksın ve adamlarının ödeme yapmadıkları zaman ödeme yapmalarını seviyorsun. sözlerini yerine getirir."

Gülerek, "Evet, yaparım." diye onayladı.

Dışarıdan gelen bir ses dikkatimi dağıttı ve kalp atışlarımın hızlanmasına neden oldu. Kahretsin, dışarıda biri mi vardı?

"Maree, sanırım evimin dışında biri var. Ben gidip kontrol ederken sen telefonda kalabilir misin?"

"Siktir. . evet, git," dedi, sesi endişeyle doluydu.

"Teşekkürler," dedim dış ışıkları açıp arka kapıyı kaydırarak açarken. Çekingen bir adım attım, kimseyi görmedim ya da duymadım ama o gürültü beni dışarıda birinin olduğuna ikna etmişti.

Arka kapım çimentolu bir dış eğlence alanına açılıyor, oradan da beni evimin yanından ön tarafa götüren tuğladan bir yola çıkıyordu. Saksı bitkilerimden birinin devrildiğini ve toprağının çimentoya döküldüğünü gördüm.

Kahretsin.

Nefes alışım hızlandı ve kalbim göğsümde güm güm attı.

"Kimseyi görebiliyor musun?" Maree telefona fısıldadı.

"Hayır, ama biri buraya gelmiş çünkü saksı bitkisi devrilmiş," diye fısıldadım, burası benim evimken neden fısıldadığımdan emin değildim.

Sonra yan kapımın kilitlendiğini duydum ve kalbim karnıma düştü.

Sese doğru mu yoksa ondan uzaklaşmak için mi hareket etmem gerektiğinden emin değildim ama içgüdülerim beni ele geçirdi ve bacaklarım kapıya doğru yürümeye başladı. Telefonumun el fenerini açtım ve her an davetsiz misafirle yüz yüze gelmeyi bekleyerek evin yan tarafına tuttum.

Hiçbir şey görmedim. Kapı kapalıydı ve yol temizdi. Kapıdan ön bahçeye doğru aceleyle ilerledim, tam o sırada bir lastik sesi ve caddeden hızla geçen bir araba sesi duydum. Araba o kadar uzaktaydı ki marka ya da modelini bile anlayamadım.

Feneri kapattım ve telefonu tekrar kulağıma götürdüğümde Maree'nin bana bağırdığını duydum.

"Şşşt," dedim, "o gitti ve ben iyiyim."

"Aman Tanrım, bunu bana bir daha asla yapma, Evie! Sana iyi olup olmadığını soruyordum ve sen bana cevap vermiyordun! Az önce bana kaç tane gri saç verdiğin hakkında bir fikrin var mı?"

"Üzgünüm ama görmek için el fenerine ihtiyacım vardı." "Kahretsin, yani orada biri mi *vardı*?"

Korkudan sakinleşmeye ve nefesimi kontrol altına almaya çalıştım. "Evet, burada kesinlikle biri vardı." İçeri girip kapıyı arkamdan kilitledim ama bu gece dışarıdaki ışıkları açık bırakacaktım. Muhtemelen içeri girmeye niyetli birini durdurmayacaktı ama açık olması daha iyi hissettiriyordu.

"Tanrım, Kick'i arayıp bu gece seninle kalmasını sağlamalısın."

"Hayır, onu rahatsız etmek istemiyorum. Ayrıca, son zamanlarda buralarda birkaç hırsızlık olayı oldu, muhtemelen içeri girmeye çalışan biriydi ve şimdi onu korkuttum. Geri döneceğinden şüpheliyim. Sabah polisi arayacağım," dedim, bu gece gelmelerini bekleyemeyecek kadar bitkin hissediyordum. Hem zaten ne yapabilirlerdi ki? Polislerin sokağımızda bir hırsızın gelmesini bekleyecek kadar kaynakları yoktu.

"Gelip kalmamı ister misin?" diye sordu, harika bir arkadaş gibi.

"Hayır, böyle iyiyim" dedim, "ama teşekkürler bebeğim."

"Mmmm . . . Gelmemem gerektiğine ikna olmadım."

"Maree, evin güvenliği var. Sıkı sıkıya kilitliyim ve bu gece hiçbir pislik içeri giremeyecek. Söz veriyorum, ben iyiyim."

Birkaç dakika sessiz kaldı ve sonra kabul etti. "Tamam, ama endişelendiğin an beni ara. Ben de sabah seni kontrol etmek için arayacağım."

Görüşmeyi sonlandırdık ve yatağa girdim.

Kick'in burada olmaması muhtemelen iyi bir şeydi. Deli gibi korumacı davranırdı ve yatak odasındaki otoriter tavrını sevsem de, her hareketimi kontrol etmeye çalışmasına ihtiyacım yoktu.

On Altıncı Bölüm

Tekme

King için topladığımız parayı cebime attım ve bisikletlerimize doğru ilerlerken Nitro'ya döndüm. "İşlerin bu kadar kolay olması hoşuma gidiyor."

Başını salladı. "Evet, cesaretlendirmeye gerek kalmadan parayı ödemeleri işleri çok daha kolaylaştırıyor."

Tam bisikletlerimize ulaşmıştık ki telefonum çaldı. King. "N'aber kardeşim?" Cevap verdim.

"Parayı almak için Hawk'a gittin mi?"

"Hayır."

"Güzel, iptal et o işi. Ödemesi için ona bir hafta daha vereceğim," dedi, beni şaşkına çevirerek. King nadiren uzatma verirdi.

"Evet, orospu çocuğunun annesinin bir ameliyat için paraya ihtiyacı vardı, o yüzden bizden daha çok ihtiyacı olduğunu düşündüm."

"Ona inanıyor musun?"

"Bana söyleyen o değildi. Dün gitmeden önce onu gördüğümde Jen söyledi."

Jen ve Hawk arasındaki bağlantıyı anlayamadığım için kafam çok karışmıştı ama King'in işini bildiğini düşündüm. "Pekâlâ, o zaman bugünlük işimiz bitti. Parayı şimdi geri getireceğim, ama ondan sonra bana ihtiyacın var mı?" Evie'yi dün öğleden beri görmemiştim ve onu çok arzuluyordum.

"Hayır, sen ve Nitro bugünlük bu kadar diyebilirsiniz."

"Teşekkürler. Yakında bu parayla görüşürüz," diye söz verdim ve telefonu kapattım.

Nitro kaşlarını kaldırdı. "Bugünlük işimiz bitti mi?"

Başımı salladım. "Evet, dostum." Kaskıma uzandım. "Motor üzerindeki çalışmayı bitirdin mi?"

"Neredeyse bitti. Geçen günkü yardımın için teşekkürler." "Elbette. Tekrar yardıma ihtiyacın olursa ararsın."

Telefonum başka bir aramayla çaldı ve arayanın kimliğini gördüğümde yüzümde bir sırıtma belirdi.

Evie.

Nitro kıkırdadı. "İyi bir amcığa benziyor, kardeşim."

"Evet, öyle de denebilir," dedim telefonu açarken. "N'aber bebeğim?" Telefona doğru söyledim.

"Biri evime girmiş. Gelebilir misin? Gelemezsen sorun değil ama -"

Anında alarma geçtim; Evie'nin sesi paniklemiş gibiydi. "Yaklaşık on dakika içinde orada olacağım. O zamana kadar iyi misin?"

"Evet. Teşekkür ederim," dedi usulca, sesinde rahatlama açıkça görülüyordu. "Siktir," diye mırıldandım telefonumu cebime sokarken. "Ne oldu?" Nitro sordu.

"Kız arkadaşımın evine zorla girilmiş." "Yardıma ihtiyacın var mı?"

"Yok, bir şey olmaz," dedim motorumun motorunu çevirerek.

Başını salladı ve ben de çenesini kaldırdım. "Seni sonra yakalarım, dostum." Ve sonra Evie'nin evine doğru yola çıktım.

Evine her kim girdiyse bedelini ağır ödeyecekti.

Evie'yi hâlâ paniklemiş bulmayı bekliyordum ama ben oraya vardığımda sakinleşmişti. Onu mutfakta bulmak için evin içinde yürürken dağınıklığa baktım. Her yer darmadağın olmuştu ve önümüzde büyük bir temizlik varmış gibi görünüyordu.

Oturduğu masadan başını kaldırdı. "Tanrı'ya şükür buradasın," dedi ayağa kalkıp yanıma gelirken.

Kollarımı açtım ve onu kendime çektim. Minnetle kucağıma geldi ve başını göğsüme yasladı. Vücudunun gerginliğini hissettim ve elimi sırtında aşağı yukarı gezdirdim. Başını kaldırıp gözlerimin içine bakana kadar ona sarıldım.

"Neden burayı da harap etmek zorundaydılar?" diye sordu, sesi biraz çatallaşmıştı.

"Kahretsın. . ." Yemin ettim, "çünkü onlar pislik."

"Evet, öyleler." Beni bıraktı ve lavaboya doğru yürüdü. "Bir kahveye ihtiyacım var. Sen de ister misin?"

"Hayır, ben etrafa bir göz atacağım." Başını sallayınca salona yöneldim ve hasarı inceledim. Gerçekten değerli bir şey çalınmış gibi görünmüyordu. Televizyon ve müzik seti hâlâ buradaydı. Yürüdüm

tüm evi dolaştı ve sonra mutfığa geri döndü. "Bebeğim, aslında kayıp olan ne?" diye sordum çünkü ne alındığını anlayamamıştım. Bütün önemli eşyalar yerli yerinde görünüyordu.

Telefonda beklemeydi ve cevap verdi, "Garip olan da bu. Ne çalındığını anlayamıyorum."

"Telefonda kiminle konuşuyorsun?" "Polislerle."

Telefona uzandım ve almama izin verdi. Görüşmeyi sonlandırırken, "Bir şeyin kaybolduğunu sanmıyorum, mücevher ya da onun gibi küçük bir şey almamışlarsa?" dedim.

"Hayır, kontrol ettim ve kayıp bir şey yok."

"Bunu sigortadan talep etmek ister misiniz?"

Kaşlarını çattı. "Bilmiyorum. Neden?"

"Eğer bunu talep etmek istiyorsan polisleri devreye sokman gerekecek. Değilse, onları unutabilirsin ve bırak ben ve çocuklar kimin yaptığını bulalım ve senin için onlarla ilgilenelim. Her iki durumda da kimin yaptığını bulacağım ama polislerin bu işe karışmamasını tercih ederim."

Bir an düşündü ve sonra "Bırakayım da sen hallet" dedi.

Ona hızlıca bir öpücük verdim ve "Tamam, şimdi bu işe başlayacağım. Tek başına iyi olacak mısın?"

Bana gülümsedi ve başını salladı. "Evet, Maree ihtiyacım olursa gelebileceğini söyledi, ben de onu arayacağım. Temizlememe de yardım edecek."

Arkadaşı sağ olsun. Onu tek başına bırakmak istemiyordum. Dışarı çıkarken, bunu düşünüyordum. Doğal içgüdüm Gambarro'dan şüphelenmektir çünkü ben paranoyak bir piçtim, ama bu onun yapabileceği bir iş gibi.

Bana öyle geliyor ki, eğer o da işin içinde olsaydı, Evie artık nefes alamazdı.

Ama onu kontrol etmekten zarar gelmez.

"Bay Gambarro ülke dışında." Güvenlik görevlisi bana dik dik bakarak onunla tartışmam için bana meydan okudu. Gambarro'nun binasına girmeme izin vermiyor ve bana Gambarro'nun burada olmadığına dair hikâyeler anlatıyordu.

"Buna inanmamı mı bekliyorsun?"

"İnanıp inanmaman umurumda değil; gerçek bu. Şimdi siktir git ve beni rahat bırak."

Durumu değerlendirdim ve bu konuyu daha fazla takip etmeden önce diğer bağlantılarımla bu bilgiyi teyit etmeye karar verdim, ancak "Ne zaman dönecek?" diye sordum.

Adam 'benimle dalga mı geçiyorsun' dercesine bana daha sert baktı. "Siktir git dedim."

Telefonumu çıkardım ve uzaklaşırken aramaya başladım.

Bones neredeyse ilk çalışta cevap verdi. "Kick. N'aber adamım?"

Bones'u severdim, çünkü genellikle sağlam bilgilere sahipti ve bunları benimle paylaşmaya her zaman istekliydi. Striptiz kulüpleri ve kızlar işletiyordu ve genel olarak pek çok işte parmağı vardı. "Gambarro'nun ülke dışında olup olmadığını biliyor musun?"

"Evet, geçen hafta ayrıldı. Bu hafta, belki birkaç gün içinde döneceğinden eminim."

"Bunun için teşekkürler."

"Neden sordunuz?" Bones meraklı bir orospu çocuğuydu ve işe yarar yanları olsa da sırlarım konusunda ona güvenmiyordum.

"Bir arkadaşım için bazı şeyleri kontrol ediyordum. Evleri dağıtılmış ve ondan şüpheleniyorlar ama onun böyle bir şey yapacağını sanmıyorum."

"Evet, onun yapabileceği bir şeye benzemiyor. Gambarro gözünüzün önünde olurdu; hiç şüphe duymadan onun yaptığını anlardınız."

"Aynen öyle düşünüyorum. Teşekkürler dostum, araştırmaya devam edeceğim ve başka kim olabileceğini bulacağım," dedim ve aramayı sonlandırdım.

Hiç şüphe yok ki bu bilgi yayılmaya başlayacak ve belki de sorumlular er ya da geç ortaya çıkacaktır.

Daha sonra kulüp binasına gittim ve King'i barda buldum. *Yeni boyanmış barda.* Kulüp *f a h i ş e l e r i n d e n* biriyle eski koltuklardan birinde oturuyordu. Brittany yeni boyayla istediğini elde etmişti ama yeni koltuklarla değil. Aslında bir anlamı yoktu; yeni kanepeler de eskileri gibi kullanılacaktı.

King dikkatini hayranlıkla seyrettiği kışından çekip bana baktı. "Oynamaya mı geldin, Kick?" diye sordu hınzırca bir parıltıyla.

Göz.

"Hayır, paranı getirdim, ayrıca seninle konuşmam gereken bir konu var. bir şey."

Fahişenin kışını tokatladı ve ayağa kalkabilmesi için onu hareket ettirdi. Beni ofise götürmeden önce ona "Burada bekle, uzun sürmez" diye emretti.

Ofisin kapısını arkamdan kapattım ve para zarfını ona uzattım. "Bugün kız arkadaşımın evine zorla girilmiş. Evi dağıtmışlar ama bir şey çaldıklarını sanmıyorum."

Kasanın şifresini girdi ve parayı içine attı. Bana dönerek sordu: "Bunun Gambarro'dan bir misilleme olduğunu mu düşünüyorsun? Yoksa Gümüş Cehennem'den mi?"

"Kahretsin, Gümüş Cehennem'i *düşünmemiştim* ama Gambarro'yu bunun için düşünmüştüm. Yine de her zamanki tarzına uymuyor gibi görünüyor."

Başını sallayarak, "Hayır, uymuyor." dedi. Masanın arkasındaki sandalyeye oturdu, yüzünde düşünceli bir ifade vardı. Konuşmasını bekledim. "Peki ya Gümüş Cehennem? Marco'nun ölümüyle ilgili ne durumda olduklarına dair başka bir şey öğrendin mi?"

"Son duyduğumda Black Deeds'in bu işe karıştığına dair bir ipucunun peşindeydiler. Bize doğru bakmıyorlardı bile, bu yüzden bunun onların işi olduğunu da sanmıyorum. Çok incelikli."

Omuz silkti. "Belki de sen ve ben kendi iyiliğimiz için fazla paranoyağız, kardeşim. Belki de bu sıradan bir mahalle hırsızlığıdır ve bizimle hiçbir ilgisi yoktur."

"Evet, olabilir. Araştırmaya devam edeceğim."

King'in gözleri bana dikildi. "Bu hatun senin için bir şey ifade ediyor mu?"

"Evie benim için her şey demek," dedim, bunun başka sorulara yol açacağını farkındaydım.

"Kulübün senin için ifade ettiği kadar mı?" "Sadakatim eşittir."

Bir an sessiz kaldı ve sonra uzun bir nefes verdi. "Kahretsin, bu günü göreceğimi hiç düşünmemiştim," diye mırıldandı.

"Bu senin için bir sorun mu?" Öyle olmamasını umuyordum çünkü bu beni kendime ve diğer herkese sadakatimin aslında eşit olmadığını itiraf etmeye zorlayabilirdi. Sadakatim hızla Evie'ye doğru kaymaya başlamıştı.

Ayağa kalkarak, "Hayır kardeşim. O senin için bir şey ifade ediyorsa, kulüp için de bir şey ifade ediyordur. Bu konuda arkadayız. Sen ne yaparsan yap

ihtiyacım var, sende var." Gözlerini gözlerime dikti ve söylediği her kelimedede ciddi olduğunu gösterdi.

Tuttuğumu fark etmediğim nefesimi dışarı verdim. Başımı sallayarak, "Teşekkürler" dedim.

Evie'nin evine dönerken bu konuşmayı düşünürken Evie'yle ne kadar derin bir ilişki içinde olduğumu fark ettim. On yedi yıllık kulüp sadakati benim için hayatımdaki her şeyden daha önemliydi. Ama Evie'nin benim için ifade ettiğinden daha fazla değil.

Ve lanet olsun, bundan ne anlam çıkaracağımı bilmiyordum.

On Yedinci Bölüm

Evie

Kick, o gittikten yaklaşık iki saat sonra evime geri döndü. Maree ve ben davetsiz misafirlerin yarattığı dağınıklığın çoğunu temizlemiştik ve şimdi mutfakta son zamanlarda mahallede meydana gelen hırsızlık olaylarını tartışıyorduk. Kick mutfağa girdi ve enerji hemen değişti. Durdu ve bana baktı, gözlerinde saf bir ihtiyaç ifadesi vardı. Ama orada başka bir şey daha vardı, parmağımı hemen tam olarak koyamadığım bir şey.

Maree de bunu hissetti ve bana *'lanet olsun, ben buradan gidiyorum, böylece sen de sevişebilirsin'* der gibi bir bakış attı. Çantasını aldı ve "Yarın seni arayıp iyi olduğundan emin olacağım" dedi.

"Yardımın için teşekkürler bebeğim," dedim o giderken.

Kick gözlerini benden ayırmadı. Ön kapı Maree'nin arkasından kapanır kapanmaz yanıma geldi. Eli doğrudan şortumun düğmesine gitti ve bir an sonra külotumun içindeydi, yarığımı arıyordu. Karşılıklı hiçbir şey konuşmadık; tüm konuşmayı gözlerimiz yaptı. Ve Kick'in gözleri gürültülüydü. Ve karanlıktı. Eğer onu bu kadar iyi tanımasaydım, niyetinden korkardım.

Parmağı kabaca içime girdi ve tısladı. Derinlere iterek beni onunla becermeye başladı. Gözlerim kapandı ve homurdandı, "Gözlerini açık tut, Evie. Boşalırken onları izlemek istiyorum."

Sesindeki ve gözlerindeki sertlikten ürperdim. Bu Sert Tekme'ydi ve ben onu o kadar iyi tanı mıyordum. Bu gecenin nereye varacağı hakkında hiçbir fikrim olmadığını fark ettim. O yüzden dediğini yaptım. Bu gecenin kontrolü tamamen Kick'teydi.

Parmakları beni becerirken, diğer eli yanağıma geldi ve beni kabaca kavradı, başparmağı dudaklarımda gezindi. Gözlerimiz kilitli kaldı ve nefes alış verişlerimiz sığı lığıyla eşleşti.

Tanrım, boşalacaktım. Sert bir şekilde boşalacaktım.

Vücudumu çok iyi tanıdığı için "Bırak bebeğim," diye emretti. Çok yakın olduğumu biliyordu. "Ama gözlerini açık tut."

Sesindeki sert otorite sonunda işi bitirdi. Gözlerimi sürekli açık tutmaya zorlayarak boşaldım. Tüm vücudum zevkten patladı ve bacaklarım altımda yol vermekle tehdit etti. Kick'in kolları etrafıma dolandı ve beni kaldırıp yatak odama taşıdı.

Bir an sonra ayağa kalkmışım ve beni çabucak soymuştu. Önünde çırılçıplak duruyordum, gözleri açlıkla vücudumda geziniyordu. Beni daha önce bir kez orgazma ulaştırmıştı ama sadece ondan yayılan yoğun açlık yüzünden tekrar orgazm olduğumu hissedebiliyordum.

Ona dokunmam gerekiyordu ama ona doğru bir adım attığımda "Hayır" diye bağırdı. Gözleri tekrar benimkilere kaydı ve tişörtünü başının üzerine kaldırdı, sonra da kıyafetlerinin geri kalanını çıkardı. Aleti kaya gibi sertti ve amım bunun için çığlık atıyordu ama dediğini yaptım ve hareketsiz durup bir sonraki hamlesini bekledim.

Yatağımın başucunda duran kelepçelere uzandığında arzu içime doğru kaydı. "Yatağa sırtüstü uzanmanı istiyorum, kolların başının üzerinde olsun," diye emretti, sesi sertti, nazik ve eğlenceli tekmelerinden bir kırıntı bile içermiyordu.

Ve bana verdiği ürpertiye çok sevdim.
onu.

Dediğini yaptım ve bekledim.

Ayakta kaldı, gözleri benimkilerin üzerindeydi. Emin değildim ama Zihninde bir şeyleri tartıyor gibiydi. İhtiyacıyla savaş halindeymiş gibi görünüyordu.

"Tekme -" Başladım ama sözümü kesti.

"Konuşma," diye bana patronluk tasladı, nefesleri sert ve hızlı gelmeye başlamıştı. Sonra da "Siktir" diye mırıldandı. Elini saçlarının arasından geçirdi ve arkasını dönüp odadan çıktı.

Bu da neydi böyle?

Dirseklerime yaslanıp nereye gittiğini görebilmek için yer değiştirdim ama görüş alanımdan çıkmıştı. Yataktan kalkıp onu aramaya koyuldum, onu salonda buldum, sırtı bana dönüktü, omuzları gergindi.

"Sorun ne, Kick?" Sessizce sordum, neredeyse cevaptan korkuyordum. Her zaman Kick'in bu yönünü bilmek istemişim ama bu gerginliği beni biraz korkutuyordu.

Bana döndü, gözleri öfkeyle parlıyordu ve bu beni daha da korkuttu. Bu öfkeyi hak edecek hiçbir şey yapmamıştım. Sonunda konuştuğunda sesi boğuk, neredeyse kırıktı. "Sana kızgınlım . . . ve sana kızgın olmak istemiyorum . . ."

Kaşlarımı çattım, ağzından çıkan kelimeleri anlayamıyordum. "Anlamıyorum," diye neredeyse fısıldıyordum.

"Siktir! Ben de bilmiyorum," dedi
tedirgin bir şekilde. Sessiz kaldım.

Daha fazla açıklama yapmasını bekledim.

Bunun sonumuz olmamasını
umuyordum.

Bakışları öfke ve şiddetle kükrüyordu. Ve
ben anlamadım.

Kalbim biraz daha kırıldı, aşkımızın yaraları sızladı. Kaderimizde sadece bu varmış gibi görünüyordu. Yara izleri ve acı. Ve bunu yürütememek.

"Seni seviyorum Evie," diye başladı ve sonra doğru kelimeleri arıyormuş gibi aniden durdu. "Ama üzerimde sahip olduğun güçten nefret ediyorum." Belli ki yaşadığı çatışmadan dolayı kelimeleri kanıyordu. "Kahretsin, bu doğru çıkmadı," diye mırıldandı. Gözleri anlamam için yalvarıyor, bu işten sıyrılmamam, aksine kalıp savaşmam için yalvarıyordu.

Ve ben de öyle yaptım.

Kick için savaştım.

Ona doğru ilerledim ve elimi göğsüne koydum. İrkildi ama görmezden geldim. Kick'in sevgime ihtiyacı vardı. Her şeyin yoluna gireceğini ve önümüze çıkan tüm engelleri savaşarak aşacağımızı bilmeye ihtiyacı vardı. Danışman içgüdülerim devreye girdi. "Senin üzerinde ne gibi bir gücüm var?"

Derin bir nefes aldı ve kalbinin göğsünde hızla attığını hissettim. "Sadakatimin içine etme gücüne sahipsin." Sözleri çiğ ve dürüsttü ve bu yüzden onu daha da çok sevdim. Bana bunu söylemesini sevdim çünkü bu, ileriye doğru gerçek bir yerden gidebileceğimiz anlamına geliyordu.

"Kulübüne olan sadakatin mi?"

"Evet." Sesi zorluydu, talepkârdı, sanki bunu onun için düzeltmemi istiyordu.

Ama bunu onun için düzeltmezdim. Yapabileceğim tek şey, ona hücum eden duygu ve düşünce karmaşasını çözmesine yardımcı olmaktı.

"Bana olan aşkın neden bunu etkilemek zorunda, Kick? Neden ikimize de sadakat gösteremiyorsun?"

"Çünkü eğer işler kötüye giderse, bir gün bir seçim yapmak zorunda kalabilirim. Ya sen ya da kulüp."

Netlik göğsümün tam ortasına çarptı. "Benden uzaklaşmaya devam etmenin gerçek nedeni bu, değil mi? Sessizce sordum.

Bunu düşünerek uzun bir süre bana baktı. Sonra yüzü acı içinde buruştu ve başını salladı. "Sanırım öyle," diye fısıldadı, "ama şu ana kadar bunu hiç fark etmemiştim."

Birlikte bu yolculukta bir adım daha atabilmemiz için cevaplanması gereken tek soruyu sordum. Bu sorunun yanıtı geleceğimizi belirleyecekti. "Bana olan öfkeni geride bırakabilecek misin?" Nefesimi tutmuş, cevap vermesini bekliyordum.

Umutsuzca söylemesini istediğim o tek kelimeyi söylemesini diliyordum.

"Sana kızgın değilim bebeğim. Kendime kızgınım." Bakışları yumuşadı ve itirafı karşısında kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu ama bu benim kafamı daha da karıştırdı.

Kaşları birbirine çatıldı. "Neden?"

Hava onun vahşi aşkıyla çatırdıyordu. Görmem ve hissetmem için alev alev yanıyordu. "Çünkü seni seviyorum ve seni her zaman sevdim. Üzerimdeki gücünden hoşlanmıyor olabilirim ama seni kulüpten sonra ikinci sıraya koymam gerektiğini düşündüğüm için bile kendime kızıyorum. Sen her zaman önce geldin ve hep öyle kalacaksın. Bugüne kadar bunu kendime itiraf edemedim."

Birbirimizi yeniden bulduğumuzdan beri pek çok dürüstlük anımız olmuştu ama bunu kalbimin derinliklerinde hissettim. Bu bizim için gerçekten belirleyici bir andı ve Kick'e bunu anladığımı, bana karşı olan duygularının derinliğini anladığımı göstermenin bir yolunu bulmalıydım.

Elimi göğsünden yüzüne doğru götürdüm ve nazikçe yanağına koydum. Ona yaklaşarak dudaklarını öptüm. Kolları beni çevreleyerek daha da yakınımaya çekti. Kollarım boynuna dolandı ve parmaklarım saçlarına doğru ilerledi. Öpüşmemiz derinleşti ve aşkımızı bildiğimiz en iyi şekilde ifade ettik. Dudaklarımız, dillerimiz ve bedenlerimiz kelimelerle ifade edemeyeceğimiz kadar derin bir seviyede iletişim kuruyordu.

Öpüşmeyi bitirdiğimde, "Hayatımın geri kalanını seninle geçirmek istiyorum, Kick. Beni sevmeni, benden nefret etmeni, benimle kavga etmeni, benimle barışmanı ve bunu tekrar tekrar yapmanı istiyorum. Seni sonsuza dek istiyorum."

Kolları etrafımda sıkılaştı. "Şükürler olsun, çünkü benimle kaldın. Artık sen benimsin bebeğim, ben de seninim ve bizim için savaştıktan beni alıkoyacak hiçbir şey yok."

Gecenin geri kalanını bedenimi aşkıyla kutsayarak geçirdi ve ben de onu bana geri verdiği için evrene teşekkür ettim.

Saatler sonra yorgunluktan gözlerim kapandığında, sonunda tam bir daire çizdiğimizi biliyordum. Gençken birbirimize verdiğimiz sözler yerine getirilecekti.

Bir daha asla birbirimizden vazgeçmeyeceğiz.

Ertesi sabah işe gitmeden önce kahvaltı etmek için aceleyle mutfığa girdim. Kick bu sabah da zamanımı tekeline almış ve *yine* geç kalmama neden olmuştu.

Kahvesini içtiği masadan beni izledi ve bana arsızca sırıttı. Tanrım, bu sırıtışı seviyordum ama lanet olsun, yine onun tarafından dikkatimin dağıtılmasını göze alamazdım. "İyi misin bebeğim?" diye sordu, geç kaldığım için stresli olduğumu çok iyi biliyordu.

Elimi ona doğru kaldırdım. "Benimle konuşma," diye mırıldandım çantamı karıştırıp telefonumu ararken. Kıs kıs gülmesini duymazdan geldim. Telefonumu bulamayınca ona baktım ve "Telefonumu gördün mü?" diye sordum.

Kaşlarını kaldırdı. "Oh, şimdi seninle konuşmama izin var mı?"

Elimi kalçama koydum ve ona ters ters baktım. "Çok komik, ukala."

Kıkırdayarak ayağa kalktı ve yanıma geldi. Yanımdan geçerken yüzünü eğdi ve kulağıma fısıldadı, "Yatağının başucuna bak tatlım, bıraktığın yerde olduğuna eminim." Sonra fincanını yıkamak için lavaboya doğru ilerledi. Ve ben içimde akan arzuyla kalakaldım.

Kahretsin.

Bedenimi ve ihtiyaçlarını görmezden geldim ve telefonumu almak için aceleyle yatak odasına gittim. Haklıydı ve onu çantama tıktırıp vedalaşmak için mutfığa geri döndüm. Mutfak tezgahına yaslanmış beni bekliyordu, kolları ve bacakları çapraz, gözleri ateşle doluydu. Ona hızlı bir öpücük verdim ve yürümeye devam etmeye çalıştım, ama eli dışarı fırladı ve beni belimden yakaladı ve beni kendisine geri çekti.

Dudakları boynuma bir öpücük kondurdu ve kulağıma konuştu. "İyi günler tatlım. Sanırım bu gece geleceğimizi biraz daha tartışmamız gerekiyor. Sonra da oyuncaklarımla oynamamız gerektiğini düşünüyorum."

Oh Tanrım.

Kucağında döndüm. "Geleceğimizi tartışmamız gerektiğini söylerken, benden ayrılmayı düşünmüyorsun, değil mi?" Onun böyle bir planı olmadığını çok iyi bildiğim için alay ettim. Dün geceden sonra olmaz.

"Hayır. Birbirimize uygun yüzükler almayı düşünüyorum," dedi bana bunu sadece düşünmediğini, çoktan planladığını söyleyen bir tonda.

"En iyi düşünceler sende bebeğim," dedim gülümseyerek ve o da bana gülümseyerek karşılık verdi.

Sonra kıcıma bir şaplak attı ve "Tamam, git. Ama beşte bende ol. Senin için planlarım var."

"Evet efendim," diye söz verdim, sözüm üzerine gözlerindeki vahşi bakışa bayıldım. On dakika sonra, trafiğin en yoğun olduğu saatte sıkışıp kalmıştım. Bu konuda stresli hissetmem gerekirdi ama tek yapabildiğim Kick'i düşünmektir. Asırlar gibi gelen bir süre boyunca tampon tampona oturduk, ta ki aniden

Trafiğe ara verildi ve hepimiz tekrar normal hızda ilerlemeye başladık.

Şükürler olsun.

Nihayet hız kazanmaya başladığımda hızla vites değiştirdim. Düşüncelerim Kick'ten işe ve tekrar Kick'e kayıyordu. Ondan başka hiçbir şeye birkaç dakikadan fazla konsantre olamıyordum. Bu uzun bir gün olacaktı.

Ve sonra oldu.

Arabanın geldiğini hiç görmedim.

Kamyonun geldiğini de kesinlikle görmedim.

Hiçbirini görmeden önce lastiklerin gıcırtısını duydum. Ondan sonra tek gördüğüm metal parıltılarıydı.

Ve sonra karanlığı gördüm.

On Sekizinci Bölüm

*Lanet
olsun*

Yüreğim ağzımda hastane kapısından içeri girdim ve acil servise kadar olan mesafeyi koşarak kat ettim. Loretta'nın beni arayıp Evie'nin bir araba kazası geçirdiğini haber vermesinin üzerinden yarım saatten fazla zaman geçmişti.

Lanet olası otuz dakika çok uzun.

İçim korku ile doldu.

Bu kaza ne kadar kötüydü? Loretta telefonda bana pek bir şey söyleyememişti ve aklıma en kötü olasılıklar gelmişti.

Acil servise girdiğimde Loretta oturduğu yerden kalkıp yanıma geldi, yüzünde tam bir panik ifadesi vardı.

Lanet olsun.

Kollarını uzattı ve ben de sarılmak için onu kendime çektim. "Tekme ... kötü olacak . . . Bunu biliyorum." Sesi çatallaştı ve ağlamaya başladı.

Ağlamasına izin verdim ve sonra "Bir doktorla konuştun mu?" diye sordum.

Başını sallayarak, "Bana hiçbir şey söyleyemediler. Kimse bana bir şey söylemiyor!" Sesi giderek yükseldi ve neredeyse bir feryada dönüştü.

"Şşşt," diye fısıldadım. Loretta pek istikrarlı bir kadın değildi ve bu durumla hiç başa çıkamadığını görebiliyordum. "Ben gidip ne bulabileceğime bakacağım. Sen burada bekle, tamam mı?"

"Tamam," dedi, sesi zar zor duyuluyordu.

Yanından ayrıldım ve bankodaki hemşirelerden birine yaklaştım. Bana sıkılmış bir 'ne istiyorsun lan' bakışı attı. "Kız arkadaşım hakkında bilgi almak istiyorum. Bir araba kazasından sonra buraya getirildi."

"Adı?" Hâlâ sıkılmış gibi bakıyordu.

"Evie Bishop."

Evie'nin adını bilgisayarına yazdı ve bir süre ekranı okuduktan sonra, "Lütfen oturun. Geçip onu görür görmez sizi arayacağım" dedi.

Dediğini yaptım ve Loretta'nın yanına oturdum. Ne kadar bekleyeceğimizi kimse bilemezdi.

"Sana bir şey söylediler mi?" diye sordu, sesi neredeyse evet demem için yalvarıyordu.

Başımı salladım. "Hayır, sanırım uzun bir bekleyiş bizi bekliyor."

Neyse ki gereksiz konuşmalara girmeyen bir kadındı. Bunun için sabrım yoktu. Telefonumu çıkarıp ona, "Bir dakika içinde döneceğim," dedim. Ayağa kalktım ve King'i arayıp yakın zamanda kulüp binasına dönmeyeceğimi bildirmek için dışarı çıktım.

"Kick," diye cevap verdi, "ben de tam seni aramak üzereydim. Kız arkadaşının geçirdiği kazanın kaza olmadığına dair söylentiler duyduk."

"Konuşmaya devam et," dedim, hissettiğimden daha sakın bir şekilde. Kanım şimdi damarlarımda öfkeyle pompalanıyordu.

"Görünüşe göre bu Gambarro tarafından düzenlenmiş bir suikast."

"Orospu çocuğu!" Arkamı dönüp arkamdaki tuğla duvarı yumruklarken kükredim.

"Çocuklara Gambarro'nun nerede olduğunu bulmalarını söyledim. Hâlâ ülke dışında olduğunu düşünüyoruz ama bunu doğrulamamız gerekiyor. Sen kadınınla kal, bilgi edindiğimizde sana haber veririm."

"Teşekkürler, kardeşim."

Görüşmeyi sonlandırdık ve içeri girdim.

Gambarro bunun için para ödeyecek.

"Evie," dedim usulca, onu uyandırmaya çalışarak. Çok yorulmuştu ve son birkaç saattir her şeyin netleşmesini beklerken uykuya dalıp çıkıyordu.

Gözleri dalgalanarak açıldı, sonra kapandı ve tekrar açıldı. Yüzünü buruşturup elini yanına koymadan önce bana küçük bir gülümseme verdi. O konuşmadan parmağımı dudaklarına götürdüm. "Şşşt, bebeğim, konuşmaya çalışma çünkü muhtemelen acıyacak."

Kazada bazı kaburgaları kırılmıştı. Bunun dışında, omurgasında incinme vardı ama başka bir şey yoktu. Bir arabanın ona çarptığını ve bir kamyonun yoluna doğru kaymasına neden olduğunu düşünürsek şanslıydı. Günün şansı, kamyon şoförünün hızlı düşünerek direksiyonu kırıp onu ıskalaması ve bunu yaparken de sadece arabasına çarpmasıydı.

Doktorlar röntgen çekmiş ve sadece kaburgalarında sorun olduğunu ve zamanla kendiliğinden iyileşeceklerini doğrulamışlardı. Ona güçlü ağrı kesiciler verdiler ve yakında onu eve götürebileceğini söylediler.

Şükürler olsun.

Konuşmama tavsiyeme aldırış etmedi. "Eve ne zaman gidebilirim?" diye sordu, yüzü her kelimedede acıyla buruşuyordu.

Loretta yatağının diğer tarafında duruyordu ve onun elini tuttu. "Önümüzdeki bir saat içinde eve gidebileceğini söylediler. Sadece taburcu işlemlerini ve ağrı kesici ilaçlarını hazırlamaları gerekiyor."

"Teşekkürler anne." Acı içinde tısladı.

Konuşma ısrarına kaşlarını çatmış ve o da bana suratını astı. Kadınıma bazen çok inatçı olabiliyordu.

Doktor gülümseyerek yanımıza geldi. Evie'ye bakarak, "Gidebilirsiniz. Hemşire bir dakika içinde ilaçlarınızı getirecek. Ailenize bahsettiğim belirtilerden herhangi birini yaşarsanız, hemen hastaneye geri gelmeniz gerekir." Annesinin yanıtını bekledi ve kabul edince başını sallayarak bizi yalnız bıraktı.

Annesine baktım. "Bize bir dakika izin verir misin Loretta?"

O giderken bakışlarını tekrar Evie'nin üzerinde gezdirdim. Gambarro bunun için canını yakacaktı.

Sorgulayan bakışları karşısında, "Tatlım, bu bir kaza değildi. Bu, babanın borcunu sildirdiğim için bir misillemeydi. Bunu organize eden adam bunu ödeyecek, sana söz veriyorum." Gözleri irileşti ama bir şey söyleyemeden parmağını dudaklarına götürerek onu tekrar susturdum. "Seni eve götüreceğim ve King'den telefon aldığım da, ben gidip bu işi hallederken çocuklardan birinin gelip sana göz kulak olmasını ayarlayacağım."

Bu bilgiyle nasıl başa çıkacağını bilmediğimden ama bu konuda ona karşı açık olmam gerektiğinden, sözlerimin içime işlenmesini izledim.

Artık sır saklamak yok.

Sonunda başını salladı ve ben de şükran dolu bir nefes aldım. Bunu hallettiğimde, hepimiz ilerleyebiliriz.

King'den telefon geldiğinde Evie'yi yatağına yeni yerleştirmiştim. "Gambarro bu gece Sydney'e uçuyor. Şoförü onu alacak ve kır evine götürecektir. Çocukları toplayacağım ve onunla evine giderken yolda buluşacağız. Bizimle bir saat içinde kulüp binasında buluşabilir misin?"

"Evet, ama Nitro ya da Devil'i Evie'ye göz kulak olmaları için gönderebilir misin? Onu yalnız bırakıp adamlarından birinin gelip bu sabah başladıkları işi bitirmesi riskini almak istemiyorum."

"İyi fikir kardeşim. Nitro'yu göndereceğim," diye söz verdi King ve telefonu kapattı.

Evie'nin bakışları bana odaklandı ve bana sorgulayıcı bir bakış attı. "Şimdi mi gidiyorsun?"

Kahretsin, sesinde duyabildiğim acı midemi bulandırdı. Onu bugün kaybedebileceğimi düşünmek. "Evet bebeğim, Nitro gelir gelmez yola çıkacağım. O senin iyi olduğundan emin olur."

Eli benimkine uzandı. "Teşekkür ederim," diye fısıldadı.

"Seni bu belaya bulaştırdığım için en azından bunu yapabilirim."

"Hayır, *seni* bu belaya *ben bulaştırdım*, unuttun mu?" Bana küçük bir gülümseme verdi.

Başımı salladım ve ortamı yumuşatmaya çalıştım. "Evet, bu doğru ve bu aynı zamanda bir süre seninle ve oyuncaklarımla oynayamayacağım anlamına geliyor."

Gülmemeye çalıştı ama kendini tutamadı. Ancak kaburgalarındaki ağrı onu durdurdu ve acıdan gözleri doldu. "Sen ve lanet oyuncakların," diye mırıldandı ve yüzüme bir sırıtma yayıldı.

Yüzüne yaklaştım ve "Acın hafifler hafiflemez, bunu telafi etmek için seni günlerce becereceğim" diye söz verdim.

"Bu çok fazla gün olacak," diye mırıldandı. "Evet, bahse girerim tatlım."

Karanlık yol önümüzde uzanıyordu, görünürde tek bir araba yoktu. Gecenin sessizliği üzerimizi örtmüştü; duyulabilecek tek ses bisikletlerimizin gürültüsüydü. King bu iş için on kişiyi toplamıştı ama ben kulüp binasında bunun benim işim olduğunu açıkça belirtmiştim. Gambarro'nun son nefesini vermesine neden olacak kişi ben olacaktım.

Arabası ileride görünüyordu ve ben de acele etmemiz için işaret verdim. Hepimiz hızlandık ve birkaç dakika sonra arabasının etrafından dolaşıp kenara çekmeye zorladık. Gambarro'nun iyi korunacağından hiç şüphem yoktu ve bu gece hepimizin buradan tek parça halinde çıkmasını umuyordum ama diğer olasılık, böyle kulüp işlerine katıldığımızda hepimizin düşündüğü bir olasılıktı.

Araba durduğunda hepimiz silahlarımızı ona doğrultup bekledik. Arka kapılardan birinin açılması ve King'i kıl payı ıskalayan bir silahın bize doğru ateşlenmesi birkaç dakika sürdü. Sinirlendi ve çılgın bir pislik gibi kurşunlardan kaçtıktan sonra arabaya doğru koşmaya başladı.

Hay sikeyim.

Bunun için ölmesine izin veremezdim, bu yüzden onu takip ettim. Arabaya ilk King ulaştı ve kapıyı çekerek açtı. O bunu yaparken ben de onu korudum ve arka koltuktan King'e doğru hamle yapan adama ateş ettim. Adamın vücudu arabanın dışına yığıldı ve King onu iterek yoldan uzaklaştırdı. Gambarro'yu dışarı çekti ve arabaya doğru sertçe itti.

"Merhaba, orospu çocuğu," diye onu selamladı ve bana dönerek, "Burada seninle konuşmak isteyen biri var," dedi. Yoldan çekildi ve Gambarro'ya tam erişim sağlamama izin verdi.

Adrenalin vücudumda dolaşıyor, her sinir ucu kan dökülme beklentisiyle canlanıyordu. Gambarro'nun yanında şoförü dışında birden fazla adam olmamasına çok şaşırmıştım. Şeytan şoförü zapt etmişti ve bunun bu kadar kolay olması beni neredeyse hayal kırıklığına uğratmıştı.

Gambarro'nun boş gözleri bana parladı. "Görüyorum ki mesajımı almışsın," diye hırladı.

"İki mesajını da aldım, göt herif," diye tersledim, parmaklarım ona doğrulttuğum silahın tetiğini çekmek için kaşınıyordu.

"Ben sadece bir tane gönderdim. Sana ulaştığına inanıyorum."

Silahımla ona vurdum. Onu bayıltacak kadar sert değil, ama biraz acı çekmesine neden olacak kadar sert. Hak ettiği bir acı.

Kafası tekrar yerine oturdu ve yüzünden kanlar akmaya başladı. "Al bakalım, pislik. Beni öldürürsen, sen ve kulübün neye uğradığınızı şaşırırsınız," diye tehdit etti.

"Siktir git!" Ona tekrar vururken kükredim, bu sefer biraz daha sert vurdum ve dengesini kaybedip tökezlemesine neden oldum. Yine de düşmedi. Doğrulduğunda yüzünü kaplayan kana baktım.

İşte bu.

Hyde, "Kick, hadi devam edelim," diye önerdi. Haklıydı; bu işi halletmeli ve sonra da buradan defolup gitmeliydik.

Silahımı kaldırdım ve alnına doğrulttum. "Dünya sensiz daha iyi bir yer olacak. Umarım cehennemde çürürsün."

Silahımın sesi duyuldu ve Gambarro yere düştü. Sözlerim karşısında irkilmemişti bile. İçi o kadar soğuk ve ölüydü ki, bahse girerim hayatını her gün bunun son günü olup olmayacağını düşünerek geçirmiştir. Pek çok insan onun ölüm haberine sevinirdi.

Cesedinden uzaklaştım ve King'e döndüm. "Bunu temizliyor muyuz?"

Başını salladı. "Hayır."

Ne demek istediği açtı: Bu bir mesajdı ve bırakın kendi adına konuşsun.

"Pekâlâ çocuklar, buradan siktir olup gidelim!" King herkesi toparlayarak bağırdı. Çenesini Şeytan'a doğru salladı. "Bırak şoför gitsin. Patronunun hıyar olması onun suçu değil." King beni şaşırtmayı asla başaramazdı; bu tür bir karar nadiren alınırdı.

Derin bir tatmin duygusuyla eve doğru yola çıktım.

Gambarro gibi birini öldürmek 'iş yerinde iyi bir gün geçirdim' skalamda yüksek puan almıştı. Dünyayı onun gibi pisliklerden temizlemenin kötü bir şey olduğuna asla ikna olmayacaktım.

Özellikle de ailem tehdit altındayken.

On Dokuzuncu Bölüm

Evie

Aman Tanrım!

Nefes almaya ve yatakta kaymaya çalışırken acı içime işledi. Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve dudaklarımdan çıkmaya çalışan çığlığı bastırdım.

"Bebeğim, iyi misin?" Kick'in sesi acı dolu sersemliğimi yarıp geçti.

Başımı çevirdim ve onu yatağın yanında dururken buldum, vücudu belinden bükülmüş, yüzü benimkinin üzerinde geziniyordu. Acı çekmemden duyduğu üzüntü içimi ısıttı, beni bu kadar önemsiyordu ama aynı zamanda onu bu kadar endişeli görmekten de nefret ediyordum. Onu rahatlatmaya çalıştım. "Ben iyiyim ama biraz ağrı kesiciye ihtiyacım var, lütfen."

Başını salladı ve "Güzel. Bir dakika içinde döneceğim."

Odadan çıkarken onu izledim.

Adamım beni seviyordu.

Benim için yaptığı her şey bana bu sevginin ne kadar derin olduğunu gösteriyordu. Ve o uyumlu yüzükleri alması için sabırsızlanıyordum.

Geri döndüğünde elinde su ve haplar vardı. Yatağın yanında yere diz çökerek, "Oturabilir misin?" diye sordu.

Başımı salladım, yer değiştirmenin yaratacağı acıdan korkuyordum. Neredeyse hiç uyumamıştım ve sonunda en az acı veren pozisyonu bulmuştum; daha fazla acıya neden olma riskini almak istemiyordum.

"Tamam, kıpırdama," dedi bana ağrı kesicileri uzatırken. "Suyu senin için tutacağım."

Hapları aldım ve o da bir bardak suyu dudaklarıma götürüp yutmama yardım etti. Bardağı komodinin üzerine koyduktan sonra ona küçük bir gülümseme verdim. "Teşekkür ederim," diye fısıldadım.

Eğildi ve alnıma bir öpücük kondurdu. "Özür dilerim." Sözleri basitti ama içindeki acı ve hüznün son damlasına kadar hissediyordum.

Tehdit eden gözyaşlarımı yuttum. Başımı hızla sallayarak, "Hayır, bu senin hatan değil, Kick. Sakın bu suçu üstlenmeye kalkma."

Tekrar diz çöktü, bakışları ciddileşti ve bu konuşmanın nereye gittiğini hissederek içim sıkıştı. "Asla endişelenmene gerek yok."

Yine Gambarro." Sözlere sertti ve ses tonundan ve tüm vücudunun gerilmesinden vereceğim tepkiden endişe duyduğunu anladım. Yaptıklarını kabul etmemi istiyordu.

"Güzel," dedim ve vücudundaki endişenin hafiflemesini izledim. "Ve bebeğim, böyle bir konuda her zaman böyle hissedeceğim. Yaptığın her şeye güveniyorum çünkü bunun sevgi ve sevdiklerini koruma ihtiyacından kaynaklandığını biliyorum. Sana olan sevgimden ve sana olan inancımın asla şüphe etme."

Bana baktı ve ben onun ruhunda süren savaşı gördüm. Kick özünde iyi bir insandı, ama bazen hayatta bazı şeyler size dokunur ve sizi asla kurtaramayacağınız bir şekilde lekeler. Etrafınızdaki dünyayı görme şeklinizde ve o noktadan sonra başınıza gelen şeylerle başa çıkma şeklinizde geri dönüşü olmayan bir değişime neden olurlar.

Bazen yolculuğunuzun yöneldiği yol sizi daha önce hiç düşünmediğiniz şeyleri yapmaya yöneltti.

Ve bazen, içine teslim edildiğiniz cehennemde, amaç aracı haklı çıkarırdı.

Bu yüzden onun savaşını izledim ve elimi uzatıp yanağına hafifçe dokundum. "İşte bu, Kick. Hissedebiliyor musun?"

Kaşlarını çatı. "Neyi hissediyorum?" diye fısıldadı, anlaşılmaz sözlerim karşısında kafasının karıştığı belliydi.

"Benim kabul etmeyeceğim hiçbir şey yapamayacağını ilk ve son kez bildiğin an," diye açıkladım ve bunun içine işlemesini bekledim.

"Kahretsin," diye mırıldandı, "seni hak etmiyorum."

Elimi boynuna dolayıp yüzünü kendime çekerken, "Evet, öyle," dedim. Dudaklarını isteyerek bana verdi ve ben de ona duyduğum tüm sevgi ve tutkuyla onu öptüm. Öpüşmeyi bitirdiğimizde, "Şimdi, sanırım almanız gereken birkaç yüzük var" dedim.

Sırıttı ve kaşlarını kaldırdı. "Oh, öyle mi düşünüyorsun?"

Kaş kaldırma sırası bendeydi. "Yakında bir gün karın olacak kadını sorgulamak akıllıca bir hareket değil."

Kıkırdarak onayladı. "Beni yakaladın, tatlım. Sevdiğim kadını sorgulamanın akıllıca bir hareket olmadığını uzun zaman önce öğrendim."

"Ne zamandı o?"

"O zamanlar on yedi yaşındaydım. Seni mezuniyet balosuna davet ettiğim gündü ve sen hayır dedin çünkü bir gün önce Joe Jensen'ı savunmak için verdiğin kararı sorgulamıştım. Beni neredeyse fidye için tutmuştun.

ve sonunda o sik kafalı hakkında söylediğim her şeyi geri almak zorunda kaldım ve benimle gelmeyi kabul etmen için ondan hoşlanıyormuşum gibi davrandım."

Şaşkınlığımı gizleyemedim. "Beni o dansa sadece gidecek başka kimsen olmadığı için davet ettiğini sanıyordum."

Gözleri yumuşadı. "Hayır bebeğim, *seni* gerçekten götürmek istediğim için sordum. Mecbur olmasaydım lanet Joe Jensen'la arkadaş olmazdım."

Kaburgalarım acı içinde olabilirdi, bedenim ve zihnim bitkin düşmüş olabilirdi, ama bu yeni bilgi içimde uğuldadı ve içime aşırı bir mutluluk yerleşmesine neden oldu.

Kick Hanson beni on yedi yaşından beri seviyordu ve on sekiz yıl sonra hâlâ seviyordu.

Günün çoğunda uyudum. Kick bütün gün yanımda kalarak bana göz kulak oldu. Öğleden sonra saat dörtte annem ve Julie ziyarete geldiler. Yaklaşık yarım saattir uyanıktım, bu yüzden mükemmel bir zamanlama olduğu ortaya çıktı.

"Tanrım, Evie, bizi bir daha böyle korkutma!" Julie, yüzünde endişe maskesi olduğunu söyledi. Yanında çiçekler getirmiş ve onları Kick'e bulması için gönderdiğim vazoya yerleştirmişti. Vazoyu yanımdaki komodinin üzerine koyduktan sonra eğildi ve alnıma garip bir öpücük kondurdu. Hâlâ herkesin önünde sevgi gösterilerinde bulunmayı sevmiyordu ve öpücüğün onun için zor olduğunu anladım ama bu jesti takdir ettim, özellikle de bana sarılamadığını görünce.

Ona gülümsedim. "Yapmamaya çalışacağım," diye söz verdim, bakışlarım kapıya yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş ve yüzünde düşünceli bir ifade olan Kick'e kaydı. Bir süre birbirimize baktık ve sonra ben de bakışlarımı Julie'ye çevirdim.

"Güzel," dedi.

"Polis kazaya tanık olan birkaç kişi olduğunu ama hiçbirinin kazaya neden olan arabanın plakasını hatırlayamadığını söyledi. Hatta bir tanık arabanın plakasının olmadığını söyledi. Bunu çözebileceklerinden emin olduklarını sanmıyorum," dedi annem, görünüşe göre bu bilgiye üzülmüştü.

"Her kim yaptıysa sonunda cezasını çekecek sanırım; karma falan," dedim, sohbetin konusunu değiştirmeye hevesli bir şekilde. "İkinizden biri

Son zamanlarda babandan haber aldın mı?" Kick'i hayatımda istemediğini söylediği günden beri ondan haber almamış ve onu görmemiştim.

Annem gülümsedi ve bu beni şaşkına çevirdi. Annem onu aldattıktan sonra terk ettiğinden beri babamla yakın olmamışlardı. "Geçen hafta beni arayıp öğle yemeğine davet ettikten sonra görüşmeye başladık. Evie, bana senin ve Kick'in onun için yaptıklarını ve Kick konusunda sana ne kadar kötü davrandığını anlattı. Pişman olduğunu ve danışmanlık hizmetini takip etmediği için de pişman olduğunu söyledi."

Söylediği her şeye inanmak istiyordum ama yıllar boyunca onun tarafından hayal kırıklığına uğratıldıktan sonra, inanmakta güçlük çekiyordum. "Ve?" Sesim sert ve temkinli çıkarken sordum. Kalbimi daha fazla hayal kırıklığından korumalıydım.

Julie araya girdi. "Danışmanla arası iyi. Onu birkaç kez gördüm ve yaptıklarından gurur duyuyorum."

Gözlerim büyüdü.

Kahretsin, eğer Julie etkilendiyse, bu babamın gerçekten ilerleme kaydettiği anlamına *geliyordu*. "Tamam, güzel," dedim usulca.

Annem bir sonraki soruyu sorarken umutlu görünüyordu. "Seni görmek istiyor. Bunun için hazır mısın? Senin için endişeleniyor."

Kick yaslandığı kapıdan kalktı ve bana doğru geldi, yüzünde endişe okunuyordu. "Bu iyi bir fikir mi?" diye sordu bana.

Endişesi hoşuma gitmişti ama babamı görmenin iyi olabileceğini de düşünmüştüm. "Sorun değil Kick, onu görmek istiyorum. Belki bu hepimizin ihtiyacı olan yeni bir başlangıç olur."

Öğleden sonra ilerledikçe ve hepimiz birbirimizle kaynaştıkça, o konuşmayı tekrar düşündüm ve bunun hepimiz için gerçekten yeni bir başlangıç olmasını umdum.

Son on sekiz yılın acısını sonsuza dek geride bırakmak için bir fırsat.

Yirminci Bölüm

Tekme

Birkaç gün sonra King, Church'ü aradı. Evie'yle birlikte olmam için bana zaman tanıyarak bunu ertelemiştir ama haklıydı - kulübün geldiği noktayı değerlendirmemiz gerekiyordu. Evie'yi annesine bıraktım ve kulüp binasına gittim.

Hyde beni sırtıma vurduğu bir tokatla karşıladı. "Her şey nasıl gidiyor dostum?" diye sordu, bana olan kızgınlığı tamamen geçmişti. *Jekyll ve Hyde*.

"Her şey yolunda, ama Gambarro'nun geçen gece blöf yaptığına dair umudum yok," diyerek Gambarro'nun gerçekten de ekibiyle birlikte onun ölümünün intikamını almak için planlar yapmış olabileceğine dair endişelerimi dile getirdim.

Yüzü karardı. "Evet, o orospu çocuğunun bir şeyler organize ettiğini düşünmeden edemiyorum."

Masanın etrafındaki yerlerimizi aldık ve King başladı. "Gambarro kampından haber alan var mı?" diye sordu masadakilere bakarak. Yankılanan 'hayır' sesleri bana sadece küçük bir umut kırıntısı verdi ve anlaşılan King de benimle aynı şekilde düşünüyordu. "Kulaklarınızı dört açın ve bir şey duyduğunuz anda bana haber verin. Bunun için hazırlıklı olmalıyız."

Herkes bunu kabul etti ve ben de geçen geceki endişemi dile getirdim. "Gambarro bize sadece bir mesaj gönderdiğini söyledi - araba kazası. Ama geçen gece kız arkadaşımın evine zorla girildi ve ev darmadağın edildi. Hiçbir şey çalınmamış. Şimdi bana paranoyak bir piç diyebilirsiniz ama bu garip hissettiriyor. Son zamanlarda herhangi birinizin başına bir şey geldi mi?"

Masadakilere baktım ve herkesin yüzündeki ifadeden bu işte bir gariplik olduğunu anladım. İlk konuşan Nitro oldu. "Üç gece önce kız kardeşimin evi yağmalandı."

Devil'in boynundaki damar seğirerek, "Kahretsin, kardeşimin evine de birkaç gece önce zorla girildi," dedi.

Hyde caniydi. "Siktir!" diye kükreyerek ayağa kalktı. Öfkesinden patlayacakmış gibi görünüyordu. "Kız kardeşimin bir marketi var ve iki gece önce soyuldu." Bakışları King'in üzerinde yoğunlaştı. "Burası Gümüş Cehennemi, değil mi? Orospu çocukları!"

Eğer Hyde'ın canı olduğunu düşünüyorsam, King kesinlikle deliydi. Yumruğunu masaya vurdu ve masanın etrafına bakındı. "Bu orospu çocukları!" Dikkatini Devil'a vererek, "Sen ve Kick'in bunu araştırmanızı ve en kısa zamanda rapor vermenizi istiyorum, tamam mı?" dedi.

Şeytan'ın gözleri benimkilerle buluştu ve başımızı salladık. "Tamam patron, olur," diye kabul etti.

"Konuşulacak başka bir iş var mı?" King vahşi gözleriyle odayı tarayarak sordu. Kimse konuşmayınca tokmağı indirdi ve Church'ün işi bitti.

Hay sikeyim.

İşler ciddileşti.

Yatakta oturan Evie'ye baktım. Sürekli yatmaktan her gün bir süre oturmaya geçmişti. Kırık kaburgaların ne kadar acı verici olduğunu ve iyileşmelerinin ne kadar uzun sürdüğünü tecrübelerimden biliyordum.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu gözlerini benden ayırmadan.

Sırıttım ve duvardan kalkıp yatağa doğru yürüdüm. Yanına oturarak, "Önümüzdeki bir ay boyunca aletimin kullanılmadığı için büzüşebileceğini düşünüyordum" dedim.

"Gerçekten mi? Ne kadar derin düşüncelerin var, Kick," dedi göz kırparak. "Bu senin bana sen olmadan da çalışabileceğimizi söylemen için bir fırsattı.

."

"Şey, yapabiliriz ... senin her zaman işi halledecek iki elin var," diye karşılık verdi, gözlerinde alaycı bir parıltıyla.

"Tatlım, bu iş için senin ellerinin kaydolmasını tercih ederim."

Güldü ve bu beni tahrik etmediyse ne olayım. Tanrım, Evie'nin bugünlerde bana bakması yeterliydi ve ben neredeyse boşalıyordum. Yine de gülmesi uzun sürmedi, çünkü acı çekmesine neden oldu ve yüzünü buruşturdu. Ama sonra ciddileşti ve "Oyuncaklarınla oynayabileceğimizi hiç düşündün mü?" diye sordu.

Yataktan kalktım ve ellerimi havaya kaldırdım. "Kahretsin bebeğim, bir erkeğin ereksiyonu için hiçbir umudu yokken ona bunu yapamazsın."

"Özür dilerim! Oyuncaklarını gündeme getirmek istememiştim." Gerçekten özür dilemiş gibi görünüyordu ama aletim zaten sertleşmişken bunun bana bir faydası yoktu.

Parmağımı dudaklarıma götürdüm. "Şşşt, bir daha oyuncaklardan bahsetme. En azından *bu* boku düzeltene kadar," dedim sertleşmiş sikimi göstererek.

Başını sallayarak bir şey söylemek için ağzını açtı ama ön kapının çalınmasıyla sözümüz kesildi. Onu bıraktım ve kapıyı açmaya gittim. Erkek kardeşim ve kız kardeşim diğer tarafta duruyordu ve beni çok şaşırttılar. Lina ben onu durduramadan yanımdan geçip gitti ve "Evie odasında mı?" diye sordu.

Onun bu evi bildiğini unutmuştum; Evie ve Lina, Evie'den ayrıldığım son zamana kadar yakındılar. "Evet, geç hadi," diye mırıldandım, beklemesini söylersem kız kardeşimin beni dinlemeyeceğini çok iyi biliyordum.

Braden içeri bir adım atarken bana sırtıttı. "Nasılsın küçük kardeşim?"

"Kahretsin dostum, yorgunum. Uzun bir hafta oldu. Ya sen?" Kapıyı arkasından kapattım.

"Ben iyiyim. Annemle aranızın bozuk olduğunu duydum."

Parmaklarımı saçlarımda gezdirdim. "Evet, o kadın..." Onunla ilgili düşünceler içime işlerken sesim kesildi. Ona olan öfkemi içimden atabileceğimden emin değildim.

"Anlıyorum. Ben de ona bir daha evime gelmemesini söyledim," diye itiraf etti.

"Güzel. Hayatımızda bir yeri hak etmiyor."

Evie'nin yatak odasına gitmiştik ve konuşmamızın son bölümünü yakalamıştı. Bana baktı ve "Hayatında bir yeri hak etmeyen kim?" diye sordu.

"Anne."

Lina söze girdi. "Oh, hayatımızda bir yeri hak etmeyen insanlardan bahsetmişken... Dave'in iş için tayini çıktı. Bir hafta içinde ayrılacak."

Onun için ve bunun ne anlama geleceği konusunda endişeliydim ama aynı zamanda, artık onu taciz etmek için etrafta olmayacağı için de çok mutluydum. "Bu senin için sorun olur mu?" Bu konudaki gerçek duygularını anlamak için onu dikkatle izleyerek sordum.

Yüzü bir gülümsemeyle aydınlandı. "Evet, çünkü bu ikimize de hayatımıza devam etmek için alan açıyor ve ayrıca içki içtiği zamanlarda onu benden ve çocuklardan uzak tutuyor, ki bu günlerde bu daha sık oluyor gibi görünüyor."

Evie Lina'nın eline uzandı ve onu sıktı. "Bu harika, Lina," dedi gülümseyerek.

"Evet, çok teþekkrlەر," dedim, her kelimesinde ciddiym.

Uzun zamandır ilk kez ailelerimiz iyileþiyor, büyüyor ve iyi Şeyler oluyormuþ gibi hissediyordum.

Bu uzun zamandır beklenen bir Şeydi.

Bölüm Yirmi Bir

Evie

Sonunda Kick'in arkadaşlarıyla tanışacağım için içimi bir heyecan kapladı. Kulüp binasına girdiğimizde, bakışlarımın her şeyi içine çekmesine izin verdim. Benzer bir şey hayal etmiştim ama tam olarak aynı değildi. Sıradan tuğla bina bana motorcu diye bağırıyordu, ancak büyük binayı çevreleyen yüksek çit ve bariz bir güvenlik görevlisi ile ön kapıyı tutan bir adamın varlığı bana bir şeyler anlatıyordu. Kulüp güvenlik ve korumayı ciddiye alıyordu.

İçeri girdiğimde duvarlardaki eskimiş boyayı, yıpranmış halıyı ve yorgun mobilyaları fark ettim. Bu kulüp binası daha iyi günler görmüştü, ama adamların bunu gördüğünden bile şüpheliydim. Ön kapı, üyelerin çerçeveli fotoğraflarının sıralandığı uzun bir koridora açılıyordu. Hızlı bir bakış bana bazılarının geçtiğini söyledi, ama çoğunlukla bu fotoğrafların mevcut üyelere ait olduğu anlaşılıyordu. Koridorun yarısına geldiğimizde Kick sola döndü ve bizi bar alanına götüren geniş bir kapıdan içeri girdi. İçeride bir sürprizle karşılaşmadıysam ne olayım. Bu oda yenilenmişti ve bana bir kadın tarafından yapılmış gibi geldi. Krem rengi yeni bir boya sürülmüş, halı kaldırılmış ve çimento zemin cilalanmıştı. Bu odanın aydınlatması da farklıydı, daha parlaktı. Mobilyalardan bahsetmiyorum bile. Her tarafa yeni ahşap masa ve sandalyeler serpiştirilmişti ve bugün motorcular gülüp içerken hepsi doluydu. Gözlerim kanepelere takıldı. Odada yeni görünmeyen tek şey onlardı ve kısa bir bakış attığımda, asla oturabileceğim bir şeye benzemiyorlardı.

Kick'in kolu omzuma dolandı ve beni kendine çekti. "İyi misin? Kaburgaların sana acı veriyor mu?"

Her zaman beni kolluyor.

Araba kazasının üzerinden birkaç hafta geçmişti ve hâlâ çok acı çekiyor olsam da Kick'e bugün için hazır olduğumu söylemiştim. Çocuklarla bir barbekü partisi... Bu daveti geri çevirmem mümkün değildi.

"Bu Evie olmalı!" diye gürledi arkamdan bir ses.

Döndüğümde uzun boylu, yapılı bir adamın bize doğru geldiğini gördüm. Koyu renk saçları omuzlarına kadar iniyordu ve dağınık görünse de, yüzünün sol tarafında bir yara izi vardı ve gözlerindeki parıltı çılgınca görünse de, itiraf etmeliydim ki bu adam ateşliydi. Korkunç seksi. Çılgın, berbat ama yine de ateşli anlamında korkutucu.

"Evie, King," diye tanıştırdı Kick bizi ve ben de King'e kocaman bir gülümseme verdim. Korkutucu görünüp görünmemesi umurumda değildi, o hırpalanmış kadınları tacizci kocalarından kurtarmaya yardım eden adamdı ve Kick'in beni öldürmeye çalışan pisliğin icabına bakmasına yardım eden adamdı.

"Merhaba," diye selamladım onu.

Gözleri muziplikle parlıyordu. "Lanet olsun, Kick senin kadar güzel bir kadını nasıl tavladı?"

"Siktir git," dedi Kick ve ben resmen sahiplenici titreşimleri hissettim.

Be

n. Kahretsin, erkeğimin mağara adamı tarafı devreye girmişti. Ve bu hoşuma gitti.

King güldü ve Tanrım, eğer bu adam daha önce ateşliyse Güldüğünde ve gözleri parladığında seksiydi.

Odaya başka bir adam girdi ve bize odaklandı. Kahretsin, yine yakışıklı bir adam. Bunun kısa siyah saçları ve sakalı vardı. Kolları dövmelemlerle kaplıydı ve kahverengi gözlerinde bir hüznün vardı. Bana gülümsedi ama sanki ağzı rol yapıyordu çünkü gülümsemesi kesinlikle gözlerine vurmuyordu.

Kick onu tanıştırdı, "Nitro, bu Evie."

"Merhaba sevgilim," dedi, sesi derin ve boğuktu.

Tanrım, bir gün bir kadını çok mutlu edecekti.

"Merhaba," dedim, bana bakışının bana bakmaktan neredeyse içime bakmaya dönüşmesini izledim. Gözleri boşluğa döndü ve nereye gittiğini merak ettim. Kollarımla ona sarılmak ve her neyse onun için her şeyi daha iyi hale getirmek istedim.

Gidip bir içki almak için izin istedi, ama neredeyse yanımızdan ayrılır ayrılmaz iki adam daha içeri girdi ve doğruca bize geldi.

Meğer Kick'in arkadaşları çoğunlukla seksiymiş. Bu ikisinden birini neredeyse kel kafası, dövmelemler kasları ve delici mavi gözleriyle son derece çekici buldum. Meğer adı Şeytan'mış ve Kick bizi tanıştırdığı anda ondan hemen hoşlandım. Diğer adam beni çok korkuttu. Elbette yakışıklıydı, ama onu bir türlü geçemiyordum.

Her hareketimi takip eden sert, soğuk gözleri ya da sesinde duyduğum kayıtsızlık. Sanki hiçbir şey hissetmiyor gibiydi ve bana kalırsa hiçbir şey hissetmeyen insanlar en korkutucu olanlarıydı.

"Hyde," diye kendini tanıttı.

"Evie," diye karşılık verdim ve ona küçük bir gülümseme verdim. Ödümü koparmış olsa bile ona karşı kibar davranabilirdim. O da gülümseyerek beni şaşırttı.

"Bir içki ister misin?" diye sordu Kick.

Başımı salladım. "Hayır, ağrı kesicilerimi etkileme riskini almak istemem."

"Kahretsin, bunu unutmuşum. İyi karar bebeğim,"

dedi. "Bira ister misin, Kick?" Şeytan sordu.

Kick, "Evet, sağ ol kardeşim," diye cevap verdi ve Devil onun yerine ilgilenmek üzere oradan ayrıldı.

Hyde da gitti ve geriye sadece ben, King ve Kick kaldık. King konuşurken sesini biraz alçalttı. "Geçen hafta sarhoş sürücü hakkında bana verdiğin bilgi var ya? Senin için onun icabına baktım."

Kick ona baktı ve sonra başını salladı. Neden bahsettiklerine dair hiçbir fikrim yoktu ama sessiz kaldım. Kick bana bilgi vermek isterse verirdi. Ve öyle olduğu ortaya çıktı. Bakışlarında daha önce olmayan yeni bir hüznle bana baktı. "Jeremy'yi öldüren adam," dedi usulca ve kelimelerindeki acıyı hissettim.

"Ah," dedim, başka ne diyeceğimi bilemeden, King'in onunla ilgilendiğini söylediğinde, *onunla ilgilendiğini* kastettiğini tahmin ederek.

King'in yüzü öfkeyle bulutlandı. Bakışları Kick ve benim aramda gidip gelirken, "Bunun gibi pislikler yaşamayı hak etmiyor, tatlım," dedi.

Nefesimi içime çektim. Haklıydı. "Hayır, hak ettiklerini sanmıyorum," diye mırıldandım bakışlarını tutarak.

Birkaç dakika daha bana baktı, kızgın maskesi hâlâ yerindeydi ve sonra sırtarak Kick'e döndü. "Ondan hoşlanıyorum," dedi ve barın arkasındaki kadınla konuşmak için yanımızdan ayrıldı.

Atmosferi içime çektim, barın etrafında iyi vakit geçiren herkese baktım. Bu insanları tanımasam da aile havasını hissedebiliyordum. Kick bana Storm'a katılma nedenlerinden bahsetmişti ve ana neden kulüpte bulunduğu aileydi. Ve şimdi bunu kavrayabiliyordum.

Devil yanımıza geldi ve Kick'e içkisini uzattı. Bana bakarak, "Duyduğuma göre bu herifle evlenmeyi kabul etmişsin." dedi.

Güldüm ve başımı salladım. "Evet, aslında bana evlenme teklif ettiğinden değil." "Saçmalık," dedi Kick, "ben teklif ettim."

Gözlerim büyüdü ve bir elimi kalçama koydum. "Gerçekten mi? Bunu yaptığında uyuyor muydum yoksa ağrı kesicilerden mi bayılmıştım? Çünkü hatırlamıyorum," diye meydan okudum.

Kıkırdayarak bana yaklaştı ve dudaklarının dudaklarıma değmesine izin verdikten sonra şöyle dedi: "Birbirimize uygun yüzükler almamızı önermiştim. Cidden bunu hatırlamıyor musun?"

Gözlerimi devirdim. "Aman Tanrım, Kick, bu bir teklif *değil*."

Şeytan araya girdi. "Evlenme teklifi nasıl olurdu tatlım? Mesela Kick şu anda evlenme teklif edecek olsa ne yapardı?" Gözlerinde tam olarak belirleyemediğim bir parıltı vardı ama yine de oynamaya karar verdim.

"Başlangıç olarak, gerçekten büyük, lanet bir yüzük olurdu. Sonra dizlerinin üzerine çöküp beni ne kadar çok sevdiğini ve bensiz yaşayamayacağını söylerdi. Onun için tek kişi olduğumu ve sonsuza kadar birlikte olacağımızı söylerdi." Durdum ve bir nefes aldım. İkisi de dikkatle bana bakıyordu ve bu beni rahatsız ediyordu.

Şeytan kaşlarını kaldırdı. "Başka bir şey var mı?"

Kick'e baktım ve başımı salladım. "Hayır," dedim usulca. Tuhaf bir bakışla beni izliyordu, sanki söylediğim her şeyi içine çekiyor ve daha sonra kullanmak üzere dosyalıyordu.

Ve sonra Kick kalbimin genişlemesine ve içinde ona duyduğum sevgiyle dolacak daha fazla yer bulmasına neden oldu. Gözlerini benden ayırmadan elini avucuna bir kutu koyan Devil'a uzattı.

Bir yüzük kutusu.

Onu aldı ve tek dizinin üzerine çöktü. Şeytan parmaklarını ağzına götürdü ve herkesin dikkatini çekmek için yüksek sesle ıslık çaldı. Kick sevgi dolu gözlerle bana baktı. Elimi tutarak, "Evie Bishop, seni çocukluğumdan beri seviyorum. Seni sevmekten hiç vazgeçmedim. Ve asla da bırakmayacağım. Sensiz yaşayamam ve bunu öylesine söylemiyorum. Sen olmayınca amaçsızca dolaşıyorum; hiçbir amacım yok. Ama sen yanımdayken, aitim ve ne yaptığımı biliyorum. Ve benim için başka bir kadın olması konusuna gelince... hiçbir kadın yanıma bile yaklaşamaz, yaklaşmadı ve yaklaşmayacak da. Kadınlarla dolu bir odada olabilirim ve tek görecekim

sen olurdun ve tek istediğim sen olurdun." Durakladı ve kutudan yüzüğü çıkardı. Gerçekten kocaman bir elmas yüzüktü. "Tatlım, bize uyumlu yüzükler almama izin verir misin? Sonra da hayatının geri kalanını benimle geçirir misin?"

Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzölmek üzereydi. Yine de gülömsedim ve başımı salladım. "Evet," diye fısıldadım ve yüzüğü parmağıma geçirdiğinde oda ısıklklar, tezahüratlar ve bize bağırılan müstehcen yorumlarla çalkalandı. Bunların hiçbirine aldıriş etmeyecek kadar mutluydum. Onun yerine, ayağı kalktığında kollarımı Kick'e doladım. Kaburgalarımdan fıskıran acıyı görmezden geldim. Bu, birazcık acının araya girmesine izin verilecek bir durum değildi. "Seni seviyorum, Kick Hanson," dedim kolları bana dolanırken.

Beni öptü ve öpücüğü bitirdiğinde, "Ben de seni seviyorum bebeğim. Sonsuza kadar birlikte olacağımızı hep biliyordum. Sadece aramızdaki sorunları çözmemiz biraz zaman aldı." Sırıttı ve ekledi, "Bunun için beni zorladın ama beni hâlâ sevdiğini ve sonunda seni vazgeçireceğimi biliyordum."

"Sen sinsi bir piçsin," diye onu azarladım.

Sırıtarak daha da sertleştii, itiraf etti, "Sadece sen söz konusu olduğunda .

Senin için her şeyi yaparım, Evie

Bishop." Sonra

gözyaşlarımdan akmasına izin verdim.

Mutluluk gözyaşları.

Bizim için uzun ve zorlu bir yolculuk olmuştu ama sonunda olmamız gereken yere varmıştık.

Ve beni rahatlattığı için çok mutluydum.

Sonsöz

Tekme

Şeytan'ın ağzından çıkan kelimeleri dinledim ve bir şey söylemeden önce hepsini çıkarmasına izin verdim. "Üç aydır kan dökülüyor ve kayıplar veriliyor, hem de *onların* ısrarıyla, şimdi de ateşkes mi istiyorlar?" Bakışlarımı King'e çevirdim. "Sen ne düşünüyorsun, Prez? Çünkü kayıtlara geçsin diye söylüyorum, ben buna karşıyım. O şerefsizleri gömelim diyorum. Nitro'ya sorarsan o da aynı şeyi söyleyecektir."

King, Gümüş Cehennem'le ilgili bu yeni bilgiyi düşündü. Benimle aynı fikirde olmasını bekliyordum ama doğrudan söylemeyince beni şaşırttı. Kahretsin, o da onların elinden kayıplar yaşamıştı. Neden '*evet, gömün onları*' demiyordu? Onun yerine, "Kick, bugün senin düğün günün. Bunu atlattıktan sonra bir karar verebilir miyiz?"

Şeytan da en az benim kadar şaşkın görünüyordu. "Ben Kick'e katılıyorum, onları gömün derim," dedi.

King'in boynundaki bir damar tıkanı ve kendini kaybetti. "Ben bugün karar vermeyelim diyorum!" diye kükredi. "Sadece o orospu çocuklarının mahvetmediği bir gün istiyorum. Sence buna sahip olabilir miyiz?"

Tanrım.

Parmaklarımı saçlarımın arasından geçirdim ve sonra sırtımı ve kollarımı gerdim. King'i başımla onayladım, "Evet."

King sert bir nefes aldı ve umutsuzca gergin vücudundan biraz olsun kurtulmaya çalıştı. "Güzel. Şimdi şu düğünü başlatalım." Kulüp binasının arka tarafında sahip olduğumuz araziye kurduğumuz çadıra gitmek üzere kulüp binasının barından çıkmak için yanımdan geçerken sırtıma bir tokat attı.

Onun gidişini izledik ve sonra Şeytan sordu, "Buna hazır mısın kardeşim?"

Sırıttım. "Hazırdan da öte."

"Evie kadar iyi bir kadın bulduğun için şanslı bir pisliksin."

Aynen öyle.

"Tekme!" Döndüğümüzde Lina'nın bara koşarak girdiğini gördük, stresli görünüyordu.

"Ne?" diye sordum, kendi stres seviyem yükseliyordu. Lanet olsun, son üç aydır yaşadığımız onca şeyden sonra her küçük şey beni strese sokuyordu.

"Evie burada. Dışarı çıkmalısın ki o içeri girdiğinde orada bekliyor olasın."

"Tanrı aşkına, Lina, bunu yapma. Ona ya da başka birine bir şey oldu diye beni endişelendirdin," diye yakındım.

Dudaklarını büzdü. "Sadece kışını kaldırıp dışarı çık."

Dediğini yaptım ve Evie'yi beklemek üzere çadıra doğru yürüdüm. Onu dün sabahdan beri görmemiştim ve onu görmek için can atıyordum. Onsuz üç yılı nasıl geçirdiğime dair hiçbir fikrim yoktu, çünkü bugünlerde ondan sadece yirmi dört saat uzak kalmak cehennem gibiydi.

Braden'dan sağdıcım olmasını istemiştim, şimdi yanıma eğildi ve "Bu günü göreceğimi hiç düşünmemiştim" dedi.

"Ne?" diye sordum. Gözlerimi Evie'nin gireceği yerden ayırmadan sordum. "Kardeşimin evlendiği gün."

Sesindeki bir şey dönüp ona bakmama neden oldu. Bu konuda duygusallaşmıştı. "Evet, ben de" diye itiraf ettim, "ama şükürler olsun ki bana geri döndü."

"Yıllar önce siz ikiniz çocukken, bir gün evleneceğiniz kimin aklına gelirdi?"

Hayatta çok sık geriye dönüp bakan biri değildim. Benim düsturum ileriye doğru gitmekti ama Braden duygusal bir piçti. Ona cevap vermek yerine başımı sallayarak onayladım.

"Biliyor musun," diye düşündü, "üzücü ama sanırım Shelly'nin ölümü bir şekilde ikinizi bir araya getirdi."

Kaşlarını birbirine çarptı. "Bunu nasıl anladın?" Tanrım, ne kadar hastalıklı bir düşünce.

"Hayır, bir düşünsene. Onun ölümünden ve ailelerimizin birbirini aldatmasıyla yaşadıkları onca şeyden sonra Evie'nin sana ihtiyacı vardı ve garip bir şekilde senin de ona ihtiyacın vardı. Bu sizi daha da yakınlaştırdı."

"Hâlâ anlamıyorum," diye mırıldandım.

"Evie'nin Shelly'nin ölümü için kendini suçladığının farkındasın, değil mi?"

Hay sikeyim.

"Hayır, bunu bilmiyordum," dedim usulca.

"Tanrım, Kick, gerçekten cahildin, değil mi? Shelly ağaçtan düştüğünde Evie'nin ona göz kulak olması gerekiyordu ama o seninle flört etmekle meşguldü. Bu yüzden kendini suçluyor, bundan eminim. Kendini suçlamasının yanı sıra, zorbalığa uğradıktan sonra kendinden şüphe etmeye başladı. *Sen* ona yardım ettin ve ihtiyacı olan özgüveni verdin. Karşılığında o da seni koşulsuz sevdi ve bizimkinden alamadığın aile duygusunu sana verdi."

Ona bakakaldım. "Lanet olsun Braden, nesin sen? Bir çeşit psikolog musun?" Yine de analizinden çok etkilenmiştim.

Sırıttı. "Siktir git." Kafasına vurdu ve "Ben sadece ailenin beyniyim, göt herif" dedi.

Marquee'de bir sessizlik oldu ve Evie'nin içeri girdiğini görmek için döndüm. Kahretsin, müstakbel karım çok güzeldi. Üzerinde, göğüslerini benim için yeterince ortaya çıkaran ama buradaki her pisliğin onlara bakmasına neden olmayacak kadar çok olmayan, vücuda oturan beyaz uzun bir elbise vardı. Ve saçlarını toplamıştı, ki bunu çok sevmiştim çünkü boynuna tam erişimim vardı.

Bana doğru yürürken gözlerimiz birbirini hiç bırakmadı. Bakışlarından o kadar büyülenmiştim ki, katil kıvrımlarını kontrol etmek için kendi bakışlarımı vücudunda gezdiremiyordum bile. Son birkaç aydır Evie kilosu, diyet yapması ve tüm bu saçmalıklar hakkında bu kadar endişelenmeyi bırakmıştı. Ve ben de kıvrımları geri geldiği için çok seviniyordum.

Beni birden fazla yönden mutlu bir adam yaptı.

Yaklaştığında, onu koridorda yürüten babası bana elini uzattı ve ben de elini kapmamak için elimden geleni yaptım. Kahretsin, bugün çok kötüydüm.

Elini elime aldıktan sonra onu kendime çektim ve "Kahretsin bebeğim, çok güzel görünüyorsun" diye fısıldadım.

Bir erkeğin nefesini kesebilecek bir gülümsemeyle beni kutsadı. "Teşekkür ederim."

Aslında bana teşekkür etmesini gerektirecek bir şey yoktu çünkü *ona* teşekkür etmesi gereken kişi *bendim*.

Evie hayatıma huzur getirmişti.

Bonus Bölüm

Evie

Evimizin ön kapısının kilidini açtıktan sonra Kick beni kollarının arasına aldı. "Evinize hoş geldiniz Bayan Hanson," dedi yüzünde kocaman bir sırıtışla.

Bayan Hanson.

Ben de ona sıırttım, karnım hala bütün gün kelebeklerle doluydu. Düğün günüm gerçekten de hayatımın en güzel günüydü. "Sizi seviyorum Bay Hanson," dedim usulca.

Kick eve girdi, botuyla kapıyı arkasından kapattı ve dikkatle koridorda yürüdü. Vücudum arzuyla dolup taşıyordu. Uzun bir gün olmuştu ve çok yorgundum ama asla Kick'le oynayamayacak kadar yorgun değildim.

O koridorda yürürken bakışlarım astığımız çerçevelere takıldı. Bizim ve ailemizin fotoğrafları duvarlarda sıralanmıştı. Onları astığımız günü hatırladım. Kick duvarları çocuklarımızın fotoğraflarıyla doldurmak istediğini söylemişti. Üç tane istiyordu ve başlamak için sabırsızlanıyordu. Doğum kontrolünü hemen bırakmıştım ve o zamandan beri her sabah ve geceyi bunu gerçekleştirmek için çalışarak geçirdi.

Bu gece ona iyi haberlerim vardı, ama önce oynamasına izin verecektim, çünkü bunu ona söylediğimde aşırı korumacı davranıp sert oyundan geri çekilmesinden korkuyordum.

Koridorun sonundaki yatak odamıza ulaştığımızda içeri girdi ve beni yatağa bıraktı. Biraz zıpladım ve sonra dirseklerimin üzerine yaslandım, onu izliyor, bir sonraki hamlesini bekliyordum.

Kesik elini çıkarıp odanın köşesindeki koltuğa yerleştirirken yoğun bakışları vücudumun üzerinde geziniyordu. O koltuğu çok severdim. Ben uyurken sık sık oturup beni izlediği yerd. Uyandığında Kick'in aç gözlerini üzerimde bulmak uyanmanın en iyi yoluydu.

Giysilerinin geri kalanını yavaşça çıkardı ve o çıkardıkça arzum arttı.

Erkeğim için sabırsızlanıyordum.

Yatağa, üzerime doğru süründüğünde, arzudan patlayacağımı sandım.
"Tekmele -"

"Şşşt," diye fısıldadı, beni susturmak için parmağını dudaklarımın üzerine koydu. Beni sırtüstü yatırdı ve meme uçlarımdan birini ağzına almak için eğildi.

Evet.

Çarşafı kavradım ve ayak parmaklarımı yatağa gömdüm. Yirmi dört saattir Kick'in ağzından uzak kalmıştım. Bu eve dönmek gibiydi.

Meme ucumu bıraktı ve başını kaldırıp bana baktı, ihtiyacı yüzünden okunuyordu. "Seni becermeye ne kadar hazır olduğum hakkında bir fikrin var mı?" diye homurdandı ereksiyonunu içime bastırırken.

Hay sikeyim.

Ellerimi uzatıp başının arkasını tuttum ve yüzünü kendime çektim. Dudaklarımız bir saniye sonra sert bir öpücükle çarpıştı; ikimizin de bütün gün arzuladığı öpücük. Beni öperken bir yandan da kıyafetlerimi yırtmaya başladı. Gelinliğim neredeyse üzerime dikilmişti ve onu çıkarmak için sabırsızlanmaya ve hayal kırıklığına uğramaya başladı.

Dudaklarını dudaklarımdan çekerek, "Kahretsin, Evie, bu gece benim erişimimi engellemeye mi çalışıyorsun?" diye yakındı. Bakışları elbisemin üzerinde gezindi ve onu çıkarmanın en iyi yolunu bulmaya çalıştığını görebiliyordum.

Onu üzerimden ittim ve yataktan kalktım. Ona elbisenin arkasını göstermek için arkamı dönerek, "Çözmen gereken birkaç düğme var ve sakın onu yırtmayı aklından bile geçirme. Bu elbise bana bir servete mal oldu." Düğmeler elbisenin uzunluğu boyunca uzanıyordu ve Maree Kick'in bu konuda hüsrana uğrayacağı konusunda beni uyarmıştı ama ben bunu dert etmeyecek kadar çok sevmiştim. Ayrıca, beni elbiseden çıkardığında o kadar heyecanlanmış olacaktı ki, sert bir seksi garantilemiş olacaktım.

Yanıma geldi ve düğmelerle uğraşmaya başladı. Sırtımın yarısına geldiğinde, "Lanet olsun kadın, şimdiye kadar bu elbisenin hayranıydım" dedi.

Kendi kendime sırttım. Ona tatlı tatlı gülümseyerek, "Üzgünüm bebeğim, daha çok seveceğini düşünmüştüm" dedim.

Neredeyse hırladı ve parmakları düğmeleri açmak için daha sert ve daha hızlı çalışırken dokunuşu sertleşti. Birkaç dakika sonra elbiseyi ve iç çamaşırımı çıkardı ve beni döndürerek yüzünü bana çevirdi. Yüzünü görünce nefesimi tuttum. Onu bana sahip olmak için hiç bu kadar çaresiz görmemişim. Ve bu çaresizliği içimde hissettim.

Aletini tutmak için uzandım ama ben oraya varmadan onu yakaladı. "Sanırım bu gece seni kelepçelemem gerekecek, tatlım," dedi, nefesi giderek kesiliyordu. Elimini bıraktı. "Orada bekle," diye emretti ve oyuncaklarını sakladığı çekmeceye doğru yürüdü.

Asırlar gibi gelen bir süre çekmeceyi karıştırdıktan sonra iterek kapattı ve "Siktir" diye mırıldandı. Bana bakarak, "Kelepçeleri nereye koyduğumu hatırlıyor musun?" diye sordu.

Başımı sallayarak, "Hayır." dedim.

Başka bir şey söylemeden odadan çıktı. Dedğini yaptım ve olduğum yerde kaldım, aceleyle geri döneceğini umuyordum.

Bir dakika sonra yatak odasına geri döndü, görünürde kelepçe yoktu. Hayal kırıklığını hissetmişim ve çekmecedeki bir şey alıp kapattığımda bu hayal kırıklığını duydum. Kick sabırlı bir adam değildi.

Elinde çok sık kullanmadığı bağlama bandı rulosuyla yanıma geldi. Kelepçe ya da ip onun tercihiydi. Ama bantı kullanması hızlıydı ve bu gece bu yüzden onu tercih ettiğini düşündüm. Gözleri benimkilerle buluştu ve "Yatağa yat bebeğim, sırtını başlığa yasla, kollarını kaldır" dedi.

Yatağımızın yastıklı bir başlığı vardı, benim rahatım için ısrar etmişti. Yatak başlığının hemen üstündeki duvara bağlı ferforje bir çubuk vardı ve bu, Kick'in tüm evimizdeki en sevdiği şeylerden biriydi. Beni zapt etmek için sık sık onu kullanırdı. Bar aynı zamanda benim de en sevdiğim şeylerden biriydi çünkü onu kullandığında en iyi orgazmı garantilemiş oluyordum.

Yatağa oturdum ve bana doğru gelmesini heyecanla izledim. Ellerimden birini tutup bara bantladı ve sonra bunu diğer elimle tekrarladı. Göbeğim sıkıştı; umduğumdan daha sertti ve ben buna bayıldım.

Bandı yere attı ve sonra bir eliyle çenemi tutarken diğer eliyle boynumdan göğüslerime doğru ilerledi. Gözleri elini takip etti ve bakışlarıyla buluşmak için geri gelmeden önce bir süre göğsümde oyalandı. "Lanet olsun Evie, bunca yıldan sonra bile seni o kadar çok istiyorum ki." Dudaklarını dudaklarıma yaklaştırdı ve çenemi sıkıca tutarken beni öptü. Öpüşündeki ihtiyacı hissedebiliyordum ve olacakları düşündükçe kalbim göğsümde daha hızlı atıyordu.

Öpüşmeyi bitirdikten sonra beni bıraktı ve bacaklarımı iki yana açtı, dizlerimi yukarı kaldırarak ayaklarımı yatağa dayadı. Gözleri amıma odaklanmıştı ve kendini kontrol etmek için verdiği mücadeleyi izledim. Tekme iyiydi

Ama bu kendini tutmasının kolay olduğu anlamına gelmiyordu. Bunun için çok çalışması gerekiyordu.

Karnının üzerine kayarak, ağzını amımın uzunluğunu yalayabileceğı şekilde konumlandırdı. Gözlerimi kapattım ve zevkin beni tüketmesine izin verdim. Elleri bacaklarımı kavradı, dudakları ve dili beni her zamankinden daha hızlı orgazma ulaştırdı. Adını haykırdım ve beni tutan banda karşı savaştım.

Ona dokunmam gerekiyordu.

"Karşı koyma bebeğim," diye fısıldadı hareket edip yüzünü yüzüme yaklaştırken.

Gözlerimi açtım ve onunkilere baktım. Tanrım, bu adamı seviyordum. "Çöz beni, Kick, sana dokunmak istiyorum . . ."

Beni dinlemesini beklemiyordum ama yataktan kalktı, çekmecedен bıçağını aldı ve beni kurtarmak için geri geldi. Ancak, ona dokunmam için planları yoktu. Beni tuttu ve kendine çekti. Sonra yatağa bir yastık koydu ve beni çevirdi, böylece göbeğim yastığın üzerinde yatıyordu ve kığım hafifçe kalkıktı. Her iki elimi de tuttu ve kollarımı üstümdeki yatağa uzatırken kendisi de üzerime uzandı. Ellerimi yatağa bastırarak sikini içime sokarken homurdandı.

Sert.

Sert.

Evet.

Çekti ve tekrar soktu. "Siktir," diye kulağıma doğru homurdanarak içime daha da fazla zevk gönderdi. İhtiyacının dudaklarından kaçışını duymayı seviyordum.

Kick'in beni becerirken çıkardığı vahşi sesler dışında etrafımızdaki oda sessizdi. Birbirine çarpan bedenler, sert ve hızlı gelen nefesler, ikimiz de serbest bırakılmak için ulaştığımızda homurdanmalar ve nihayet orgazm olduğumuzda kükreme.

Kick üstüme yığıldı ve ağırlığının neredeyse beni eziyor olmasını umursamadım bile. Az önce bana verdiği zevkin içinde kaybolmuştum. Sonunda yanıma uzanmak için üzerimden kalktı. Beni vücuduna doğru çekti ve başımı göğsüne yaslayacak şekilde konumlandırdı.

"Altmış yaşına geldiğimizde de böyle sevişeceğimize söz ver" diyene kadar birkaç dakika sessiz kaldık.

Güldüm ve başımı kaldırıp ona baktım. "Eğer seni tanıdığımı sandığım kadar iyi tanıyorsam, doksan yaşına geldiğimizde de böyle sevişiyor olacağız."

Bana sırtarak başını salladı. "Sanırım haklı olabilirsin, tatlım."

Yanına oturmak için hareket ettim. Parmaklarım göğsünde tembel bir desen çizdi ve gözlerim onunkilerle buluştu. Gülümseyerek fısıldadım: "Bizi yavaşlatan tek bir şey görüyorum."

Kaşlarını çattı. "Ne?"

"Sahip olacağımız çocuklar."

Doğrulup oturdu, yüzündeki ifade değişmişti. Şaşkın bir ifadeyle bana bakarak, "Bana söylemek üzere olduğunu düşündüğüm şeyi mi söyleyeceksin?" diye sordu.

Başımı salladım, içimi bir duygu seli kapladı. "Evet. Baba olacaksın."

Gözleri büyüdü ve yüzünü kocaman bir sırıtma kapladı. Sonra beni neredeyse yatağa yapıştırdı ve öptü. Beni sonsuza kadar öptü ve bitirdiğinde, denese bile sevgisini gizleyemeyecek gözlerle bana baktı ve "Seni seviyorum Evie Hanson" dedi.

Kollarımı boynuna doladım ve "Seni sevdiğim kadar değil, Kick Hanson" dedim.

Kıkırdadı. "Bu ilişkide pantolonu senin giydiğini düşünüyor olabilirsin tatlım, ama sana söylüyorum, eğer bir kızımız olursa, onun patronu benim. Ve bu bir 'anlaştık' ifadesidir."

Güldüm. "Tanrım, umarım bir kızımız olur. Kick Hanson erkekleri korkutuyor. Bunu izlemek istiyorum."

İnledi, yüzünde saf bir acı ifadesi belirdi. "Kahretsin, bu seni izleyen erkeklerle uğraşmaktan daha kötü olacak."

Erkeğimin bana olan aşkını birden fazla şekilde ilan etmesini izlerken ne kadar mutlu olduğumu fark ettim.

Nihayet.

Çok şey atlatmıştık ve yıllar boyunca bunun için çok mücadele etmiştik. Ve sonunda başarmıştık. Kendi ailemizi yaratmıştık ve bu aile her zaman kendi ailesini sevecek ve koruyacaktı.

Her zaman.

[Nina Levine tarafından yazılan diğer kitapları okuyun](#)

Nina'dan Bir Not

Umarım Relent'i beğenmişsinizdir. Kick ve Evie'nin hikâyesini anlatmayı çok sevdim ve sırada Nitro'nun hikâyesini sizlerle paylaşmak için sabırsızlanıyorum. Sydney Storm MC serisi hakkında biraz daha bilgi vermek gerekirse, bu kitap size kulübü tanıttı. Kick'in Evie'ye evlenme teklif ettiği ve evlendikleri zaman arasındaki üç ay içinde kulüpte işlerin sarpa sardığını Sonsöz'de öğrenmişsinizdir. Bir sonraki kitap bu üç ayda neler olduğunu anlatacak. Çok şey oldu! Bültenlerimden haberdar [olmak](#) istiyorsanız [buraya](#) tıklayarak bültenime kaydolabilirsiniz.

Okuduğunuz için teşekkürler. İncelediğiniz için teşekkürler.

N xx

Teşekkür

Relent ilk olarak Black Hearts Antolojisi için yazılmıştı (bu antoloji hiçbir zaman hayata geçmedi). O antoloji üzerinde çalışırken bazı harika kadınlarla tanıştım ve onlara dostlukları, destekleri ve tavsiyeleri için teşekkür etmek istiyorum. Crystal Spears, JC Emery, River Savage, Ryan Michele, MN Forgy, AC Bextor & Emily Minton - teşekkürler kızlar, her ne kadar antoloji gerçekleşmediği için hayal kırıklığına uğramış olsak da sizi tanıma fırsatı bulduğum için minnettarım.

Aileme ve arkadaşlarıma destekleri için her zaman teşekkür etmem gerekiyor. Onlar bana işimi yapmam için alan açmasaydı, kitaplarım asla yayınlanamazdı. Hepinizi çok seviyorum.

Editörüm Karen'a gerçekten büyük bir teşekkür göndermem gerekiyor. Düzenleme teslim tarihlerine uyma konusundaki yetersizliğime katlanıyorsun ve benim için yaptığın tüm işler için çok minnettarım.

Muhteşem asistanım Melanie. Çok teşekkür ederim baaaaabe! Sen olmasan kendimi kaybederdim.

STORMCHASERS'larıma - Sizi seviyorum kızlar!!! Tüm harika desteğiniz ve kurduğumuz dostluklar için teşekkür ederim. Umarım bu yıl katılacağım imza etkinliklerinden birinde sizinle tanışırım.

Kızlarıma. Bu çılgın kitap dünyasında bulabileceğiniz tüm desteğe ve dostluklara ihtiyacınız var. Pek çok harika arkadaş bulduğum için şanslıyım ama bu kızlar her zaman arkamı kolluyor. Kathleen Kelly, Jani Kay, River Savage, Chelle Bliss, Lyra Parish, Max Henry, Evie Harper ve Nadine Colling - sizi uzun zamandır seviyorum xx

Muhteşem okuyucularıma. Kitaplarımı aldığınız ve okuduğunuz için çok teşekkür ederim. Ve karakterlerimi senin kadar sevdiğin için. Her lanet gün beni şaşırtıyorsunuz xx

Kapak tasarımcım Louisa'ya. Bana harika bir kapak hazırlamak için zaman ayırdığın için teşekkür ederim. Özellikle de bir Cuma gecesi ve hatta sana bunu yapmak için hafta sonundan vazgeçmeni değil, Pazartesi gününü beklemeni söylediğim halde. Yolunuzdan çekildiniz ve bana muhteşem bir kapak tasarlamak için iki saat harcadınız ve gerçekten minnettar oldum. Yaptığınız tüm çalışmalar için teşekkür ederim.

tüm kapaklarımda. Çok yetenekli bir b a y a n s ı n ı z ve gelecek için en iyisini diliyorum.

Sneak Peek - Nina Levine'den All Your Reasons

Yeni rockstar serim 2^{nci} Mart'ta çıkıyor!

Birinci Bölüm

Presley

Altı aydır beklediğim telefona cevap verirken, etrafımdaki insanlar hayatlarına devam ediyor, benimki ise yerinde sayıyor. Bunun olması çok komik. Göz açıp kapayıncaya kadar hayatınız nasıl da tamamen değişebiliyor ve diğer herkes bunun farkında değil. Size baksalar, hiçbir şeyin değiştiğini anlamazlar.

Bir fotoğraf çekiminin ortasındayım ve her yerde insanlar var. Gürültü ve kaosun arasında dünyam altüst oluyor ve söylenenlere odaklanmakta zorlanıyorum.

"Presley, beni dinliyor musun?"

Sorusu beni tekrar konuşmanın içine çekiyor. "Artık çok geç, Lennon. Bunu bana altı ay önce söylemen gerekiyordu."

İç çekiyor ve bu eski bir hırka kadar tanıdık geliyor. Evliliğimiz boyunca bana karşı defalarca kullandığı iç çekişin aynısı, ondan istediğim her şey karşısında ne kadar hayal kırıklığına uğradığını anlatan bir iç çekiş. "Nasıl çok geç olabilir? Üç yıldır evliyiz, bu öylece vazgeçebileceğin bir şey değil. Seni geri istiyorum ve bunun gerçekleşmesi için her şeyi yaparım."

Sözlerinin verdiği acı kalbimde bir delik daha açıyor. "Çok geç olmasının nedeni, evliliğimiz sürerken ya da sana bir sorun olduğunu söylediğimde evliliğimizi yürütmek için her şeyi yapmaya istekli olman gerekirdi. Ama yapmadın. İşinle o kadar meşguldün ki beni önemsemedin ve bunu altı ay sonra söylemen yeterli değil. Bunun bittiğini kabul etmeli ve hayatına devam etmelisin."

"Böyle bir şey olmayacak bebeğim. Sen benimsin ve sana ne kadar yanıldığımı göstermek için eve geliyorum."

"Avustralya'ya geri mi dönüyorsun?"

"Ben de öyle dedim. Gelecek hafta orada olacağım. Turne biter bitmez."

Şimdi iç çekme sırası bende. Bir türlü anlamıyor. "İşte bu yüzden asla çalışamayacağız," diyorum usulca.

Onu o kadar iyi tanıyorum ki beyninin neler düşündüğünü neredeyse duyabiliyorum ve "Neden?" diye sorarken kaşlarının şaşkınlıkla birbirine yaklaştığını hayal edebiliyorum.

"Çünkü beni gerçekten sevseydin ve beni geri isteseydin, lanet turun bitmesini beklemezdin." "Geri dönme, Lennon" diye eklemekten önce bir nefes alıyorum. Seni görmek istemiyorum." Aramayı sonlandırmaya hazırlanırken dudağımı ısırıyorum.

Asistanım Darla beni yakından izliyor ve kaşlarını kaldırarak iyi olup olmadığımı sorguluyor. Bu çekimde ihtiyacım olan son şeyin konsantrasyonumun bozulması olduğunu biliyor. Muhtemelen vücut dilimden ve yüz ifadelerimden de tam olarak bunun olduğunu anlayabiliyor. Benimle uzun süredir çalışıyor ve daha uzun süredir arkadaşım. Beni iyi tanıyor. Ona iyi olacağımı belirtmek için başımı sallıyorum, çünkü iyi olacağım. Bu, kocamın konsantrasyonumu ilk bozuşu değil. Bununla başa çıkmakta ve buna rağmen işimi yapmakta ustayım.

Lennon'ın sabrı tükeniyor. Bu kadar kısa sürede bu kadar dayanmasına şaşırdım. "Presley, çoğu zaman ne istediğini bilmiyorsun," diye tersliyor. "Biz birbirimiz için yaratılmışız ve bunu oraya gittiğimde anlayacaksın."

"Hoşça kal, Lennon," diyorum ve telefonu kapatıyorum çünkü aksi takdirde bütün gün gidip gelebilirdik. Sadece dinlemiyor. Birlikteyken bunu biliyordum ama ayrıldığımızdan beri daha da netleşti.

Darla yaklaşıyor. "İyi misin patron?"

"Arayan Lennon'dı," diyorum.

Gözleri büyüdü. "Ne istiyordu?"

"Görünüşe göre, bunca zaman sonra beni geri istediğine karar vermiş. Ne kadar çok istediğini göstermek için bir hafta içinde eve geleceğini söyledi."

"Lanet olası pislik!" Hiçbir zaman büyük bir hayranı olmadı, evliliğimizi kariyerinden sonra ikinci plana attığını gördükten sonra da olmadı.

"Bunun gerçekten bir son olduğunu hissediyorum, anlıyor musun?" Neden birdenbire bu konuda üzgün hissettiğimi bilmiyorum. Son altı ayımı onu unutmaya çalışarak geçirdim ve hayatıma devam etmeye başladım ama bu konuşmadan sonra her şey daha da kesinleşti. Darla'ya teslimiyetle bakıyorum. "Bilmiyorum, belki de içten içe hâlâ gelip benim için savaşmasını umuyordum ama şu anda yaptıkları yeterli gelmiyor. Bu aptalca mı geliyor?"

Çılgınca başını sallıyor. "Hayır, gelmiyor ve haklısın... Bunların hepsi çok az, çok geç."

Yavaşça başımı sallıyorum. "Evet, öyle."

Bir süre sessizce duruyoruz, ikimiz de evliliğimin çöküşü hakkında düşüncelere dalmışız. Sonunda Darla ellerini birbirine vurdu. "Tamam, işe dönüyoruz. Bu çekimi bitireceğiz ve sonra da dışarı çıkıp sarhoş olacağız."

Başımı sallıyorum ve ona muzipçe sırıtıyorum. "Hayır, sen sarhoş olmaya gidiyor olabilirsin... Ben sevişmeye gidiyorum."

Gülerek onaylıyor, "Evet, öyle. Ve bunu da yapabilirim."

Dudaklarıma ruj sürmeyi bitirip çantama geri koyduktan sonra parmaklarımı uzun sarı saçlarımda gezdiriyorum ve saçlarımı karıştırıyorum. Düz saç trendi beni deli ediyor; o mükemmel, sıkıcı görünüm yerine bana her gün dağınık, vahşi saçlar verin. Aynadan uzaklaşıp bu geceki kıyafetimi değerlendiriyorum; dar siyah deri pantolon, topuklu ayakkabılar ve ince kırmızı kolsuz bir üst. Çeşitli bilezikler ve gümüş Tiffany kalp kolyemle tamamladım. *Evet, sırıtıyorum, bu gece sayı yapacağım.*

"Presley, bebeğim, başardın."

Dikkatimi aynadan arkamdaki sese yöneltiyorum. Kahretsin, bu gece burada olacağını unutmuşum. Jade Garcia. Süper model. Cehennemden gelen sığ kaltak. *Tanrım, bana güç ver.*

Cevap veremeden, yemekten mahrum arkadaşı araya girdi. "Sen bugünkü çekimin fotoğrafçısısın, değil mi?"

Boş süper model özentisine tam puan. Birçok esprili yorum karşısında dilimi ısırıyorum ve bunun yerine basitçe "Evet" diye cevap veriyorum. Pekala, tamam, belki de esprili değillerdi, daha çok sinsiydiler. Tanışabileceğiniz en sinsi sürtüklerden biri olabilirim. Bu yüzden çok fazla arkadaşım olmayabilir. Bu ve tanıştığım çoğu insandan gerçekten hoşlanmadığım gerçeği.

Jade arkadaşına övgüler yağdırmaya başlar. "Presley şimdiye kadar çalıştığım en iyi fotoğrafçılardan biri. Bu çekimde çalışması için ona küçük bir servet ödemek zorunda kaldılar."

Onu duymazdan geliyorum; bunları daha önce de duymuştum ve artık bıktım. Hayal gücü olmayan modeller ve müşterilerle çalışmaktan da bıktım. Bu çekim beni çok sıktı ve onlarla tekrar çalışmak için acele etmeyeceğim.

"Başka bir arkadaşımın buluşmam gerek Jade. Görüşürüz," diyorum kadınlar tuvaletinden çıkmaya başlarken.

Kaşlarını kaldırıyor. "Sevgililer Günü randevusu mu?" "Tanrım, hayır!"

"Sevgililer Günü'nü sevmiyor musun?"

"Sevecek ne var ki? İnsanlara partnerlerini ne kadar sevdiklerini kanıtlayan bir şeyler almaları için baskı yapan, ticarileşmiş bir gün. Hiç kutlamadım ve kutlamayı da düşünmüyorum," diye cevap veriyorum, yüzündeki şaşkın ifadeyi fark edince.

"Vay canına. Sevgililer Günü'nü sevmeyen bir kadınla hiç tanışmamıştım." Daha önce bana duyduğu hayranlık yerini küçümsemeye bıraktı. Hakkımdaki fikrini değiştirmenin bu kadar kolay olacağını bilseydim, düşüncelerimi daha önce paylaştırdım.

Omuz silkiyorum. "İşte şimdi öğrendin. Aşk günlük bir deneyimdir; partneriniz için yaptığınız sıradan şeylerde kendini gösterir. İşten eve dönerken alınan pahalı bir demet çiçekte bulunmaz çünkü o gün, onca gün içinde onları almazsan hayatının yaşamaya değmeyeceğini bilirsin."

Jade'in gözleri parlıyor; muhtemelen onu sıradanlıkta kaybettim.

"Sonra görüşürüz," diyorum kapıyı itip açarken ve odadan çıkarken, onun yanıtını beklemeden. Şansım yaver giderse onu bir daha görmek zorunda kalmayacağım.

Kulübün serin havası yüzüme çarpıyor ve kalabalık bayanlar tuvaletinin sıcak havasızlığından sonra bunu memnuniyetle karşılıyorum. Cuma gecesi ve burası çok kalabalık. Herkes iş haftasının bitişini kutluyor. Ben tatillerimin başlangıcını kutluyorum. Üç ay boyunca çalışmayacağım. Ne istersem yapabileceğim üç ay. *Mutluluk*.

Bara gidip bir burbon ve kola sipariş ediyorum. İki yudumda mideye indirdikten sonra barmene bir tane daha doldurmasını işaret ediyorum.

"Zor bir gün müydü, tatlım?"

Benimle kimin konuştuğunu görmek için döndüğümde, delici mavi gözleri ve muhteşem yüz hatlarını incelerken bir an için nutkum tutuluyor. Bu adam her kimse, sadece yanımda bulunarak beni tahrik etme yeteneğine sahip çünkü şu anda çok tahrik olmuş durumdayım. İçimdeki elektrik kıvılcımlanırken, ellerimi siyah saçlarında gezdirdiğimi ve yontulmuş çenesine öpücükler kondurduğumu hayal ediyorum. İhtiyaç ve arzu birbirine karışıyor ve bu gece onun benim olacağına karar veriyorum.

Barmen bana bir içki daha getirdiğinde ona "Zor bir hafta, daha çok öyle" diye cevap veriyorum. İçkinin parasını ödemek için çantamdan para çıkaramadan adam çenesini kaldırıp barmene bakıyor, barmen de başını sallayıp ödemeyi almadan uzaklaşıyor. Hâlâ çantamda nakit para bulmaya çalışıyorum ve adam elini benimkinin üzerine koyarak onu sakinleştiriyor.

"Senin haftan neden bu kadar kötüydü?" diye soruyor, eli hâlâ benimkinin üzerinde. Elimi çekiyorum. "İçki için teşekkürler."

Bana öyle bir gülümsüyor ki, içimdeki elektrik daha da artıyor. "Bir şey değil. Şimdi bana haftanı anlat."

İçimi çektim. "Bu konuda konuşmamayı tercih ederim. Beş gün üst üste, günde on iki saat boyunca kendini beğenmiş, bencil insanlarla uğraşmak, Amişlerin yanına taşınmayı ve onların yaşam tarzını benimsemeyi düşünmem için yeterli diyelim."

Kıkırdıyor. "Seni anlıyorum. Sanki bütün hafta benzer insanlarla uğraşmışız gibi geliyor."

Kaşımı kaldırıyorum. "Oh, hayır. Bu sefer ben kazandım dostum. Çoğu zaman sağını solundan ayırt edemeyen modellerle çalışıyorum."

Başını sallıyor, yüzünde başka bir gülümseme oluşuyor, zaten erimemiş olsalar külotumu eritecek bir gülümseme. "Sen kazandın. Mankenlerle çalışmaktan daha kötü bir şey düşünemiyorum."

Bakışlarım onun üzerinde geziniyor, vücudunu saran kot pantolonunu ve siyah tişörtünü inceliyorum. Salyalarımı akıtmamak için mücadele ettiğim kasları var; ellerimi uzak tutmam gereken kaslar çünkü tek yapmak istedikleri dokunmak. Bu kaslar dövmelemlerle kaplı ve onlardan birinde ne yazdığını okumak için gözlerimi kısıyorum. Ön kolunda el yazısıyla yazılmış bir alıntıya benziyor ama ne yazdığını anlamakta zorlanıyorum.

Baktığımı görüyor ve bana ne yazdığını söylerken kolunu uzatıyor. "Kader korkusuzları sever."

Kolunu tutuyorum ve daha iyi okuyabilmek için konumlandırıyorum. Ona dokunduğum anda bunu hissediyorum ve onun da hissettiğini biliyorum çünkü gözleri bunu gösteriyor. Aramızda yadsınamaz bir kıvılcım var ve bu kıvılcım bana çarptığı anda, onunla yatma düşüncesi bedenimi aydınlatıyor.

Onu bıraktığımda yüzünü benimkine yaklaştırıyor ve "Bunu hissediyor musun?" diye soruyor.

Gözlerini bırakmadan başımı sallıyorum. Arzunun yavaşça yanması, içimde uzun zamandır hissetmediğim bir açlık uyandırıyor. Ve onun da beni aynı şekilde istediğini hissediyorum.

benim onu istediğim kadar. "İstiyorum," diye cevap veriyorum sonunda, hafif nefes nefese.

Müziğin ritmi etrafımızı sarıyor ve kalabalık bizi boğmakla tehdit ediyor ama birbirimizin gözlerine bakarken o anın içinde kayboluyorum ve diğer her şeyin neredeyse farkında değilim. Onun gözlerinde sıcaklık ve nezaket sezdiğime eminim. Onunla daha yeni tanışmışken bunları hissetmem garip, ama bir İncil üzerine yemin edebilirim.

Yüzünü yavaşça benimkinden uzaklaştırıyor ve içkisinden biraz içiyor. Bardağı tekrar bardağın üzerine koyarken, "Ben Jett." diyor.

"Presley."

Dudaklarında bir gülümseme beliriyor. "Ailen Elvis hayranı mı?"

"Annem öyle ve babam aşkından kör olmuş. Bana Elvis diyebilirdi ve babam gözünü bile kırpmazdı."

Bu da onu güldürüyor. "Annenle baban hâlâ mutlu bir evlilik sürdürüyor mu?"

"Evet, anladım. Otuz yıl sonra hâlâ güçlü bir şekilde devam eden kaç evlilik biliyorsun?"

Gözleri parlıyor. "Annemle babam otuz beş yılın ardından hâlâ mutlular. Sanırım sen ve ben garip bir bilim deneyi gibiyiz. Berbat bir şey gerçekten."

Kaşlarını çatarak, "Neden?" diye soruyorum.

İçkisinin kalanını geri atıyor, gözleri hâlâ parlıyor. "Boktan bir aileden gelmiyorsan, sorunlarını ailene yükleyemezsin, değil mi? Hayır, sen ve ben, kendi sorunlarımıza sahip çıkmalıyız."

Bir kahkaha patlattım. "Çok haklısın. Kahretsin, içkimi uzatsana, bu bilgiyle baş edemiyorum."

Başını sallayarak içkimi benden uzak tuttu. "Kötü fikir, tatlım. Alkolizminden dolayı kendinden başka suçlayabileceğin kimse yok. Alkolü derhal bırakmanı ve alkol bağımlılığı kadar sosyal olarak kabul edilemez olmayan yeni bir kötü alışkanlık bulmanı öneririm."

Oh, bu çok eğlenceli. Kaşlarını kaldırıyorum. "Ne öneriyorsun?"

Tereddüt bile etmiyor. "Seks bağımlılığı. Bu boku kaldır. Halkın gözünden saklamak çok daha kolay. Ve akşamdan kalmalıklarla uğraşmaktan çok daha eğlenceli."

"Bu konuda hiçbir şey bilmiyorum. Bu konuda bana yardım edebilir misin?"

Sanki ona sorulan en zor soru buymuş gibi yüzünü buruşturuyor. Başını sallayarak, "Elbette. Şimdi başlamak ister misin?" dedi.

Bu düşünceyle içim kasılıyor ve ona doğru eğilerek şöyle diyorum: "Buna şimdi başlamayı ne kadar istediğimi bilemezsin Jett."

Nefesini içine çekiyor ve eli boynuma dolanıyor. "Emin misin? Çünkü seninle işim bittiğinde, kurtulması zor bir bağımlılığa sahip olacaksın."

"Emin olmaktan çok daha fazlasıyım. Ama yeni keşfettiğim bağımlılığım kontrolden çıkarsa, öne çıkıp onu kırmama yardım etmen gerekebilir."

"Ah bebeğim, bu tür bir bağımlılığı kırmak için iyi bir neden düşünemiyorum. Hayır, sadece öne çıkıp onu besleyeceğim. İsteklerinle savaşmana izin veremeyiz, değil mi?"

Şimdi nefes alma sırası bende. "Jett, burada durup seninle flört etmek eğlenceli ama söylemeliyim ki beni otelime götürüp becermeni tercih ederim."

Sırıttıyor. "Hiç sormayacaksın sanmıştım."

Elimi tutarak beni bardan uzaklaştırmaya başlıyor ama ben geri çekilip onu durduruyorum. Bana sorgulayan bir bakış attığında, "Arkadaşıma gideceğimi haber vermem gerek" diyorum.

"Elbette."

Darla'yı arıyorum. Kulüpte bir yerlerdeydi ama onu bir saattir görmemiştim. Birkaç dakika sonra, onunla konuştuktan sonra, Jett ve ben kulüpten ayrılıyor. Kendimi zor tutuyorum; uzun zamandır seks için bu kadar heyecanlanmamıştım.

Tanrıya şükür kaldığım otel yakın çünkü Jett ellerini üzerimden çekemiyor ve ben arzudan patlamak üzereyim. Odamın kapısında tökezliyoruz ve dudaklarını yakıcı bir öpücükle dudaklarıma bastırmadan önce beni duvara doğru itiyor. Tadı çok güzel. Saatlerce onun dudaklarını ve ağzını yalayıp yutabilirim. Dili benimkine karıştığında inliyorum ve ellerimi saçlarının arasından geçiriyorum. İnliyor ve ereksiyonunu bana doğru sürüyor.

Öpüşmemizi kesiyor ve elleriyle yüzümü kavırıyor. Gözleri benimkileri arıyor ve mırıldanıyor, "Kahretsin, çok güzelsin. Nasıl olur da çoktan kapılmamışsındır?"

Parmağımı dudaklarında gezdiriyorum. "Belki de tek bir erkek için fazla ele avuca sığmaz biriymdir."

"Belki de deneyen kişi seni nasıl idare edeceğini bilecek kadar iyi bir erkek değildi."

Ona sırtıyıyorum ve yüzünü tekrar kendime çekiyorum. Dudaklarımı dudaklarının üzerinde gezdirerek, "Senin tatlı dilli biri olduğunu hissediyorum, Jett" diyorum.

Ağzından bir kahkaha kaçıyor ve gülümserken gözleri kırışıyor. "Daha önce de bununla suçlandım tatlım, ama bunun seni soğutmasına izin verme." Kulağıma fısıldamak için hamle yapıyor. "Yeni bağımlılığına başlamana gerçekten yardım etmek isterim."

Yüzünü benimkinden uzaklaştırırken, "Tatlı dilli olup olmaman umurunda değil. İstedğin kadar tatlı konuş, yeter ki bir iki orgazmla destekle."

Kaşlarını çatıyor. "Sadece iki mi?"

"Bana daha fazlasını vermekten çekinme. Şikayet etmeyeceğim." Ona göz kırptıyorum ve sonra kemerine uzanıp çözüyorum. Bir dakika sonra kotunu çözdüm ve gözlerinin zevkle kapanmasını izlerken sikini okşuyorum.

"Siktir... iyi hissettiriyor," diye inliyor.

Eğildim ve onu ağzıma aldım. Bu adam çok donanımlı ve ben şehvetle dolup taşıyorum. Genelde seksi uzatmayı, uzun tutmayı severim ama bu gece bitiş çizgisine doğru acele ediyorum. Ona içimde ihtiyacım var. Şimdi.

Arzum beni ele geçirdiğinde ayağa kalkıyorum, kotunu aşağı itiyorum ve gömleğini yırtıyorum. Kotunu kenara atarken gözleri fal taşı gibi açıldı. "Birileri hevesli," diye mırıldanıyor.

Yavaşlamıyorum bile. Göz açıp kapayınca kadar üstümü çıkarıyorum, hemen ardından ayakkabılarım ve pantolonum geliyor. Ve sonra iç çamaşırlarımla önünde duruyorum, neredeyse ihtiyaçtan nefes nefese kalıyorum. Parmaklarımı göğsünde gezdiriyor, vücudunu kaplayan dövmeleri inceliyorum. Neredeyse dövmesiz bir santim bile yok ve burada durup hepsinin ne olduğunu keşfetmek istesem de, bu gece bunun için zamanım yok. Hayır, bu gecenin tek amacı onu mümkün olduğunca çok orgazm etmek. "Uzun bir gece bizi bekliyor," diye söz veriyorum.

"Ben buna varım."

"Olabileceğini düşünmüştüm."

Uzanıp elini sütyenimin içine sokuyor, kabı kenara iterek göğsümü ortaya çıkarıyor. Başparmağı meme ucumu okşuyor ve bir an sonra

Ağız üzerimde, emiyor, yalıyor ve hafifçe ısıyor. Diğer bardağı iterek iki göğsümü de tutarken, "Seninki gibi göğüsleri olan kadınlara ne derler biliyor musun?" diye soruyor.

"Hayır, aydınlat beni."

Bana bakarak, "Tehlikeli." dedi.

"Gerçekten mi? Elinden gelenin en iyisi bu mu?"

Yüzü bana yakın olacak şekilde doğruldu, bir elini boynuma doladı ve beni orada kavrarken diğer eli yanağımı kavıyor ve başparmağı dudaklarımı ovuyor. Dudaklarını dudaklarıma yaklaştırıyor ve beni hafifçe öpüyor. Konuştuğunda sesi gür çıkıyor ve içime lezzetli hisler gönderiyor. "Gerçekten. Bunun gibi göğüslerin bir erkeğe aptalca şeyler yaptırdığı bilinir. Onları gördüğümüzde tüm mantığımızı kaybediyoruz ve onları tutmak ve tatmak, lanet olsun, bu bizi sadece uçuruma gönderiyor tatlım." Duraklıyor ve gözleri bir an için benimkileri tutuyor. Benimle konuşuyorlar, sessizce. Arzuları yanıp sönüyor ve beni ne kadar istediğini söylüyorlar. "Oldukça tehlikeli," diye ekliyor beni tekrar öpmek için eğilmeden önce.

Öpücüğü ve ihtiyacı beni tüketiyor. Benim de aynı ihtiyacım var. Beni öperken boxer'ını aşağı itiyorum ve sonra külotumu çıkarmak için ellerimi hareket ettiriyorum, ama onun başka fikirleri var ve elleri benimkilerin üzerinde, onları durduruyor. Öpüşmeyi kesiyorum ve ona sorgulayan bir bakış atıyorum. "Onları çıkarmak istemiyor musun?"

"İstiyorum, ama bu onura sahip olacağım" diye cevaplıyor beni ve sonra parmaklarını külotumun içine sokup yavaşça aşağı çekmeye başlıyor.

Vücuduma öpücükler kondurmaya başladığını ve sonra önümde diz çöktüğünü zevkle izliyorum. Külotumu çıkarıyor ve sonra beni içine alarak hareketsiz kalıyor. Kukumun üzerindeki gözleri bana inanılmaz şeyler yapıyor ve beklentiyle karıncalanıyorum. Eğer gözleri bunu yapabiliyorsa, ağızını bana verdiğinde çok iyi bir muamele göreceğimi biliyorum.

İlk tadımı aldığında biraz sallanıyorum ve güçlü elleri bacaklarımı kavrayarak beni sabitliyor. Dilini amımın bir ucundan diğerine geçirirken beni tutuyor ve bunu yapması iyi bir şey çünkü baş döndürücü bir açlık yaşıyorum. Onun yardımı olmadan bacaklarımdan beni taşıyabileceğinden emin değilim. Ve sonra dilini içeri itiyor ve zihnim ışıkla patlıyor ve vücudum coşkuyla titreşiyor.

Saçlarını kavriyorum ve inliyorum. İçimde vahşi bir şehvet dolaşiyor. Diliyle sihrini konuştururken kendimi zor tutuyorum ve beni orgazma ulaştırmasının uzun sürmeyeceğini biliyorum. Elleri bacaklarımdan yukarı kayıyor

Kıçımı tutuyor ve beni oradan kavrarken, sanki beni kendisine yaklaştırmaya çalışıyor. Yine de bu mümkün değil; Jett yüzünü olabildiğince derin bir şekilde amıma gömdü. Bir kadının sadece hayal edebileceği yeteneklere sahip ve bunun sadece tek gecelik bir ilişki olacağı için hayal kırıklığına uğradım. Bu yetenekleri tekrar denemek isterdim.

Yaptığı şeyi bıraktığında, yüzünü bana doğru itmek istiyorum. Tam devam etmesi için yalvaracakken, "Tadının ne kadar güzel olduğu hakkında bir fikrin var mı?" diye soruyor.

"Hayır, ama beni tatmaya devam ettiğin sürece sana inanacağım."

Parmağıyla klitorisime masaj yapmaya başlarken gözleri benimkilerde kalıyor. "Parmağımı dilime tercih edip etmeyeceğinden emin değildim."

Aman Tanrım, beni şehvetten çıldırtacak. "Bu zor bir seçim. Belki de sen karar vermelisin."

Gözleri yaramaz bir zevkle parlıyor. "Mmmm.... bir bakayım." Parmağı bir saniye sonra içimde ve duyumların üzerimde yıkanmasına izin verirken gözlerimi kapatıyorum. "İyi hissediyor musun?" diye soruyor.

Başımı sallıyorum çünkü cidden, bu noktada bırakın bir kelimeyi, bir düşünce bile oluşturmamıyorum.

"Güzel," diye mırıldanıyor ve sonra parmağını diliyle değiştiriyor.

"Kahretsin... Jett... sakın durma," diye inliyorum, gözlerim hâlâ kapalı. elim saçlarını kavıyor.

Ve sonra beni asla inmek istemediğim bir yolculuğa çıkarıyor. Dili ve parmakları beni orgazma ulaştırmak için birlikte çalışıyor. Orgazm olduğumda, hayatımda bir şeylerin eksik olduğunu fark ediyorum. Jett bana hiç yaşamadığım bir orgazm yaşıyor ve milyonlarca mutluluk parçasına ayrılırken onun adını haykırıyorum.

Bacaklarım tekrar gevşiyor ve o da hızla ayağa kalkıp beni tutuyor. Kolları beni sararken, dudakları dudaklarıma çarpıyor ve beni mutluluk dolu bir unutuşa doğru öpüyor. Bu adam beni tamamen tüketmiş durumda; bu gece zihnime ve bedenime daha önce hiçbir erkeğin sahip olmadığı bir şekilde sahip oluyor. Ve daha yeni başlamıştık.

Öpüşmeyi bitirdiğinde gözlerimi açıp onunkilere bakıyorum. Ne olduğunu tam olarak anlayamadığım bir bakışla beni izliyor ama görmezden geliyorum ve "Göğüslerimin tehlikeli olduğunu mu düşünüyorsun? Bence ağzın öyle."

Gülüyor ve mırıldanıyor, "Sikimi alana kadar bekle, tatlım. Sana vazgeçmekte zorlanacağın bir bağımlılık sözü verdim ve ben her zaman sözlerimi tutarım."

"Sabırsızlanıyorum," diye fısıldıyorum, orgazmımın etkileri hâlâ düşünce üretme yeteneğimi bozuyor.

"Ben de bekleyemem," diyor ve beni bırakıyor. Gözleri sütyenimde geziniyor ve arkama uzanıp kolay bir hareketle sütyenimi çözüyor. "Bu memelerle bir gecenin yeterli olacağından emin değilim," diyor sütyenimi kaydırarak çıkarırken. Sütyenin yere düşmesine izin veriyor ve eğilip göğüslerimi tekrar öpüyor. Onları öpüşündeki tutku bana gerçekten doyamadığını söylüyor ve bu beni zaten olduğumdan daha da fazla tahrik ediyor.

Sikine uzanıyorum ve elimi sert uzunluğunda aşağı yukarı hareket ettirmeye başlamadan önce sıkıca kavıyorum. Nefes alıp vermesi hızlanıyor ve yaptığı şeyi bırakıp doğruluyor. Ona gülümseyerek, sikini ağzıma almak için eğildim.

Dudaklarımı onun etrafına sardığım anda eli başımın üzerine düşüyor ve inliyor. "Siktir, Presley..."

Ve sonra telefonum çalıyor.

Görmezden geliyorum ve onu emmeye devam ediyorum. Bu gece kimsenin bizi bölmesine izin vermeyeceğim.

"Şunu almak ister misin?" diye soruyor, ancak beni istemediğini anlayabiliyorum. için.

Dilimi üzerinde gezdiriyorum ve o da nefesini içine çekiyor. "Hayır. bekleyebilir çünkü yapacak daha önemli işlerim var."

"Tanrıya şükür," diye mırıldanıyor gözleri kapanırken.

Telefonum çalmayı kesiyor ama sonra yeniden başlıyor.

Lanet olsun.

İkimiz de görmezden gelmeye devam ediyoruz ama dördüncü kez çaldığında yemin edip gitmesine izin veriyorum. "Üzgünüm, onlara siktirip gitmelerini söyleyeceğim ve hemen döneceğim."

Sinirli bir şekilde elini saçlarında gezdiriyor ve kıcıma bir şaplak atıyor. "Acele et, sikimin senin ağzına ihtiyacı var."

Edepsiz konuşmasına bayılıyorum ve telefonuma isteksizce cevap veriyorum. "Ne?" Arayanın kim olduğuna bile bakmadan tersliyorum.

"Bileğimi incittim." Arayan Darla'ydı. *Kahretsin.* Sesinden çok acı çektiğini anlayabiliyorum.

"Neredesin, tatlım?"

"Otel odamdayım, daha yeni döndüm ama lanet olukta ayağım takıldı ve burkuldu. Odama gelip kontrol edebilir misin? Kırık olduğunu sanmıyorum ama ikinci bir görüşe ihtiyacım var."

Bakışlarım Jett'in sert aletine kayıyor. *Hay sikeyim.*

Bakışlarımı yakalıyor ve bana sorgulayan bir bakış atıyor. Kaşlarımı çatıyorum ve dikkatimi tekrar Darla'ya veriyorum. "Elbette, bir dakika içinde orada olacağım."

İç geçiriyor. "Teşekkürler bebeğim."

"Elbette," diyorum ve telefonu kapatıyorum. İhtiyacı olduğu anda arkadaşımı hayal kırıklığına uğratmamın imkânı yok. Evliliğim bitene kadar her adımında yanımda oldu ve her ne kadar Jett'in beni becermesine şiddetle ihtiyaç duysam da, Darla her zaman önce gelir.

"Gidiyor musun?" diye soruyor ama içinde öfke yok.

"Evet, üzgünüm. Arkadaşımın bileği burkuldu ve kırılmadığından emin olmak istiyorum." Pişmanlığım sesimde açıkça belli oluyor.

"Kahretsin," diyor ve giyinmeye başlıyor. "Ben de seninle geleceğim." "Ne?"

"Birinin onu alıp hastaneye götürmesini ayarlayacağım, böylece senin endişelenmene gerek kalmayacak. Ben senin için bu işi hallederken sen de onunla ilgilenebilirsin."

Aklım başımdan gitti.

"Teşekkür ederim, minnettarım," diye mırıldandım, teklifine şaşırmıştım. Ama daha çok bunu ele alış biçimine şaşırdım. Eğer eski sevgilimle sakso çekmeyi bırakıp bileğimdeki burkulmaya bakmaya gitseydim çok kızardı ve bana haber vermekte tereddüt etmezdi.

"Sorun değil."

Giyindik ve Darla'nın odasına gittik. Kapıyı açmasını beklerken, "Bunun için üzgünüm" diyorum.

Sırıttıyor. "Her şey yolunda, ama bana borçlusun ve tahsil edeceğim."

Kesinlikle evet. Sırıttısına karşılık veriyorum. "Düşünce tarzını seviyorum."

O başka bir şey söyleyemeden Darla kapıyı açıyor ve ben onun sıkıntılı haline bakıyorum. Gözyaşlarıyla birlikte rimel de yanaklarından aşağı akıyor. Darla asla ağlamaz, bu yüzden bunun kötü olduğunu biliyorum. Bileğine bir göz attım ve kırıldığından şüphelendim. "Kahretsin Darla, çok kötü görünüyor." Onu bir sandalyeye oturtuyorum ve sonra resepsiyonu arayıp odasına buz getirilmesini istiyorum.

Ona yardım etmeye o kadar dalmışım ki Jett'i tanıştırmayı unutuyorum, o da benim yerime yapıyor. "Merhaba, ben Jett."

Gözyaşlarının arasından gülümsüyor. "Lanet olsun, iyi puan almışsın," diyor bana göz kırparak.

Jett gülüyor, onun bu sözlerinden hiç etkilenmemiş gibi. Bunu daha önce de duyduğunu hissediyorum. "İyi ki -"

Darla onun sözünü keser. Gözleri irileşmiş ve nefes nefese kalacakmış gibi görünüyor. "Aman Tanrım, sen lanet olası Jett Vaughn'sun!"

"Kim?" Kızın heyecanını ve adamın boş bakışlarını dikkate alarak soruyorum.

Heyecanlı ama acısı yine bastırdı ve bana cevap veremiyor, ben de okuyamadığım başka bir bakışla beni izleyen Jett'e bakıyorum. Genelde insanları okumakta iyiyimdir ama bu gece ikinci kez onu okuyamıyorum.

Bir elini yüzünde gezdiriyor. "Bilmiyordun, değil mi?"

Kaşlarım çatıldı. "Neyi bilmiyordum? İkinizin de neden bahsettiğiniz hakkında hiçbir fikrim yok."

"Siktir," diye mırıldandı.

"Bana söyleyecek misin?" "Bana anlatacak mısın?" diye soruyorum, içlerinden birinin beni doldurmasını dileyerek. içinde.

Darla'nın acısı bana cevap verebilecek kadar azalıyor. "O lider Crave'in şarkıcısı." Bu benim için hiçbir şey ifade etmiyor ve bunu fark ettiğinde, "Tanrım, Presley, Crave'in kim olduğunu nasıl bilmezsin? Onlar dünyanın en iyi bilinen rock gruplarından biri. Kim olduklarını herkesten çok senin bilmen gerekir."

Jett araya girdi. "Herkes bizi duymuş değil, Darla. Ara sıra beni tanımayan birilerini buluyorum."

Gözlerini deviriyor. "Şimdi de alçakgönüllülük yapıyorsun. Herkes senin kim olduğunu biliyor." Bana sert bir bakış attı. "Presley dışında ki bu garip çünkü - "

Sözünü kestim. "Dünyadaki her rock yıldızını tanımıyorum." Ona pis bir bakış attım ve sonra Jett'e baktım. "Özür dilerim."

Başını salladı. "Hayır, bilmemeni sevdim."

Ona hınzırca bir sırıtma gönderiyorum. "Rock yıldızlarıyla ilgilenmiyorum, o yüzden bilmiyordum gibi davranabiliriz."

Kıkırdıyor. "Sıra sende." Sonra telefonu çalıyor ve aramaya cevap vermek için arkasını dönüyor.

Dikkatimi tekrar Darla'ya vererek eğildim ve "Nasıl hissediyorsun tatlım?" diye sordum.

Yüzü acıyla kızarmıştı. "Hiç bu kadar acı çekmemiştim. Sence kırılmış mıdır?"

"Hiçbir fikrim yok. Jett seni alıp hastaneye götürmesi için bir araba ayarlıyor."

Ona hayretle bakıyor ve sonra bana hülyalı bir sırıtış atıyor. "İyi bir ünü var, biliyorsun. Görünüşe göre kadınlardan geçiyor ama yine de iyi bir adam. Bunu benim için yapması çok hoş."

"Tanrım, basında duyduğun çoğu şeyin saçmalık olduğunu biliyorsun, bu yüzden neden bu saçmalıkları dinlediğini bilmiyorum."

Omuz silkiyor. "Bu Jett Vaughn, bebeğim. Yıllardır onu takip ediyorum. Onunla tanıştığım inanamıyorum ama lanet olsun, neden bok gibi görüldüğümde olmak zorundaydı ki?" Gözleri tekrar aydınlanmadan önce duraklıyor ve ekliyor, "Kahretsin, onun senin tek gecelik ilişkin *olduğuna* inanamıyorum."

Gülüyorum ve ona göz kırpyorum. "Evet, sen zili çaldığında dudaklarımı sardığım adam o."

"Nasıl bu kadar şanslı olabildin?"

Tam ona cevap vermek üzereydim ki Jett geri geldi. "Böldüğüm için özür dilerim hanımlar ama aşağıda bizi bekleyen bir araba var." Darla'ya baktı. "İstersen seni aşağıya taşıyabilirim."

Eminim ya acıdan ya da heyecandan patlamak üzeredir ve ben ikincisine iyi para yatırırdım.

Küçüktü ve adam onu kolayca arabaya taşıdı. Ben mi? Hâlâ şoktayım, bu adam arkadaşımı hastaneye götürmek için sakso çekmekten vazgeçti.

Tüm Sebeplerinizi Satın Alın

Yazar Hakkında

Nina Levine, alfa erkekler ve onların sevdiği güçlü, bağımsız kadınlar hakkında hikâyeler yazan Avustralyalı bir yazardır.

Kelimelerle yaratmadığı zamanlarda boya ve kâğıtla yaratmayı seviyor. Çoğu zaman, iyi bir kitap ve biraz çikolata ile kıvrılmış halde bulunabilir.

Haber bültenime kaydolun: <http://eepurl.com/OvJzX>

Katılın benim fan Grup üzerinde Facebook:
<https://www.facebook.com/groups/LevinesLadies/>

Facebook: <https://www.facebook.com/AuthorNinaLevine>

Twitter: <https://twitter.com/NinaLWriter>

Pinterest: <http://www.pinterest.com/ninalevine92/>

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

